6
12 E
59

Aulus Flaccus Perſius Cum
gloſis Scipionis ferrarii
Georgii filii de monte
ferrato artiū ⁊ me
dicine doctoris.

BIBLIOTECA NAZIONALE V. E.
ROMA

Illuſtriſſimo Principi Gulielmo Marchioni Montiſſerrati Scipio uenetus Georgii filius de uerolego. S.P.D.

COgitanti mihi cui potiſſimum has ſtudiorum meorum primitias dicarem princeps illuſtriſſime occurriſti imprimis tanq̄ fulgentiſſimum ſydus duce quo res meæ initium caperent inchoate melius perficerentur. tutius enim te rectore cimba noſtra undoſum ſulcabit æquor & celerius optatos attiget portus. heſitaueram prius has pueriles quodammodo nugas tanto principi deſtinare. nec niſi ad regem regia: ſic ad principē digna principe munera tradere. Verum cum ex genitore meo iſtinc e ditione tua oriundo & innumeris aliis: preſertim ex clariſſimo equite uiro integerrimo & apud Illuſtriſſimum uenetorum dominium oratore tuo urbano de ſerra longa: de clementia & magnanimitate: mira ante annos prudentia & morum facilitate: deq; incredibili erga litteratos & litterarū ſtudia quibus plurimum delectaris obſeruantia accepiſſem: & probaui conſcilium meum & itrepido animo auſus ſum iudicio & cenſure tuæ hæc mea ſcripta ſubiicere. quæ qualiacunq; fuerint ſi approbaueris animum meum ad ampliora excitabis & tuo nomini iam addictum parentem: me quoq; inſolubili nodo deuincies ſuſcipe igit᷑ puſillum munus ne erubeſcat: hilari fronte & perſeueranti aīo perlege. Non ingratos nec inutiles ut autumo ex eo fructus pcipies. Vale noſtri ſpes unica ſecli.

Franciſcus roſſetus ueronenſis ſtudioſiſſi. Adoleſcenti Scipioni uenet Georgii filio de monteferrato. S.P.D.

ELaboratas in Aulum perſium ſumma cura & ingenio gloſas
tuas ſcipio mi ſuauiſſime cum plegiſſem: incredibili tu ʒ gau-
dio: tum admiratione affectus ſum: ꝙ Adoleſcentulus adhuc
tam operoſa ʒ ꝓuinciã & audacter ſuſcepiſſes: & qđ factu cui
uis arduũ uideri poterat ſtrenue nauiterꝗ; abſoluiſſes: Quapropter in-
genioſam & ſtudioſis oib⁹ per q̄ utilē ĩduſtriã tuã (οὐγχάρσου πονου
σπεῖρειό) ita laudam⁹: ut fore eã multis etiã gratiſſimã affirmare nõ
dubitem⁹: Appoſuiſti eni quo facilius cuncta & exquiri: & exqſita inue
niri poſſent ſuas ſingulis pene uerbis litteras: quales habēt iuriſcõſulto
rũ libri: Effeciſtiꝗ; ne cui oino in his laborãdũ eſſet rerũ geſtarũ locorũ
omniſꝗ; interp̄tamenti in margine uerbis indicib⁹ aptiſſime collocatis:
quæ ſane nõ mediocrē ingenii tui Acrimoniã demonſtrãt: ac (ni fallor)
maiora mihi ꝓpediem polliceri uident̄: neꝗ; enim fruſtrabit̄ me ab in-
cunabulis uſꝗ; ſpes de te cõcepta tantũ ingenio & facilitati tuæ tribuere
libet ante paucoꝝ annoꝝ curriculũ talem te p̄ſtiturũ: ut nihil tam recõ
ditum: tã abſtruſum: tã difficile ſit: qđ utriuſꝗ; linguæ p̄ſidio fultus aſſe-
qui & apertiſſimũ habere nõ poſſis: Siue per inuolucra dialecticoꝝ: &
phiylo ſophorũ libros te inuolueris (ut facis) ſiue ad iuriſperitos curio-
ſius te cõuerteris: Nec me id aurib⁹ tuis donare exiſtimes: Blãdiri enim
in re ſeria diſcipulo uer⁹ p̄ceptor nõ debet: Noui ego animi tui dotes:
ac q̄ tibi nihil negandũ natura duxerit: Fortuna defuit inquies: quæ te
uix pleni trimatus puerũ ſagittæ miniſterio alteri⁹ oculi acie carere uo-
luerit: eximiũꝗ; frõtis tuæ decus altero ceu ſydere p̄repto dehoneſtari.
Erras mi Scipio ſi hoc perinde ac maximo incõmodo mouere. quaſi ue
ro id cuiq̄ (quo minus illuſtres: clariꝗ; euaderēt) Impedimēto unq̄ fue
rit. ac nõ tales fuiſſe philippũ: hãnibalē. ſertoriũ. antigonu ʒ. atꝗ; Hora
tium coclitē acceperim⁹: At quota hæc hois portio exiſtimãda eſt: qua
te partim orbatũ eſſe uel mediocriter doleas: quũ etiã utroꝗ; lumine ca-
rere democritus utiliſſimum ſibi non dubitauerit. ꝙ ſi nos minus tibi
ſatiſfacere uidemur. Euripidem ipſum audi tecũ iam ſic loquentem πε-
πονθασ οἷα χατέροι πολλοὶ βροτῶν: Atqui iam uirtutib⁹ & ani-
mi bonis faciei dãna (ſi id damnũ dicēdũ eſt) & adempti oculi caſum re
pendis. qđ mihi clarus alioqn ſæculi noſtri phyloſophus Georgius pa
ter tuus minime cõſiderare uidet̄: quũ tam iniquo aio id fert: nec oino
obliuiſci põt: Et tamen ut idē inqt Euripides παλαιὰ καινοῖσ δακ
ρυεἰν οὐ χρὴ ὅτε νεῖν. Sed de hoc ſatis. Ad labores tuos redeo: de q-

bus iudiciũ noſtrũ expectare te nõ diſſimulaſti: Hos ego eruditorꝫ plau ſu excipiendos uulgari debere minimeqꝫ ſupprimendos eſſe exiſtimo. Itaqꝫ Clariſſimo Principi tuo: cui has frugũ tuarum primitias offerre conſtituiſti intrepidus. & meo iam periculo dedica. Is eſt enim qui æuo noſtro iter principes Italos ſicut nobilitate & maiorũ ſtẽmatibus reliquos antecellit: ita tanq̃ martis alũnus armis pſtantior & oĩ ſtudiorꝫ genere eminentiſſimus apparebit. Vale ſtudioſiſſime mi Scipio: & qd dici ſolet. πεῦ πεεῖσ εσχατον τῶν επίτηαων.

Vita Perſii.

PErſium aggreſſuro in primis neceſſarium uiſum eſt eius uitã pcurrere. Aulus Perſius Flaccus patre Flacco matre Fulua In Thuſcia uolaterras habet patriã ut Euſebius teſtat̃. Ipeqꝫ in ultima ſua ſatyra de ſe ſcribit. Lunay portũ ope eſt cognoſcere ciues. Nã luna oppidũ eſt & portus thuſciæ ut ſentiũt Stra. & Pli. li. 3. ca. 5. ante med. & li. 14. ca. 6. Natus eſt ibi Perſius anno. 21. imperii Tiberii. tertio anno poſt paſſionẽ xp̃i dei nr̃i. Mediocri aũt ſtatura fuit coeuus ſeñece & lucano. Inſigni forma. pbatis moribus. Ingenio & doctrina pſtanti. Prima adoleſcẽtiæ parte Palemonẽ grãmaticũ uicentinũ audiuit. Mox Rhetoricæ ſub uirginio Flauio ĩcubuit. Inde ſe Romã ad cornutũ pħium cõtulit ut ipſe cecinit in ſatyra. 5. Me tibi ſuppoſui tene ros tu ſuſcipis annos ſocratico cornute ſinu &c. Eumqꝫ ſumma pietate coluit & obediẽtia ad interitũ uſqꝫ. Vſus eſt amicitia in primis Minutii Macrini Brixiani equeſtris ordinis principis uiri ſingulari modeſtia & fide. Et. c. Baſſi poetæ lyrici. Tenuiũ opũ ſe fuiſſe declarat illic. Picas qs docuit uerba noſtra conari Magiſter artis &c. Anno uero etatis ſuæ. 29. interiit. anno. ſ. nono ĩperii Neronis. quo anno thermæ a Nerone ædificatæ ſunt. Vnũ hunc ſatyrarũ relinquẽs librũ in quo ueræ laudis plurimũ meruit. In eo nãqꝫ mira carminis acerbitate ſumma eius ingenii uirtus indicat̃ auctore quintilia. li. 10. Pli. in pfatione libri naturalis hiſtoriæ. Hæc doctiſſimum omniũ perſium legere nolo.

Satyra quid.

SAtyra eſt cibi genus ex uariis & diuerſis rebus conditũ. farcimen. ſ. ut ſcribit uarro ex uua paſſa. polenta. nucleis pineis muſto conſperſis: & granis mali punici. Eſt etiam ſatyra lex mľtis aliis referta legib⁹. Et gen⁹ carmis ubi de multis reb⁹ diſputat̃ uerbis fucatis audientes fallens. ut aliud dicat aliud ſignificet. ſic dicta a ſatyris ꝙ in hoc carmine ridiculæ res pudendæqꝫ di cunt̃: uelut ab ſatyris diis ſilueſtrib⁹ ꝓcacibuſqꝫ numinib⁹ nemorꝫ imo

equidem ruſticis prolate ac factæ. Aut a ſatyra lance: quæ referta uariis
multiſq; primitiis in ſacris cereris inferebat. & ab copia ac ſaturitate rei
ſatyra uocabat. uel a lege ſatyra quæ uno rogatu multa ſimul cōphen
dit. qa. ſ. in ſatyra multa ſimul poemata cōphendunt. Alii dicūt ideo
ſatyrā uocatā eſſe ꝙ ita cōuitia & crimina hominū libere inuadat ut ſatu
ri hoies. i. ebrii. ut dixi i ſatyra prima. Hora. li. 1. ſermo. in pricipio. uel a
σάθη. qđ genitale mēbrum ſignificat ut ſcribit Macro. li. In ſatyra
autē fabula apud græcos tragici poetæ nō reges aut heroes ſed ſatyros
induxerūt ludendi cauſa iocandiq; ſimul. ut ſpectator inter res tragicas
ſeriaſq; ſatyroꝝ quoq; iocis & luſibus delectaret. Eſt igitur ſatyra carmē
apud romanos maledicum ad carpenda hoium uitia cōpoſitum. Olim
uero carmē qđ uariis poematis cōſtabat ſatyra uocabat. In ſatyra ergo
quæ auctoritate Quintili. li. 10. tota noſtra eſt: primus inſignē adeptus
eſt laudē lucillius. qui quoſdā ita ſibi deditos habuit amatores: ut eū oī
bus poetis ꝑferre nō dubitarent. ꝗuis Hora. li. 1. ſermo. ſatyra. 4. in pri
cipio (non ſine tamē ſuſpitione æmulationis) eū lutulentū fluere dice-
ret. & aliquid eſſe qđ tollere poſſit. Secūdus poſt hunc Horatius. q etiā
lucillio multo terſior ac purus magis habet. & ad notandos mores ma-
gis ꝓcipuus. Tertius pſius annumerat. Quartus Iuuenalis habetur.

LAtini poetæ ubi tractanda propoſuere: Inuocare deinde: po
ſtremo narrare ſolent. Satyrici uero nec inuocant: nec quicꝗ
primitus dicendum proponunt. ſed ex abrupto cū indigna-
tione incipientes de quibus loquuturi ſunt longiori proceſ-
ſu narrant ut Iuuena. Semper ego auditor tantum &c. Et horatius ſaty
ra. 1. libro. 1. ſermo. Qui fit mecænas ut nemo quam ſibi ſortem ſeu ra
tio & cete. Et hic noſter perſius. Nam quo maiore animi libertate alios
deinde corrigeret ſeipſum in primis corripit. ꝙ feſtinanter nimium
poeta prodierit. Non ſine cauſa uero ſuum opus metro iambico in-
choauit ſenario. Eiuſmodi enim carmen incitatum ac uehemens repræ
henſioni conuenit qui & trimeter dicitur Priſcianus. Hunc trimetrum
ueteres graii cognomine dicunt. Conſtat autem pedibus ſex. recipere
poteſt iambum locis omnibus maxime apud tragicos. Dactilum & tri
bachum locis omnibus præter nouiſſimum. Spōdeum & Anapeſtum
locis tantum imparibus. Et nonnunꝗ in ſexto ſpondeū. ſed paulatim
in cunctis ſedibus ſecunda & quarta exceptis ſpondeum recipit. in pri-
ma tamen ſede quandoq; anapeſtum pro ſpondeo. & in ſecunda triba-
chum pro iambo ea ratione perſius poſuit ꝙ Iambus cum tribacho ana
peſtus cum ſpondeo in tempore conuenit. Loci ipares ſunt primus ter

Trimeter. tius & quintus pares uero. 2. 4. 6. Queri autem ſolet cur trimeter appelletur cum ſenos accipiat pedes. qm. ſ. tanta breuitas eſt pedu3 ut iun-
Iambus cture binos complectant pedes. Iambum autē pedem eſſe celerē oſtendit Horatius in arte. Syllaba lõga breui ſubiecta uocatur; Iambus pes citus. de hoc dixi. Ode. 16. Horati. libro. 1. car Antea autem totus uerſus Iambicus iambis conſtabat nunc adhibent etiam nothi. unde eſt illud Horati. in poet. Primus ad extremum ſimilis ſibi, .i. antea totum Iambicum metrum ex Iambis conſtabat. nunc uero ut dictum eſt adhibentur etiã nothi. unde quia in ſexto pede retinuit huiuſmodi carmen ſpōdeum ſiue trocheum cum Iambo aut pirrichio claudi deberet appella-
Scazon tum eſt ſcazon & choliambus. i. claudicãs. ꝙ quaſi alienis pedibus in fine maxime ſuſtẽtet. quia penultima longa eſt quæ breuis eſſe deberet: & ſic claudicat. Martialis lib. 7. Epig. 26. Apollinarē cõueni meũ ſcazõ. Iambichũ metrũ inuentũ eſt ad nocẽdũ ab ἰάπτω. i. noceo Archilochũ
Archilochus lacedæmonium inuẽtorem fuiſſe teſtatur Hora. in arte. Archilochum ꝓprio rabies armauit iambo. quo carmine lycambē pſequutus eſt. Nã cum lycãbes ei neobolē filiã in matrimoniũ promiſiſſet. eãq; mox denegaſſet. iratus archilochus in eũ ſcripſit unde ille dolore cõpulſus una cũ filia laqueo ſe ſuſpẽdit. De quo Ouidi. in ibin. In te mihi liber iãb⁹ Tincta lycambeo ſanguine tela dabit. Hoc igit inquã carmine erumpit poeta dicens ſe nõ eo modo factũ poetã potu fontis hyppocrenes quo alii
hesiod⁹ dicuntur facti. Alludens ad heſiodũ qui patris oues iuxta heliconem cuſtodiens uiſis muſis & ab hiis ad fontē hyppocrenem. i. caballinũ dedu-
Primus ctus clariſſimus factus eſt poeta aqs pegaſeis epotis ꝙ poſtea prim⁹ de agricultura apud græcos ſcripſit auctore Pli. li. 14. in prologo. Ouidi⁹ in faſtis lib. 6. Ecce deas uidi nõ quas ꝓceptor arandi. Viderat aſcreas cũ ſequeretur oues. Et idem lib. 1. de arte amandi. Non mihi ſunt uiſæ clio cliuſq; ſorores. Seruanti pecudes uallibus aſcra tuis. Nam clius & pimicides parentes cũ paupertate apud eoles ꝑmerẽtur relicta patria cuma in theſpiis aſcram uicum iuxta heliconis partē incoluerunt. De quo ho
homer⁹ merus auctore ſtrabone lib. 9. Aſcram rus miſerũ penes hic helicona colebat. Hiberno durum triſte æſtu optabile nunq̃. Sicq; eos latenter notat qui putent egregiũ fieri poetam non poſſe niſi fontes & loca muſis cõſecrata celebrarit. ſubtili arte oſtendēs uirtutē homini labore & induſtria parari: nõ inani & uana rerũ argumentatione. Principiũ igit factũ ab indignatiõe more ſatyrico & ex abrupto opus ſuũ incipiēs tanq̃ affirmet qđ ab aduerſario longa diſceptatione obiiciebat ſe nullũ ꝓrſus cu3 muſis cõmertiũ habere. ut ſit ſenſus. fateor me nec hyppocrenē bibiſſe nec ſomniaſſe in monte parnaſo ut de ſe alii iactãt. Et geſtu adiuuandũ.

a Nec. cõiũctio eſt diſiũctiua: ut nec legit nec ſcribit. ponit̃ et ꝓnõ aduerbio. Turpil'. Nec recte dici mihi iam dudũ audio. b Prolui lot⁹ ſũ. imerſi ut biberẽ. Cõpoſitũ eſt a lauo qđ e prima in tertiã tranſit coniugationẽ ut dilluo alluo abluo. c Labra. Labrũ ꝓprie eſt margo & extrema ora fluminis: lacus: fõtis: & alioꝝ huiuſmodi: quæ leui aque motu perluunt̃. Hinc labra & oris & aliarum rerum extremitates uocam⁹

Auli Flacci Perſii Poetæ ſatyrarum opus.

Ec[a] fonte[d] labra[c] prolui[b] caballino[e]
a Nec in bicipiti[f] ſomniaſſe[g] parnaſo[h]
Memini[i]: ut ſic repente[k] poeta prodirẽ

ut ifra ſaty.5. Labra moueſ tacitus recuſitaq ſabbata palles. a lauãdo dicta φ aq̃ ſupficie pluãtur quæ i homine etiã labia dicunt̃. Terentius in Eunu. cõtinuo accurrit ad me q̃ longe quidẽ icuruus tremulus labiis demiſſis gemens. Ab hoc fit ſublabro qđ ſignificat intra labra imitto. d Fonte. dict⁹ eſt fons. græce. πηγὴ φ aquã fundat. e Caballino. nõ dicit eqno eo φ ſatyræ humiliora uerba cõueniũt. In helicone fontẽ caballinũ muſis cõſecratũ eſſe auctor eſt ſtrabo li. quẽ equus pegaſus neptuni & meduſe gorgonis auctore higino filius. ut alii uero ſcribũt ex meduſe ſanguine & ceruice a perſeo interempte ꝓcreatus fecit: quũ in heliconẽ trãſuolauit. atq ubi primũ ungula ſaxũ uel terrã percuſſit ſiti oppꝓreſſus fons ſcaturiuit. qui ex ei⁹ noie caballin⁹. i. hyppocrene dictus eſt. ιππος eni equũ ſignificat. κρηνη fontẽ. hũc poſtea equum fama eſt ut ſcribit ſtrabo cũ potaret pirenẽ in agro corintho a Bellorophõte dep̃henſum fuiſſe. unde primũ eum fuiſſe qui equo ueheret̃ ſcribit Pli. lib. 7. cap̃. 56. de hoc dixi in Ode. 27. Hora. li. 1. car. & i Iuue. ſaty. 3. Ad quã gorgonei delapſa eſt penna caballi. 1. & in. 3. geor. in principio. i Memini. ut nullo ꝓrſus pacto addat̃ me. nã uerſus nõ ſtaret. primus eni pes eſt anapeſtus ultim⁹ ſpondeus cũ ſemp idifferẽs ultima ponat̃ ſyllaba: reliq uero iambi. g Somniaſſe. Oſtendit id ſibi nõ cõtigiſſe ut illico poeta fieret qđ ennio accidiſſe legitur qui in principio annaliũ ſuoꝝ per ſomniũ animã homeri in corpus ſuũ intraſſe faſſus eſt. & ſtatim poetam factuȝ. unde eſt illud. Cor iubet hoc enni poſtq̃ deſtertuit eſſe meonides. infra ſaty. 6. circha principiũ h Parnaſo. Quanq̃ ſeruius in theſſalia parnaſum ponat. & Tortelius in aonia Boetie parte. Herodotus tamẽ lib. Põponius mella. Strabo libro. 9. Et plini. lib. 4. ca. 3. & alii aſcribũt eum phocidi regioni. qua boetie accũbit & ad occiduos phocidis mõtes locatus. Ouidi⁹. Separat

Fons
pegaſus
Hyppocrene.

Parna- aonios acteis phocis ab aruis terra ferox. Mox addit libro. Mons ibi
ſus uerticibus petit arduus aſtra duobus. Nomine parnaſus ſuperatq; cacu
mine nubes. uniuerſus aũt mons cõſecratus eſt. Nam & antra & alia lo-
ca honore & ſanctitate digna cõtinet. e qbus celeberrimũ & formoſiſſi-
Coriciũ mũ extat coriciũ nympharũ antrum eodẽ quo ciliciũ noĩe nuncupatũ.
f Bicipiti. i. in duos colles ſurgẽti ut Lucan⁹ lib. 3. Parnaſuſq; iugo mi
ſit deſertus utroq;. & lib. 5. Parnaſus gemino petit ardu⁹ æthera colle.
Mons phœbo bromioq; ſacer. Et Ouidius. Mons ibi uerticib⁹ petit ar-
duus aſtra duobus &c. Et in duo iuga diſcindi parnaſum ſcribit ſeruius
citherõ citheronẽq; liberi & heliconẽ appollinis. Tantũ auctorẽ tortelius ſubſe
Helicõ quutus ꝑpter heliconẽ & citheronẽ. uel certe ꝑpter cyrrham & Nyſam
Cyrrha parnaſum bicipitẽ uocat. Sene: in Oedipo. Gemina parnaſi niualis arx
Nyſa trucem ſonitũ dedit. Virgi. in æglo. 6. Nec tñ phœbo gaudet parnaſia
rupes. & in. 3. geor. Contra tamẽ eorundẽ locoꝝ ſitus & antiquoꝝ au-
ctoritas reperit. Parnaſus enim in phocide regione eſt. Citheron atq;
helicon mõtes in Boetia diſiuncti ſunt. & muſis ſacri ſic dicti a citherõe
& helicone fratrib⁹ qui illic ſingulari pugnauerũt certamine. ut ſcribit.
liſſima. ita ut helicõ procul a parnaſo circiter quindecim milia paſſuum.
citherõ Citherõ uero triginta locatus ſit. Cyrrhã quoq; ac Nyſam urbes in par
Helicõ. naſi iugis fuiſſe ueterũ nemo ſcribit. Cyrrha eni ſub cirphim rupẽ par-
Cyrrha naſi in radicib⁹ montis in planicie mare uerſus locata eſt. Nyſa uero nõ
Nyſa in parnaſo: ſed in fœlici arabia ſita eſt. in qua cũ bacchus nutritus eſſet in
Cirphi eius memoriã ipſe poſtea aliã in india cõdidit. Apud homerũ quoq; ſe-
cũdo Illiados. Nyſam in boetia urbẽ eſſe. Apud plini. lib. 5. ca. 29. ultra
principiũ. in caria. Apud ſtrabonẽ lib. 9. uicũ in helicone. Apud ptholo
meũ in Ionia ac licia urbẽ lego. nuſq̃ uero in parnaſo eſſe compio. Qua
re cum neq; hel icon neq; citheron iuga parnaſi ſed mõtes ab illo ſeiũcti
ſint. neq; cyrrha neq; nyſa in iugis parnaſi collocate ſint. bicipitẽ rectius
ad montis naturã ſitũq; referemus. Nã ut ſtrabo li. 9. refert ab auſtrali
parte cirphi ꝑruptã rupem cum ꝓfunda ualle per quã plurim⁹ amnis
euoluit parnaſus habet. A qua ſane diuiſione biceps cognominat. Hic
Bacch⁹. Macrobio teſte libro. Baccho & appollini ſacer eſt atq; ut diodorus
Apollo aſſerit libro. idem liber pater & phœbus eſt de hoc herodotus. in. 8.
liber pr̃ k Sic repente. ut heſiodus & Ennius prodierunt.
Phœb⁹ l Heliconiadas

i. muſas qbus ut ſcribit ſtra bo li. ædes

Heliconiadas[l]: pallidamq;[m] pyrenem[n]

in helicone cõſecrata eſt, & fons caballin⁹. Nam & helicon & pieriã & li

bethrū & pimpillā eiſdē muſis conſecrarūt thraces boetiæ accolæ: ut hii libethrū
qui libethridū nympharū antrū cōſecrarūt. & qui priſce muſe curam ſtu
diumq; dederūt thraces fuiſſe perhibent. Ephorus. Orphe⁹ & muſeus
thamiris. Ob id etiā emolpo inde nomen inditū eſt. i. cantori optimo emolp⁹
Heliconiadas patronymicū eſt femininū. Trib⁹ mōis patronymica for
mant. fœminina in as quidē ut lemnias. in is ut priamis in ne ut nerine
Virgil. li. Nerine galathea thimo mihi dulcior hible. Helicon. ut ſo- Helicō
linus li. & Pli. lib. 4. ca. 3. refert mons eſt Boetiæ iuxta thebas, atq; ut
Strabo in. 9. meminit phocidi uicin⁹ eſt & nō ꝑcul a parnaſo: eiq; æ mu
lus & altitudine & circuitu. q & ipſe apollini quoq; ſacer & muſis ē unde
heliconiades muſæ ſunt appellate: Lucretius li. Adde heliconiadum
comites quorū unus homerus. m Pallidam. quia poetæ palleāt ibi
ſcribendi laſſitudine. nō nulli hoc ad fabulā referūt quæ talis eſt. Pyrene Fabula
ut ſcribit pauſa. li. Cum ex duobus filiis cenchreo legeoq; quos ex ne cēchre⁹
ptuno ſuſceperat cenchreū adoleſcentē admodū amiſiſſet eius mortem Neptu-
adeo fleuit ut in fontē ſui noīs deorum miſeratione cōuerſa ſit unde pal nus.
lidam dixit. Ab hiis poſtea ut ſcribit Plini. li. 4. ca. 4. Anguſtiarū termi Legeus
ni corinthiaci ſinus denominantur legæ & cenchræ. Alii uero interꝑtan
tur ſic. nō pallentē ſed pallidos facientem ut Virg. li. Mors pallida tri
ſtiſq; ſenectus. Et idem alibi li. Attonite magna ora domus. i. attoni
tos facientis. ſcriptores. n. ſtudio intenti ſolēt palleſcere. ut perſius ſaty.
5. Iuuat impalleſcere chartis. Et iuuena. ſaty. 7. Fuit ut ille multis pallere
& toto uinu3 neſcire decembri. n Pyrenem. Pyrene fons eſt ſacer. Pyrene
Acrochorinthi de quo ſic ſtrabo lib. 8. Acrochorinthus mons eſt pelo-
ponēſi excelſus inter duo maria ſitus ægeū uidelicet & ioniū ſtadiorum
triū ac dimidiati altitudinē habēs ad perpēdiculū: aſcenſus ad ſtadia. 30.
in acutū terminat cacumen ſub cui⁹ radice in plano inſtar menſe loco ia
cet oppidū corinthus. uertex ipſe acrocorinthi ſacrā habet ædiculā infra corinth⁹
uerticē pyrenē fontem aquas haud affluētes habentē. cæterū perſpicu- Acroco
as ad imū potuiq; ſuauiſſimas. Plini⁹ itē de eo ita prodit. li. 4. ca. 4. Me rinthus
dio hoc interuallo qđ iſthmi appellauim⁹ applicata colli habitat colo-
nia corinth⁹ ante ephire dicta. 60. ab utroq; littore ſtadiis e ſumma ſua Ephire
arce quæ uocat acrocorinthus. i qua fons eſt pyrene diuerſa duo maria
ꝓſpectans de hoc Papinius & Plautus in Aulul. Inter bibere ſola ſi uino
ſcateat corinthienſem fontē pyrenea poteſt. Hæc idcirco ſtudioſius ſcri-
pſi ut eorū opinio refelleret. & maxime tortelii qui pyrenē uallē eē cre
didit ubi ſtuderēt poetæ. Eſt etiā pyrene mons qui galliā diſtermiat ab
hiſpania. de quo tibull⁹ lib. Nō ſine me eſt tibi part⁹ honos: tua bella
pyrene teſtis & oceāi littora ſantonici. de hoc dixi i Suet. de uita cæſaris.

a **Illis relinquo.** Iam ego inquit relinquo muſas & fontes eis ſacratos illis quibus ymagines hæderis coronatæ poſitæ ſunt.i.qui tali ambitione uiuūt.latēterq; ſui tpis poetas notat qui hiiſce rebus decorati poetas ſe eſſe putabant eximios. unde poeta ſic eos irridet īfra ſaty.5. in princi. Grande loquuturi nebulas helicone legunto.Dicit igit̃ ſe quoq; & ſi nō ſit ea eruditione quali habentur alii poetæ tamen carmina ſcripturum.

b **ymagines.** effigiei homi nū nō ſolebāt exp̄mi niſi ali qua illuſtri cā

> Illís relínquo[a] quorum ymagínes[b] lambunt[c]
> Hederæ[d] ſequaces[e].íp{ſ}e ſemípaganus[f]

p̄petuitatē merētiū.hocq; ab athenienſib⁹ manaſſe uidet̃.qui primi om
Tiráni-cida. niū harmodio & ariſtogitoni tyrānicidis publice poſuerunt ſtatuas.eo anno quo & Romæ pulſi reges.Excepta deinde res eſt ut ſcribīt Pl̄i.lib. 34.cap̄.4.a toto orbe terrarū humaniſſima ambitione. unde & poetis ymagines ponebant̃ & ſtudioſis tm̄ ut quiſq; nomē auctoris dilligebat. Martialis.li.9.Epig.1.Ad auitū ſtatuā ſibi ponentē edit carmē ſubſcribendū.Hoc tibi ſub noſtra breue carmē ymagine uiuat.Quā nō obſcuris iungis auite uiris.Iuuenalis ſaty.7.Qui facis in parua ſublimia carmina cella.ut dignus uenias hederis & ymagine macra.L.Accius poeta
Lambo in æde caminaꝝ ut ſcribit Plini.li.34.cap̄.5. Maxima forma ſtatuā ſibi poſuit cū is admodū breuis eſſet. c **Lambūt.** quaſi lingua tergūt circū ducunt & circūeunt. Virgi.lib. Tactuq; innoxia molles lambere flāma comas & circū tēpora paſci.& li. Et ſidera lambit. d **Hedere.** Cum hedera baccho ſacrata ſit iure illa poetæ coronabant̃ qui in tutella liberi patris ſunt Virg.lib.buc. eglo.7. Paſtores hedera creſcentem or. poetā.Hora.li.1.car.Ode.1.Me doctaꝝ hederæ præmia fontiū diis mi
Hedera ſcent ſuperis.Hederaꝝ auctore Pli.lib.16.ca.35. Tres ſunt ſpecies. Alba nigra & tertia quæ & elix dicitur.Nigra cui ſemen eſt crocatū poetæ utunt̃.quā quidā Miſiam alii bacchichā appellāt ꝙ bacchus cū uictor ex india rediret coronas hederæ portauit.hedera quæ ſemp̄ uiuit & manet dicta eſt ut placet feſto ſiue ꝙ hereat ſiue ꝙ edita.i.alta petat. ſiue ꝙ cui adheſerit edat.libero uero patri ſacratę ſunt.uel qa ſicut ille hominū mētes:ita hederæ oīa illigāt qbus hærent. e **Sequaces.** epitheton eſt hederæ:cui⁹ natura eſt ea qbus adheret ſeq.brachia enī ramoſa maximeq; robuſta cū habeant qđ ſemel ceperint tenaciter p̄ſequūtur . ſequaces ergo
Fons ꝙ ſequant̃ & ſine fine repant. f **Semipaganus.** i.ſemipoeta. nec inte-
Pagan⁹ gre doctus in tranſlatione uerboꝝ manet.Nā cum in caballino fonte ſe
Pagus dixerit labra non īmerſiſſe.fons uero a græcis πηγη dicat̃ unde pagus

i.uilla & paganus.i.ruſticus deducit̃. eo ꝗ iuxta fontes uilla ſemp fieri conſueuit. Nunc ſemipaganū ſe nominat. ideſt ſemiruſticū & rudē poetam.ut Sueto.in cæſare ſemibarbaros gallos dicit.ut qui ſe nō pœnitus in hyppocrene ꝓluerit ſed eius aquā ſummo tenus ore attigerit.ac propterea nūdū poeticis ſacris ībutus ſit.hinc xpiani paganos eos appellāt qui nō ſunt noſtre religiōis quaſi qui nō ſint ciues xpiane reipublice ſed ruſticani. At beniuolentiam hoc pacto ſibi conciliat a modeſtia ſua.

a Ad ſacra. Nō ut quidā interp̄tant̃ ad certamina uatum.uel ad ſcripta & numerꝝ poetarꝝ.ſed ad ædem apollinis & muſarū. ad quā poetæ opera ſua defferebāt & in qua oīum ſcriptorꝝ uolumina ſeruabant̃. Eam auguſtus ut ſcribit trāquillus apollini in ea parte pallatii erexit. quam fulmine diſie-

Ad ſacra[a] uatum carmen[b] affero noſtrum.
Quis expediuit[c] pſitaco ſuū[d] chære[e]

ctam aruſpices a deo deſiderari reſponderūt. In eius aditu portic⁹ erat cū bibliotheca tam græca q̄ latina. Martialis loquēs ad librū ſuum li. 12. epig.6. Iure tuo uenerāda noui pete limina tēpli. Reddita pierio ſunt ubi tēpla choro. Iuuenal' ſaty.7. Neqd tibi cōferat iſte quē colis & muſarum & apollinis æde relicta. ipſe facit uerſus. Hora.li. Scripta palatinus quæcūqꝫ recepit apollo. b Carmen. i.poema. Virgi.li. Car- Carmē
minis incōpti luſus lecture ꝓcaces. inde liber carminū horatii.i.poematis. c Quis expediuit pſitaco. i.quis expedire loqui pſitacū docuit. Antipophora eſt quaſi aliqs dixerit qūo carmen ſcribes cū te ſemipaganuꝫ dicas eſſe & imperitū ac rudem. Dicit igit̃ ſe nō iuidioſe ſcripſiſſe ut poeta appareret.ſed neceſſitate coactū:& lucri ſpe animum ad carmina ſcribēda applicuiſſe.idqꝫ per ſimilitudinē pſitaci pice & corui facere ſe oſtēdit.quæ aues cupiditate ſaciandi uentris uoces humanas ediſcūt & emodulant̃. & ita urgente neceſſitate multos ſpe lucri compulſos. tanq̄ poetas bonos carmina ſcribere. Pſitacus auis eſt auctore Plini. lib. 10. cap. 42. Super oīa humana uerba reddens & ſermocinās quædā ita dearticulata uoce ꝓnunciat ut ſibi peculiaria uideant̃. eam india mittit. Pſita- pſitacus
cem uocāt græci uiridem toto corpe lingua groſſiore & latiore cæteris auibus.torque tm̄ miniato in ceruice diſtinctā. Impatores ſalutat. Martia.li.14.diſt.73. Pſitacus a uobis aliorꝝ nomia diſco. hoc per me didici dicere cæſar aue. Stati⁹ humane ſollers imitator pſitace līgue. d Suuꝫ. non tam proprium: ſed ꝗ id tam facile ediſcant & expedite ꝓnuncient ut naturale illis eſſe uideat̃. e Chere. atqꝫ ſalue græce aue ſignificat.

Pica a Picas. Auis eſt & ipſa uocalis cui quidē qđ ex lōginquo nō uenit minor eſt nobilitas ſed expreſſior loquacitas. Martialis li. 14. diſt. 76. Pica loquax certa dominū te uoce ſaluto. ſi me nō uideas eſſe negabis auem. Picæ uero pieri & aganippes nouē filiæ auſe cū muſis de cantus uoce cōtendere: nymphis iudicib⁹ ſupate: cum illas comitarent̄ in picas a nymphis cōuerſe ſunt: in qbus ut ait. Ouidi⁹. Facūdia priſca remanſit. Raucaq; garrulitas ſtudium q; inane loqn di. b Conari. cū omni diffi cultate blādiendo loqui. c Magiſter. neceſſitatē eā

Picas[a] quis docuit uerba noſtra conari[b]
Magiſter[c] artis[d] ingeniiq; largitor
Venter[e] negatas[f] artifex ſequi uoces
q;[g] ſi doloſi[h] ſpes refulſerit[i] nummi
Coruos[k] poetas & poetridas[l] picas

eſſe mōſtrat quæ & aues quoq; doceat uoces humanas loq & hoīes induſtrios reddat. Horati. lib. 2. Epſa. 2. Et laris & fundi pauptas īpulit audax ut uerſus facerē. Virg. li. 1. geor. Labor īprobus oia uincit. Et duris urgens in re. æ. d Artis. Ars pceptio eſt quædā qua ad aliquid cū ratione agendum inſtruimur. e Venter. i. ægeſtas & rerum difficultas. f Negatas. a natura. ſ. g Q; ſi. cōfirmatio eſt ſupioris rōnis: ut cum hoīes ægeſtate laborēt ad ea ſe mirabili ſtudio accomodēt unde appare at lucrū. Senſus eſt ſi qua ſpes lucri apparuerit: credes non tm̄ hoīes ſed & coruos poetas & picas poetrides factas. ita docte cātabūt. h Doloſi. i. exitioſi calidi & potentis ad ſuaſionē. quia ad oē facinus faciliter īpellat Virg. li. 3. æne. Quid nō mortalia pectora cogis Auri ſacra fames. & redarguit illos qui ſpe lucri adducti ineptiſſima carmina ædere nō uerent̄ Et eſt denoīatio. Doloſi nūmi. cu; ab eo qđ fit id qđ facit denoietur. do loſos. n. appellat nūmos per quos īnumeri doli fiūt. ut cū pigrū frigus qa pigra reddit corpa nūcupam⁹. i Refulſerit. reſplēduerit apparuerit nitorem metalli reſpexit. o Nummi. ſi ſpem habuerint poetæ ut acqrant nūmum. k Coruos poetas. Coruus effingendo humano ſermone nulli cædit. Nam auctore Macro. li. Redeunti auguſto ex actiaco bello cum īgenti gloria: quidā romæ obuiā ſe illi cū coruo dedit qui ad īperatorē ait: aue impator inuicte. quo delectatus auguſtus. 20000. nūmum emit. cui⁹ exēplo alter excitus ſimilē coruū edocuit: quē cū audiſſet auguſt⁹. Taliu; inquit ſalutato℞ ſatis domi habeo. Nobilitat⁹ eſt & olim ut ſcribit Pli. li. 10. cap. 43. Funere publico cōſtrato lecto duo℞ æthiopū humeris: pcedente tibicine & corona omniū generū latus uſq;

Ars

Coru⁹.

ad rogū qui cōſtructus eſt dextra uie appie ad ſecundū lapidem in campo ridiculi appellato. Hic erat q Tiberiū deinde Germanicū. & druſu3. cæſares noīatim mox tranſeuntē ro. po. ſalutabat. unde poſtea ſalutatoris nomē coruus obtinuit. Martia. li. 14. diſt. 74. Corue ſalutator &c. quis ergo olim docuit coruos cōcauos ac rauca intra fauces uoce ſalutē oībus dicere. l Poetridas. formatio ē p modū patronymici ut maſculū poetā & mulierē poetridē appellauerit a poeta enī poetria & poetris deriuaſ.

Cantare credas pegaſeium[m] mellos[n]

m Pegaſeiū. tā dulcem & ſuauē q̄lē ſolēt muſæ qb⁹ fons pegaſe⁹. i. caballin⁹ ut dictū eſt in helicōe eſt cōſecrat⁹. Pegaſeiū. poſſeſſiuū eſt a pegaſo eo mō formatū quo apd' Virg. li. Priameius. Ecce trahebaſ paſſis priameia uirgo. Neq̧ ppo ſitio per addenda eſt. uerſus. n. & ſenſus ſimul deprauarentur. nō. n. trocheus in hoc carminis genere excipiſ. Illud addo auctore Pli. lib. 8. cap. 21. in princi. Pēnatos equos & cornib⁹ armatos pegaſos uocari. quorū meminit ita cicero in oratiōe pro pub. Q. O hoiem fortunatū q eiuſmodi nūcios ſeu pegaſos habeat. Pegaſos etiā uolucres eqno capite dicit Pli. li. 10. ca. 49. In ſythia eſſe. n Mellos. cantū. & poniſ indeclinabiliter genere neutro ſicut & ſophos ſpāliterq̧ dici uolūt cantū paſtoralem. Mart. li. 1. Epig. 32. Audieris cū grande ſophos. & lib. 6. Epig. 45. q tam grāde ſophos clamet tibi turba cogata. Nō tu pōponi cæna diſta tua eſt. Melos dulce & nectareū carmē: priorē habet correptā. Lactā. li. Fitq̧ repcuſſo dulcior aura melo. ſed hoc loco geminauit. ll. ut ſcanſionis ſtet ratio. ut Virgi. lib. Relliquias danaum. Pegaſ Melos

o Curas hominū. Rephenſurus hac ſatyra uaria poetarū in componēdis carminib⁹ uitia: eos in primis ſatyrica indignatiōe pſequiſ qui inani quadā oſtentatione carmina ſcribūt. ut inde lenocinio uerbo℞ plauſu3 popularē aucupenſ: putātes quæ ſciāt nihil oīno eſſe niſi aliis eadē inoteſcāt. Et auditores lectoreſ q ſcripta laſciuia & mollia magis q̄ uirilia cōprobātes rephēdit. Monet itaq̧ poeta indeco℞ eſſe ad eū finē carmina ſcribi. nec ullo mō aſſentationes uulgi eſſe quærendas & in dialogi pene morē introducit monitorem qui & reſpondeat & plerūq̧ cōſulat quid ſibi agendum ſit. Tota indignatio & fremitus in Nero. ferſ quem multis in locis notat ambitioſum. Nā auctore tranqllo declamauit ſæpius publice. recitauit & carmi

Satyra Prima.

o Curas hoīum[o] o q̄tū[p] eſt in rebus mane

na nō modo domi:ſed in theatro tanta uniuerſoꝝ lætitia ut ob hanc recitationē ſupplicatio decreta ſit atq; pars carminū aureis litteris ioui capitolino dicata. Præterea orōnis & carminis latini coronam: de qua honeſtiſſimus quiſq; cōtenderat ipſoꝝ cōſenſu conceſſam ſibi recepit. ſcœne.n.ſtudioſum fuiſſe cōſtat. Cū igiť plauſu populari & laudib⁹ alienis delectareť occulte a poeta notať ut ſuis locis dicem⁹. a O curas hoīū. Principiū factū eſt ab indignatiōe & ex abrupto ac uſu ſatyrico. generalis eni eſt acclamatio in ſuoꝝ tēpoꝝ poetas. q̄ fama tm̄ correpti carmina ſcribant. Sed hoc ſatyre initiū ingenti arte in ſe detorquet: ut qđ in ſe ipſo turpe oſtēdit: in aliis licētius inſectet. Hæ aūt exclamatōes p ntūm actm̄ & utm̄ fieri ſolēt & ſine aliquo uerboꝝ adminiculo. Per ntūm hoc modo. O romana militia. O mos antiquus. Per actūm ut o fortunatā nato me cōſule romā. Per utūm. O iane a tergo quē nulla ciconia pixit. b O q̄tum eſt in reb⁹ inane. O quāta eſt in rebus humanis uanitas cum omnes eo ſcribendi ſtudio ferimur ut apud uulgus laudem queramus. c Quis leget. monitorē interrogat per qđ apparet ſe laudis cupiditate & famæ ſcribere. hincq; exclamauit arguēs turpe eſſe hæc ſibi querere. Quidā attribuūt hoc initiū poetæ cōſultanti ſupfluas hominū curas inaneſq; cogitatiōes ſe omnino uelle rephendere. Perſius enim dixerat cuidam ſe uelle ſatyrā ſcribere. ille ſuperfluam eius curā omnibuſq; ignotam deridens eum interrogat quis tam ſeuera & grauia ſcripta leget.

Quis[c] leget hæc min[d]. tu iſtud aís: nēo[e] hercu ul' duo[g] ul' nēo. turpe[h] & miſabile[i] q̄re[k] le[?]nēo[f]

d Min. i. mihi ne. ſine re ſis eſt. & ſunt ita pronuncianda quaſi de re manifeſta audiat. ſuntq; uerba monitoris. uel pſii reſpondentis cur ſe ita interroget cū utiliſſima ſcribere ordiat. e Nemo hercu. ſubaudi a ſuperiori leget: uel eſt affirmatio reſpōdentis ſi talia ſcripſerit neminē ſcripta ſua lecturū eſſe. f Nemo. admirātis ſimul neminē futurū operis ſui lectorē. Admirať eni poeta cur ille dicat a nemine hanc ſatyrā lectū iri. uerū cōtradictore frōte nō ſine admiratiōe pnunciāda dictio nemo eſt. g Uel duo. uerba monitoris qui duos uel tres tm̄ dictur⁹ erat. Sed quaſi moꝝ ſui tēporis memoria reuocat⁹ tres ſupp̄ſſit omniq; remota dubitatione dicit. Nemo affirmatq; qđ ante dixit. Nemo hercule. ſicq; inuidioſa notat ſua tpa qbus ne utiq; in pcio poetæ erāt. Nemo ſic pnuncia ut de re certa & manifeſta. h Turpe. ſi duo. i Et miſerabile. reſpōdētis aſſeueratio. uel duo. qđ turpe eſt. uel nemo. qđ miſerabile eſt hoc carmē lecturos eſſe: qđ ſane ignominioſum ſcribēti eſt. k Quare. tra

hitur in admiratiōe & īterrogat querēdo quā ob cauſam a nemine uel a
paucis legi turpe ac miſerabile fore putet ſua carmina. cū alioꝝ & ma-
xime Acci labeonis opa legant̄. ſui uero carmis non ſit qſq̄ futur⁹ lector
a Ne. i. certe. Virg. i. 11. Tu ne etiā telis moriere diane. Terē. in. Ne Ne.
ego hō ſū iſœlix. nec al'r q̄ affirmatiue accipi debet. b Mihi polidamas.
Cōtinuat pſius ab aduerſario quærēs tā & ſi ob hoc ignominioſum exi
ſtimet ne ſibi a romanis labeo pferat̄. Per polidamāta nerone intelligit. Nero
in cui⁹ iuidiā hoc ſcribit. Illienſium. n. adeo ſtudioſus fuit ut & ſcripſerit
troica. Et plu

Ne^a mihi polidamas^b & troades^c labeonem^d

rimā pte3 ur-
bis romane i-
cēderit ut ſi ſi
tudinē ardētis troiæ cerneret. in cui⁹ incēdio. Haloſim illi decātauit. i. ca Haloſis
ptiuitatē. & eoꝝ ut ſcri. Cor. cauſa ſuſcepta claudio iperante Romanū
troia demiſſum. Et iulie ſtirpis auctorē æneā. Aliaq; haud pcul a fabu-
lis facunde execut⁹ ppetrarit. ut opera de rebus troianis cōſtaret qualia
erāt Acci labeonis qui carmine res Illienſes pſequut⁹ fuerat. ut infra ea
dem ſatyra. Non eſt hic Ilias acci. Inde igit̄ ſatyrice oſtēdit principi pte
rita carminis rōne ea tm̄ placere quæ de troianis ſint cōpoſita. hinc idi-
gnatur. hinc excandeſcit. Polidamas. apte pro nerone polidamātis uiri
troiani miſcet pſonā ut mirū eſſe uideat̄ ſi uiro troiano res troiane pla-
ceant. cum ipe princeps originē a troianis ducere affirmaret. ſimulq; ad
illud alluſit qđ ſcribit homerus de hectore li. 22. Iliad. Qui cū quadam Polida-
nocte cōtra uoluntatē polidamātis unius ex priorib⁹ urbis: ſuos cōtra mas
achillē ducē græcoꝝ duxiſſet. ab achille ſupatus eſt. maxima troianorū
ſtrage facta. Quare Achilles in ſupbiā elatus ante portas urbis curru in
uectus troianis iſultabat. Hector pro portis aſtans cū eo cōgredi para-
bat. uerū pater & mr̄ uerentes ne ſi cū illo cōgrederet̄ occūberet multis
pcibus orabāt ut in urbē ſe recipet. Hector parentū uerbis mīe moueba
tur. qn achillē ſuperbū in ſe pperantē expectaret. tamē Indignabundus
magno ſecū aīo. Hei mihi ingt ſi intra muros me recipiā prim⁹ me poli
damas arguet qui ut nr̄os intra mœnia reducerē hac exitioſa nocte qua
in nos achilles iſurrexit cōſulebat. cui ego mīe obſequut⁹ ſum. qđ ſatius
pfecto fuiſſet. Nunc cū temeritate mea pplm amiſſerim: troianoꝝ tro
ianarūq; cōſpectū reformido. Ne qs ibecillior dicat. hectorē ſuis uirib⁹
fretū troianos pdidiſſe. c Troades. Romanos qui in aſſentatiōe pri-
cipis eadē laudabāt quæ ei grata eſſe cenſerent. d Labeonē. Tortelli⁹
pro tragœdia de polidamāte a labeone cōſcripta legit. Quidā homeri
Illiada ab Acrio labeone cōuerſam dicūt. De qua paulopoſt. Nō eſt hic

Ilias acci. Ebria ueratro. Et circiter ſatyre finē. Nullam tibi uendo Iliadā
Senſus aūt talis eſt. Cenſes ne forſan ob id triſte miſerabileq́ futurū ne
romani me labeone dementiorē exiſtimēt ſi audebo ſatyram ſcribere in
Labeo malosq́ inuehi & rei publice occupatores ut labeo fecit. Accius labeo iō
neroni gratus qa homerū imitatus: res troianas carmine cōplexus eſt.
Labeones a labiorū magnitudine auctore Pli. li. 11. ca. 37. ante med. ſūt
cæſares appellati ſicut Cæſares cæſones a cæſo matris utero ſunt dicti. Pilūni q
cæſones pilū in piſtrinis iuenerūt. Piſones a pinſendo Fabii lentuli cicerōes ſint
Pilūni quiſqs aliqđ optime genus leguminis ſererent. Alius fuit p̄terea labeo
Piſones p̄torius iuris peritus. qui memor libertatis in qua natus erat multa con
Fabii. tumaciter aduerſus auguſtū dixiſſe & feciſſe dicit̄. de quo Hora. 1. ſ̄mo=
Lentuli nū Labeone i
Cicero ſanior iter ſa= nos dicatur.

Prætulerint[a]. nugæ[b]. nō[c] ſi qd turbida roma[d]
Eleuet[e]. accedas[f] examen[g] ue iprobū[h] in illa[i];

a Prætulerit. p̄poſuerit tē-
Nugæ. poris eſt futuri. ita p̄nunciādum eſt ut de re certa. b Nuge. ſunt ſup=
ple. i. fabulæ ut Teren. in Andria. Recepiſſe orbā: patuā: fabulæ. & ha=
bet uim rep̄henſionis. quidā reſpōdētis hoc eſſe uolūt. inſequēteſq́ uer
ſus eidē per iterrogationē attribuūt. q́ Interroget perſiū num diſcedat
a iudicio pp̄li. & num redarguere eū audeat: & nū cæterorū more ab oi=
bus laudari nō querat. Cum p̄ſertim nemo romæ ſit qui nō itidē faciat.
Doctiores tāmē cū ſupiori uerſu cōtinuātes poetæ tribuūt. Nugas eni
ſi labeonē ſibi romani p̄tulerint eſſe putat. uerū aſſeuerāter nō ſine riſu
diſtorto paululū ore legendū eſt. ut ſit ſenſus. pro nihilo habēdū eſt etiā
ſi carmen meum nō recipiatur nec laudetur. dictæ nugæ q́ nihil agant.
c Non ſi qd. Duo fugiēda eſſe monet unū ne populi iudiciū magnifaci
at. qui nō ratiōe res colligit. unde Hora. 1. ſermo. ſaty. 6. Iudice quo no=
ſti pp̄lo qui ſtultus honorē. ſæpe dat idignis & fame ſeruit ineptus. cū
ergo pp̄lus roman⁹ ſit corrupto iudicio. ſi aliquē extulerit & laudauerit
nō cures. nō. n. quia laudet̄ a uulgo aliquis ſcriptor p̄bandus eſt. Alterū
ne alienā laudē querat. qđ homini turpiſſimū eſſe iudicat̄. Horati. lib. 1.
ſermo. ſaty. 10. Neq́ te ut miret̄ turba Labores cōtentus paucis lectori-
bus. d Roma turbida. quæ nō recto incedit iudicio. ſed ex animi libidi=
ne cuncta iudicat ut ſit turbida. i. cōfuſi iudicii. tranſlatio ab aqua. uel q́
multis gentib⁹ repleat̄. e Eleuet. altū faciat laudādo. uel incuſet. aut
dimiuat. tractū a re pōderoſa q̄ ut par ſit eleuat̄. i. diminuit̄. Liui. li. 3.
ab ur. cō. Miror inq̄t ſi uana ueſtra p̄res cū ad plebem auctoritas eſt: uos
eleuatis eā. quippe qa plebs ſenatuſcōſultū in cōtinuādis magiſtratib⁹

ſoluit ipſi quoq; ſolutũ uultis ne temeritati multitudinis cedatis. Tranquillus in calligula. uerſiculorũq; fidem eadẽ hæc eleuant. & eo facili⁹ auctore ſunt. Va. Adecto uerſu græco q fidẽ ſomniorꝫ eleuat. f Accedas. Accedo
aſſentias. i. aures tuas nõ adhibeas. nõ cures. nõ plurimi facias. nõ enĩ quia laudet a uulgo aliqs ſcriptor ꝓbandus eſt. Accedimus. n. & aĩo & corpe. ut ſi dicas nõ accedo ſnĩæ tuæ. i. nõ adhereo. tãq̃ malæ. g Examẽ. Examẽ.
Examẽ ꝓprie eſt filũ trutinæ. Virg. li. 12. æne. Iuppiter ipſe duas æquato examine lances ſuſtinet. hic uero metaphoricos pro iudicio ponit. quẽ admodũ. n. examen rei põderatioris nobis iudiciũ facit ſic fit ut in qualibet re pro iudicio ſumat. h Improbũ. falſum. illud populare iudiciũ corrige qđ ex aĩ libidine ꝓficiſcit. i In illa. cũ cõtẽptu legẽdũ eſt. quaſi q̃ iniqua ſit.

Caſtiges[a] trutina[b]. néc te quæſiuerís[c] extra[e]
Nã[d] romæ eſt qs nõ[e]. at ſi fas[f] dícere. ſed fas[g]

a Caſtiges. ſenſus eſt. Iudiciũ romãorũ qđ nulla ratione ducit. i. qđ habẽt in ſua trutina iniuſtum emẽda. q. d. paruifacias.
b Trutina. i. ſtatera. uictruui⁹ li. 11. Id aũt ex trutinis quæ ſtateræ dicũtur licet cõſiderare unde trutinor deducit. Perſius infra ſaty. 3. Atq; exporrecto trutinant uerba labello Iuue. ſaty. 6. Atq; alia parte in trutina ſuſpẽdit homerũ. Hora. in epl'a. 1. li. 2. Romani pẽſant eadẽ ſcriptores trutia. c Nec te quæſiueris. i. nec te extrĩſecus & ex alieno iudicio exiſtimes. ſnĩa eſt catholica quã monet neminẽ oportere in reb⁹ gerendis famã popularẽ captare nec alieno uiuere iudicio. Sed ut ex ciceronis pħia hẽtur ſufficere debere ad gloriã bñfacti cõſcientiã. unde Virg. li. 9. Pulcherrima primũ dii moreſq; dabũt ueſtri: Tũ cætera reddet actutũ. pi⁹ æneas. Hora. ep'la. 17. lib. pri. Sed uereor ne cui de te plus q̃ tibi credas Noſcas igit teipſum ut dixi in. 1. tuſcul. Cic. Illud attendendũ eſt. Perſium tanta indignatione uehi: ut præ ira ſermonem & ſenſum non abſoluat plærũq;. hic eni dicturus erat. Nec te q̃ſiueris extra quod alii faciũt. Nam mox ſequitur. d Nã rome eſt. Apoſiopiſis figura eſt in qua qd tacetur incertũ eſt. aut lõgiori ſermone explicandũ. Nam uel iudicio recto uel qui nõ male uiuat uel quis nõ eſt rudis & ĩperit⁹ in ppl'o. aut qs eſt romæ in ppl'o qui nõ ſe extra quærat. uel huiuſmodi aliqd ſubiungẽdum eſt. Sẽſus eſt igit quid de te hoies loquant nõ curabis. nõ quæres qđ ab aliis fere oĩb⁹ fit. unde illud emergit. Et uerũ inquis amo. uerum mihi dicito de me. Quis ppl'i ſermo. Nã romæ eſt quis nõ. hæc oĩa excipienda ſunt riſu. ut indignationẽ quã in aĩo cõcipit poeta ridẽdo oſtendat. ſequit eni ſed ſum petulanti ſplene cachino. Et paulo inferi⁹ Rides

Trutia. Conſcia

ait & nimis uncis naribꝰ indulges. Nā romæ eſt qs nō. ſubaudi laudis & gloriæ cupidus. quis romæ nō ideo aliqd ſcribit ut laudet̃. illud. n. uenerat in cōſuetudinē ut ſcriptores laudes alienas quererēt unde Iuue. ſaty. 3. Librū ſi malus eſt nequeo laudare. Hora. li. 2. ſermo. ſatyra. 5. Scribet mala carmina uecors laudato. Ouidius in arte. Quis petit̃ ſacris niſi tm̄ fama poetis. hoc uotū nr̄i ſumma laboris habet. c Non. hoc per ſe ſeparatim pōt legi. reſpondētis eni īdignatio nō ſine acrimonia frōtis eſt admirantis ſimul & ſtomachātis a perſio dici neminē recto iudicio Romæ eſſe. ꝙ ſi ſupiora a cōtradicente ꝓlata per interrogationē ſumpſerimus: hanc negationem poetæ dabimus reſpōdenti ſe nolle extrinſecus quærere. f At ſi fas dicere. utcūqꝫ ſupiora legant̃: reſpōdentis hæc uerba ſunt. Derugata eni fronte perinde inqt o Perſi dicis corrupto iudicio oēs eſſe. maleqꝫ uiuētes ac ſi ita loq licitū ſit. ſed ſi eſt ſcriptū. at. nō ac. tātum ſibi diſplicere mores poetaꝝ ſui tpis oſtēdit ut in eos multa & grauia diceret niſi ſciret ſibi periculū iminere. tum a nerōe tū ab aliis romanis. quare inqt. At ſi fas dicere. deeſt dicerē multa quidē. dubitat aūt ſibi nō cōcedi ut libertate ſatyrica qua uſi ſunt priores dicat quæ ſentiat. hoc aūt eo riſu ꝓnūciandū eſt quo animi indignatio oſtendit̃. g Sed fas. ſubaudi eſt. i. licitū eſt quidē dicere & ſentire ita ac loqui. Et ita ꝓnunciādū eſt ut diu ſecū deliberaſſe uideatur.

Tūc cū ad[a] caniciē: & nr̄m[b] iſtud[c] uiuer triſte

a Tūc cū ad. i. cū deprauatam corruptāqꝫ uitā etiā in ſenioribus uideat. ſatyram ſe ſcribere uelle ſignificat. & pōt cōtinuari hic locus uſqꝫ ad id Scribimus īcluſi cuius ſenſus talis eſt. oēs quidē ſiue grauioris ſumus ætatis ſiue excеſſimꝰ a pueritia ea rōne aliqd ſcribimꝰ ut a pp̄lo laudemur. unde ſequitur. At pulchrū eſt digito mōſtrari & dicier hic eſt. Ordo eſt. tūc tūc ſcribimꝰ incluſi cū aſpexi ad caniciem. b Et noſtrum. figura locutionis eſt quū infinito uerbo cū appellatione fit uſus. noſtrā eni uitā uult itelligi. utimur & uerbo pro participio. Virg. li. 5. æne. Magnū dat ferre talentū tanq̄ ferendū. Et participio pro uerbo ut uolo datū. Sic etiam uarro uſus eſt: cū ait in archadia ſcio me eſſe ſpectatū ſuē pro ſpectaſſe. triſtē ergo dicit uitam noſtrā mæſtā & cū lachrymis mixtā. uel qa nimis ambitioſi ſumꝰ & de laude aliena ſolliciti. & ideo ualde triſtē. uel eſt uerbū pro nomine poſitū. Perſius ſaty. 6. Poſtq̄ ſape urbi cū pipere & palmis uenit. Et ſatyra. 3. Et ſimilis regum pueris papare minutū poſcis &c. c Iſtud. cum contemptu ꝓnunciandum. quia tantopere de gloria anxii ſumus.

Triſte.

a Aſpexi. i. cum ſenes & iuuenes reſpicio & intueor cũ riſu ꝓnunciandum eſt. Illud hoc loco addo auctore Pli. li. 11. ca. 37. Poſt principiũ. caniciem hoĩ tantũ & equis dari. b Et nucibus. qbus pueri ludunt. Et cum aſpicio queadmodũ uiri facti in puerilia uitia labimur. atq; ſceleribus nõ ceſſamus. ætatẽ puerilẽ deſignãs quæ nucib⁹ delectaẽ. Martial. li. 5. Epig. 85. Iam triſtis nucib⁹ puer relictis clamoſo reuocaẽ a magrõ Hora. lib. Nux.

Aſpexi[a]: & nucibus[b] facimus[c] q̃cũq; relictis[d]
Cũ ſapim⁹ patruos[e] tũc tũc[f] ignoſcite[g] nolo[h]
Quid faciã[i] ſed ſũ[k] petulãti[l] ſplene[m] cachio[n]

Poſtq̃ te taloſ Aule nuceſq; ferre ſinu laxo donare & ludere uidi.

A pueritie. n. ludo recedẽtes nuces ſpargebãt quo ſe puerilia cũcta ſpernere demõſtrabãt. Catullus da nuces pueris iners cõcubine ſatis diu luſiſti nucib⁹ lubet iam ſeruire talaſſio. c Facimus quecunq;. i. liberiore licẽtia uiuim⁹ p̃terita pueritia. i. poſtq̃ ad adoleſcẽtiã puentũ eſt. ut dixi in andria Teren. Poſtq̃ exceſſit ex ephæbis liberior fuit uiuẽdi poteſtas. d Relictis. omiſſis. dimiſſis. & depoſitis ludis puerilib⁹. e Cũ ſapim⁹. i. ſũmus patruis ſapientia pares Adoleſcentib⁹. n. corrigẽdis ſeueriores patrui q̃ patres ſunt. Parẽtes eni indulgentiores in liberos natura facit. Ob hoc patruis educãdi pueri tradebanẽ. qm̃ & ſeuere eos corriperẽt & ꝓpter ſanguis ꝓpinq̃tatẽ amore etiã nõ carerẽt. ut dixi i Hora. li. 3. car. Ode. 12. Metuẽtes patruæ uerbera linguæ. f Tunc tunc. Si ſatyrã ſcripſero ſubaudiendũ eſt. geminatũ eſt aduerbiũ qd̕ coniungiẽ. ut Virgil. li. Nunc nũc o liceat crudelẽ abrũpere uitã. & me me adſum qui feci. ut ſit tũc tũc. tunc inquã ſcribim⁹. g Ignoſcite. illud ſpectat. ſed fas. i. ſi uos fortaſſe offendero dũ dico qd̕ ſentio ignoſcite. hoc uerbũ ignoſcite callide oſtẽdit rem turpẽ eſſe de qua dicturus ſit & riſu ſatyrico oĩa pferenda & uenuſta capitis agitatiõe ꝓnũcianda. h Nolo. ſubaudi dicere uel ridere. dubitat an dicat. Ad illd̕ referẽ. At ſi fas dicere. i Quid fa. Dubitatio eſt ambigit. n. utrũ de duob⁹ poti⁹ eligat an ſcribat ſatyrã. ut ſibi naturale eſt. an omittat. quaſi dicat. quid ꝓderit dixiſſe cũ iam oẽs ꝑdita laborẽt ambitione. k Sed ſum. Sed p̃icula eſt aduerſatiua. quæ ita ſupioribus aduerſaẽ ut quãuis ſatius eſſet tacere cũ nihil loquẽdo ꝓficiat tamẽ oſtẽdit ſe tacere nõ poſſe cũ a natura ꝓfuſus ſit in riſum. ſtatuit ergo tandẽ ſatyrã ſcribere cum nõ poſſit uanitates & ineptias hominũ nõ ridere. Eſt aũt hoc geſtu quodã liberali cũ iactatione utriuſq; manus & cũ decora capitis agitatiõe ꝓnunciandũ quo melius deliberantis affectio exprimaẽ. l Petulanti. procaci a petẽdo unde dicim⁹ hoĩem pe

Patru⁹. Sed. Petulãs

Splen. Lien. tulantē qui hunc & illū abſq; pudore petit. m Splene. ſplen græ. latine lien lienis dicit̄. (Et ut cornelius celſus uolunune. 4. refert ſiniſtra in parte locatus eſt inteſtino innexus natura mollis & rarus longitudinis craſſitudiniſq; modice. (a quo ſplenetici & lienoſi dicunt̄) nec hii iperiti audiēdi ſunt qui lienē inteſtinū exponūt quo egeruntur ſordes alui. Scribit Pli. li. 11. ca. 37. Poſt mediū uerſus ſi. In ſplene peculiare curſus ipedimentū eſſe. & idcirco per uulnus etiā exēpto uiuere animalia. Opinionem etiā eſſe adimi riſum ſimul homini. intēperantiāq; ioci conſtare

cachin⁹ lienis magnitudine. n Cachino. cachinus enim effuſior riſus eſt imoderatuſq; cū uoce laſciua ac rep̄henſioni admixtus. Iure igit̄ ſatyrā deſcripturus ſe eſſe dicit ſplene petulāti cachino. i. ſplene qui riſu luxuriet & habundet. nam ſplenetici uehemētius ridere cōſueuerūt. dicit̄ aūt hic cachino nonis. ut leno lenonis. palpo palponis. dicitur etiā cachino nas. & cachinor naris ideſt rideo. ut dixi in amphitr. Plauti.

a Scribim⁹. hactenus tanq̄ operis propoſitio & deſcribēde ſatyre deliberatio quædā fuit.

Scribimus[a] īcluſi[b] nūeros[c] ille hic pede[d] liber
Grāde[e] aliqd qd̄ pulmo[f] aīæ[g] p̄largus āhelet[b]

Nunc uero narrationē ingredit̄. primū inuehens in ſcriptores ſua opa publice recitantis & plauſum pp̄lārem aucupantes. uerū quo magis rep̄hendere eos poſſit in eo⁊ numero ſe reponit. b Incluſi. a curis remoti. aut metri lege coartati. uel ſtrepitū fugientes remoti a turba in ſecretis locis. ut eos rep̄hēdat. q ut diligēti⁹ atq; accurati⁹ ſcribere putarent̄ ſecretiora loca q̄rebāt. ut dixi ī Iuue. ſaty. 7. Qui facis in parua ſublimia carmina cella. Hora. li. Secreta petit loca

numer⁹ balnea uitat. c Numeros ille. i. uerſus & carmina. qui certis pedū numeris cōſtant & finiunt̄. infra ſatyra. 6. in princi. Mire opifex numeris ueterū primordia uocū. numeri p̄prie rithmi ſunt. d Hic pede liber. i. a metri lege ſolutus. pſaicam orationē intelligit. q̄ licet numeros cōcētuſq; ſuos & ipſa habeat nō tamē pedib⁹ iiſdem: qbus lex carmīs circumſcribit̄. e Grande aliqd. Ironia eſt. i. orōnem tumidā iflatam. oſtēdit eni ampulloſum aliqd turgidūq; deſcribere qd̄ poſtea magna cū anhe-

Pulmo. latōe p̄nunciet ut tragædiā. f Pulmo plargus. Abundans ſpūs. Nā ut ſcribit Pli. li. 11. ca. 37. Poſt med. ſub corde eſt pulmo ſpirādiq; officina attrahens ac reddens aīam idcirco ſpōgioſus ac fiſtulis inanib⁹ cau⁹. Et cornel. cel. in. 4. ſpūs capax eſt & a tergo ſpine iūctus in duas fibras ungule bubule mō diuidit̄. ſed eo cum reſpiremus iure eū plargum aīæ

Anima i. ſpūs capacē atq; habūdantē appellat. g Aie. ſpiritui. ut dixi in Vir

gi.li.8.Quantũ ignes aíæq; ualẽt.& li.1. Ille regit dictis aios & i. Hora. Ode.12.li.4.car.Impellũt aiæ linthea thraciæ. h Anhelet. i. ꝓferat uehementi ſpũ.& ſermone nõ humili ſed poetico ſpũ quo ꝓferentes poetæ rumpunẽ: dum uolunt hoc quod ſcribunt facilius pronunciare.

Scílícet[a] hæc ppl'o pexuſq;[b] togaq;[b] recenti[c].
Et natalícia[d] tandem[d] cum ſardoníce[e] albus[f]:

a Scilicet. hinc oĩs pendet idignatio poetæ q; carmina ad laudem ppl'i qui nunq̃ recte iudicat cõſequendã ſcribant.ut ſi aliquid mollius turgidiuſq; cõſcripſerit:quũ bene cõptus atq; ornatus molliter ac laſciue ſcripta ſua ꝓnunciabit uidebis ne dũ uulgares ac uiles hoies. ſed uiros etiã militares ac nobiles tanta libidine affici ut eã geſtu & uoce ſignificẽt.S.cũ ironia iferẽ.ut dixi i andria Terẽ.Id popul' curat.ſ. & i Virg. li.4.æne.S.is ſupis labor eſt ea cura quietos ſollicitat.& in Iuue.ſaty.6. S.expectas ut tradat mr̃ honeſtos nõ alios mores q̃ quos hẽt. & infra ſaty.4.S.Ingeniũ & rerũ prudẽtia uelox ante pilos uenit. b Pexuſq;. pectinatus.unde ꝑpexã in pectore barbã.Virg.li.3.geor. Styriaq; ipexis induruit horrida barbis. Irriſio eſt in eos qui oꝑa ſua recitãtes.& carminis laſciuia & cultu corpis fauorẽ ppl'i querunt. p Toga. ut corpis habitu nõ dignitate carminis ſe audientibus cõmendaret. c Recenti. nitida ualde & albiſſima.aut noua. d Et natalicia. qua diebus natalibus uterenẽ. & ſolẽni die.uel quia natali die dono miſſa fuit. Nã natalẽ diem celebrãtib' dona ab amicis mitti ſolebãt ut dixi in Martial'.lib.10. Epig.84.De natali reſtituti.Certẽt munerib' beatiores agrippe. uicit ueros ſardonicas ſed ipſa tradat. d Tandẽ. legens.uel tandẽ albus. aut tandẽ cu; ſardonice.& ſignũ eſt tarditatis dictũ in exprobrationẽ nimii cultus.Ouidius. Sint ꝓcul a nobis iuuenes ut fœmina compti & cete. e Sardonice. gẽma quã ipſe habebat aut ab amico accepat pro die natali. Onix gẽma eſt cui nomẽ eſt cõiunctũ cũ ſarda alio lapide. Nam auctore Pli.li.37.cap.6.Onici candor eſt unguis humani ſimilitudine.Itẽ chriſoliti & Iaſpidis & ſarde.unde noĩs ſocietas oriẽ.Sardonicẽ ptholomeus a ſardonice mõte idie deriuari ſcribit.fuit quondã in magna æſtimatione Policratis ſamii tyrãni annulo maxime celebrata. Qui circiter 230.annũ urbis romæ eſt iterfectus.Apud romanos aũt ſupior affricanus primũ ſardonice uſus eſt.Pli.auctore li.37.ca.6. Hæc ſola ꝑpe gẽmarũ cærã in ſigno nõ aufert.Et ob hoc initio in ãnulis placuit. coloris eſt in candido cerulei cũ quadã ſpẽ purpurea ita ut tranſire in miniũ uideaẽ.In india arabia & armenia naſciẽ.ſed deteriora armenica.hæc & ſar

Scilicet
Pexus.
Natalis
Tandẽ.
Sardonix
Policrates.
Samos.

donicus uirili genere dr̄.ut ſcripſi Iuue.ſaty.13. Gēmaq; priceps ſardonic⁹ & ſaty.6.In manib⁹ dēſi radiāt teſtudie tota ſardonices. f Albus. feſtiua ueſte indut⁹ & mūdus ac politus.ſic eni ſperat ppl'i fauorē pmereri poſſe. aut alb⁹.i.pallid⁹.& cogitādi pallore cōfectus. Hora.in ſaty. 2.li.2.ſermo.pinguē uitiis albūq; neq; oſtrea.Nec ſcaurus aut pōt peregrina iuuare lagois.hic autem & uitiis & recitationis metu pauebat. a Sede celſa. pulpito ul'roſtris recitans aut eminenti cathedra.

Sede[a] legēs cælſa. liqdo[r] cū plaſmate[b] guttur[c]
Mobile[d] collucrit[e]:patrāti[p] fractus[f] ocello[g]

b Cum plaſmate. Irridet id uitium qđ frequens erat apud recitātes. nā ut uoce molliore prōnūciarent ad fauces molliendas uocemq; ſuauiter emittendam nōnulli guttur empl'o colluebant.qđ plaſma a plaſſo uerbo græco uenit qđ eſt fingo & cōpono.Ex plurib⁹ enim liquidioribus cōmixtis rebus uocemq; adiuuātibus miſcebaſ unde Quintillianus ita eos ſugillat li.1. inſtit.lectio ſit uirilis & cum ſuauitate quadā grauis nō tamē in canticum diſſoluta nec plaſmate ut nūc a pleriſq; fit effeminata Plaſma etiā genus eſſe potionis oſtendit etiā cato cum ait de plaſmate bibēdis. r Liquido. i.non ſpiſſo ſed diluto quia eo uox comēdatur. c Guttur. accipiſ pro ea parte quæ eſt a faucib⁹ ad iugulum.unde Pli. li.11.ca.37.poſt med.guttur homini tm̄ & ſuibus intumeſcit aquarum quæ potant plærunq; uitio.gula uero ea fiſtula appellaſ qua cibus atq; potus deuoratur.cōſtatq; neruo & carne.hæc tamē ab auctoribus confunduntſ. d Mobile. ad geſtum pronunciātis rettulit. Nunc enim in dextram nunc in ſiniſtrā partem guttur inflectitur.modo etiā pro rerum de quibus loqmur diuerſitate atq; natura uel deprimiſ uel attollitur. e Colluerit. bibend lauerit. f Fractus. ſolutus effeminatus & in laſciuiā profuſus dum ipudica carmina recitat. p Patranti. libidinanti quaſi rem carmina recitādo pficiat.hic multa oris ſuauitate magnaq; geſtus laſciuia & uenerea oculorū mutatione uerſus pronunciās ipſo quoq; molliori obtuitu ad libidinē auditores quodāmodo excitabat.q uero uenerē pagūt ocul'cōtremiſcūt. ut dixi i Iuue.ſaty.7.i fi.oculoſq; in fine tremētes.& in Virg.æglo.3.Trāſuerſa tuētibus hirqs. Cū autē aliqd turpe cōmittiſ & pficiſ id patrare latini dicūt.patratū.n. plutarcho auctore finitū qddā ac determinatū ſignificat. unde & patres patratos dici putāt.q ad patrandū.i.peragēdū iuramentū ubi de fœderibus cōuenerat mitterenſ. diciſ etiā patratio rei ueneræ cōſumatio.uñ & pr̄es dicti.eo q patratōe pacta filios pcreent. g Ocello. ſatyrice ho

Plaſma

Quitil'.

Guttur

Gula.

Colluo

Patrare

Ocellus

minis laſciui ocellũ appellauit. quia illũ cõtrahendo minorẽ facit. Iuue.
ſaty. 6. Gibbus & acre malũ ſemp ſtillantis ocelli. a Hic. aut hic pro
tũc. aut hic pro illic. ſ. i auditorio. ubi recitãt poetæ. b Neq; more ꝓbo.
honeſto ſed laſciuo geſtu. cũ carmina legunt ad audientiũ quoq; animi
ad libidinẽ incitantur. c Uoce ſerena. nec clara uoce & uirili ſed tremu
la & fœminea qd' libido ſolet efficere.

Hic[a] neq; more[b] ꝓbo uideas. nec uoce[c] ſ͠ena.
Ingẽtes trepidare[d] titos[e]: cum carmĩa lumbũ[f]
Intrãt[g]: & tremulo[h] ſcalpunt[i] intima uerſu.
Tũ[k] uetule[l] auriculis alienis colligis[m] eſcas[n]

Auditorum ipudentiã notat qui
turpi geſtu &
illiberali mo-
tu corpis reci
tantes ſubſe-
quunt laudã-
tes & claman
tes. Hicq; oñ-
dit i ſcenis la-
ſciua caria recitari cõſueuiſſe. qd' ut turpiſſimũ notat pſius. Quare ñ de-
bita laude fraudãdi ſũt Maſſilieſes q i ſcenã ut ualeri⁹ tradit nullũ aditũ
mimis dederũt. ꝙ eoꝝ argumẽta ex maiore pte ſtuproꝝ cõtinẽt actus.
ne talia ſpectãdi cõſuetudo etiã imitãdi licentiã ſumeret. d Trepidare.
i. quodã libidinis titillatu & geſtu tremulo moueri & plaudẽdo recitãti
laſciuiã demõſtrare. cu; tali pronũciatiõe & obtuitu facile ad libidinem
mouerent. e Titos. Ironia. i. romanos principes & eqtes magne au- Titus.
ctoritatis & urbis tutores. romanoꝝ. n. p͂nomen eſt titus a tuẽdo. unde
& titi milites appellant ꝙ fortiter patriã tutẽtur. ut dixi in ep'la. 1. Cic.
li. 10. & in Tragædia. 1. Sene. & in Suet. de Tito. f Lumbũ. recipiunt Lũbus.
lumbis ubi ſedes eſt ueneris & omnis libidinis excitatio. cũ eni eiuſmo-
di recitantiũ molles affect⁹ lũbos penetrarẽt prurigine uenerea tange-
bant. Ad nates. n. lumboꝝ uergit extremitas in quibus libidis ſedes eſt.
g Intrant. i. tãgũt cũ carmẽ effeminatũ fuerit rep̃ſentat ipſis cõcubit⁹
ſicut tact⁹ mulierũ mouet intima. h Tremulo. uoce tremula & fragili
ꝓnũciato a poeta. Iuue. ſaty. 6. uox blãda & neq̃ digitos hẽt. i Scalpũt.
titillant & in libidinẽ excitant. k Tum. hoc pẽdet ex eo qd' ſupra dixit
tũc cũ ad canicię. reprehendit eũ q ætate extrema tali ſcriptoꝝ ſuoꝝ recita
tiõe uulgi fauorẽ captare pp l'oq; placẽ & ab eo laudari ſtudeat. & gl'ia;
q͂rat. l Uetule. poeta ꝓnũciat geſtu excãdeſcentis & irati & eo uultu
quo delinquẽtes corã corripim⁹. ẽ. n. uetulæ nomẽ cõuitii. Nã plærũq;
uet⁹ infert ad laudẽ interdũ ad uitupationẽ ut hic quaſi curioſe & ranci-
de. Sic terẽtius in ꝓlogo. Sed qui maliuoli ueteris poetæ maledictis re-
ſpõdeat. m Colligis. i. carmia ſcribis ut coꝝ delectatiõe aures uulgi
paſcantur & inde te laudent. n Eſcas. fauorem & delectationem.

a Auriculis. Repetitio eſt ad maiorē indignationē. Teren. in andria. Olim iſtuc olim cū ita animū induxti tuū. uehemētius. n. admirat̃ quaſi nō purgatis aurib⁹ & indoctis. b Quib⁹ & dicas. Irriſio eſt. qua oſtendit q̄ turpe ſit ſeipſum oſtentare. c Cute pditus. ita quidē ſenex ut iam cutē amiſerit qḋ in ſenibus accidit. Iuue. de ſene. ſaty. 10. Deformē pro cute pellē. ita inflationē animi ſūmo artificio cutis tumori ac ſenectuti coniunxit.

Ohe. d Ohe. uox bachantiū eſt ut Hora. li. 2. car. Ode. 19. Quo me bac

> Auriculis[a] qbus & dicas[b] cute pditus[c] ohe[d]
> Quid didiciſſe[e]. niſi h⁹ fermētū[f] & q̄ ſemel it⁹[g]
> Innata eſt rupto iecore[h] exierit[i] caprificus[k]

che rapis tui plenū. Ohe recenti mens trepidat metu. Donat⁹ tamē ſacietatē ſignificari docet. ut Iuuc. ſaty. 7. Sat̃ eſt cū dicit horati⁹ ohe. & eſt interiectio ridentis. nā rn̄dentis loq̃t uerbis qbus rephēderet̃ q̄ ſcripta ſua pplo recitaret̃ eiuſq; fauorē plauſumq; captaret. de hoc dixi in libro 4. Mar. Epig. 91. Ohe iā ſatis eſt Ohe libelle. Et in Adelphi. Teren. Ohe iam deſine. Et in Aulul̃. Plauti. Hæc nō ſine lætitia quadā monitorem ridens reſpōdet. e Quid didiciſſe. per detractionē: ut Quintil̃. in. 9. refert figuræ multæ fiunt. quaꝝ una eſt cu; ſubtractū uerbū aliqḋ ſatis ex cæteris intelligit̃. ut Virg. in buccoli. Eglo. 3. Nouim⁹ & qui te. decenter eni pudoris grā ſtuprauerit. ſuſtulit. ita hic pſius breuitatis cā iuuat aut pdeſt uel aliqd tale ſubſtruxit. ut ſit quid iuuat didiciſſe aliqd niſi recitatione pandat̃. hāc figurā eclipſim a grāmaticis appellari perſpicio. quæ

Eclipſi. ſit neceſſarie dictionis defectu ad integrum ſenſum percipiendū. Ex reſpondētis uero pſona loquit̃ nil fore utile didiciſſe niſi quæ didicerimus oſtendam⁹. f Fermentū. i. niſi hæc tua ſcīa quæ pectore tuo uix ptumore cōtineri pōt oſtenſa fuerit. apte certe fermēto ſciam oſtentatoris cōparauit. Nam quēadmodū fermentū qḋ a feruēdo eſt dictū farina in uolutū ſuo feruore erūpit & tumore ita etiā ſcīa in oſtētatoris pectore iclusa erūpere oīno cupit nec coerceri pōt. g Intus. in altitudine pectoris. h Rupto iecore. perſtat in metaphora. i. patefacto pectore. Iecur a nr̃is epar a græcis appellat̃. ut cor. cel. in. 4. Dextra in parte ſub pcordiis ab ipſo ſepto ortū. intrinſec⁹ gibbū eſt. quod leuiter pminens uētriculo inſidet & in quattuor fibras diuidit̃. i Exierit. patefacta fuerit & diuulgata. k Caprificus. ut parietes & ſepulchra caprificus penetrat ac diſrūpit ſic in eo qui doctrinā int⁹ cōceperit doctrina illa ſicut ca-

Caprificus. prificus penetrare ac iecore tanq̄ muro diſrupto exire n. tit̃. uerū in fermento & caprificu trāſlatio, color eſt a ſilitudine. Caprificus aūt ex ſil-

ueſtri genere ficus eſt nunq̃ matureſcens auctore Pli.li. 5.ca.19.in pri-
ci.ſed muros & oīa in quib⁹ naſcitur ui ſua penetrās & diſrūpens. Marti.
li.10.Epig.2.Marmora meſſalæ findit caprific⁹.Iuue.ſaty.10. Ad quæ
diſcutienda ualent ſterilis mala robora ficus. Terē.i adelpħ. Illic etiam
ubi caprificus magna eſt. a En pallor. Suo loco & tēpore exclamatōe Pallor.
utitur cū quadā ſignificatiōe indignatiōis atq; doloris. Eū eni indignan

En pallor[a] ſeniūq;[b] o mores[c] uſq; adeo ne
Scire[d] tuū nihil eſt: niſi te ſcire hoc ſciat[e] alter
At pulchrū[f] ē digito mōſtrari & dicier[g] hic ē
Ten[h] cirratoꝝ[i] centū[k] dictata fuiſſe.

ter reprꝫhen dit.qui cu; ēt ſenio palleat. ita tamē alie- nū a bōis mo rib⁹ ſe oſtēdat ut ſciam quæ nō aliis inote
ſcat nihil poſſidenti ꝑfuturā exiſtimet.uel eſt ironia.q.d. & cur nō oſtē
dat ſciam ſuā cū ex nimio ſtudio & pallorē cōtraxerit & ſenio ſit cōfect⁹,
ſi quidem pallent poetæ cogitando. ut ſupra. pallidamq; pyrenem.
b Seniūq;. o mores ſenectutis defecti & peruerſi. Senium eſt ueluti ac
cerſita miſeria. c O mores. Exclamatio eſt cū indignatiōe in ambitio
ſum oſtētatorē.cū unuſq̄ſq; cōſcientia benefacti cōtentus eſſe deberet. Conſcia
d Scire tuū. qm̄ ſepultæ pars eſt inertiæ celata uirtus. Similiſq; uel ly-
ræ quæ reticet.uel qui nō tenditur arcus. Hora.ode.9.li.4. Luca.li.4.
Perit obruta uirtus. Suet. in Nerone. Occultæ muſicæ nullū eſſe reſpe-
ctū, hunc uerſum allegat Quintil.li.9. Dicens in eo figuram eſſe quā re
greſſionē appellat.ꝙ ſæpius idē repetat.fit aūt quandoq; in eodē ſenſu Regreſ
quādoq; etiā in diuerſo ſenſu cum eadē uerba ponunt. interdū etiā uer- ſio
borū iteratiōe mutata. e Sciat. en tantū eſt ſciētia tua ad nihilū redu Scio.
cta ut aliquid te ſcire neſcias niſi alterius iudiciu; de tua ſciētia conſulas.
f At pulchrū. ſuperiori interrogationi reſpōdet aduerſari⁹. pulchrum
eſſe ꝑtereuntiū digito demōſtrari. Et hinc emergit oīs indignatio poe-
tæ cum Ironia. Martial.li.5.Epig.13. Sed toto legor orbe frequēs & di- Digit⁹.
cit hic eſt. Et libro.9. Epig.99. Ad iulium. Rumpitur inuidia ꝙ turba
ſemp in omni. Mōſtramur digito. Hora.2.car.Ode. ꝙ monſtror di-
gito ꝑter cunctos. g Et dicier hic eſt. Paragoge figura eſt cū ad finem
dictionis lr̄a uel ſyllaba apponit.dicier.n.pro dici legit. h Ten dictata. dictata.
Interrogat an parui exiſtimet a multis cōcelebrari: dicens putas ne pro
nihilo ꝙ in ſcholis magiſtri pueris dictata ꝑtulerūt ex dictis tuis. Nam
dictata ſunt quæ magiſtri pueris ꝑbent imitāda. Nec ea tm̄ i litteris ſed
in aliis quoq; artib⁹ appellam⁹. Aſconius hiis uerbis ſcribit. Ergo libellū

ueterē uult intelligi attuliſſe ceciliū.unde magiſtri dictata pueris pbere cōſueuerūt.Suetoni⁹.in uita cæſaris.Tyrones per eqtes romanos ac ēt per ſenatores armoꝝ peritos erudiebat.pcibus enitēs ut diſciplinā ſingulorū ſuſciperēt.ipſiq; dictata exercētib⁹ darēt. Iuue.ſaty.5.Donec pagat dictata magr̄i.Hora.i epl'a.19.li.1.epl'aꝝ.Sic itterat uoces & uerba cadētia tollit.ut puerū ſæuo credas dictata magr̄o.Reddere.Deriuatum eſt a dicto.Nā dictare eſt enūciare qd' alius excipiat & notet.ut dixi in agamēnone Sene.& in.3.Rhet.no.Cic.& in ſcdo tuſcul'.Cic.& in Menæchmis plauti.Ten.pro te ne.Ordo eſt pro nihilo pendas te fuiſſe dictata centū cirratoꝝ.i.ex libris tuis magiſtros dictata.100.pueris pbuiſſe.Hora.li.1.ſermo.ſaty.10.In eo ita inſurgit.An tua demēs uilib⁹ in ludis dictari carmina malis.Sapho.At mihi pegaſides blādiſſima carmina dictant. i Cirratorum.100.i.pueroꝝ quæ ætas capillis gaudet.

Cirri. Nam cirri capitis crines & capilli cōtorti ſunt.unde cirrati pueri qui cirris utunť eiuſmodi.Martial'.li. Caput nudū cirris grādibus.Et li.9.Epig.32.Nec matutini cirrata caterua magr̄i.Iuue.ſaty.13.Flauam cæſariem & madido torquentē cornua cirro. k Centum.numerus finit⁹ pro īfinito.ut Virg.li.2.geor.Nō mihi ſi linguæ centū ſint oraq; cētū.

a Pendas.ducal'.occulte neronem tangit cui⁹carmina qa imperabat per ſcholas celebrabanť.

Pro nihilo pēdas[a].ecce[b]iter pocula[c] quærūt
Romulidæ[d]ſaturi[e]quid dia[f]poemata narrēt[g].

b Ecce.Perſii uerba ſunt.Satyrico riſu coꝝ cōſuetudinē rephēdētis q ſcripta ſua recitaturi familiares & notos ad cœnā cōuocabāt quo poſtea ſibi magis applauderēt.Oſtendit aūt bn̄ficiis obnoxios beneq; epulis ſaturatos inter ipſa pocula diſputātes nō rectū de poetis iudiciū ferre poſſe.Ecce incipiētis eſt demōſtrantiſq; rē nouā & iauditā.cū idignatōe & animi ipatiētia dictū ecce. c Inter pocu. hinc exit indignatio & ardor poetæ.Hora.li.2.ſermo.ſaty.2.in princi. Diſcite nō inter lāces mēſaſq; nitētes.cum ſtupet iſanis acies fulgorib⁹. uerū hic ipranſi mecū diſquirite.Et ifra.Male uerū examinat oīs corruptus iudex.Et hoc iuidioſe in neronē dicit.qui ut auctor eſt Corneli⁹ tacitus li. Et Sueto.Etiā doctorib⁹ ſapientiæ impartiebat poſt epulas. d Romulide.Romani.Ironice.i.nō romulo ſimiles.qui ſūma cum ſobrietate ad gerēdas res deſcēdebat.Quod docet.l.Piſo.frugi quē ad cœnam uocatū ait non multum bibiſſe qm̄ poſtridie negocium haberet.

Dia. e Saturi.poſt epulas. f Dia.ſancta.magnifica & clara.ut dia camilla.Hora.li.1.ſermo.ſaty.2.eſto inqt ſnia dia catonis. g Narrent.i.ſcri

bant & tractent. a Dic.i.in cõuiuio. b Et Ianthina. A qualitate ue ſtis diuitē deſignat & nobilē. De ipſo nerone itelligi puto cū reliqui cõ uiuæ in ei⁹ grām & aſſentationē qualiacūq; ꝓnūciaret carmina laudarēt Nam illud cõſtat carmis ſtudioſum fuiſſe. & ſæpe priuatim & publice. carmina decātaſſe. Iacīthinā ueſtē ab iacintho puero ab apolline dilecto atq; ab eo per iprudentiā interfecto & in purpureū florē ſui nōis uerſo. in quē & aiax quoq; cõuerſus eſt cogno miari fere ab Iāthina Aiax.

Hic^a aliqs cui circa hūeros &^b iāthina lena^c ē

oībus uideo. uerum nō Iacīthina ſed Ianthina a uiole colore quaſi uiola cea legendu3 eſt. Ion. enī uiolam. anthos florem ſignificat. Pli. li. 21. ca. 6. De uiolis ſoleq; græco noīe ab cæteris diſcernuntur appellate Ia & ab hiis Ianthina ueſtis. Cū itaq; Plini. Ianthinā ueſtē a uiola appellatam di cat. Ianthis uero uiola ſit. nemo debet ambigere nequaq̄ ab iacintho co gnominari. licet enī Iacinthus flos ſit purpureus ut apud Virgi. li. buc. æglo. 3. Suaue rubens iacinth⁹. Inter uiolas tamē neq; a ueterib⁹ neq; a noſtris herbariis numerat̄. Nam nec foliis nec caule nec radice uiole eſt ulla in parte cõſimilis. flore autē oīno diſſimillimus. Eſt enim flore lilio par niſi tm̄ colore diſtaret. de quo ita ſcribit Ouidius li. Tyrioq; nitē tior oſtro flos orit̄ formāq; capit quā lilia ſi nō purpureus color hiis argenteus eſſet in illis. Quare cū iacinthus uiola nō ſit. Pli. autē a uiola ue ſtem cognominatā ſcribat ueriſimili⁹ mihi ſit antiqores librarios Iacin thinā pro ianthina noīs deceptos ſimilitudine inuertiſſe. Martia. lib. 2. Epig. 39. Coccina famoſæ donas & ianthina mœchē. uis dare que meru it munera mitte togā. Quoniā uero ianthina prima ſyllaba breui legit̄. eorundē quoq; uitio factū eſt. ut ignari cur & copula cū ianthina iungeretur: Iacinthi in purpureū florem cõuerſi memores iacinthina ipſi de ſcriberēt. Et uero pro etiā ad maiorē ignominiā recitantis nō ſine ſummo artificio poeta poſuit. Nā cūm circa humeros & iāthina lena. i. purpurea ueſtis ſit maiorē profecto rep̄henſionē meretur q̄ ſi neceſſitate & inopia urgeret̄. Et ergo ad indignationē poſita eſt. ut illud. Et quiſq̄ nu men iunonis adoret. Magni enim p̄cii fuit ueſtis illa. luxuria tamen au ctore Pli. li. 21. ca. 8. in princi. Veſtib⁹ quoq; ꝓuocauit eos flores qui co lore comendant̄. c Lena eſt. ueſtimenti genus eſt habitus duplicis & amictus augural̄. qđ appellatā ita exiſtimant tuſce. quidā gre. clamida. qua nō ſolum domi ſed & militiæ utebant̄. Nam ſup ceteras ueſtes mar cello teſte īponebat̄. Virg. li. 4. Tyrioq; ardebat murice lena demiſſa ex humeris. Iuue. ſaty. 3. Cauet hūc quem coccina lena uitari iubet & comi Iacīthuſ Lena. Clanis

tum lōgiſſimus ordo. a Rancidulū qddam. i. putidū. & inſipidum aut aſperi ſaporis. cōtemptæq; gulæ. ſumpta tranſlatiōe a ſapore ad uerba. Iuuena. ſatyra. 11. Rancidula haud ideo peior gallina ſecatur. Et ſa-
Rācidꝰ ty. 6. Nam quid Rancidius. q̄ q ſe nō putat ulla. Hora. Rancidū aprum antiqui laudabāt. q̄uis Rancidus nō īteger ſapor ſed uetuſtate corruptꝰ ſit. Mar. lib. 7. Epig. 34. Ad ſeuerum. Qui ſic rancidulo loquatur ore. c Nare. i. balbutiēti. In pnunciantis Irriſionem hoc poſuit. ſpiri-

Rancídulū[a] qddā balba[b] de nare[c] loquutus.
Phillídas[d] hyſiphílas[e]. uatū & plorabíle[f] ſiqd

tus eni ad nares cum labit. & in uerba difficulter cōciditur & pnūciationem ingratā reddit. Et hinc indignat. q pnunciatione malos uerſus &
Balbus aliena ſcripta iuuare conat. b Balba. dicunt balbi qui uitio linguæ nō bene poſſunt exprimere uerba. ut dixi i epl'a. 9. cic. li. 2. d Phillidas. fabulā phillidis & numero plurali ſatyrice dixit. quaſi quæ a multis ſcri-
Phillis. pta eſſent. Phillis lycurgi thraciæ regis filia fuit quæ demophontē Theſei filiū regis athenienſium de troiano p̄lio redeuntē dilexit & in coniugium ſuū rogauit. Ille ait ſe ordinaturū rem ſuā ante & poſt ad eius nuptias reuerſurū. Profectus itaq; cum tardaret. phillis & amoris īpatientia & doloris īpulſu q ſe ſpretā credebat laqueo uitam finiuit: & cōuerſa eſt in arborē amigdalā ſine foliis. poſtea reuerſus demophoon cognita re: illius amplexus in truncū. qui uelut ſponſi ſentiret aduentū folia emiſit de q̄. Ouidiꝰ ī epl'a. 2. & multi alii. e Hypſiphilas. hypſiphile Thoātis lemni regis filia liberi patris neptis tpibus argonautarū a mulieribꝰ lemni regina cōſtituta fuit eiectis maribꝰ. nam cū uulcanꝰ ueneris cum marte adulteriū dep̄hendiſſet in lemno ut ſcribit Statiꝰ: lemniades tanto uenerē cōtemptu habuere. ut cum oībus diis ſacrificarēt illam oīno ſine honore omitterēt: Quæ illis irata oībus fetorē hircinū imiſit. ob qd' a uiris euntibꝰ in bellū aduerſus thraces ſpretæ cōmuni oium conſenſu uiros e bello reuerſos interemerūt oēs. præter hiſyphilē quæ patrē thoantē ſeruauit. eūq; naui īpoſuit: quē pſpera nauigatiōe bacchus in Coū inſulā pduxit. hypſiphile ſtructo rogo in ppria regia alterius ſuppoſiti funera pro p̄re quē occidiſſe aiebat celebrauit. Mox cum argonaute colchos pficiſcentes eo perueniſſent ab iis fœminis hoſpitio ac lecto ſuſce-
Hypſiphille. pti ſunt. Et hypſiphilē Iaſon cum biēnium cū ea cōmoratus eſſet hortātibꝰ deniq; ſociis pro diſceſſu grauidā reliquit quæ gemellos pepit Thoantē. ſ. & Euneū: quos deinde mater extra inſulā alendos miſit, ne contra legē maſculi domi nutrirent. Seruatū igitur thoantē ab hyſiphile cum

lemniades cognoſcerẽt.eam ut perfidã ad cruciatũ popoſcerunt. At ea fugiens a piratis in littore capta: lycurgo regi Nemeæ dono data fuit. In cuius ſeruitio dũ filiũ eius opheltẽ qui poſtea archemorus eſt dictus nutrix aleret. Et redeũtibus ab obſidione thebarꝝ regib⁹ argiuis ac in nemea ſilua ſiti pene pereuntib⁹ aquaꝫ indicaret. ſuoſq; interrogata caſus exponeret: a filiis qui cũ adraſto erant cognita fuit in quorũ amplexib⁹ dum morat̃ infans quẽ inter flores & herbas ludentẽ liquerat a ſerpente necatus eſt. Quod licurgus pueri pater ſentiens mulieri necem parabat. ſed a regibus & filiis ſeruata eſt. ut dixi in epiſtola. 6. Ouidi⁹. in fi. f Uatũ ꝛ plorabile. deeſt. eſt. ut ſit. Et ſi quid eſt plorabile uatuꝫ. i. ſi quid aliud poetæ flebile ſcripſerũt iis ſimile. i. elegiam quæ carmẽ miſerabile ſignificat. Ouidius lib. Elegia flebile carmen Horatius. in poetria. Archemorus.

Eliquat[a] & tenero[b] ſupplãtat[c] uerba palato
Aſſenſere[d] uiri[e] nũc nõ cinis ille[f] poetæ
Fœlix[g]. nõ leuior[h] cippus[i] nũc ĩprimit oſſa.

a Eliquat. i. liqda molliq; uoce cuꝫ lenocinio ꝓnũciat in cantilenã diſſoluẽs. tractũ ab iis q̃ igni aut calore aliquo liquari ſolent. b Tenero palato. molli fragili & delicato. in trãſlatiõe uerborꝝ manet ſupra. n. dixerat liqdo cũ plaſmate guttur mobile colluerit. Nũc uero eliquare & tenerum palatũ ob eiuſmõi cãm dicit. & eſt ironia. tenero palato. i. delicato. aut palati epitheton eſt. c Supplantat. ſupprimit & mutatis accentib⁹ curtat. i. nõ apta uoce effundit ſed quaſi uoce ſtrangulata ꝓnunciat quo leuius & ſuauius eſſe uideat̃. molli uoce ꝓnunciare ac quodãmodo de induſtria externus ſyllabis uerba inculcare eorꝝ eſt qui auditores ad libidinẽ excitare cupiũt. Nam cũ leuiter uox infringit̃ ſonus ipſe manat iocũdior. Iuue. ſaty. Vox blãda & nequã digitos hẽt. hũc tñ ꝓnũciãdi modũ Quintil̃. 1. inſtitu. rephendit. In primis uitia ſi qua ſunt oris emẽdet ut expſſa ſint uerba ut ſuis quæq; littere ſonis enũcientur. & paulopoſt. curabit etiã ne extreme ſyllabe itercidãt ut par ſibi ſmo ſit. d Aſſenſere. q̃uis auditores aſſenſerint nõ tamen ꝑpterea bonum ac ꝓbandũ poetã eſſe ſignificat. & eſt ironice ꝓnunciandũ. e Uiri. yronicos. quaſi mulieres. f Nũc nõ cinis ille. uerba laudantiũ ſcripta aliena. & eſt ironia poetæ. In dictiõe nõ. repetitio color eſt quæ tullio auctore fit cũ cõtinẽter ab uno atq; eodẽ uerbo in rebus ſilibus & diuerſis principia ſumunt̃ Virg. li. Nũ ſigeis occũbere campis. Num capti potuere capi. nũ incenſa cremauit troia uiros. g Felix. cinis poetæ felix eſt quotiens de mortuis bene loqtur. ueteres. n. dixerũt ꝑgrauari corpa eorꝝ qui tñ cor

pori ſtudētes nhil memorabile reliquerunt. h Nō leuior. i. certe ita bene dixit poeta ut eius oſſa deoꝝ beneficio lapide ſepulchri nō urgeātur. talia ſolent mortuis optari. Ouidius. li. Oſſa quieta pcor tuta requieſcite in urna. Et ſit hum⁹ cineri non oneroſa tuo. Iuue. ſatyra. 7. Dii maiorū umbris tenuem & ſine pondere terrā ſpirāteſq; crocos & in urna perpetuū uer. Martia. li. 6. Epig. 50. & li. 9. Epig. 32. Sit tibi terra lenis molliq; tegaris arena. Tibul. uero cōtra. O tu qui uenerem docuiſti

Cippus uendere primus. Quiſqs es infœlix urgeat oſſa lapis. i Cippus. terra coaggerata in cumulū cippus eſt & pro ſepulchro iterdū capit. aut pro lapide ſepulchri. Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 8. Mille pedes in frōte trecētos cipp⁹ in agrū hic dabit. a Laudāt ꝯui. Irriſio eſt in laudātes. q in aſſentatiōem principis ita laudant caria

Laudāt[a] cōuiue nūc nō e manibus[b] illis
Nunc nō e tumulo[c] fortunataq;[d] fauilla
Naſcent[e] uiolæ[e]. rides[f] ait & nimis uncis[g]
Naribus indulges[h] an erit[i] qui uelle recuſet

ab eo recitata. b Nunc non e manibus. uerba ſūt laudātiū. Manes antiq

Manes. aīas inferorū dixerūt. Manes tamē dii ab augurib⁹ uocabanť q per eos oīa manaŕ credebāt eoſq; deos ſupos atq; īferos dicebāt. c Tumulo. aggeſtio tēræ ubi nulla eſt mēoria tumul⁹ dr̄. d Fortunataq;. morē ātiquorū reſpexit apud quos corpa mortuoꝝ cremabanť. licet apud romanos ueteris inſtituti terra cōdebanť. At poſtq̄ ut ſcri. Pli. li. 7. ca. 54. Lōginquis bellis obrutos erui cognouere tunc inſtitutū. tamē multifarie priſcos ſeruare ritus. Sicut in cornelia domo nemo ante ſillam dictatorem tradiť eſſe crematus. Idq; eūq; uoluiſſe ueritum talionē; eruto Caii Marii cadauere. Iuue. ſaty. 7. Dii maioꝝ umbris tenuē & ſine pōdere terrā. Spirāteſq; crocos & in urna ppetuum uer. Mart. li. 1. Epig. 116. Labicana leui ceſpite uelat humus. e Uiole. in ſepulchro eoru; qui bene me

Viola. ruerunt uiolæ naſci memoranť. f Rides ait. reſpōdētis loqtur uerbis & ſunt uerba monitoris introducti ad perſiū. g Uncis narib⁹. i. cachino quia nimis irrides. naſum enī in rugas criſpamus. & incuruamus nares cū eas ſoluto riſu cōtrahim⁹. & cū quēpiā irridem⁹. Hora. lib. 1. ſmo. ſaty. 6. i prin. Naſo ſuſpēdis acuto. Et alibi acutis narib⁹ hoꝝ hoium rideri poſſit. Mart. li. 1. Epig. 32. Et pueri naſum rinaceronts habēt. Perſius.

Nares. ifra. ſaty. 3. Ingeminat tremulos naſo criſpāte cachinos. Nares a naritate dictæ ſunt qa nos odoratu doceāt pſto & ppe eſſe qđ adhuc oculi nō uidēt. h Indulges. operam das. i An erit. Inueniet ne qſpiā q plau

ſum pp'li & laudes cū ex merito ueniāt cōtemnat. a **Os ppli.** i. laudē ac ſermonē gloriæ. quæ qa non niſi ore fieri pōt. id qd' facit pro eo qd' fit denoīauit. b **Et cedro digna.** i. elegantia & perpetuo ſeruari digna. Cedrus enim arbor tineā neſcit & nō facile uetuſtate corrūpit. ut dixi i. Cedrus
7. æne. Virgi. Antiqua ex cedro. illi enī tanta uis eſt & p̄cipue quæ in ſy-ria naſcit ut in ægypto corpa defunctorū perfuſa eius liquore. qui ex li-

Os pp'li[a] meruiſſe. & cedro[b] digna loquutus
Linq̄re nec ſcōbros[c] metuētia caria nec tus[d]
Quiſqs[e] es o mō quē ex aduerſo dicere feci
Nō ego[f] cū ſcribo. ſi forte[g] quid aptius exit
Quādo hæc rara auis ē[h] ſi qd' tū aptius exit

gno modo aque fluit ſeruent. libri au ctoꝝ uitruuio oleo cedrino tincti non timent tineas nec cariem. Hemina ī annalibus ſcriptū Reliquit libros nūme reptos a. Gn. Teren. ſub ianiculo nō fuiſſe cōſumptos q̄uis annis. 535. infoſſos qm̄ cedrati eſſent. Plini. li. 13. ca. 13. Mar. li. 5. Epig. 7. Quæ cedro decorata purpuraq; nigris pagina creuit umbilicis. Idem lib. 3. Epig. 2. Speram⁹ carmina fingi poſſe linēda cedro. Hora. lib. poetrie. Cedro licet ambules punctus. Ouidius li. Nec titulus minio nec cedro carta notet. c **Scombros.** Papiraceis cuculis ſalſamēta uendebant. Martia. li. 4. Epig. 87. Nec ſcōbris tunicas dabis moleſtas. Scōbri marini piſces ſunt qbus in aquis ſulphureus Scōbri.
color eſt. extra uero aquas idem qui cæteris. atq; ut ſtrabo uolumine. 3. auctor eſt. ex hiis laudatiſſimū fiebat garū. hoc ſalmēti genus eſt. quo liquore ut ſcribit Pli. li. 31. ca. 8. Nullus pene p̄ter unguēta: maiore ī præcio eſſe cœpit. Martia. li. 13. diſt. 102. Expirantis adhuc ſcōbri de ſanguine primo. Accipe faſtorū munera cara garū. hinc dicta eſt herculis īſula ad cartaginē nouā ſpectās. ab eaq; urbe. 24. ſtadiis diſtans a ſcombroꝝ Scōbria
multitudine captoꝝ ſcombria. auctor ſtrabo. li. d **Nec tus.** In arabia colligit in ſabota monte excelſo. in regione ſaba. ſaba uero myſteriū Saba.
ſignificat ut græci interp̄tant. Virg. li. 1. geor. India mittit ebur molles ſua tura ſabei. e **Quiſqs es o mō.** Reſpōdet pſius nō ſe uerā laudē quæ ex recte ſcriptis oriatur reuerere ſed plauſus aſſentatorum cōtemnere. f **Nō ego cū ſcribo.** hoc ad illud refert. An erit qui uelle recuſet os pp'li meruiſſe. ſenſus eſt. nō nego inqt ſi quid recte a me ſcriptū fuerit mihi quoq; placere laudes pp'li. **Si forte qd apti⁹.** ſi quid apte cōcinneq; deſcripſerim. qd' raro pauciſq; cōtingit tunc laudem meritam nō recuſo. h **Quādo hec rara auis ē.** uerecūde ſuas extenuat uires Iuue. ſaty. 6. Ra-

ra auis in terris nigroq;.ſumpta eſt tranſlatio ex phœnice quē unū in toto orbe tradūt aq̄le magnitudine auri fulgore circa collū cætera purpu

Phenix. reū.Pli.li.10.ca.2.Ouid.li. Et uiuax phœnix unica ſp auis. Stra.li.

i Si qd tū aptius. hoc loco cōduplicatio eſt rōne amplificationis facta pluriū uerborū iteratiōe.

a Metuā. immo dico fauorē appetēdū eſſe & gratū ſi uerib⁹ laudabilib⁹ exhibeaƚ.

Laudari metuā[a].neq;.n.mihi cornea[b] fibra[c] ē
Sed[d] recti[e] fineq;[f] extremūq; eſſe recuſo[g]
Euge[h] tuū & belle.nā belle[i] hoc excute[k] totū.

b Neq;.n.mihi. i.mihi nō ſūt pcordia dura ut laudis dulcedie nō moueaƚ.Corneū.n.& a corno & a cornu deduci pōt.a corno Virgi.li. Cornea bina ferūt pfixa haſtilia ferro.A cornu . Pli.li.11.ca.37.añ

Fibra. med.Pro labris cornea & acuta uolucrib⁹ roſtra. c Fibra. Fibrum extremū dicit iecoris & cordis & cuiuſq; uiſceris.Antiqui fibrū dicebāt extremū unde & in ſagis fimbriæ dicunƚ.fibræ etiā dicūtur in portis & in arborib⁹.Pli.li.17.ca.10.uerſus fi.ſolū ait legi opportere q̄ minime rimoſum ne ſol exurat fibras.qui uero laudis ſpū nō afflantur corneas fibras quaſi pduras hr̄e dicunƚ.& corneū pectus. durā quoq; & adamantinam dicim⁹ frontē iprobā:q; affectibus nō moueƚ. d Sed. exaggeratio eſt.idem eni ſonāt.hoc pendet ex ſtō ſuperiorū carminū.Quid dixiſſe niſi hoc fermentū & quæ ſemel intus innata eſt rupto iecore exierit caprificus.ſenſus enī eſt.Recuſo laudē eſſe eam pter quā rectum ſit colendū quia ſublata laude ſequerenƚ uirtutes nō eſſe colendas. dicit igitur ſe recuſare laudē eam eſſe ad cui⁹ finem ſummū rectum ſit colendū. Nam per ſe uirtus eſt colenda. Iuue.ſaty.10. Quis enī uirtutē amplectitur ipſam pmia ſi tollas.Ordo eſt.Recuſo euge tuū hoc & tuū belle eſſe finē & extremū recti i.laudes & adulationes ac aſſentationes quib⁹ hoc modo recitantib⁹ applauditis: eſſe eas ad quarū finē rectū.i.uirt⁹ colaƚ. e Recti. amo laudē nō falſam:ſed uerā. f Finem. ſcribentes non debent eſſe cōtenti ut euge tuū audiant. g Recuſo. laudationē diſſimulationē & applauſum:eſſe finē honeſti & recti:abnuo. h Euge. ſolent auditores euge & belle rn̄dere recitantib⁹. i Nā belle hoc. i.hanc laudem q̄ recitātes excipiunƚ ab auditorib⁹.hoc dicit ſi bn̄ has laudes inſpexeris eas adulationū.aſſentationū & irriſionū iuenies plenas nec ex uero pficiſci iudicio.hinc eſt idignatio poetæ. k Excute. euolue inſpice. tractū a ueſtib⁹ ex qbus puluis excuti ſolet.hoc totū belle exteriori ex p-

te atq; ex cute:itrinſecus uitiatū:uanū eſt.bellū enim a bono deriuatū ē.
a Quid.ſ.reprehenſionis.ineptiarū.turpitudinis.adulationis & irriſio-
nis. Aſſentatio.n.multū uitiorū & uanitatis intrinſecus habet. Teren.i Aſſentator.
eunu. Aſſentator hoīes ꝓrſus ex ſtultis inſanos facit. unde ſeqtur excla-
matio poetæ. O iane a tergo quē nulla ciconia pinxit & ce. monet itaq;
laudib⁹ credendū non eſſe cū hæ ex aſſentatiōe magis & irriſione ꝑfici
ſcantur.

Q uid[a] nō ītus habet.nō hic[b] eſt ilias[c] accí
Ebría[e] ueratro[e].nō ſi qua elegídia[f] crudí[g]

b Hic. in ſatyra mea.
c Eſt ilias. i.hic nihil ſiſe iſanis ſcriptis

acci reperiť Auferte ergo iſtas ueſtras laudes quæ irriſionis plenæ ſunt.
nā non ſum ego labeoni & ꝓceríb⁹ ſil'is qui & ſi male ſcribant:Laudis tñ
tam cupidi ſunt ut laudatores cœnis conducant. ſicq; ſua tēpora notat.
Sunt qui hunc acciū inerudítū poetam autumāt homeri Illiadā latinis. Accius.
uerſib⁹ trāſtuliſſe.quā ita male cōuerterit.ut ne ipſe qdem opus ſuū ītel-
lexerit ac ꝓpterea helleboro ſe purgarit. Quidā Accium tragœdiarum
ſcriptorē intelligūt.Cuius librū īfra quoq; uenoſum ſcribit. d Ebria.
Ironia eſt.i.nimis inſana & plena. e Ueratro. i.helleboro.qđ ut me- Veratrū
lius ſcriberet ſæpius ſumpſerat id.n.potabať ad aciē ingenii perpurgā-
dam. Idcirco carneades Achademicus ut ſcribit Gelli⁹ reſpōſurus libris
ſtoici zenonis elleborū candidū ſumpſit. ſumebať autē tutiſſime in An- helleborus.
ticyra inſula. Ouidi⁹. li. Dixiſſem purgantes pectora ſuccos. Quicqd
& in tota naſciť anticyra. Quare eo ut ſcribit Pli. li. 25. cap. 5. ultra med.
Liuius druſus nauigauit cū morbo comitiali laboraret ſumptoq; ellebo
ro liberat⁹ eſt. Id humores noxios & inſaniā hominis emēdat neq; hye-
me neq; æſtate recte dať. optime uere. tollerabiľr autūno. auctor eſt cel
ſus li. f Non ſi qua elegidia. Ordo eſt. hic liber meus nō eſt elegidia:
ſi qua crudi ꝓceres dictarunt. i. nō ego ſil'is ſum diuitib⁹ & primoribus
qui ſiue elegias ſiue qđ aliud ſcribētes laudē cœnis & munerib⁹ uenanť.
Elegidiū ab elegia diminutiuū deduciť quo diminutiuo mollíciē quan-
dam ſignificāte iuidioſe & ſatyrice uſus eſt ut oſtēdat eos etiā in minima
re laudē quærere. In elegis claruerūt apud græcos. Callimachus. phile- Elegi.
tas. Alexāder. Aetholus. Antimachus. Calin⁹. Mimerin⁹. Tyrtheus la-
cædemonius. Apud latinos uero tibullus. qui auctore Fabio terſus atq;
elegans auctor eſt talis carminis ꝓpertius. Ouidi⁹. Gallus caluus. Catul
lus. Inſtituti elegi primū deflēdo deſiderio mortuorū. mox ad amores
traducti. ſed nomē tamē retinuerūt a miſerabili cantu quo olim mortu-

Eleo. os deplorabant. Nam eleo idē eſt qḋ miſereor. g Crudi. indigeſti uel
Crudus temulenti extra cænā oſcitantes. qḋ corporis eſt ad animū trāſtulit. cru
di eni dicunt cibi nō cocti. & qui nō facile cibos concoquūt. Ergo crudi
i. nō docti. nō pfectæ ſciētiæ. alias crudeles ut dixi in. 10. æne. Virgi. In
duit & crudū per coſtas exigat enſem. & in Iuue. ſaty. 1. Turgid⁹ & cru
dū pauonē in
balnia portat.
a Dictarunt. Dictarūt pceres nō qcqd deniq; lectis
nolo me lau Scribit in citreis. calidū ſcis ponere ſumē.
des uerbis q
Proce bus ſoles laudare elegos principū. b Proceres. primores & princi
res. pes urbis dicti q emineāt in ea ſicut in ædificiis capita trabiū quæ proce
res dicunt. Nerone notat. qui iuuenis carmina elegiaca ſcripſit. Martia.
li. Epig. Ipſe tuas uerit⁹ & nero dr aures. Laſciuū iuuenis cū tibi luſit
opus.. c Lectis citreis. uel q in tabellis citreis. i. ex citro arbore fctis
Paries. atq; ſelectis deſcribit. uel qm antiquiores poetæ parietes cubiculi ince
Sõniu3 rabāt ut ſi qua noctu intra lectu3 carmina excogitaſſent. illic ſtilo facile
annotarēt. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 3. Immeritusq; laborat. Iratis nat⁹ pa
ries diis atq; poetis. uel lectis citreis. i. diſcubitoriis. Nam antiq in lectis
diſcūbebāt. Hora. li. 1. ſer. ſaty. 4. Sæpe tribus uideas lectis cœnare qua
ternos. Iuue. ſatyra. 5. Tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto. Teren. in
adelphi. Lectulos in ſole ligneis pedibus faciūdos dedit ubi poteris uos
Virg. lib. 1. æne. in fi. Auleis iam ſe regina ſupbis. Aurea cōpoſuit ſpō.
Eaſdē toros appellarūt. Martia. li. 4. Epig. 9. Imperat extructos ſoluer
Torus. nona toros. Virg. li. 2. in prin. Inde toro pr æneas ſic orſus ab alto. i. le
cto diſcubitorio. cōtra eos qui toros pro ſellis exponūt cum nuſq̄ hoc i
ueniat. Cœnātes. igit plærūq; carmina dictabāt tanto ſcribēdi ſtudio te
nebant. Hora. li. Mutauit mentē pplus leuis & calet uno ſcribēdi ſtu
dio puerisq; patreſq; ſeueri. Fronde comas uincti cœnāt & carmia dictāt
Atlas. Ex lectis ergo citreis hoiem diuitē deſignat. Atlas mauritanie mons ci
trum arborē pducit quæ nō multū creſcit & folia habet maiora q̄ laur⁹.
Mart. li. Epig. Et maurifiaci pōdera cara citri. un ex ea mēſe citreæ fie
bant tanta taxatione ut harū ſumpt⁹ fœmine uiris exprobrarēt cū ipſis
margaritaru3 luxus exprobraret. heæ pcipue laudabant quæ undatim
pauonū caude oculos imitabant. tanto auro rependebant. Pli. li. 13. ca.
15. Mart. li. 14. diſt. 89. Accipe fœlices atlātica munera ſiluas. Aurea q
dederit dona minora dabit. Et triclinio℞ lecti hiis tabulis opti pauoni
Citru3. ni dicebant. Mar. li. 14. diſt. 85. Noia dat ſpōde pictis pulcherria pēnis
Nūc iunōis auis ſed pri⁹ arg⁹ erat. d Scribit. a nobilib⁹. e Calidū. hic

excandeſcit poeta ꝙ laudatores cœnis ueſtib⁹ & aliis munerib⁹ cõducãt. Hora. i epl'a. 20. li. pri. Nõ ego uentoſe plebis ſuffragia uenor. Impẽſis cœnarũ & tritæ munere ueſtis. Martia. lib. 6. epig. 45. ꝙ tam grande ſo phos clamat tibi turba togata. Non tu pomponi cœna diſerta tua eſt. f Scis ponere. cõuiuis. g Sumen. porcæ mãma ſalita eſt. uel ex papillis porcæ lactantis fit ut placet Pli. li. 11. ca. 37. uerſus fi. idꝙ opti mũ ex porca primipara potiuſꝙ uetere q̃ nouella: ſi mõ fœtus nõ hau ſerit. Mart. li. 13. diſt. 44. Eſſe p utes nõdu ȝ ſumẽ ſic ubere largo effluit & uiuo lacte papilla tũet. Sumen

Scis^a^ comitẽ horridulũ citra^b^ donaṝ lacerna^c^
Et uerũ inqs amo^d^ uerũ mihi dicito de me^e^
Qui pote^f^; uis dicã^g^? nugaris^h^: cũ tibi calue^i^

a Scis comi. pro trementi ponit. qm̃ fri gus horrorẽ ſolet inducere. Virg. li. 3. geor. Campiꝙ natantes lenib⁹ horreſcunt fla bris. Iuue. ſaty. 1. & horrẽti tunicã nõ reddere ſeruo. de hoc dixi in Tra gœdia. 1. Sene. & i. 3. æne. Virg. b Trita. ueteri. c Lacerna. gen⁹ ueſtis eſt. Iuue. ſaty. 1. Criſpin⁹ tyrias humero reuocãte lacernas. unde lacernat⁹ lacerna indut⁹ deduciẽ. Iuue. ſaty. 1. Ipſe lacernatæ du ȝ ſe iacta ret amicæ. d Et uerũ inqs amo. qui ſcribebãt q̃uis munerib⁹ & cœnis laudatores cõducerẽt tñ ſe aſſentatiões odiſſe mõſtrabãt & ueritatẽ qui dem dilligere. Mart. li. 8. Epig. 76. in gallicũ. Dic ueru ȝ mihi marce dic amabo. Nihil eſt qđ magis audiã libenter. e De me. cũ inferiorib⁹ cõ iungunẽ ut ſit ſenſus & ordo. De me quis ppl'i ſermo. cætera quæ inter ponunẽ a poeta tanto ſtõ & irriſione iferunẽ ut ſingulis pene uerbis ar deat idignatio. f Qui pote. qũo poſſibile eſt. nã hic & hæc potis & hoc pote diciẽ. Virgi. li. Nec potis ionios fluct⁹ æquare ſequendo. de hoc dixi in. 2. tuſcul. Cic. Vnde cõparatiuũ potior & potiſſim⁹. & aduerbia potius & potiſſime. dicit ergo. qũo poſſibile eſt te ex hiis ueru ȝ audire qui ob cœnas & munera accepta tibi aſſentari cogunẽ. qui pro qũo Te ren. in andria. qui ſcis. i. qũo. g Vis dicã. uis ne ut tibi uerũ & qđ ſen tio eloqr. q̃ſi ille dixerit cur nõ mihi ueꝝ diceẽ. h Nugaris. Nugas loqueris ac ꝑpe inſanis ſi ex te proficiſci putas talia carmina quæ digna ſint laude cum uẽtri tm̃ inſeruias. & ingenio pingui ac rudi ſis. Ex quo i nuit ex craſſo hoie & gulæ tm̃ indulgẽti ſubtilẽ ſenſum nõ elici. Nam ut ſcribit Pli. li. 11. ca. 37. ultra med. Magis auidi ſunt ciboꝝ quib⁹ ab aluo longi⁹ ſpacium. Idẽ minus ſolertes quib⁹ obeſiſſim⁹ uenter. i. pinguis. Nam qđ uẽtris eſt ad aĩum atꝙ ingenium rettulit. De diogene aũt mu tuatus eſt qui ut apud laer. legiẽ in Anaximenẽ iocat⁹ inqt. Pingui aqua

Horreſco. Lacerna Qui. Pote.

liculo rhetorẽ impartire & nobis paupib⁹ uentrẽ quippe & ipſe leuiga
Caluus beris.& nobis emolumẽto eris. i Calue. per irriſionẽ eum caluũ uo
cat.hoc eſt poetã ægregiũ.nam Caluus poeta fuit epigrãmatum pſtan
tia celeberrim⁹ tpib⁹.c.cæſaris de quo ita ſcribit Trangl. C.Caluo poſt
famoſa epigrãmata de recõciliatõe per amicos agẽti ultro ac prior ſcri
pſit.Eiuſdẽ Pli.iunior ita memit.pterea põpei⁹ſaturnin⁹facit uerſus q̃
les Catull⁹ aut calu⁹.& alibi.cãto carmina uerſib⁹minutis.hiis olim qui
bus & meus catullus & calu⁹ ueteresq̃.Macrobi⁹li. Nã & apud caluũ
Accerian⁹ affirmat legendũ.Pollentẽq̃ deum uenerẽ non deam.Obui-
tis huic uenies hedera iuuenilia cinctus tempora cum caluo docte catul
le tuo.Eſt igitur ſenſus o Calue o tu poeta qui te alterum caluum carmi
nis pſtantia pſtas ſicq̃ irriſio eſt. Caluus item opimus orator fuit cui⁹.
Plini. & Tacitus ſæpe meminit in opere de claris oratoribus.

Aquali-culus. a Pinguis.
Hinc fremit poeta. aquali cul⁹eſt in quẽ

Pinguis^a aq̃liculus ppẽſo^b ſexquipede^c extet^d
O iane^e a tergo quẽ nulla ciconia pinxit^f

ut receptacu-
Propenſus. lum ſordes cõfluunt qui & ſi pprie porcorũ eſt quãdoq̃ tñ de hoie repe
ritur. b Propenſo. protento extẽſo porrecto q̃ pcul pendeat.i.emi
neat uel q̃ deorſum pondere feratur. ut dixi in Truculento plauti.
c Seſquipede.i. uno & dimidio pede ſeſqui.n.indeclinabile ſignificat
Sexqui. unũ & dimidiũ.Pli.Iunior.Egerã tribus horis & dimidia. ſuperat ſeſq
hora:nam ita diuiſerat tpa reus.ut ego quinq̃ horis ille reliqs uteretur.
Feſtus ſic.Scipio aphrican⁹ primus fortiſſimũ quẽq̃ delegit qui ab eo ĩ
bello nõ diſcederẽt & cætero munere iuſtitiæ uacarẽt & ſeſquiplex ſtipẽ
diũ acciperẽt.Varro li.1.de re ruſtica. Ann⁹ eſt diuiſus ĩ q̃tuor ptes tot⁹
& idẽ ſubtili⁹in.8.ſeſq̃mẽſes Seſq̃menſis itaq̃ menſem unũ & ſemis cõ-
plectit̃ cũ ann⁹ in.12.menſes partit⁹ ſit.de hoc dixi ĩ captiuis plauti. & ĩ
poetica hora.Prohicit ampullas & ſeſq̃pedalia uerba.& in Trinũmo.
d Extet. emineat. e O iane. Nimia idignatõe exclamat poeta appel
Ianus. lãs ianũ fœlicẽ cui a tergo ea nõ fiũt q̃ aliis fieri ſolẽt. Eiuſmõi.n. popu
Bifrõs. laris auræ cupidos a tergo poſtea irrideri ſignificat.Ianũ aũt pp̃terea ĩ-
uocat q̃ cũ bifrons pingat̃ a tergo nequeat irrideri.Ianũ enĩ bifrontem
fabulata eſt antiq̃tas quaſi ſupnũ & inferũ ianitorẽ. ut Macrobius.li.1.
ciconia. ſatu.ſcribit.eundẽ etiã quadriformẽ quaſi cõplexũ quattuor mundi cli-
mata. f Nulla ciconia. modus eſt.irriſionis.digiti in roſtri formam
collecti acerba man⁹ & brachii motatione ciconiæ collũ & caput expri-
mũt:in eius infamiã quẽ irridem⁹.ut dixi in calligula Suet.in fi.Occidiſ

ſe ciconiã in theſſalia capitale fuit ꝙ heæ ſerpẽtes necẽt.quo e loco ueni-
ant quo ue abeant:incertũ eſt.Pli.li.10.ca.23.circa med. g Pinſit. ir- Pinſo.
ridet.aſſidue pcuſſit.pinſo uerbũ antiquũ eſt.ſumptũ a piſtorib⁹ qui añ
uſum molarũ frumẽta in pilam cõiecta pinſebãt.i.tondebãt.pinſo enĩ
ferio eſt. unde & pinſores dicti ſunt qui poſtea piſtores cognominati.
& piſtrinũ & piſtillus quo ferim⁹ in mortario.Diomedes pinſat legit a
prima coniugatõe.ut dixi in Suet.de uita Auguſti.& in Aſinaria Plau-
ti.in princi.

Nec man⁹[a] auriculas imitata[b] ẽ mobil[c] albas[d]
Nec linguæ[e]:quãtũ[f] ſitiat[g] canis[h] appula tãtũ
Vos[i] o patritius[k] ſanguis quos uiuere fas eſt
Occipiti[l] cæco poſticæ[m] occurrite[n] ſanne[o]

a Nec man⁹. Applicatis ex
pãſaſ manu
uʒ ad tẽpora.
pollicib⁹ cre-
bro palmarũ
motu aſini aures nõ ſine riſu rẽpſentant in eius ludibriũ quẽ a tergo irri
deamus. b Imitata.ſ.quæ tpibus apponit mouetur ꝗ inſtar auris aſi
nine. c Mobilis. facilis. d Albas. i.aſininas quæ iteriori pte albicãt
ut populi folia.qđ a Midæ aurib⁹ tractũ eſt.de quo infra. e Nec ligue.
ſubaudi cui ut ſit ordo.O iane cui.Nec tantũ linguæ deeſt exerit in deri
ſione.linguã.n.in aliquẽ exerare irriſionis eſt ſignuʒ. f Quantũ. ſ.exe
rit. g Sitiat. deeſt cũ.ut ſit:cum ſitiat. h Canis appula. quantũ canis
per æſtũ defatigata multuʒ linguæ exerat.in apulia pſertim ubi calores
imenſi ſunt.Apulia enĩ æſtuoſa eſt.nã ut uarro ſcribit ubi lati campi ibi Apulia.
magis æſtus.& eo in apulia loca calidiora & grauiora.& ubi mõtana ut
in ueſuuio ibi leuiora & ideo ſalubriora. Horati.Epodõ.3. Nec tantus
unq̃ ſyderũ inſedit uapor ſiticuloſe apuliæ. i Uos. qui nõ eſtis iani.
nec poteſtis a tergo irriſus uidere.nolite uos deridendos præbere. Me-
liores hortatur & quorum ſcripta diuturniora futura ſint ne plauſu &
adulationib⁹ capiant quo tales irriſiones effugiãt. uel inuidioſe hoc di-
cit.nã oẽs fere carminuʒ ſtudio tenebant.ut inde laudẽ mererent.unde
Hora.li.2.epl'a.1.Scribim⁹ indocti doctiꝗ poemata paſſim. Idẽ ibidẽ
Mutauit mentẽ pp l'us leuis & calet uno ſcribẽdi ſtudio.Iuue.ſaty.1.Ex
pectes eadẽ a ſummo minimoꝗ poeta.Et eſt Apoſtropha.hæc.n.ſche-
mata & iis ſimilia cõuertunt in ſe auditorem nec languere patiuntur.
k Patriti⁹. alias põpilius & eſt antiptoſis.uel pagoge. l Occipiti ce. occiput
i.irriſiõi quæ a tergo fieri ſolet. Occiput.& Occipitiũ poſterior capitis
eſt pars quã iure cæcã appellauit.cũ oculis careat. ps autẽ anterior capi- ſinciput
tis ſinciput dr̃. m Poſtice. poſt factæ.i.euitate irriſionẽ quæ ab occi- Poſtic⁹
pitio diſtorto ore & uultu & labris cõtractis fit anterioꝝ dentiũ oſten-

Antica. tatiõe. Poſtica dicunẽ quæ poſt nos ſunt ſicut antica quæ añ. unde poſti cum hoſtiũ in poſteriore parte ædium ſitum. Horati. ep̄l'a. 5. li. 1. in fi. Atria ſeruãtẽ poſtico falle clientẽ. de hoc dixi in Othone Suet. & in Tragædia. 1. Sene. n Occurrite. uos nobili loco nati qui uidere q̄d retro fiat nõ curatis. uel qui nõ ſentitis a tergo uos irrideri date operã ut nõ de

Sanna. rideamur. o Sanne. hoc uoca bulo & Iuuenalis uſus eſt ſaty. 6. I nunc & dubita qua ſorbeat aera ſanna Tullia. hinc ſanniões ridiculi hoies: i dictiſq; uacuis fatui appellanẽ. īfra ſatyra. 5. Diſce ſed ira cadaẽ naſo rugoſaq; ſanne. Cicero ad papiriũ petũ ſalis ſatis. eſt enim ſannionũ parũ. Sãnatores quoq; eos qui benigne irridẽt nũcupamus. Deſannare etiã per faſtidium deridere ſignificat & qui uultum nõ rectum habent.

a Quis ppli. uẽtoſi ſcriptoris interrogatio quid de ſe pp̄lus colloq̄tur. uel eſt cũ ſupiorib᷒ cõiungendũ ut

Quis[a] pp̄li ſermo ẽ. qs[b] eni[c] niſi caria[e] molli
Nũc[e] demũ nũero[f] flucre[g] ut p leue[h] ſeucros[i]
Effundat[k] iũctura[l] ungues: ſcit[m] tẽdere uerſũ
Nõ ſecus ac ſi oculo[n] rubricã dirigat uno

ſit de me quis pp̄li ſermo. nã cætera ut dictũ eſt per parẽtheſim: a poeta īterpoſita ſunt. b Quis. ſubaudi eſt. ironia eſt aſſentatoris laudantis. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 5. Scribet mala caria uecors laudato. c Enim.

Enim. ornatus & metri cã poſuit. Virg. li. Quã pius æneas tibi eni tibi maxima iuno mactat. d Niſi carmina. ſic Hora. li. poetriæ. Clamabit enī pulchre bñ recte. & Deriſor uero plus laudatore mouer. e Nunc. tandem elaborata pfectaq; ad amuſſim caria eſſe. f Molli numero. ſuaui rithmo. g Fluere. ſumptũ ab aquis quæ molliter & ſine ſtrepitu fluũt h Per leue. leuigatũ & planũ. læue eni cũ prima ſyllaba per ae diphthõ

Leue. gon efferẽ: nitidũ & perpolitũ: ſine diphthongo uero prima breui mie põderoſu; ſignificat. i Seueros. ſcrupuloꝝ inuẽtores. k Effundat. tranſmittat nulla intercurrẽte aſpitate. Trãſlatio eſt ſumpta a marmorariis qui iuncturã lapidũ unguibus pertentant. & iuncturas marmorũ

Vnguis tunc abſolutas exiſtimãt cu; unguis ſupductus nihil oſtẽdit hinc ad unguẽ facta eſſe dicim᷒. cum uolum᷒ ſignificare rẽ eſſe pfectiſſimã. Hora. li. 1. ſer. ſaty. 5. Ad unguẽ fact᷒ hõ. Virg. li. 2. geor. In unguẽ marmoribus poſitis ſecto uia limite quadret. l Iunctura. Cõpoſitio uerborũ. m Scit tẽdere verſu;. i. tam recte quidem uerſum facit. ut ex omni parte quadret & æqualis ſit. n Oculo rubricã. lignarii fabrii lapidumq; ſectores rubricata linea opus dirigũt. unoq; oculo clauſo eius rectitudinem

metiunt:ne uago amborũ oculorum diſcurſu norma rectitudinis contur-betur. Rubrica uero eſt terra ruffa quæ alio noie ſinopis dr. & minio proxima colore. primũ inuenta auctore Pli. li. 35. ca. 6. circa principiũ. i põto. Palma lemniæ dabat. fabris uero utiliſſima ægiptia & africana. qm maxime ſorbent. de hac. ifra ſatyra. 5. Excepto ſi qd maſuri rubrica notauit. & in. 3. retho. no. Cic. rubrica. ſinopis.

Siue opus[a] i mores[b]: i luxũ[c] & prãdia[d] regũ
Dicere, res grãdis noſtro dat muſa poetæ
Ecce[e] nõ heroas[f] ſenſus afferre uidemus
Nugari ſolitõ[g] græce nec[h] ponere lucos[i]

a Siue op⁹. qdcunq ingt uelit ſcribere noſter poeta ſiue ſatyrã ſiue comediã aut tragædiã muſa res grãdes ei ſuggerit. ordo eſt & Muſa dat nro poetæ dicere res grãdes ſiue opus ſubaudi ſcriptur⁹ ſit. b In mores. i. comediã quæ mores hoium exprimit. & cõuerſationes. c In luxũ. i. ſatyrã quæ iuectionẽ hoium cõtinet. Alii cõiuncta legunt. in mores in luxũ. ut ſit rei exaggeratio. i. ſatyrã quæ & mores & luxũ hoium pſequit. luxa uero mẽbra ſunt e ſuis locis mota & ſoluta. a quo luxurioſus in re familiari ſolutus. luxuria igit eſt ois moru3 ſolutio. d Et prãdia regũ. i. tragædiã qua cœnæ regum exitioſæ ſcribuntur. ut atrei thieſtæ & prognæ e Ecce mõ. Ecce demõſtrandi aduerbiũ eſt. Atq ut aſconius pedianus ſcribit. In reb⁹ iprouiſis Ciceronis ꝓpriũ eſt. quod nõ ſine diligẽti cura uirgili⁹ quotiẽs opus fuit ſibi deſumpſit. & hoc quoq in loco ſumma cũ arte pſius poſuit. Ineptos enim atq ineruditos poetas nõ expectato ac quaſi de iprouiſo rephendit. qui cu3 lucum deſcribere aut ruris cõmoda laudare neſciãt. quæ parua ſunt: maxima tñ aggredi nõ erubeſcãt. Indignatur ergo perſius in quoſdã græculos. i. in eos qui paulu3 aliqd ultra primas litteras græcas pgreſſi ubiq græce pſtrepũt. cum latinarũ litterarũ cognitionẽ perfectã nõ habeant qd turpe eſt. Iuuena. ſaty. 6. Oia græce: cũ ſit turpe magis noſtros neſcire latine. hinc ergo fremit poeta nullo mõ ferẽs ab hiis poemata heroica ſcribi: cũ nec ad minima quædã deſcribẽda ſint apti. Ex quo inuit perſius poetas oium ſtudiorũ genere pditos eſſe opportere. Ecce ergo pticula eſt icipiẽtis & rem nouam demõſtrantis. f Senſus heroas. i. heroicos principale pro deriuatiuo. Virg. li. Hoc itacus uelit pro itacẽſis. g Solitos nugari. græce. i. nec adhuc tamẽ pfectos græcos. uel græcorum more nugas inſerere aut græce deſcribere. qd Hora. etiã in ſermonib⁹ carpit ſaty. a Quirino ſe monitũ dicens ne græcorum cateruas iplere uelit. Iuue. ſaty. 6. Oia græce cu3

Luxus. Luxuria Ecce.

ſit turpe magis nr̄os &c ce. h Nec ponere. nec qui artificioſe aliquē de
Pono. ſcribere lucū ſciant. ut uarietas arborū enumeref decēter. ponere enim
ſcribere eſt. īfra ſaty. 5. in pri. fabula ſeu mæſto ponaf hyanda tragædo.
i Lucos. quaſi rem humilē & minimā. aut enī general'r loqtur. aut lu-
cum dicit marti cōſecratū in quo peperit ilia Romulū & Remū. ſequif
enī. unū rem⁹ &c. Nā de eo m'lti ſcripſerāt. Iuue. ſaty. 1. Nota magis nulli
dom⁹ eſt ſua q̄ mihi luc⁹ martis. luc⁹ uero a cōtrario nomē traxit qa opa
Lucus. ca adūbratio
paꝶ luceat.
a Artifices. ideſt doctos & idoneos.
b Nec rus.

Artifices[a]. nec rus[b] ſaturū[c] laudarē[d]: ubi corbeſ
Et focus & porci & fumoſa[e] parilia[f] fœno.
Vnde remus[g]. ſulcoq; terēs dentalia[h] quinti[i]

Rus dictum ꝙ quotānis eadem facienda ſunt ut rurſus capias fructus
c Saturū. rebus oīb⁹ habūdantē. fertile ac copioſum plenū & oium ha-
Rus. būdans qdq; ſaturare colētes poſſit. d Laudare. hinc poetæ. uirt⁹ co-
gnoſcif cū rem uerbis & extollere & deprimere nouit. e Fumoſa. qa
ſtipule ac fœni manipulos paſtores incendebāt unde fumi ingēs copia
emanabat. Nā paſtores cælebrantes ſolēnia in honorē palis. putabant
ad ſalutē paſtorū pecorū & canum ptinere. Ouidi⁹ li. Pelle pcul mor-
bos ualeant hoīeſq; gregeſq;. Et ualeant uigiles prouida turba canum.
Saltus. Dee. n. liba offerri ſolita: Idē teſtaf. li. Quæ pcor eueniāt & nos facia-
mus ad annū. Paſtorū dn̄e grandia liba pali. Stipularū manipulos incē
ſos ſumma effuſi hilaritate tranſiliebāt. Idem li. Moxq; per ardentes
ſtipulæ crepitantis aceruos. Traicias celeri ſtrenua mēbra pede. Tibul-
lus. Ille leuis ſtipulæ ſolēnis potus aceruos: Accendet flāmas trāſilietq;
ſacras. ſicq; ea ſacrificii ſolēnitate expiari putabāt. Ouidi⁹ li. Oīa pur-
gat edax ignis uitiūq; metallis. Excoquit Idcirco cū duce purgat oues.
f Parilia. Pales dea pabuloꝶ & paſtorum eſt. cui paſtoralia ſacra & fe
Pales. riæ (quæ palilia & parilia nūcupanf. ut cerealia a cerere. uinalia a uino.
Parilia. uulcanalia a uulcano) a paſtorib⁹ in agris fiebāt. ad lupos arcēdos mor
boſq; a pecore depellēdos. & ad partus iuuandos. 11. kal'. Maii. quo die
Romulus urbē fundauit. quē diē feſtū pcipue habebāt minores. aucto-
res Feſtus. & uarro de re ruſtica. g Unde remus. Ex quo rure & Rem⁹
& Quintius prouenere. Parechaſis autē. hoc eſt egreſſio quædā in ruris
honorē eſt. quæ cum ſuo loco ponif ornatū maximū confert. ſed raras
aptaſq; interſerere cōuenit. h Dentalia. i. aratra. partē poſuit pro to-
Dētale. to. Nā dentale lignū eſt ea pars. ſ. aratri cui uomer pfigitur & imittitur.
Quīti⁹. i Quinti. hic eſt ille. l. Quintius Cincinatus qui filiū Cæſonē petulan-

tiſſimũ abdicauit & dictus dictator inſignibꝰ ſumptis. Q. Minutiũ cõ-
ſulẽ in algido monte a uolſcis & ſabinis obſeſſum liberauit. Quare a mi
nutio & eiꝰ exercitu corona aurea & obſidionali donatꝰ eſt. uicit hoſtes
ducẽ eorũ in deditionẽ accepit & triumphi die ante currũ egit. 16. die di
ctaturã quã acceperat depoſuit. & ad agriculturã reuerſus ipſe iterũ poſt
20. annos dictator dictus ſpuriũ Meliũ regnũ affectantẽ a Seruilio hala
Magiſtro equitũ occidi iuſſit. domũ eius ſolo æquauit. unde locus equi- Egmelium.
meliũ dicit. hincq; dictus eſt ſeranꝰ a ſerendo. Virg. li. Nec te ſulco ſe
rane ſerentẽ. Nã aranti trans tyberim quattuor ſua iugera in uaticano Seranꝰ.
quæ prata quintia appellant. uiator attulit dictaturã. & quidẽ ut tradit
Norbanꝰ nudo plenoq; pulueris etiã num ore cui uiator uela corpꝰ inqt
ut pferã ſenatus ppliq; ro. mãdata, ut dixi i luca. li. 10. Sordidꝰ hetruſcis
abductus cõſul aratris.

Cũ trepida[a] añ boues dictaturã[b] iduit uxor[c].
Et tua aratra domũ lictor[d] tulit. euge[e] poeta
Eſt[f] nũc[g] briſei[h] qđ[i] uenoſus[k] liber acci[l]

a Trepida. rei nouitate perterrita.
b Dictaturã. i. iſignia dictatoria magiſtratũ. ſ. pro ueſte (quã dictaturã ineuntes aſſu
mũt) ponit. dictator autẽ ut uar. placet appellatꝰ eſt. q a cõſule diceret Dictator.
eiuſq; dicto oẽs audiẽtes eſſent. c Uxor. dicta eſt q̃ſi unxor. eo q nouæ
nuptæ eũtes ad maritũ portas adipe lupio ungebãt ne qd mali medica- Vxor.
mẽti iferret. Pli. li. 28. ca. 9. ultra med. d Lictor. lictores Romulꝰ pri- Lictor.
mꝰ inſtituit. a ligãdoq; appellauit. hii carnificis offõ fungẽtes uirgarũ
faſciculũ cõſequuti a magratu pp loq; ro. ligatũ portabãt añ magratus.
ac quotiẽs iuſſi erãt faſcẽ ſoluẽtes. prio rei crura & manꝰ ligabãt ac uici-
bãt. deide uirgis eũ cædebãt. mox ſecuri feriebãt. Liui. li. de bruti filio
rũ cæde. Miſſiq; lictores ad ſumẽdũ ſuppliciũ: nudatos uirgis cædũt ſecu
riq; feriũt. e Euge poeta. Inſultatio eſt i iipitũ poetã. Et Ironice cũ Irri
ſiõe claraq; uoce p ſpm pnũciãdũ eſt. Ridet. n. q cũ leuia ignoret: heroi-
cos ſenſus attigerit. f Eſt. ſubaudi aliquis. g Nunc. i. noſtris tpibus
Eſt nũc. Eos nũc rephendit qui antiqtatis pcupidi melioribus grauiori-
buſq; omiſſis. Acciũ Pacuuiũq; legebãt. dupliciter aũt hunc legi locũ ui-
deo. Quidã in laudẽ accii. uenoſum librũ ſanguine habundantẽ grãdilo
quum aioſumq; intelligũt. Hora. li. Aioſeq; accius oris. Bryſeũ uero
bacchicũ legunt qm in tutella bacchi poetæ ſunt. Cæteri ſentiunt penitꝰ
cõtra Bryſeum cui furore iſaniaq; bacchantẽ: ut miniſtri liberi pris ſolẽt
& uenoſum eius librũ tanq̃ male deſcriptũ ponũt. Nam cũ perſius cer-
neret Accii & pacuuii fabulas neglectis potioribꝰ crebroq; legi indigna

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

tus nullā grauē atq; utilem lectionē cōcelebrari.nō in lectores tm̄ ſed et̄
in ſcriptores ipſos modeſtæ inuehiť alterū:uenoſum uerucoſum alterū
eſſe dicēs.qď ob eam cām ſane fecit ut ab eorū aſſidua lectione facili⁹ho
mines remoueret.qď ne quis in pſio admireť.Hora.quoq; li.1.ſermo.
ſaty.10. uetuſtiores plæraq; nimis antique dureq; dicere.& luculentū ce
ciliū fluere:affirmat. h Bryſei. bryſeium pro bryſeum dixit figurate
ponēs principalitatē pro deriuatiōe ut Virg.li. Laticeq; lieium. Ac-
Briſeus ci bryſei dixit qa in tutellā bacchi eſſe dicunť poetæ.Hora.li.ep'laꝝ ſcdo
Leneus ep'la ſcda.Scriptoꝝ chorus oīs amat nemus & fugit urbem.Rite cliens
Bacch⁹. bacchi.ſomno gaudentis & umbra.Bryſei.unū ex cognominib⁹ bacchi
Liſius. eſt.a bris qď eſt iocundū.aut a brigmos.i.a ſtridore.nam eius ſacra ma-
Bronu⁹ gno bacchantiū ſtridore celebrabanť. Alii dicūt bryſei.a bryſea aonic ci-
pyrgeni uitate in qua bacchus colebať.aut a nympha quæ eū; diciť nutriſſe. qui
Primus dam ab antiquo uerbo bryo qď emano ſcaturioq; ſignificat dici uolunt
Mitro- qm̄ uel ex aluearibus & fauis. mella uel ex uuis muſta exprimere pri-
phos. mus docuit.Qui cū noui ſcriptores ſint.ueritaſq; in occulto lateat. ipſe
Diomi- quoq; eam opinionē ſubiiciā in quā doctos pleroſq; ire pſpicio. qui bry-
tora. ſeum potiuſq̄ bryſeiū bacchum cognominatū a byrſa pelle:qua in bellis
Dionyſi induebať exiſtimāt.Nam apud diodorū quinto uolumine bacchum in
us. pliis pdalorum pellibus uſum cōſtat.Byrſam aūt coriū ac tergus ſignifi
liber p r̄ care oſtēdit Virg.li.1.æne.Mercatiq; ſolū facti de noīe byrſam.Thauri-
Trium- no quantū poſſet circūdare tergo. Bacchus & alia cognomina habet. ut
phator. Diodorus refert a mulierib⁹ dictus eſt bacchus quæ illū bacchantes.i.fu
baſſare⁹ rētes ſequebanť. Ab ioue aūt parēte urbeq; niſa ubi educat⁹ a nymphis
Euchi⁹. fuit.Dioniſi⁹appellať.liber pr̄ diciť aut q libertatē loquēdi pſtet.aut q
Niſeus. uino cuius īuentor fuit a curis hoīes liberet. aut q exercitū apud indos
Iachus. ſua ſapiētia liberauit.uel qa mitē ſe pbeat.ut pr̄es ſolent.aut qa liberis ci
thione⁹ uitatib⁹pēſt.uel qa oēs dii pr̄es ſunt.ut dixi in Ode.18.Hora.li.1.car.Li
nictile⁹. ſii quoq; cognomē a græcis auctoř plutarcho meruit.Et ſi qdā alii alieni
Lieus. qď ſolueř ſignificat dictū putāt. leneus uero a torculari quo uinū expri
miť dictus eſt.Bromi⁹ atq; pyrgeni⁹ a tonitru qui eius in ortu cōtigit.
Mitrophoros q mitra caput ligabat.ſi quādo uini potu agitabatur.Di
mitora.i.bimatrē q ex uno patre duabuſq; matribus gemi dioniſii orti
Primus ſunt.Aña.n.Iuppiter ex pſerpina aliū dioniſium pcrearat. Triumpha
tor.q de indis oium prim⁹ in prīam rediens triūphauit. Baſſareus a lō
ge ueſtis habitu.Euchius ab iouis laudatiōe. uel a bacchantiū uoce. & ni
ctileus qa nocte eius ſacra fiebant.ut dixi in Oedipo, Sene.Ouidi⁹.li.1.
de arte.Nictileūq; patrē nocturnaq; ſacra pcate.Nyſeus a nyſa urbe. Ia-
chus ab effuſiōe uel uini uel uocis letitiæ cā. Thyone⁹ a mr̄is cognoīe q̄

thione dr̃. i Uenoſus liber. i. durꝰ fortis & aſper aīoſus & ſanguīe habũdans. grãdiloquꝰ. Ineq̃lis. horridꝰ. hirſutꝰ uenaꝝ plenꝰ & malus. a lucidis gẽmis trãſlatio eſt ꝑcioſioribꝰ ſine uenis. Pli. li. 37. ca. 7. uerſus fi. circa thebas naſci tradit fragiles uenoſas moriẽti carbõi ſiles. uel eſt trãſlatio a uenis quæ in corpe eminẽtes aſperũ illud efficiunt. unde tacitꝰ de Aſinio dicit. Pacuuiũ certe & Acciũ. nõ ſolũ tragædiis ſed etiã orõnibus ſuis expſſit adeo durus & ſiccus. Orõ aũt ſicut corpꝰ hominis ea demuꝫ eſt pulchra: in qua nõ eminẽt uenæ. nec oſſa numerant̃. ſed tẽperatꝰ ac bonus ſanguis iplet mẽbra & exurgit thoris: ipſos quoqꝫ neruos robur regit & decor cõmẽdat. Nã dura fuiſſe quæ ſcripſit Accius illud ẽt teſtimonio eſt. ꝙ quũ Accius tarenti auctore gelio ad pacuuiuꝫ diuertiſſet. ei q̃ deſiderãti Atreũ comædiã ſuã legiſſet. fert̃ pacuuiꝰ dixiſſe ſonora q̃dẽ eſſe q̃ ſcripſiſſet & grãdia ſed uideri tñ ea ſibi duriora paulũ & acerbiora. Ad quẽ inq̃t Acciꝰ ita eſt ut dicis. neqꝫ id me ſane pænitet meliora. n. fore ſpero q̃ deinceps ſcribã: nã qd̓ in pomis eſt: itidẽ inq̃t eſſe aiũt in ingeniis q̃ dura & acerba naſcunt̃. poſt fiũt mitia & iocũda. k Acci. pro accii per Apocopẽ figurã legitur q̃ eſt ablo lr̃æ uel ſyllabæ in fine dictionis. De accio uero Euſebiꝰ de tpibꝰ. olimpiade. 160. ſcribit hæc. Accius tragædiarũ ſcriptor natꝰ eſt Mãcino & Serano cõſulibꝰ parentibꝰ libertinis & ſeni iam pacuuio carẽti ſua ſcripta recitauit a quo & fundꝰ Accianꝰ iuxta piſauꝝ dicit̃ quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Accius.

Sunt quos[a] pacuuíuſqꝫ. & uerucoſa[b] moret̃[c]

a Sũt quos. Euſebiꝰ. Olipiade. 157. de pacuuio reffert hæc. Pacuuius brondusinus fuit. Ennii ſorore genitꝰ ut Plini. ſcribit li. 35. ca. 4. in prin. ut euſebius Ennii. poetæ ex filia nepos. uixit clarꝰ romæ nõ tantũ poeticã exercẽdo ac fabulas uenditãdo. ſed etiã pictura clarus ſic. n. ſcribit Pli. li. 35. ca. 4. i prin. Proximæ cælebrata eſt i foro boario ædes herculis pacuuii poetæ pictura. Tarentũ deinde trãſgreſſus ꝓpe nonagenarius diẽ obiit. Fuerũt autẽ Accius & pacuuiꝰ tragædiæ ſcriptores clariſſimi iiſdẽ tpibus ſniarum grauitate ut ſcribit fabius & pondere uerborũ. cæterũ nitor & ſumma in colẽdis opibus manꝰ defuit. nõ eorũ culpa ſed tẽporũ q̃bus ſtudia adhuc erant iculta. unde Marti. li. 11. Epig. 92. Verboꝝ aſperitatẽ notans eos irridet qui ueteribꝰ delectant̃. Attonituſqꝫ legis terrai frugifærai. Acciꝰ & quicq̃d pacuuiuſqꝫ uomũt. nihil eñi odioſius eſt ut ſcribit. Fabiꝰ li. Affectatiõe uerborũ ueterũ. Pacuuiꝰ
b Uerucoſa. Antiopa. ſ. ſquallore & oppſſione illuuieqꝫ corpis. & coma ꝓnuſſa ipexa cõglomerata atqꝫ horrida. Si in laudẽ pacuuii reffere-

Veruca mus.uerucoſa pro aſpa laborioſaq; ſumem⁹. Si uero qđ plures cōſentiunt: cōtra pacuuiū exponem⁹. uerucoſa. i. non appoſitæ deſcripta ſicut eni ueruca corp⁹ ita inæqualitas ſtilū deturpat. ueruca. n. carbūcula eminens in corpe eſt ſine pruritu. Quintus ſeren⁹. ca. 65. Interdū exiſtit tu pi ueruca papilla & ītra ſi rupta imēſos fundit ueruca cruores. Horati. li. Qui ne tuberib⁹ offendat amicū poſtulat ignoſcet uerucis. Locū ēt

Gelio. Endiadis. aſpeꝝ ī mōte æditiorā atq; excelſiorē uerucā antiq noīauere. ut cato auctor ē. Pacuui⁹ & uerucoſa Antiopa. Endiadis hoc loco figura eſt. q̄ fit quotiēs una res diuidiť in duas cōiunctiōes. q̄ tñ in unū ſoluunť cōiūctione detracta. Antiopā. n. pacuui intelligit. ut Virgili. li. 2. geor. Pateris libam⁹ & auro pro aureis pateris. c Moretur. delectet & detineat. tractū a ſpectatorib⁹ theatri quos ludoꝝ celebratio detinet & remoratur.

Antiopa. Lycus. a Antiopa. i. tragædia antiope quā pacuuius poeta ſcripſit. Lyc⁹ thebaru; rex

Antiopaᵃ. Erūnisᵇ cor luctificabileᶜ fultaᵈ.
Hos monitusᵉ pres pueris īfundere lipposᶠ.

Antiopā Nictei leſbi regis filiā duxit uxorē. Quā cum Iuppiter in ſatyrū cōuerſus grauidā feciſſet eā ueluti adulterā licus derelinqnēs Dircem ſupduxit. quæ ſuſpicata cū Antiopa licū rem habuiſſe. ipſam antiopā in

Dirces. Zetus. āphion uincula cōpegit. quæ inſtāte partu auxilio iouis ruptis uīculis in cithe rone monte geminos pepit Zetū & Amphionē. hii cū adoleuiſſent in ultionē matris dircē nouercā indomitoru; thauroꝝ caudis alligauerūt per nemora diſtrahendā. Eam crudeliter laceratā. & ad fontē clariſſimū deductā poetæ in ſui noīs fontem cōuerſam ſcripſere. extra mœnia thebe. & lycū interfecerūt regnūq; thebanum occuparunt. b Erumnis. miſeriis & calamitatibus eo ꝙ ſeruiret dircæ. c Cor luctificabile. Sinedoche eſt. Virg. li. Nodoq; ſinus collecta fluentes. d Fulta. i. ſuſtentans. e Hos monit⁹. dicit mirandū nō eſſe ſi pueri in loquendo uerbis

Monit⁹ priſcis & aſperis utanť aſſentatiōeſq; & laudes quærāt populi. Cum parentes uideas ſcriptis antiquorū tragicis ac mollib⁹ delectari: filioſq; talia etiā edocere. hinc erumpit oīs indignatio poetæ ut ſupra. Tūc cum ad caniciē & nr̄m iſtud uiuere triſte aſpexi. & nu. fa. q̄. re. Monitus autē numero plurali ſcđe & quarte declinatiōis dicim⁹. Ouidi. li. Finierat monitus. Virgi. li. 4. æne. Ille iouis monitis immota tenebat lumina. f Patres lippos. i. ueluti lippos ſic Hora. Saty. 3. li. pri. ſermo. Cū tua puideas oculis mala lipp⁹ inūctis. i. uelut lippus. Oculorū uitiū ad animi pſpicaciā trāſtulit. q. d. eos cecæ mētis qui hæc filios doceāt. lyppos

dicim⁹ qbus ſemper ſtillát oculi. Lippitudo eni morbus oculorú eſt mouens inſpicieti faſtidiú. a Unde hec ſartago. hoc loquēdi gen⁹ tam ſordidú. hic modus. hic ſibilus & dictionú nimis priſcarú ſon⁹ qualis ſartagine repræſentatur. quæ ſartago latine frixorium dicit quia crepitú confuſum in frictu emittit. pro corrupto ac deprauato loquēdi more accepit. b Uenerit. in uſum quottidianú. c Unde. ꝙ nimis priſca ſe- ſartago

Cú uídeas q̃rís ne unde hæc ſartago[a] loquēdí
Venerít[b] ĩ liguas. uñ[c] íſtud dedecus ín quo[d]
Troſſulus[e] exultat[e] tíbí ꝑ ſubſellía[f] leuís[g]
Níll ne pudet[h] capíti nõ poſſe ꝑícula[i] cano[k]

ctētur & ſcriptiſſuis iſerát d In quo. miles breuis & compactæ naturæ. ſtulticiá arguit romanorú qui eandē uerború antiqtatem laudát poetis applaudētes. Troſſulos æquites antiquitas appellauit qđ ſine peditú auxilio tuſcorú oppidú troſſulum expugnarút. Pli. li. 33. ca. 2. uerſus fi. Quin etiá ipſum equitum nomen ſæpe uariatú eſt in iis quoq; qui ad eqtatu; trahebant. Celeres ſub romulo appellati ſunt. deinde flexumines poſtea troſſuli: cú oppidú in etruſcis circa uulſinios hoc noie paſſuú. 9000. ſine ullo adiumēto peditum cæpiſſent. e Exultat. geſtit & applaudit. f Per ſubſellia. hoc loco ſcamna auditorii ſignificat. a ſedendo ſedes ac ſella dicta eſt. Hinc ſubſellium qđ nõ plane erat ſella. ſicut ſupſipere nõ plane ſapere dicit. Sút aút ꝓprie aſconio auctore ſubſellia triúuiroꝝ tribunoꝝ queſtorú & huiuſmodi minora iudicia exercentiú. qui nõ in ſellis currulib⁹ nec tribunalibus ſed in ſubſellis cõſedebát. Recitaturi aút poemata auditoribus ſubſellia ſternebát. Iuuena. ſaty. 7. de Statio. ſed cum fregit ſubſellia uerſu. de hiis dixi in epiſtola. 9. Cice. libro. 3. Litteras miſſeris longi ſubſelli.

Troſſulus

Celeres

flexumines.

ſubſellia

g Leuis. ad uituperationē ſpectat. læuis. i. polit⁹. ephæb⁹. cult⁹ nitid⁹ & circa corꝑis cultú moroſus. & nihil hñs in ſe ſeueri iudicii. aut leuis. i. citus in leuādo ſe. cum antea bellis & laboribus equites aſſueti eſſent. Læuis.

h Nil ne pudet. mira excādeſcit idignatiõe & fremitu in eos qui etiá in capitalib⁹ criminib⁹ refellēdis tantoꝑe laudis cupidi ſint. ut fere obliti peculiaria cauſaꝝ argumēta ex eloquutione tm̃ ac etiá uerboꝝ ſiniarúq; exornationib⁹ uniuerſi ppl'i laudē & fauorē ꝓmereri conentur. Quod Quint. in. 9. ſúmoꝑe dánat. hoc aút perſius exēplo pedi cõprobat q accuſatus furti etiá in periculo capitis táta laudis cupiditate agebat. ut fer relictis cauſe argumētis: exornationib⁹ tm̃ ppl'o ſtuderet placere: adeo laudis & gl'ie deſiderio uexabat. itaq; ad antitheta. i. contrapoſita & reli Pedius.

quas figuras cõuertebaꝣ. Senſus eſt igitur. ſenex cũ ſis in qua ætate prudẽtia maior ineẽ debet nõ ne pudet huiuſmodi aſſentationib⁹ delectari & cũ de uita tua agatur ſollicitũ eſſe de laude adipiſcẽda. i **Pericula.** quæ ex tali aſſentatoria laude: q̃ inſanire prope nos facitoriuntur. & defendere teipſum in iudicio capitis. k **Capiti cano.** i. a capite cano. hinc eſt poetæ ardor. ꝙ etiã cũ in periculo uitæ tum etiã in extrema ætate laudis tãtopere anxius ſis.

Pelleꝣ. qn[a] tepidũ[b] hoc optes audire decẽter
Fur[c] es ait pedio. pedius[d] q̃d: crimina[e] raſis[f]
Librat[g] in anthitetis[h] doctas poſuiſſe figuras[i]

a **Qui optes.** qn uehementer laudari tibiq; applaudi deſideres & ingẽti uoluptate afficiaris quũ audis aſſentatores ſcripta tua: quæ tepida ſunt decẽter ac bene cõpoſita ꝑdicantes. b **Tepidum.** quæ ineptæ deſcripta ſunt iure tepida nũcupanꝣ. cum in calore ſanguis: ingenii uis cõſiſtat. uel tepidas & frigidas laudes itelligit. ſic enim dicere ſolent laudatores. Hora. li. poetriæ. Clamabit eni pulchre bñ recte. quia ficte & frigide laudaꝣ cum adulatio oĩno ſit. c **Fur es ait pedio.** i. aliquis furti pedium accuſat. ornatu laſciuiaq; uerboꝝ atq; arte oronis tm̃ romanos teneri dicit. ut nõ ſoluȝ in poematib⁹ ſed etiã in cauſis peragẽdis eiuſmodi multitudine abutanꝣ. Exẽplũ pedi quẽ pro quocunq; ponit qui laudẽ ſibi etiã in capitalibus criminib⁹ refellẽdis exornationibus uerborũ & ſiiarum quærit. Hic eſt ille bleſus pedius qui ſub nerone auctore tacito motus eſt ſenatu. accuſantib⁹ cyrenenſib⁹ uiolatũ theſaurũ ab eo æſculapii. delectumq; militarem ꝑcio & ambitione corruptum.

Pedius.

d **Pedius q̃d.** qua defenſione ſe pedius tueaꝣ cum in ius uenit oſtẽdit. e **crimina.** nõ carmina legendũ eſt. ſed crimina q̃bus accuſatus eſt. hoc eſt pedius nequaq̃ refellit obiecta crimina. uerũ ad figuras & exornationes decurrit cũ obiecta crimina debeat ualidis rõnibus confutare. qm̃ ꝑ magna reo uincẽdi ſpes in cõfutatione locata eſt. ei⁹ loco figuris elocutionis abutiꝣ atq; in re leui fucoq; oronis occupat⁹ uires ac neruos cauſe prætermittit. f **Raſis.** ideſt, politis & elimatis tanq̃ pilo carentibus. q̃a neutrũ altero uerboꝝ oĩo plus habet. g **Librat.** ponderat æſtimat expẽdit. & quadã uerboꝝ moderatiõe trutinat. i. tanti quidem æſtimat exornationẽ & figuras oronis ſuæ quanti furtũ & obiecta cenſenꝣ. ut facile ſperet hiis exornationib⁹ & abſolutionẽ & laudẽ poſſe ꝓmereri. Librare aũt a libra eſt tractũ. h **Antithetis.** i. cõtrapoſitis. q̃ figura. ſm q̃ntil. in. 9. ſonat cõtentio. & nõ fit uno modo tm̃. nam fit ſi ſingula opponunꝣ ſingulis. ut uicit pudorẽ libido, timorẽ audacia. rõnem amẽtia

antitheta.

Et bina binis nõ ut nr̃i ingenii: ueſtri auxilii eſt & ſnie ſentẽtiis ut dñcẽ in cõtionib⁹: iaceat in iudiciis. Teren. in andria Antitheton facit. ut per falſas nuptias uera obiurgandi cauſa. & alibi in eadẽ. Quæ ſe ſe inhoneſte optauit parare diuitias potiuſq̃ in patria honeſtæ pauper uiuere. i Figuras. græce ſchemata dicunẽ. Duplex eſt figurarũ genus alteruȝ ſniarum. alterũ uerborũ. figura ut fabius tradit eſt ſicut noie ip ſo patet cõfirmatio quædã orõnis remota a cõmuni. Ergo figura eſt arte aliqua nouata forma dicendi. Figura.

Laudaẽ: bellũ hᵃ: bellũ hᵇ. an romuleᶜ ceuesᵈ
Mẽ moueatᵉ qppe & cãtetᶠ ſi naufrag⁹ aſſem

a Bellũ hoc. uerba laudatoris quæ pnũciatiue leguñẽ. & cũ admiratione adulatoris mõ. b Bellũ hoc. iter rogatiue & cũ indignatiõe pferunẽ a poeta qui eum carpit: a quo adulatorio geſtu nimiũ poeta laudaẽ. Nam quærit poeta. belluȝ hoc. quaſi dicat nõ ex uero animi iudicio ſed ficto laudas. tu. ſ. qui tã laſciua ſcripta laudas. dicisq̧ hoc bellum eſt. es ne tam perditis morib⁹ hæc ut probes. c An romule. In cõtemptũ dictũ eſt. quaſi nequaq̃ romulo ſimilis. Romulũ. n. pro romanis ponit: qui eundẽ quem colunt imitari deberent. i. o romanæ hoc qđ laudas & dicis eſſe bellũ eſt ne uere bellũ. d Ceues. an ad turpitudinẽ Inclinatus nõ ſincere iudicas. Tanq̃ de uirilitate romuli dubitaret an romule ceues inqt. Moris. n. romanoꝝ ſcriptoꝝ fuit quũ in quẽpiã iuheherẽẽ Romulũ iuocare. Catull⁹ Cynede romule hæc uidebis & feres. Ceuere aũt cynedoꝝ eſt leniẽ & obſcene clunes duȝ ſubagitanẽ mouentiũ. Iuue. ſaty. 2. Ego te ceuentẽ ſexte uerebor. ſũptũ a canib⁹: qui clunes agitãdo blandiunẽ. Mart. li. 3. Epig. 96. In neuolũ. Sed pedicaris ſed pulchre neuole ceues. e Men moueat. ſimilitudo eſt apte cõcinneq̧ poſita. ita hæc iferunẽ a poeta quaſi aliqs dixerit tu quoq̧ ad hos laudandos iis exornationib⁹ & uerboꝝ & ſniarum moueeris & ipſe rñdeat me ne moueat. i. nullo pacto adducar ut hæc laudẽ ſi reum uidero tali uerboꝝ artificioſo lenocinio ſe tuentẽ. perinde ad miſericordiam cõmouebor: ac ſi naufragũ caſum ſuũ in tabula depictum circũferentem cantare audirem. Cui ſic cantanti: cum plorare debeat ſe aſſem daturum negat. Quo dicto illud horatianum in poetria oſtendit illi in primis dolendũ eſſe qui ſui miſereri alios uelit. f Et cantet. erat conſuetudo apud antiquos. ut qui naufragiũ feciſſent illđ ex humeris in tabella pictũ circũferrẽt: mẽdicantes ne ab oĩbus cogerenẽ caſus ſuos narrare. Mart. li. Epig. Nec faſciato naufragus loq̃x trũco. Iuue. ſaty. 14. uerſus fi. Naufragus aſſem dũ rogat & picta ſe tempeſtate tuetur. Ceuere.

Virg.li.12.Seruati ex undis ubi figere dona ſolebant.Laurẽti duo & no tas ſuſpendere ueſtes.Oſtendit igiẽ poeta ſumpto exemplo a naufrago ut ſupuacaneũ eſt & paruz ꝓdeſt naufragis cãtare caſum ſuũ cum eũ pi ctum habeãt in tabella.qđ quidẽ ſatis eſt ad miſericordiã hoium alliciẽ dam.ita & poetæ & oratori nõ cõuenire oſtẽtare ſe ſcriptis ſuis.i.laudẽ & uerborũ & ſniaruz & figuris querere cũ argumẽta cãe tñ ſimplr ſint proſequenda.nec affectatis exornationibus utendum.ordo eſt. Et pro tulerim aſſez ſi cantet.

Naufragus.

Protulerí[a].cãtas[b] cũ fracta[c] te ín trabe píctũ
Ex humero portes.uerũ[d] nec nocte paratũ[e]
Plorabít.q me uolet íncuruaſſe[f] querella.
Sed nũcrís decor[g] ẽ & íũctura[h] abdíta crudís[i]

a Protulerĩz. i.nec ob eam rem qa cãtet dedero aſſem Hæc oia metaphoricos ad poetam accomodanda ſunt.i.ego quidem nõ laudauero eum quia exornationibus & figuris affectatus commendet ſcripta ſua. b Cantas Ironia eſt.i.exornationib⁹ uteris & ita ad oratorẽ refferas. ſi aũt ad naufragũ applices.hic eſt ſenſus cantando & ſublata uoce mendi cas naufragiũ tuum oibus ꝑdicans. & hinc oſtẽdit indecorũ eſſe poetis & oratorib⁹ cũ eoꝝ uirtus nota ſit uelle exclamationib⁹ & crebris figu ris uerborũ laudem ſibi q̄rere. Quod turpe eſſe oſtẽdit fabius cũ ita ait. Ideoqꝫ magis nobiles ut nouitate aurẽ excitent ita copia faciant. Nec ſe obuias dicẽti ſed cõquiſitas & ex oib⁹ latebris extractas cõgeſtaſqꝫ decla rant.Ergo ita figuris ſcripta exornãda eſſe docet.ut nõ conq̄ſitæ ſed ob uiæ ſcribẽti fuiſſe uideanẽ. c Fracta i trabe. i.naui fracta.uel in aliquo fracte nauis fragmento.in quo picta ñauis una cũ nautis ut dictũ eſt cir cũferebaẽ a naufrago.Alibi.ſaty.6. Trabe rupta.brutia ſaxa prẽdit ami cus inops.& paulo inferi⁹.largire inopi ne pict⁹ oberret Cærulea in ta bula. d Uerum. pro uere. nomen pro aduerbio.i.nõ ſimulate. quia nõ me flectit qui ociũ oi die habet & ſe plorare fingit. e Nec paratuz. Si a me uolet laudari uera cauſarũ argumẽta & ad rem ptinẽtia ꝓſequa tur.i.ex animo & corde uere doleat & ſe ſine talib⁹ dicendi figuris tuebi tur qui me uolet ad ſui miſericordiã cõmouere. f Incuruaſſe. Flexiſ ſe ad laudẽ uel miſericordiam.ut hora. in arte.ibi. Si curat cor ſpectãtis tetigiſſe querella. g Sed decor. Cum pſius eiuſmodi ſermonis laſci uiam & molliciẽ rephendiſſet.rñdet aduerſarius decorẽ quo ueteres ca rebant tali ſcribendi ſtilo quæſitũ eſſe. & ea carmina oino laudanda eſſe quia mira uerborũ cõpoſitione conſtẽt. h Iunctura. cõpoſitio quæ dam uerborũ occulta & obſtruſa,ea,n,demũ oratio optima habeẽ quæ

Trabs.

eleganti uocabulorꝝ cõpoſitione & ordine cõſtat. i Numeris crudis. i.
quos crudos appellas tu Perſi. i. nihil ſaporis hñtes ut imaturos uerſus.
a Claudere. i. finire quaſi qui aliena imperfecta quoquomõ finiret. au- Claudo
ctoritatẽ poetarũ ſui ſeculi affert qui ſic uerſus cõponere cõſueuerũt. ut
oſtẽdat nõ rephenſionẽ: ſed laudẽ illos mereri qui cum lepore ac uenere
ſcribũt. uel Neronẽ irridet qui tam indecẽter atq; inflate & ſua carmina
ſcriberet & aliena ĩperfecta quoqũo ſuppleret. quãuis tranquillus affir-
met ad man⁹ ſuas peueniſſe libellos nerõis cũ qbuſdã notiſſimis uerſib⁹
ipſi⁹ chirographo ſcriptis ut facile appareret nõ trãſ-

Claudere[a] ſic didicit[b] uerſũ berecithius[c] athis[d]

latos: aut dictãte aliquo exceptos ſed plane q̃ſi a cogitãte atq; generãte
exaratos. ita m̃lta & deleta & ĩdicta & ſupraſcripta inerãt. b Sic didic.
ſic. ſ. ut eſt. didicit. ſ. nero. c Berecyntii⁹. i. cibelic⁹. Berecyntes. n. natio Berecintes.
q̃dã eſt. & mons & urbs in phrigia. Simplr̃ uero ut ſcribit Strabo li.
ſunt phriges troeſq; ꝓpe Idam habitãtes qui rheam p̃cipuo uenerãtur Rhea.
honore eius Orgia frequẽtantes. hanc quidã deorũ matrẽ uocant. ueſtã Veſta.
deam phrigiã magnã. a locis autẽ Ideam. Dindimenã. philenã. peſinun Cybeleſ
tiam & Cybelem. Græci ſane miſtros eius nũcupant uno uocabulo. Cu Dindimena.
retes. eoſdem & coribãtes dicunt. de hac ſcripſi in dictionario. & ĩ fi. ſcdi
æne. Virgi. d Athis. quidã ꝓpriũ nomẽ poetæ dicunt. Martialis. li. 2. Idea.
Epig. 87. Nec dictat mihi luculentus athis. Nõnulli poetæ ponũt. cõfi curetes.
ctum nomẽ pro euirato ac molli. Peritiores quidam nõ ꝓpriũ aut effi- Coribãtes.
ctum poetæ nomẽ. ſed fabulam ipſam de athi cõſcriptã intelligũt. quæ
talis eſt. Puer phrigius a Cybele matre deorꝝ amatus cũ ei caſtitatẽ pro Peſinuncia.
miſiſſet: quã in nympha ſangaritide nõ ſeruauit. Nymphaq; ſuppliciis
affecta periiſſet. correptus furore putãs domos ut ſcribit Ouidi⁹: ruere Athis.
diffugit omne tectũ. & per ſumma dindimi montis phrigiæ diſcurrẽs:
arrepto lapideo cultro ſeipſũ excaſtrauit. unde Oui. li. Ha pereãt par
tes quæ nocuere mihi. Nullaq; ſint ſubito ſigna relicta uiri. Catullus tñ
aliter ſcribẽs tradit puerũ cum ex aqua galli fluminis phrigiæ bibiſſet ĩ Gallus.
furorem ex aquæ natura cõpulſum. ſ. ſilice ſe caſtraſſe. Tandem e mõte Pinus.
elapſus in arborem pinum cõuerſus eſt. Ad huius pueri imitationẽ Cy
belis ſacerdotes qui galli cognominati ſunt a gallo fluuio phrigiæ quẽ
accolunt ut ſcribit Plini. lib. 6. cap. 32. & lib. 35. cap. 12. in fi. eunucabant
Iuuena. ſaty. 6. Et ingens ſemiuir obſceno facies reuerẽda minori. Mol-
lia qui rapta ſecuit genitalia teſta. Et quia dixim⁹ in nympha ſangaride Sãgari⁹
illud ſciendũ ſangaritidẽ ꝓpriũ nõ eẽ nomẽ ſed patronimicũ a ſangario

fluuio phrigiæ. a Et q ceruleũ ꝛc. Aliud eſt carmẽ meo iudicio Neronis qđ ipſe ſcripſit uel repertũ ſuis cõnexuit. qđ irridet ut nimis altum
Nereus & inflatũ. b Nerea. pro mari poſuit cũ deus marin⁹ ſit Oceani & thetios filius. c Delphin. delphini fabulã pelago illudẽtis. ac Arionẽ me
Arion. tinneũ uel quẽpiam aliuꝫ deuehentis ab aliquo eius ætatis poeta deſcriptam reor. Arion aũt nobilis cantor fidibus fuit: loco & oppido Mitileneus: is cum in ſiciliaꝫ atq; italiã ueniſſet aureſq; oium menteſq; demulſiſſet: qſtibus

> Et quí cæruleũ[a] dírimebat nerea[b] delphín[c]
> Síc[d] coſtã[e] longo ſubduxímus[f] apœnníno[g].
> Arma uíꝝ[h]. ñ nec h⁹ ſpumoſũ[i] & cortíce[k] piguí

& uoluptatibus amoribuſq; hoiuꝫ fuit. grãdiq; pecunia cõparata domũ redeunti a nautis cædes parata eſt. Quod cum cognoſceret traditis oibus bonis ĩpetrat ut ſibi liceat oia ſua indumẽta & fides cape & canere carmẽ caſus illius cõſonabile. atq; ibi mox de more comptus & ornatus
Delphi ſtanſq; in ſumma puppi carmen qđ orithiũ dicit̃ uoce ſublatiſſima cãtauit iecitq; ſe ſe procul in profundũ. ſed a delphino dorſo ſup fluctus edito incolumis tenarũ in terram laconicã deuectus eſt. Hero. & Gelli⁹ teſtes. d Sic. Aliud uitiũ in carmine neroniano rephendit. oſtẽdit. n. indecorũ eſſe in qnto pede heroici carmĩs frequẽter affectare ſpondeũ poni. ut eſt illđ uirgilianũ. li. 3. æne. Cornua uelataꝝ obuertim⁹ antẽnarũ. Lucanus li. 1. Altus cæſorũ pauit cruor armentoꝝ. Nam nero id in troicis ſuis affectauit: in cui⁹ inuidiã hanc fere totam ſatyrã ſcri. ſic. ut p hoc carmen patet. e Coſtam. i. ſyllabam. f Subduximus. ſubtraximus. g Longo apẽnino. i. carmini exametro lõgis ſyllabis extenſo. qđ longum dicit ad ſiĩitudinẽ apœnini mõtis. cui carmini coſta ſubducit̃ cum ſpõdeus pro dactilo quinta in ſede ponit̃. uerſumq; antiqoris poetæ eẽ uolunt. quidã uero apœninũ montẽ pro multitudine ueterũ poetarũ. & coſtam pro coꝝ ruditate duricieq; accipiũt. ut rñdẽtis depulſio talis ſit. hunc noſtrũ ſcribendi morẽ o perſi nõ iure arguis q; nimis apparat⁹
Apẽninus. & mollis ſit. Eiuſmodi. n. ſtilo ruditatẽ oẽm tanq̃ ſiluoſam quandã coſtã apœnnino lõgo. i. multo carmini abſtulim⁹: decorẽq; ac uenuſtatẽ omni turgiditate remota addidimus. Mons aũt apœnnin⁹ ab alpib⁹ incipiens per mediã italiã excurrit quã in duas ptes ſepans a dextris inferum mare relinqt a ſiniſtris aũt ſuperũ in ſiculumq; uſq; fretum pgreditur. h Arma virũ. q; multã inflationẽ carminib⁹ nouiſſimi poetæ ſubtraxerint exẽplo oſtẽdit. dicit eni. Nõne tibi o perſi ut cæterorũ omittã: uel maronianũ opus inflatũ turgidũq; uidet̃. nõ hic carpit uirgiliũ ut quo

rūdā ē opinio ſed uerba ſūt excuſantis uerſus crudi poetæ. i Nō ne hoc quaſi dicat ſi hoc uitio non das neq; id ſupius dandū. k Cortice pingui. Craſſum ſuperbū & tumidū. a Ut ramale vet⁹. uetus trūcus qui nō fa cile flectit̄. dr̄ aūt hic ram⁹ & hoc ramale. ut dixi in. 4. geor. & ramea co ſtis ſubiiciunt. nam tale carmē ut nimis durum irridetur. Horati. lib. ar tis poetice. Fortunā priami cantabo & nobile regnū. ſequit̄ enim quid

Vt ramale[a] uetus p̄grandi[b] ſubere[c] coctum[d]:
Q uid[e] nā igr̄ tenerꝫ[f] & laxa ceruice[g] legēdū ē

nam igit̄ te- neruꝫ & laxa ceruice legen dū eſt. ex quo apparet ſupi ora carmia eē rephenſa qa dura & nimis ſonātia eſſent. ut erunt & ſequētia. Torua mi malloneis iplerunt cornua bōbis. b P̄grādi. i. ualde grādi. magno cortice ſuberis q̄uis ipſa arbor ſuber parua ſit. Et ſi ſcio p̄grandi ſubere ſcriptū in oībus fere exēplarib⁹ p̄terq̄ admodū paucis repiri. ego tn̄ ue- grādi potius q̄ p̄grandi legendū putarim: ut dixi in Hora. ſup ſaty. 2. li. pri. Ve pallida lecto deſiliat mulier. qdā putarūt ue pallidā nūc unā p̄te oronis eſſe. ut uegrādi ſubere coctū. uegrādē uero male grādē & paruū ſignificare ac minutū. apertū eſt ex ſubere q̄ mia eſt. ue. n. ſyllabā rei puæ ueteres p̄ponebāt. unde ue iouē. i. paruū iouē. & uegrādē fabā. i. minu- tam fabā uocabāt. Auſoni⁹ ſcdo epigrāmatū. hic ſæpe falſis meſſib⁹ ue- grandib⁹. Varro li. 2. De factura ouiū. Quod quæ poſtea cōcipiūt fiūt uegrādes atq; ibecillæ. c Subere. i. cortice. Virg. li. 11. æne. Huic natā libero & ſilueſtri ſubere clauſam. Suber ut ſcribit. Plini. li. 16. ca. 9. in fi. eſt arbor minima iter glādiferas. Glans peſſima &c. d Coctum. i. anti quū & maturū. Scribit ſerui⁹ multi t̄ eporis aliqd recoctū uocari. Virgi. li. 11. æne. Solidū nobis & robore cocto. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 5. Hoies longo rerū uſu & tpis exercitatos recoctos appellauit. Plerūq; recoctus ſcriba ex qnq; uiro coruum deludet hyantē. e Quid nā. ueluti offenſus monitor q; poeta talia irrideat carmina ut nimis ſonātia & plena: ita eū interrogat: ut oſtendat talia carmina nō eſſe rep̄hendenda quādo ab oī- bus poetis omnia pari mō fiant. Ad qd̄ perſius ridens ſubiungit. quat- tuor carmina ſequētia neronis quaſi oſtēdens illa nō eſſe nimis ſonātia & plena. ſicq; nerone irridet. dicit igit̄ monitor. ſi ſtilus uirgilianus tur gidus & inflatus uidetur tibi. quid graue & ornatum putandum eſt. f Tenerꝫ. nō nimis durum. fluxū. delicatū & plenū. g Laxa ceruice. i. libero & remiſſiore ſono nec tā erecta uoce. & quæ p̄ q̄litate carmīs in flectat̄. ſūpta metaphora ab eqs q laxatis habenis collū ſubmiſſi⁹ gerūt.

ramale. Ram⁹. Suber. Vegran de. recoct⁹. Ceruix.

a Torua. terribilia quaſi terua a terēdo Virgi.li.bucco.ægloga.2. Torua
Toru⁹. leena lupū ſeqt̃.ad ſonantiu; toruitatē reſpexit. Toruū aūt a tauris tra-
ctum eſt.cum quadā truculētia irati reſpectāt. Cornua uero īflexa erāt
Tubicē a curuo ære ꝙ ea curuarent̃ cognoīata: Inde cornicē:ut a tuba tubicē de
Cornu. riuat̃. In orgiis aūt ꝓpterea cornibus utebant̃.ꝙ bacchus illis in capite
uſus ſit cum de indis triūphauit.& quia primus militiæ ordinē docuit.
At uero cornua dedit antiqtas. uel ꝙ hoīes nimio uino cui⁹ ipſe inuen-
tor fuit truces fiant.uel ut Diodo.placet.ꝙ prim⁹ tauros iugo ſubmiſ-
ſerit atqꝫ arare terras docuerit.Et ſi quidā hęc perſii uerba putāt cū indi-
gnatione iterrogantis.an hæc talia carmina ſint.quæ laxa ceruice legan
tur.ſatius tñ̄ eſt ut ea rñ̄denti aduerſario tribuam⁹. Cum enī interroga-
rit qd laxa cer
uice legendū
eēt ex quo uir
giliū nō ꝓba
ret rñ̄det ille

Torua[a] mimalloneis[b] īplerūt cornua[c] bōbis[d]
Et ſectū[e] uitulo[f] caput ablatura ſuperbo

hæc carmina q̄ ſubiūgit eiuſmōi eſſe ut iocūde ac flexibilr̃ legi poſſint.q̄
ſane carmina uel alicui⁹ qdem poetæ cōtēporanei. uel nerōis principis
ſunt.quē cōſtat auctore ſuetonio uerſus notiſſimos cōſcripſiſſe. hos aūt
maxime fuiſſe neronis illud affert ſuſpitionē. īfra Sed quid op⁹ teneras
mordaci rader̃ uero Auriculas.Eos ut nimis plenos & tumidos irridet
ut Hora.in poetria carmē antimachi. Fortunā priami cātabo & nobile
regnū.& Marti.li.6.Epig.62.Quid cū pāticibus laxis & cū pede grādi.
Et hora.Furi⁹ hibernas cana niue conſpuit alpes.hos ergo uerſus poeta
poſuit in eorum rephenſionē qui grandiorē ſonum captantes.rerū ſen-
ſus nequaq̄ aduerterent. b Mimalloneis. Mimallones bacche mulie-
res bellicoſe ſunt cornua in orgiis ferentes. eaqꝫ ſpū inflantes. Cogno-
Mimal-lones. minate a Mima monte Ioniæ. de quo Plini.li.5.ca. & ſtrabo.li.14.
referunt. In ionia enī iuxta lebedū:quæ urbs nō procul a mimante loca-
ta eſt.artificiū liberi patris cōuētus eſt & ionū habitatio uſqꝫ in heleſpō-
tum in qua ſolēnia & certamina libero patri quotānis cælebrant̃.uel di-
cuntur mimallones a mimume.græ.i.imitor qd̓ imitent̃ bacchū. nam
ut ſcri. Strabo.Syleni.Satyri.bacche.lenæ thiades.mimallōes Naiades.
Nymphæ.& quos tityros uocāt.ſacerdotes fuerūt bacchi.Ouidi⁹.li.
de arte amādi.Ecce mimallonides ſparſis in terga capillis. Ecce leues ſa-
tyri præuia turba dei.Ebrius ecce ſenex pando ſilenus aſello. uix ſedet &
Bōbus. preſſas cōtinet arte comas.Dum ſequit̃ bacchas. c Cornua. qbus utit̃
Agaues in ſacrificiis bacchi. d Bōbis. ſonitib⁹.nomē fictū a ſono uocis.ut ſcri
pſi in dictionario. e Et ſectū. hoc uerſu tāgit fabulā Agaues. Nam pē-

theus echionis & Agaues filius thebaru℥ rex liberi patris numẽ & ſacra cõtemnẽs.cũ eo acceſiſſet ubi illa celebrabãtur.ira dei. Agaue mater fu- rore & temulẽtia parcita una cum reliqs bacchis:uitulũ cũ eſſe credenti bus.pentheũ interemit & diſcerpit.& oium prima caput abſtulit. unde a luctu ſortit⁹ eſt nomẽ.Nã penthos ſignificat luctũ. Pagus aũt ex quo pentheus deduct⁹ & diſcerpt⁹ fuit ſcholus appellatur. in ora eſt apulie ſub citherõe.auctor Strabo li. f Uitulo. Ouidi⁹ Aprũ dicit uiſum fuiſſe.ut Ille mihi feriendus aper. more poetaru℥ nomen pro nomine poſuit ut domitus polucis habenis.cum caſtor equorũ domitor fuerit. Echion. Pẽthe⁹. Schol⁹.

Baſſaris[a]. & lyncẽ[b] mẽas[c] flexura corymbis[d]
Euion[e] igeminat.reparabilis[f] aſſonat echo[g]

a Baſſaris. i.Agaue ſacer dos bacchi. Nam bacchæ baſſarides di- ctæ ſunt a baſſareo uno ex cognominibus bacchi.Hora. Ode.18.li.pri. car.Nõ ego te candide baſſareu Inuitũ quatiã.A genere autẽ ueſtis qua induebat bacchus dictus eſt baſſareus.& ſane talaris ueſtis ad pedes flue bat.Sta.li. Si decet aurata bacchũ ueſtigia palla uter. A baſſara loco li biæ alias lidiæ cognominata eſt ubi fiebat.tali.n.ueſte & numina uti di cunt.Virg.li.1.æne.Pedes ueſtis defluxit ad imos.ut alii uolũt dicitur a poten biſon.i.a uallibus per quas ſacrificantes feruntur. de hoc dixi in Oedipo.Sene.& in dictionario. b Et lyncẽ. a tigrib⁹ lincibuſq bacchi currus trahebat.Sta.li Effrenæ dextra leuaq ſequuntur lynces & uda mero lambũt retinacula tigres. Baccha uero mulier ſacerdos ĩ liberi pa- tris miſteriis lyncẽ ad dei currũ poſitã tanq̃ auriga deflectebat. Linx qui dem baccho dicatũ aĩal eſt. Virg.3.geor.Quid lynces bacchi uariæ. Pli. li.11.ca.47.&.li.28.ca.8.linx binos utrinq digitos habet linguãq ſer- pentiũ ſimilẽ in magnã longitudinem porrigit grãdibuſq ungulis ceu gracculus eſt circũagitq collum in aduerſum ſe: Eius aĩalis urinã ſcribit Pli.li.8.ca.38.&ca.21. Vbi reddita fuerit glaciari ĩ gẽmas carbũculis ſi miles.Oui.li. Victa racemifero lyncas dedit india baccho.E quibus ut memorãt quicqd ueſica remiſit uertit in lapidẽ & cõgelat aere tacto. c Menas. a menone græ.uerbo.qđ furorem ſignificat appellatæ.ut Dio.i.5.Bacche mulieres ſũt liberũ patrẽ ſemp ſequutæ. d Corymbis. i.racemis hedere:quæ baccho iõ dedicatæ ſunt.q cũ uictor ex india redi- ret coronas hedere portauit. Tibullus.Sed uario flore & frõs redimita corimbis. e Euion igeminat. ex eu.qđ bonũ ſignificat & hios filiũ eu- hius cõponit.i.bone filii. Bacchus eni in leonẽ cõuerſus prim⁹ deoru℥ oium gigãtheo in plio affuit.R hœtũq iterfecit.ex quo facto eũ Iuppi- baſſare⁹ Baccha Linx. Menas. Corib⁹. Euhius.

ter ita laudauit. euhiæ. i. bone fili. ſm alios uox bacchantiū eſt. Nā liber cū in bello gigātheo dilaniat⁹ a gigātib⁹ fuiſſet ut ſcripſit Orphe⁹. Iuppiter quærēs eum magno clamore & lamētatione ita appellabat. qd po-
Euhion ſtea in eius ſacris ſeruatu3 eſt. ob quod ingeminari euhion dixit. Ouidi. in arte. Pars hymenea canūt. pars euion. euio clamat. f Reparabilis. i.
Echo. quæ repetis uoces & uerba audita. g Echo. i. reboatio. ab echin. i. reſonare. quæ ipſa uocis repcuſſione ut in cōuallib⁹ & concameratis locis audim⁹ repat. natura enim locorū euenit & plærunq; conualliū ut accepte uoces numeroſiore repcuſſu multiplicenť ut Pli. li. 36. ca. 15. ſcribit.

Hæc[a] fierēt ſi teſticuli ulla paterni
Viueret[b] in nobis. ſūma[c] delūbe[d] ſaliua.
Hoc[e] natat i labris. & i udo[f] ē menas[g] & atys[h]

a Hec. talia poemata. Indignāter cu3 acrimōia uultus & ceruiciſ agitatiōe. uoceq; clariore legendū eſt. ait. n. perſi⁹. ſi qd in nobis utilitatis patriæ ſupeſſet. nequaq̄ ſcripta huiuſmodi ꝓbarem⁹. quæ ſemp de baccho tm̄. & ſatyris & Cybele loquanť. & dura nimis & plena carmina. oſtendēs id ꝓuenire ex nimia poetarū icuria. qui ſi diligētius ſtilo ſuo uterenť elimatius ſcriberēt. Eſt igiť ſenſus. ſi nos haberem⁹ aliqd maiorū nr̄orum. hæc a nobis nō fierēt. b Uiueret. i. ſi nō degenerauiſſemus a noſtris parētibus. uel ſi maſculi eſſemus & nō delumbes. c Sūma. i. hoc tm̄ poetis tēporꝫ noſtrorꝫ in ꝓmptu eſt. ut de bacho & Cybele ſcribāt. quorꝫ ſacrificia cōia fuiſſe apud phryges ſtrabone auctore ꝓdunť. Nā ita home. in palamede chorū loquentē dicit. Cū patre libero laſciuiēs. qui per ida3 lætatur Cara cū matre tympanorꝫ ſonitu. Et cōgregātes in Silenum & Marſiam & Olympū & tibiarū quærētes reptores cælebranteſq; rurſus
Delūbe bachica & phrygia ſimul cōferunt. d Delumbe. hæc mollia & eneruia ſæpe legim⁹ crebroq; in ore habem⁹. ueluti ſoluta. tanta repletione fertur carmen. qualia ſunt quæ p̄ceſſerūt. Scribit tacit⁹ ciceronem a Caluo male audiuiſſe tanq̄ ſolutū & eneruē. A bruto autē ut ipſius uerbis utar tanq̄ fractū & elumbē. genitalis aūt ſeminis ſedes in lūbis eſt. unde in ſacris lr̄is. ſint lūbi ueſtri p̄cincti. Delumbē uero hoīem effeminatū & mollem ob nimiā uenerē dicimus. hinc delūbe carmē. ore laſciuo minimeq; uirili tranſferť adumbratū. nihilq; fidei habēs. uel fractū & enerue. qm̄ i
Vdus. lumbis & renib⁹ uirtus eſt. e Hoc. carmen laſciuū. f Et in vdo. palato & ore. Exaggeratio eſt rei. in ſaliua in labris in udo & natare. uocis. n. iter udū eſt quæ per udā arteriarū ac fauciū uiā labitur. Virgi. li. 7. æne. de Almone. hæſit. n. ſub gutture uuln⁹, & ude uocis. g Menas. i. car-

men de baccho.ut ille Torua mimalloneis iplerũt cornua bombis.i.de Menade atq; aty uerſus crebro legũt. h Atys. ppter id beregthi⁹ atys. Atys.
a Nec pluteũ. Incuriã notat poetarũ neq; accurate neq; apposite ſcribẽtium. Ex hora.trãſtulit in ſermo.ſaty.10.li.pri. Sæpe caput ſcaberet uiuos & roderet ungues.ut dixi in Iuue.ſaty.7.Laurũq; momordit. Stil⁹ aũt tardus potius ac dilligens q̃ celer & lãguidus eſſe debet. Nam quod bene ſcribitur ſatis celeriter ſcribit.qui uero morã ſtilo iudiciũq; apponũt in ipſo limæ labore cũ res & uerba ñ ſuppetũt irati interdu3 & caput ſcabũt & pluteos cædunt & extremos ungues morſicãt:q̃ tñ corã aliis fieri nõ decet.

Nec pluteũ[a] cædit nec demorſos ſapit ũgues
Sed qd opus[b] teneras[c] mordaci[d] radere[e] uero
Auriculas.uide ſis[f].ne maiorũ tibi forte
Limina frigeſcãt[g]. ſonat[h] hic de nate canina.

Nã ut ſcri. Quiti. Ridicula ſunt niſi cũ ſoli ſumus. Plutei ꝓprie crates erãt corio crudo intentæ.quæ militib⁹ opus faciẽtib⁹.ne ab hoſtibus lædi poſſent opponebãtur. Poſtea uero ẽt tabulæ qbus aliqd præ ſepiret eodẽ noie dictæ ſunt. hinc libroꝝ & tabulaꝝ ſignorũq; repoſitoria plutei appellant. Iuuena. ſaty.2.Et iubet archetipos pluteũ ſeruare cleantes.de hoc dixi in Caligula Sueto.& in Milite Plauti. b Sed qd opus. Interrogat aduerſari⁹ qd cauſe ſit cur alios reꝑhendendo odiũ in ſe cõtrahit. Admonet aũt ex eiuſmodi ſcriptis cauendũ eſſe ne ſupplicio afficiat.aut ei mortis periculu3 imineat.dum tam apte nobilitatem inſectat. q.d. ſuperuacaneum eſſe. c Teneras. molles & tractabiles. Neronis potiſſimũ & cæterorũ nobilium ut ſupra. Nõ ſi qua elegidia crudi dictarũt ꝓceres. d Mordaci. qa ueritas morſum habet & odiũ creat. e Radere. reꝑhendere perſtringere.lacerare.mordere.tangere.tractũ a medicis qui cultro uulnera radere & reſecare ſolent. Perſius.ſaty.5.Pallẽtes radere mores doctus. Magna uero in hiis uerbis eſt uis. Nã mordax uerũ eſſe & nõ tãgere ſolum ſed radere aures atq; teneras dixit utpote quæ celeri⁹ reꝑhenſionem admittant ꝓptereaq; uehemẽtius in[...]ent. f Uide ſis. uide ſi ſatyram ſcripſeris ne a potentiorib⁹ occidaris. Aemulatio eſt hora.li. O puer ut ſis uitalis metuo & maioꝝ ne quis amic⁹ frigore te feriat. Vide ſis.i. uide ſi uis.hoc eſt caue tibi.quia iperatiua uerba uelut cõtumelioſa ſunt. addebant ueteres ſis qđ ſignificat ſi uis. Teren.in Eunucho.fac nunc ſis ut ꝓmiſſa appareãt. g Frigeſcant. tibi frigida fiãt horrore mortis.ut hora.ſupra.ne qs frigore te feriat. Virgi.in.12.Aſt illi ſoluuntur frigo-

Vnguis
Pluteus
R ado.
Sis.

re membra.ideſt morte.frigeſcere.n.potentioru; limina nihil eſt aliud
Irrito. q̄ potentioribus frigore.i.morte.quæ frigus ui caloris extincta inducit
R. feriri. h Sonat hic. i.in domo neronis aut diuitũ. a Littera canina.
littera canina dicit̃.r.quã canes irati reſtrictis dentibus ringendo iterãt
& exprimũt.Nã irritari dñr ꝓprie canes.ut dixi in adelph. Teren.ne ſi
magis irritatus fiet.& in amphitr.Plauti.Lucilli⁹.Irritata canis ꝙ r quã
plurima dicat. b Per me qdẽ. pmiſſio eſt nõ ex uolũtate ſed ex ſtoma
cho ꝑficiſcens.uel Ironice reſpondet pſius q̄tum ad me pertinet nemo
nigra turpiq; nota afficietur.nihil enim in quẽpiam ſcribam. ſed q̄tum
in me eſt con
Album. ceſſero oĩa eſ-
Niger. ſe optima.
Euge. c Alba. cãdi-
da polita ſine
macula . aut
bona. ſicut ni

Líttera[a]. p me[b] eqdem ſint oĩa ꝑtínus alba[c]
Nil moror[d].euge[e] oẽs[f] &.n.bñ mire critíſres
Hoc iuuat[g].híc[h]ínqs ueto[i]qſquã faxít[k]oletũ[l]

grum malum dicimus.ut dixi in ſatyra.4.Horati.li.1.ſermo.Hic niger
eſt.hunc tu romane caueto. & in Iuuena.ſatyra.3 . Maneãt qui nigrum
in candida uertunt. & in Virgil.libro.4.æne.Nigri cum lacte ueneni.
d Nil moror. magno cum ardore hæc a poeta dicũtur & ꝑcipitanter le-
genda ſunt ne indignatio oſtẽdatur. quaſi prætimore abiturus ſit.ſequi
tur enim diſcedo. e Euge. exultantis eſt & aſſentientis . Ironia nam
& ſe omnia probaturum dicit. f Oẽs res. i.ego laudabo poſt hac om-
nia ſcripta quaſi mira & egregia nec ullo modo carpenda.& eſt aſſentiẽ-
tis ꝓprie & quaſi ſpõte ſua cõgratulãtis.ꝙ bñ ſe res hẽbit ſi ſatyrã nõ at-
tigerit.totũ uero per Ironiã cũ riſu legendũ eſt. Nam tacite eũ irridens
oĩa uitia hoĩum ſe deſcripturũ ſignificat. g Hoc iuuat.quaſi monitor
dicat ita placet perſi ut oĩa laudes.ſi ꝓpe mentẽ tuam perſpicio quenq̄
nõ rephendi te iuuat. h Hic.in carmine meo inqs ꝙ hoc delectat au-
Veto. res eoꝝ;ut ueritatem nõ audiãt ſi ita eſt cõſentio & ego uoluntati tuæ.
i Ueto. allegoricos nolo quenq̄ uitupari . hoc uerbo ueto inuit nero-
nem rephendi cui⁹ eſt & uetare & ĩpgrare.ueto ne qs hic uentrẽ exone-
Faxo. ret.in re autẽ ſubſordida ſiſitudo aſſumpta eſt.ait.n.hic uetas excremẽ-
Oletũ. ta deponi.q̄ſi ſatyrici carmĩs graueolẽtia quẽq̄ potẽtioꝝ notari ꝓhibeſ.
Artifex k Faxit. faciat.faxo.n.antiqui pro facio dicebãt.unde artifex.ut ſcripſi
in dictionario. l Oletum. ab oleo quod in p̄terito & olui facit & oleui
unde oletũ deducit̃.ſtercus humanũ ſignificat.uerani⁹.ſacerdotula in ſa
crario fecit oletũ.ꝓprie uero pro loco in quo meim⁹ atq; excernim⁹po
nit̃.Tacitus in nerone gymnaſiũ eo ãno dedicatũ eſt a nerõe . p̄bitumq;

oletū egti ac ſenatui. a Pinge duos. ut ſub ſpē religionis mingere uolentes ſubmoueāt. Mos etiā erat ut tabernarii ſup angulos ſuarū ſtationum duos angues pingerēt. deinde micturientibꝰ interdicerent. oſtendentes eis religionē loci, ueluti offenſus poeta hoc dicto in idignationē ꝓrumpit. q̄m hic exercendū: hoc eſt in aliquē primatē inuehendū eſſe nequicq̄ cenſes. pinge aliqđ ſignū quo monear a quibꝰ mihi abſtinendum ſit. uel alr̄. ſi n̄ uis tua carmina repræhendi, ea aliquo ſigno ut a me cognoſcāt tibi notanda ſunt.

Pínge[a] duos angues[b] ſacer eſt puerí[c] locus
Extra meíte. díſcedo[d]. ſecuít[e] lucíllíus[f] urbē.
Te lupe[g] te mutí[h]. & genuínū fregít ín íllís.

b Angues. geniū loci per angues oſtēdit. Nam locu3 nullū ueteres carere genio putauerunt. qđ per anguiū picturā genio ſacratorū demōſtrabať. ut pueri territi pictura ſerpētis locum ut ſacrū uenerarenť nec in eo meierēt. Virgi. li. 5. Incertus geniū ne loci famulū ue parentis eſſe putet. Duplex uero anguiū genꝰ eſt. auctore. Pli. li. 29. ca. 4. ante međ. c Sacer eſt pueri. Ironia eſt. q. d. carmina nr̄oꝝ poetarū tangenda nō ſunt. d Diſcedo. bene iratus diſceſſum minať. ſic ſupra. Nil moror. Diſcedo ſepatim a reliqs cum aliquo interuallo ꝓnunciādū eſt. quo melius perſii aſſeueratio de ſua diſceſſiōe percipiať. e Secuit. ueluti gladio dilacerauit. Iuue. ſaty. 1. in fi. Enſe uelut ſtricto quotiēs luciliꝰ ardēs Infremuit. Hora. ſaty. 10. li. Qui ſale multo urbē defricuit. hoc uerbo ſecuit amaritudinē acrimoniamq; lucilii exprimit. qui nō cōtentus paucos intra ſatyre legē rephendere. totā urbem acrius flagellarit. f Lucillius vrbē. Indignať eam ſibi libertatē ſcribēdi eripi quæ olī lucillio & hora. cōceſſa fuit. nā ante occupatā rem. pu. ab īperatoribus. Lucilius mira carmīs acerbitate multos noīatim īſectatus eſt. Hora. lib. 2. ſer. ſaty. 1. de lucillio. Aut læſo doluer̄ metello famoſiſq; lupo coopto uerſibꝰ. At qui primores ppl'i arripuit ppl'mq; tributim. Lucillius poeta ſatyricꝰ natus eſt anno uno anteq̄ carthago in ditionē romanoꝝ per ſcipionē redacta eſt. anno aūt ætatis ſue. 46. Neapoli mortuus & publico funere elatꝰ eſt. quo anno furiꝰ bibaculus poeta natus eſt cremōe. Et cimbri ſuperati ſunt a Mario. Et pōpei magni auia lucilii ſoror fuit. Hora. ſaty. 1. li. ſcđi ſermo. Quicquid ſum ego q̄uis ifra lucilii cēſum. Ex arūca uero urbe nō ꝓcul a pontinis paludibus genꝰ duxit. Iuue. ſaty. 1. Per quē magnus equos arūce flexit alūnus. Acer aūt & uiolēs poeta fuit. primuſq; apud latinos ſatyram ſcripſit. de quo dixi in. 2. rheto. uo. Cice.. g Te lupe. De lupo, Hora. li. Famoſiſq; lupo coopto uerſibꝰ. Lucil/

Anguis

Luciliꝰ.

Furius.

Cimbri

Arūca.

Lupus.

Mutius lius in.i.ut apud ſuiū legiſ. Dii cōciliū habuere. & de īteritu cuiuſdā lupi noīe in re pu.ducis agere inducunſ. h Te muti. Mutiū eni ꝑpotētē. ſed malū ac noxiū ciuē carmie ſuo pſtrinxit lucilius ingens. Graecū te albuti q̄ romanū atq̄ ſabinū municipē ponti tritamen centurionū. Et demum chaere. Iuue.ſaty.i.in fi. Quid refert ſcriptis ignoſcat mutius an non.fuere.n.lupus & Mutius Albutius infames temporibus lucilii.

i Et genuinū. ſumptū a canibus qui irritati hunc & illū dentibus inceſſunt. qui eni alios rep̄hendunt genuinū dentē agitare quaſi contundere

Genuinus. morſicus lacerareq̄ dicunſ. Hyero.ad Marcellā. In pleriſq̄ ꝓuinciis familiare eſt ut genuino dēte ſe lacerēt. genuini dētes ſunt homini nouiſſimi qui circiter.20.annū gignunſ multis &.80.ut ſcri. Pli.li.11.cap.37. circa med.dicti q̄ a genis pendeant. uel q̄ cum hoīe generenſ & cū ipſo intereant. Iuue.ſaty.5. Quae genuinū agitēt nō admittentia morſum.

a De uitium.

Mirū horatii ingeniū oſtēdit qui tanta carminis urbanitate uitia hominū inſectaſ ut eos etiā in riſum moueat.

Omne[a] uafer[b] uitiū ridenti flaccus amico
Tangit & admiſſus circū[c] ꝓcordia ludit[d]
Callidus[e] excuſſo[f] populū ſuſpendere naſo

Vafer. b Uafer. Affri ꝑfidi ſunt habiti. unde uafros hoīes dicimus callidos aſtutoſq̄ quaſi ualde afros. c Circum. Exta hoī ut Pli.li.11.ca.37.circa med.ſcribit ab īferiori uiſcerū pte ſeparā

ꝓcordia tur mēbranis quae ꝓcordia q̄a cordi ꝓtendunſ appellant. Quanq̄ li.30. ca.3.poſt princi.idē ait ꝓcordia uno noīe exta in hoīe nūcupamus. hiis in mēbranis ꝓcipua eſt ſedes hilaritatis qd' in titulatu maxie alarū intelligitur nō alibi tenuiore humana cute. ob qd' maxima illic dulcedo ſcabendi eſt. cuius rei perſius nō ignarus a lectoribus admiſſum horatium circa ꝓcordia ludere & eos quaſi titillare ſignificat. Quod ſane ad horatianos ſales refferēdū eſt. d Ludit. uerſatur urget. e Callid⁹. Callidi ut ſcribit Cicero.3.de natura deo2 dicti ſunt quo2 tanq̄ manus opere ſic

Callid⁹. animus uſu cōcaluit. f Excuſſo. extorto & moto. ut fieri ſolet in deriſu. Hora.li.1.ſermo.ſatyra.5.in princi. dixit naſo ad unco. uel excuſſo.i. emuncto.q.d. prudēti. ut ecōtrario qui ſunt mucoſi ſtulti & iprudētes dicanſ. g Populum. doctus populū rep̄hendere & ſubſannare.i. per faſtidiū quoddā deridere. Naſum.n.cōtrahimus cum aliquē deridem⁹. uñ naſuti pro rep̄henſorib⁹ atq̄ irriſorib⁹ capiunſ. Martia.li.13.Epig.

Naſut⁹. 3. Naſutus ſis uſq̄ licet. ſis deniq̄ naſus. Hora.li.1.ſermo.ſaty.6.in pri. Naſo ſuſpēdis adunco. Narib⁹.n. Fabio auctore. deriſus. cōtemptus. &

faſtidium.ſignificari ſolet. a Men. ergo inquit cum lucillio & horatio tanta libertas cōceſſa fuerit ut acriter & apte rephenderint nō ne me loqui uel clanculum permiſſum erit: cum interrogatiōe legendum eſt. b Mutire. i.loqui. Ennius. Palam mutire homini plebeio piaculuȝ eſt. Teren. in andria. Nihil iam mutire audeo. de hoc dixi in ampitr. plauti. & in pænulo. c Nec clā ſcrobe. ſcrobes foſſa intra terrā manu facta eſt ad uineas uel arbores cōferendas uľ metalla & q̄cūq; alia fodiēda. d Nec uſquā. — Mutire — Scrobs.

Mē[a] mutir̄[b] nefas. nec clā. nec ſcrobe[c] nec uſq̄[d]
Hic[e] tamē infodiā. uidi uidi[f] ipſe libelle.
Auriculas[g] aſini qs nō hēt[h]. hoc ego[h] opertū

Rñdet aduerſari⁹ ne in ſcrobe qdem & occulte licere ei queq̄ corripere. Poſſum⁹ & alr̄ ordinare & cū iterrogatiōe & indignatiōe legendo ut cū pſius dixerit. Eſt ne mutire ac loq nefas. ille rñdeat nec clā nec cū ſcrobe te in alterū loqui decet. Qua quidē prohibitiōe pſius ſubiratus quaſi interrogans cū indignatione fronte derugata rñdeat.. Nuſq̄. hoc eſt non ne ſaltem clam & cū ſcrobe mutire poſſum. Ac deinde cū aliquātulo interuallo ſedata uoce ſubiungat. hic tamē infodiā. & alludit ad fabulā mide quæ talis eſt. Cū inter Marſiam ſiue ut alii uolūt pana & apollinē orta eſſet cōtentio de laude Catiline uictoriaq; iudice thmolo ſtaret apollini: oēſq; Thmoli iudiciū pbarent ſolus Midas pani fauit. Quare apollo iratus ei: ut aures aſinine eēnt effecit. quā deformitatē cū uelamētis tegeret ſolus tonſor uidit. uerum cū id uereret loqui nec tñ reticere poſſet effoſe telluri illud inſuſurrauit. Natæ inde harūdines ſunt. quæ uentoȝ flatu agitate ſecretā turpitudinē Mide indicauerūt. hunc aūt Gordii filiū fuiſſe regem phrigū ditiſſimū tradūt herodotus li. 1. & Trogus. 11. Cuius pr̄ gordius ab agricultura ad iperium eſt euectus. ab cui⁹ noīe inter phrigiā minorē & maiorem erat Gordiæ urbs in qua ſeruabat plauſtrū. qđ olim gordii fuerat. Midas aūt ſanguine. ut ſcribit Euſebi⁹ tauri epoto extinctus eſt. de hoc dixi in Medea Sene. & in prio tuſcula. Cice. — Midas. — Gordi⁹ — Plauſtȝ

e Hic tñ infodiā. i. in hoc meo libello īſeram ut ille ſcrobi īmurmurauit perſtat in metaphora. Virgi. 2. geor. q̄ lætum infodias uitis genus. f Uidi vidi. hoies ſtultos in hac ciuitate. geminatio facta eſt mira excandeſcētia. & riſu ſatyrico legendū. Eſt conduplicatio color eiuſdem uerbi iteratione ad maiorē affectū animi exprimendum. magiſq; qđ ſentit in auditorū aīs infigendū. Cicero pro Milone. Erit erit illud pfecto tēpus & illuceſcēre aliqñ die. g Auriculas. Primo poeta hunc uerſum ſic poſuit. Auriculas aſini mida rex habuit. Sed poſtea monente cornuto ut

nũc legit̃ imutauit ne tam apte in ſe dictũ nero aduerteret. Cæteꝝ mihi eiuſmodi figmentũ dilligenti⁹ perſcrutãti ſimile ueri fit qđ philoſtrat⁹ li.6.ſcri. Ipſe enim Mida ſatyroꝝ genus pticipauit qđ ipſius aures maniſeſtant. Satyrus igit̃ quidã per affinitatẽ ipſi illudebat in Mide aures calũnias iactans nec uoce ſolũ uerum etiã tibiis in ipſum carmina decantabat. h Quis nõ habet. ꝑpter neronẽ & clodiũ qui aures maximas habuerũt. i Hoc ego opertũ. hoc occultũ & ſecretũ meũ ꝑpter id. hic tamẽ infodiã. Et pendet hoc ex ſtomacho eoꝝ carminũ. Ne mihi polydamas aut troades labeonẽ ptulerint. q.d. hic libellus meus uel hoc qđ clanculum ſcribo. quẽ librum nullius pcii eſſe dicitis ſed tam paruifacitis nec a quoq̃ lectũ iri exiſtimatis: Iliadi labeonis nõ eſt poſtponẽdus. hoc totũ in inuidiã neronis dicit. qui & troica ſcripſerit. i. captiuitatẽ ilii quam ardente urbe ut diximus cantauit ut ſcribit. Tranquillus & tantopere ut dictum eſt Labeonem fouerit quia de rebus Illienſibus ſcripſiſſet.

a Hoc ridere. hinc mõſtrat̃ totã fere ſatyram riſu legẽdam eſſe. hoc pẽdet ex illo

Hoc ridere[a] meũ. tã nil[b] nulla tibi uendo
Illiade[c]. audaci[d] qcunq; afflate[e] cratino
Iratũ[f] eupolidẽ[g] ꝑgrandi[h] cũ ſene palles[i]

ſed ſum petulanti ſplene cachino. b Tam nil. qđ nero paruifacit & romani. hoc illud ſpectat. quis leget hæc min tu iſtud ais nemo hercule. c Nulla Iliade. aut labeonis aut neronis qui troica ut dictuʒ eſt ſcripſit Iuue. ſaty. 8. Nũquã cantauit horreſtes troica nõ ſcripſit. d Audaci cra. unicuiq; dedit ſuũ epitheton. hoc loco monet uulgi iudiciũ nõ eſſe magnificandũ ſed doctoꝝ tñ uiroruʒ. hora. li. 1. ſermo. ſaty. 10. Neq; te ut miret̃ turba labores cõtentus paucis lectoribus. Ait igit̃ eos uelle lectores eſſe ſui operis: qui diligẽter euoluerint & uiderint Comœdias Cratini Eupolidis & Ariſtophanis qui tres cœmediæ priſcæ pcipui ſcriptores ciuiũ uitia fæcundiſſima libertate notauerũt: & amaritudine multa in principes ciuitatis ualde iuecti ſunt. quapropter lege. 12. tabu. cautũ ẽ ut fuſte feriret̃ q publice inuehebat̃. Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 4. in pri. Eupolis atq; cratinus Ariſtophaneſq; poetæ &c. taliũ igitur iudicio ut doctiſſimorũ ſtandũ eſſe docet;. & illoꝝ qui graues ſcriptores legere aſſueti ſunt. & a ſatyra nõ abhorrẽt. e Afflate. ibute. quidã aura ſcriptorum cratini reſpſe. ſumptũ eſt ab incẽdio alicui⁹ rei. f Iratum. in uitia.

Eupoliſ g Eupolidẽ. hic ducta uxore primitiali nocte mortuus iuentus eſt una cum puella. Ouidi⁹. ſit tibi cõiugii nox prima nouiſſima uitæ. Eupolis hoc periit & noua nupta modo. de hoc dixi in Suet. de Auguſto. & i ſa-

ty.4.Hora.li.1.ſermo.in prin. h Pregrandi. Ariſtophanē ſignificat cuiꝰ ingenioſe & attici ſalis plene extāt comœdie. Prægrandi. an ad ige- Ariſto- nii excellentiā. qua nullus poeta ſatyrographus eū anteçedit: an ad æta- phanes. tem retulit. Nam utroqꝫ natu maior fuit. Olimpiade. 88. claruit iiſdē fere tpibus quibus pericles mortuus eſt. i Palles. cum pallore legis uitioꝝ metu.

Aſpice[a] & hæc ſi forte aliqd decoctius[b] audis
Vnde[c] uaporata[d] lector[e] mihi ferueat aure.
Nō hic[f] q in crepidas[g] graiorū ludere[h] geſtit[i]

a Aſpice & h. i. ſatyras meas. Modeſtiſſime de ſe loquitur. ait. n. quicūqꝫ alios ſatyros legiſti meū quoqꝫ hoc opus aſpice ſi qd in meis dictis pulchꝝ inuenies quicūqꝫ inſtructus animū cratini ſatyra mihi uenis auditor. & ſic declarat opus ſuū utile fore. ſenſus eſt eni uide num in meo libello aliqd inuenias boni ex quo lector mihi cōcilieť & feruentior fiat ad mea ſcripta legenda. b Decoctius. perfectius ſuauius. i. bñ cōcoctum & apposite ſcriptū. cōtra ſupius crudos pceres ꝙ nō bene deſcripſerint appellauit. Et eſt tranſlatio a uino ſumpta qđ ad dulcedinē coqtur. aut ab auro & argento quæ quanto magis coquuntur tanto magis perfulgent.
c Unde. ex quo ſcripto illoꝝ accenſus ueniat qui uult mea carmina legere. unde legendum eſt. nō inde. d Uaporata. perſtat in metaphora bñ enim ſubdit uaporata quia decoctiꝰ pceſſit. Item illud. Afflate cratino. totū eni ab incēdio eſt ſumptū. uaporata. i. uapore ſcriptorū meorū perfuſa. hodie quoqꝫ moris eſt ut quē acriter rephenderimꝰ ei aurē calefeciſſe dicamꝰ. nō ſine cauſa aūt hoc in puerbiuȝ uenit. Aures. n. indicia animi ſunt & in mulieribꝰ cōmiſſum adulteriū rubore pdunt. unde Iuuena. ſaty. 11. in fi. Vexataſqꝫ comas & uultuȝ aurēqꝫ calentē. In eqs etiā & oium iumentoꝝ genere auctore Pli. li. 11. ca. 37. poſt princi. idicia ai pferunt. Auribus aūt a uocibus hauriendis ipoſitum nomē eſt. Virg. li. 4. æne. Vocēqꝫ iis auribꝰ hauſi. aut qa uocē ipſam græci audin uocāt. ab auditu per immutationem litteræ. aures uelut audes ſunt nominatæ. Prouerbium. Auris.
e Lector ferueat. i. cū feruore & ardore ſcripta mea legat. f Nō hic. ſub audi ſit lector meoꝝ carminū. nā hic pnomē ē. Arcēdos oio affirmat rudes hoies & uulgares utpote cōtēptores uirtutis & petulātes a ſui opis lectiōe. aut neronē itelligit qui iuehiť cōtra tragædiographos cū ſit ipudicus. g Crepidas. i. philoſophos nā crepidæ calciamenta & calligulæ ſunt phioꝝ. de qbus dixi in hora. ſaty. 3. lib. pri. ſermo. Crepidas ſibi nūq nec ſoleas fecit. & in Tiberio. Suet. & domitiano. h Ludere. irri- crepida

Geſtio. dere. i Geſtit. delectaẽ & gaudet. geſtire ꝓprie eſt animi ſenſum geſtu corpis indicare. Teren. in eunucho. quid geſtiã aut qd lætus fiem Virg. li. I. geor. Et ſtudio incaſſum uideas geſtire lauandi. a Sordid⁹. i mun

ſordid⁹ dus uitioſus citra uirtutẽ. Hora. ſaty. I. li. pri. ſermo. Sordidus ac diues populi cõtemnere uoces. & ſaty. 2. li. ſcdi. Sordidus a tenui uictu diſta-

Luſcus. bit offello iudice. b Et luſco. hoiem intelligit inſulſum & ꝑcacem qui fortuita uitia homini ĩputat. & qui ſine aliquo delectu luſco exprobret qđ nulla ſua culpa cõtigerit qđ nõ niſi ab ineptis fatuiſq; hoĩbus fit. Lu ſci uero quãq̃ hebetioriſq̃ñ q; uiſus repe riuntur. pro prie tamen al tero carentes

Sordidus[a] & luſco[b] q poſſit dicere luſce
Se ſe[c] aliquẽ credẽs italo[d] q; honore ſupinus[e]
Fregerit heminas[f] areti[g] ædilis[h] iniquas[i]

oculo dicuntur aut qui paruʒ cernunt. Iuue. ſaty. 10. Ambos ꝑdidit ille oculos & luſcis inuidet. Mar. li. 4. Epig. 65. c Se ſe aliquẽ. aliq codices habẽt ſe ſe aliqd credẽs. i. ſeipſum magnæ auctoritatis putãs. eos irridet qui uel minima dignitate fungẽtes ita in ſupbiam efferunẽ ut alios p̃ ſe cõtemnãt. ſicq; homĩs amentiã oſtẽdit. d Italo q; honore. exiſtimãs ſe iam magnũ uirũ eſſe factũ ex quo ædilitatẽ adeptus eſt. e Supinus. ſu perbus elatus & erectus. unde reſupinare oriẽ. Iuue. ſaty. 3. Aulã reſupi

Supin⁹ nat amici. Teren. in phormione. me apphẽdit pallio reſupinat. reſpi cio. Pli. li. 10. ca. 46. Sed ex hiis q̃bus lõga ſunt colla interimẽtes capite reſupinato ueluti ĩfundẽtes ſibi bibũt. uel poniẽ ſupin⁹ pro ocioſo mol li negligẽtiq;: qđ a re ipſa tractũ eſt. q. d. ſupini tacent ocioſe ac molliter negligẽterq;. Sene. li. 6. ep̃l'arũ ad lucil. eſt quidẽ mi lucili ſupinus & ne gligens qui in amici memoriã ab aliqua regione admonitus reduciẽ. ut dixi in Iuue. ſaty. I. Et multũ referens de mecenate ſupino. Mecenas enĩ etiã ab hora. li. I. ſermo. ſaty. 2. Mollis ſcribiẽ. ut Malcinus tunicis demiſ ſis ambulat. hinc & ſupinior in eadẽ ſignificatiõe deductũ eſt. Marti. li. 2. Epig. 6. Nuſq̃ delitie ſupiniores. Luca. li. 9. Non iubet. & nulla uehiẽ ceruice ſupin⁹. Sene. Tragædia. 3. Reſupin⁹ ip̃ſe purpura atq; auro icu bat. f Fregerit heminas. hemina menſure genus eſt qua uinũ uel fru

Hemia. mentũ metiebaẽ. ab hemis qđ ſemis ſignificat appellata: dimidiũ enim ſextarii cõtinet. A. Gelius. lib. 3. Si e ſextario hemina fuſa eſt. g Areti.

Aretiũ. pro Aretii. ut pataui. ꝑ patauii. nã oppida p̃ter urbẽ ipſã ædiles hẽbãt. Cicero ad Brutũ. Nã cõſtituendi municipii cã hoc anno ædilẽ filiũ me um fieri uolui & fratris filiũ & M. Ceſium. is. enĩ magr̃atus in nr̃o mu nicipio nec alius ullus creari ſolet. Aretiũ oppidũ eſt hetruriæ celebre ſi

ctilibus.nã ex era aretina fictilia magna laude fiebãt. ut ſcri. Plini.li.35. Aedilis
ca.12.ultra med.Marti.li.14.diſt.98. Aretina nimis ne ſpnas uaſa mo
nemus.Lautus erat thuſcis porſena fictilibꝰ. h Aedilis. poſtꝗ e ſacro
monte in urbẽ plebs reuerſa eſt.ædiles quattuor creauit qui ſacrarũ pri
uatarũqꝫ ædiũ curã haberent unde & appellationẽ ſortiti ſunt. aut ꝙ ad
eos facilis aditus plebei eſſet.hii quoqꝫ annone p̃erant. Sed cæſarũ tẽpe
ſtate cereales etiã appellati.regiones peragrabãt menſurarũqꝫ oium ad
annonã ptinentiũ curã habebãt. Iuue.ſaty.10. Et de menſura ius dicere
uaſa minora frãgere pãnoſus uacuis ædilis ulubris. Erãt tñ mimi magi
ſtratus.adoleſcẽteſqꝫ prima cõmendatiõe creabant. Cicero legũ ſecũdo.
Suntoqꝫ ædiles curatores urbis annone ludorũqꝫ ſolẽnium.illiſqꝫ ad ho
noris amplioris gradũ primus acceſſus eſto. i Iniquas. iniuſti põde
ris.aut mẽſuræ.Iuue.ſaty.14.Seruoꝝ uentres modio caſtigat iniquo. Iniquꝰ.

Nec q abaco[a] nũeros & ſecto i puluer[b] metas
Scit riſiſſe uafer.multũ gaudere[c] paratus:
Si cynico[d] barbã[e] petulãs nonaria[f] uellat.

a Nec q aba. Nec qui mathematicas artes irrideat ſit mihi auditor Mathemati- Abacus
ca eni quattuor in ptes diuiſa eſt. Arithmetrica quæ numeros. Geome
tria quæ dimẽſiones.Muſicã quæ ſonos.Aſtrologiã quæ cæluꝫ ac ſtellas
cõplectit.per numeros uero arithmetricã oſtẽdit. Quanꝗ eni Abacus
mẽſa ſit ſupra quã uaſa & pocula reponunt.Iuue.ſaty.3.Vrceoli ſex or
namentũ Abaci.Et Plini.li.ultimo ca.2.circa princi.Vaſa ex auro & gẽ
mis Abacoꝝ.9.Interdũ tamẽ pro quadrata gipſoqꝫ oblita tabella poni
tur.in qua qm̃ arithmetrici numeri cõſcribunt abacus ars ipſa arithme
trica nũcupat.ut ſcripſi in dictionario.& in.5.tuſcul.Cice. b Et ſecto.
geometriã ſignificat.cuiꝰ ptes linea ſuperficies corpus ſolidũ ſunt cuiuſ
qꝫ officiũ eſt latitudinẽ altitudinẽ ꝓfunditatẽqꝫ oium corpoꝝ dimetiri.
Eiuſmodi autẽ figuras geometræ in harena maxime uel in puluere ra
dio deſcribebãt.philoſtratꝰ circiter opis finẽ partim libris legẽdis incũ
bebat partim geometricas quaſdã figuras i puluere deſignabat. de quo
Cic.in.5.tuſcul. c Multũ gaudere. hinc hois inſcitia oſtẽdit qui phoꝝ
obprobriis delectat. d Si cynico. phi plærunqꝫ ludibrio erant.Hora.
li.1.ſermo.ſaty.3.Vellant tibi barbã laſciui pueri: quos ni tu fuſte coer Cynicꝰ.
ces urgeris turba circũ te ſtante.miſerqꝫ rũperis & latras magnorũ ma
xime regũ. Cynicoꝝ ſectæ princeps auctore laertio Antiſthenes athe
nienſis fuit qui cũ diſceſſerat in gimnaſio qd̕ cynos argiui appellant nõ
lõge a Ianuis.cynicũ cognomẽ ſue ſectæ dedit.Lactãtius uero a canibus

cognomẽ accepiſſe tradit. hiis uerbis. qd loquar de cynicis qbus in propatulo coire cũ cõiugibus mos fuit. quid mirũ ſi a canib⁹ quoru3 uitam imitanť etiã uocabulum nomẽq; traxerũt. cynos enĩ græce canis lat. alii uero cynicos dictos eſſe putãt ꝗ eſſent mordaces in caſtigationib⁹ ut canes. Nam diogenes interrogatus quare canis diceref reſpõdit qa in eos qui dant blandior. in eos qui nõ dant oblatro. malos aũt mordeo. Cynici etiã nobillitatẽ & diuitias abiiciebãt. e Barbam. barbati enĩ incedebant phi. Perſius. ſaty. 4. in prin. Barbatũ hoc crede magiſtrum dicere. Marti. lib. 9. Epig. 48. Sic quaſi pithagore loqueris ſucceſſor & hæres. Perpendet mento nec tibi barba minor. f Nonaria. Nonariæ meretrices a romanis ſunt appellatæ. ꝗ a nona hora cellam apirent atq; proſtrarent. Antea enĩ ne rebus neceſſariis omiſſis iuuentus ſcortis uacaret non licebat aperiri lupanar. Martia. lib. 4. Epig. 9. Nitidus octaua paleſtris. Imperat extructos frangere nona toros.

Nonaria.

a Hijs mane. cum contemptu legẽdum eſt. ideſt hiis

Hiís mane[a] edictũ. poſt[b] prandía callíorẽ[c] do.

Callior

ut aſpernatoribus uirtutũ hoc tamẽ curandum mando ut mane edicta ꝑtorꝫ audiãt & q̃rant lites. fora. & cauſas. b Poſt prandia. nam prãdia hora. 9. ſumebantur. poſt eam horam meretrices ut dixi proſtabãt. c Calliorẽ do. q̃uis Acheloi filia calliore atq; almeonis uxor fuerit. con fictum tamen nomen pro hermione quidã legunt quæ a paride deſerta multum dicit interpellati amoris dulce conſortium defleuiſſe. De qua ferunt conficto nomine Atinem celerem ſcriptitaſſe. & hæc ſæpius in theatris recitabatur. quod quidẽ ſi ita eſt do inquit perſius ut poſt prandia iocoſa potius atq; amatoria q̃ hanc meam ſatyram legant. Quidam cum calliore fontis cognomen ſit. Nam apud Pliniũ. Solinum. & ualerium flaccum in arabia attica iudea & in paphlagonia reperitur. dicunt eiuſmodi uiris tanq̃ mollibus & luxurioſis ac uirtutum prorſus cõtemptoribus dari ut poſt prandia natationi indulgeant. & meretricib⁹ quæ ſolent ſequi libenter. Equidem ego calliorem infamis meretricis nomẽ exiſtimo quæ in tẽporibus poetæ in ꝑpatulo pudicitiam haberet. Ait enim ab hiis doctrinæ ac ſapientiæ deriſoribus legi nolo. quin potius illis do mane ꝑtorio edicto a lupanarib⁹ abſtineãt. poſt prãdia uero ſcortis uacare liceat. & uoluptatibus. qui ſenſus cũ nonaria plañe cõuenit.

a Unc macrine. Inuenio tpibus perſii quẽdã fuiſſe Minutiũ Macrinũ Brixianũ uirũ magna qdem auctoritate & ſinguli Modeſtia. de quo ita ſcri. Pli. li. 1. ep'a. 14. Patria ẽ ei brixia ex illa nr̃a italia quæ multũ adhuc uerecundie antique & frugalitatis retinet ac ſeruat. Pater Minutius Macrinus. æqueſtris ordinis princeps quia nil aliud uoluit. Allectus. n. a diuo ueſpaſiano iter prætorios honeſta3 quietem huic nr̃æ ambitiõi dicã an dignitati conſtantiſſime p̃tulit. de hoc oĩno poeta itellexit. Nam

Macrinus.

Bona.

Satyra Secunda.

h Vnc macrine[a] diẽ nũera[b] melior̃ lapillo
Quí tibi labẽtes[c] appõit[d] cãdid⁹ ãnos[e]
Funde merũ[f] genio[g] nõ tu[h] p̃ce[i] poſcis emaci[k]

iter ultima tpa Imperii Neronis & prima ueſpaſiani tres tm̃ iterceſſere anni. ut tpibus perſii in urbe Macrinus eq̃ſtri dignitate notus eſſet. hũc igit̃ ut familiariorẽ & amicũ ſuũ diem natalẽ celebrantẽ alloquit̃ ei⁹ animi candorẽ laudans. Et ſatyre nõ oblit⁹ ſtulta & ĩpia uota hoĩum arguit. eos in primis accuſans qui nimia auaritia obſtricti a diis nepharia & ſceleſta petunt. deos æque ac mortales muneribus capi credẽtes fruſtra ingẽtia efferũt munera. cũ non ditia dona ſed probi mores ad tẽpla deferri debeant. deus. n. hominum magis corde ſincero q̃ auro gaudet.

b Numera. inter dies fœlices natalẽ Macrini dicit eſſe habendũ ex thraciæ gentis iſtituto quæ ut ſcribit Plini. li. 7. ca. 40. calculos colore diſtinctos pro experimẽto cuiuſq; diey in urnã condit. ac ſupmo die ſepatos dinumerat atq; ita lapilloꝝ cõputatione uitã actam cognoſcit. Hora. tñ Ode. 36. li. pri. car. eam cõſuetudinẽ dicit eſſe cretenſium. Creſſa nec careat pulchra dies nota. Mar. li. 8. Epig. 45. Ad Flaccũ. Hãc lucem lactea gẽma notet. Et li. 12. Epig. 35. Vicet cãdida turba nigriorẽ. & li. 9. epig. 53. Signãdi melioribꝰ lapillis. c Labentes. natura lubricos. Oui. li. Labit̃ occulte fallitq; uolatil' ætas. Hora. li. 2. car. Ode. 14. Heu fugaces poſthume poſthume labũt̃ ãni. d Apponit. aſſignat & cõputat õe oñ dit. aut adiungit qa ad p̃teritos alii accedũt. e Annos. Annus a circuitu tpis dictus eſt. qa ueteres an pro circũ ponere ſolebãt. Cato in originibus oratoꝝ Anterminũ. i. circũterminu3. Et ambire pro circuire. Ad qd' uirgilius reſpexit lib. Interea magnum ſol circũuoluit annum. Annus.

f Funde merũ. Ex epicurreoꝝ ſñia qui in oĩ lætricia hoc agebãt. uinum ↄmendũ eſſe dicit & animi relaxationi operã dandã. ſic Hora. li. 1. Car. Ode. 37. Nunc eſt bibendũ nunc pede libero pulſanda tell⁹. g Genio.

Genio. Naturæ deus humane genius eſt. cui natali die ſacrificat. licet geniũ colere dicat qui operã dat uoluptati & animi relaxatiõi. unde Iuue. ſaty. 4. Genialis agat iſte dies. unde & genialis lect⁹ dr qui nuptiis ſternitur in honorem genii. Nã geniũ appellabant deũ qui uim obtineret rerum gignendarũ. Aufuſtius geni⁹ inqt eſt deorum filius & parẽs hoium ex quo homines gignunt. Et ppterea genius me⁹ noiatur qa me genuit. Alii geniũ eſſe putauerũt uniuſcuiuſq; loci deum. ergo indulgere genio dicimur cum lautius uiuim⁹ nec naturã defraudam⁹. ut dixi i Sueto. de Auguſto. Perſius ſatyra. 5. Indulge genio carpamus dulcia. contra. Teren. in phormione. ſuũ defraudans geniũ. i. naturã ſuam. h Non tu. Modeſtiam macrini laudãdo q; deũ honeſta & recta poſtulet. ſatyrica indignatione in eos cõuertit, qui a diis multis pcibus diuitias & nepharia petunt. i Prece. ſic Hora. li. 1. car. ode. 2. Prece qua fatigent uirgines ſanctæ minus audientẽ carmina ueſtam. k Emaci. Cum eni donis aliqd ĩpetramus id emiſſe uidemur. qui uero pces ad ſuperos cum munerib⁹ fundũt emaci pce poſcere id dicuntur. de qbus erubeſcet ne qs audiat.

Seduco a Seductis. i. ſecreto & ſine arbitris. i. niſi prius pcibus & muneribus captis ac perinde deceptis & corruptis mercedeq; placatis ut dixi i Iuue. ſaty. 6. Scilicet & tenui popão corrupt⁹ oſiris. ſeducere. n. eſt decipe. Alias ſeducere ponit pro ſeorſum ducere & ſepare. Perſi⁹. ſaty. 2. Niſi ſolers luxuria ante ſeductum moneat.

> Quæ niſi ſeductis^a neqas cõmittere diuis
> At bona^b ps pcerũ^c tacita^d libabit acerra^e
> Haũd cui^f pmptũ ẽ murmur hũileſq;^g ſuſurros
> Tollere de tẽplis & apto uiuere uoto.

b At bona. i. magna pars ſacrificantiũ ĩpie uouit. Hora. in arte. Democrit⁹. bona pars nõ ungues ponere curat. & ſaty. 1. Hora. At bona pars hoium decepta cupidine falſo. ſenſus eſt. Multi qdem & oẽs fere ſacrificia diis faciũt. ſed nõ oẽs pie ſacrificãt. nec apto & manifeſto uiuũt uoto Nã quæ turpia ſunt ea ſummiſſa uoce & murmure ſuppreſſo petũtur. quæ uero honeſta diſſimulata prauitate clara uoce rogant. c Procer.

Proceres. i. uirorũ egregiũ. Nã pceres primores & principes ciuitatis dicũtur. Iuue. ſaty. 8. Agnoſco pcerẽ ſalue getulice &c. d Tacita. i. ipſi taciti & uocem nõ attollẽtes. ne eorũ uota nefaria dephendantur. aut tacita prece.

Acerra. e Acerra. Arcula eſt thuri cõdendo ac ſeruãdo deſeruiẽs quæ ad templa cũ neceſſe erat ferebat. ut ſcripſi in dictionario. & in Virg. li. 5. æne. Farre pio & plena ſupplex ueneral acerra. f Haud cui⁹. Nõ facile cunctis

eſt aperte ſuperos depcari qm̃ iniqua uota eorꝫ ſunt. g Humiles. ſuppreſſos ſummiſſos. & qui ſunt humiliũ amicorꝫ. a Mens bona. ſubaudi a diis petunt. b Hoſpes. pro quolibet ignoto poſuit & peregrino. ut omnis audiat pteriens. & ut exiſtimationi eorꝫ placeant. Plau. in Aſinaria. hoſpes te obſecro defende. c Illa. ſ. quæ ſequunt difficulter põt iueniri qui ſine murmure optet. d Introrſum. Hora. li. 1. epl'arum epiſtola. 17. Labra mouet metuẽs audiri pulchra laerna. Da mihi fallere da ſanctum iuſtũq; uideri. Noctẽ pctis & fraudibus obiice nubẽ. e Oſi. Impia iniq hois uota cõnumerat. Et ſi optãtis ſũt quæ nũc iũgunt. Nam ſingula anteponebant. Virgi. li. 6. æne. Si nũc ſe nobis ille aureus arbore ram⁹. Oſtendat nemore in tanto. O mihi pteritos refferat ſi iuppiter annos. Oſi optantis aduerbiũ eſt. qd' cu; iterꝫ repetat cõduplicatione utit ad maiorẽ affectum animi oſtẽdendũ. f Ebullet. expiret. moriat. hic ſui tpis imanem cupiditatẽ & auaritiam oſtẽdit. æmulatio eſt Horatiana li. 2. ſermo. ſaty. 6. Oſi angulus ille pximus accedat qui nunc denormat agellũ. Oſi urnã argenti ſors qua mihi monſtret. Ebullet aũt ſumptũ eſt a bulla q̃ in aquis inſtar pilæ tumeſcit & facile rũpit: Oui. li. Intumuit ſicut fuluo plucida cælo ſurgere bulla ſolet. Et ſimul alludit poeta ad id puerbiũ qd' a uarrone in re ruſtica recitat. homo bulla eſt. Eſt igit ſenſus. utinã fun⁹ patrui ebullet. i. exeat & erũpat quo more rumpit bulla. ſicq; formatũ eſt uerbũ ebullare ut ampullare apud hora. li. g Pclarũ. quia pclaram dat hereditatem. h Sub raſtro. i. Oſi dum terrã effodio pcuſſa raſtro ſeria crepitũ reddat i Seria. genus uaſis fictilis ut doliũ. Liui⁹. li. 4. de ſcdo bello punico. Et i uico hiſtrio fontẽ ſub terra tãta ui aquã fluxiſſe ut ſerias doliaq; &c. Teren. in heautonti. Serias oẽs releui. A ſeria quoq; ſeriola diminutiuũ exoritur. ut infra ſatyra. 4. Seriolæ ueterem metuas deradere limum. k Dextro hercule. i. bono amico & propitio. ſic Virgi. 9. Et nos & tua dexter adi pede ſacra ſcdo. Non ſolũ aũt Mercu. ſed etiã hercu. lucro pẽſt Hora. in ſermo. ſaty. 6. li. ſcdi. Diues amico hercule. Ob eam uero cauſã theſauris pẽſt q; intẽtos q̃ſtui multos labores incõmodaq; ſubire neceſſe eſt. quẽadmodũ nõ ſine magnis difficultatibus hercu. iuictos labores

Mẽs bõa[a] fama fides. hæc clar & ut audíat ho
Illa[c] ſibí itrorſũ[d] & ſb ligua m̃murat oſi[e] ſpes[b]
Ebullet[f] patruí pclarum[g] funus & oſi
Sub raſtro[h] crepet argẽtí míhí ſería[i] dextro
Hercule[k]. pupíllũ ue. utínã quẽ pxím⁹ heres

Hoſpes

Oſi.

Bulla.

Seria.

Hercu les.

exanclauit. quem antiquitas fabulata eſt ut ſcribit. Diodo. dixiſſe: qui ſibi poſtq̃ ad deos tranſlatus eſſet decimam bonorum dicarent uitam felicem uicturos. Quod & eueniſſe cõſtat. multi enim romanorum non ſolum mediocri cẽſu ſed qui ditiſſimi ſunt habiti decimas herculi uouerũt

Decime Lucullus romanoru3 fere ditiſſimus. extimatis bonis decimam herculi partem dedit. epulas præbens continue ac profundens multa. Templu3 inſuper iuxta tyberim ægregium herculi condidere romani in quo ex decimis ſacræ deo offerunt, aut quia diuitiæ non ſine uirtutibus acqrunt.

a Impello. inſequor & proſequor ut proximior.

Impello[a] expungã[b]. nãq3 eſt ſcabioſus[c] & acri[d]
Bile tumet. nerio[e] iã tertia ducit[f] uxor.
Hæc ſctẽ[g] ut poſcas tyberio i gurgite mergis
Mane caput[h] bis terq3 & noctẽ[i] fluuic purgas.

b Expungã. foras mittã. deleã. ex hac uita aufera3.

Expungo. per mortem extrudã atq3 amouea. tractum a militib9 qui cum a militia remittuntur expungi dicuntur. ut ſcripſi in claudio Suet. & in Curgul. Plauti. c Nanq3 eſt. lepide naturam auari expræſſit qui dum auide hereditatẽ expectat. hæc ſibi cõminiſcit. & oſtẽdit eũ facile mori poſſe qm̃ bili ſcabieq3 laboret. Scabies ut Celſus in. 5. refert. Eſt durior cutis rubicũda ex qua puſtule oriunt q̃dam humidiores q̃dam ſicciores. quæ quo aſperior eſt quoq3 prurit magis eo difficillius tollit. d Acri bile. melẽ colia. hanc græci colerã noiarũt. Cæterũ noxia ipſa bilis. ut celſus in. 4. refert. cõe ſtomachi atq3 inteſtinorum uitium uideri poteſt. e Nerio iã. Nerio nomẽ eſt iprobiſſimi hois fœneratoris quẽ ſibi imitãdũ pponit auarus. Hora. in ſermo. ſaty. 3. li. ſcdi. Scribe decẽ nerio nõ eſt ſatis. Auarus nimia auri cupiditate in omne ſcelus reuocat. nã ita hoc intulit poeta. ſed nõ ſine indignatiõe pnunciandũ eſt ut oſtẽdat auarũ cogitare & repetere quæ ab aliis ad opes acqrendas turpiter facta ſunt quaſi nõ turpe futurũ ſit ſi & ipſe idẽ fecerit. ſenſus eſt igit uxoris mortẽ exoptantis Nerius iam tres uxores ſuſtulit & ita locupletat9 eſt. meã mihi quã unicam habeo ſepelire nõ licet. f Ducitur. uerbo funebri uſus eſt. i. ad buſtum fert. Iuue. ſaty. 1. Ducit iratis plaudendũ funus amicis. Virgili. 4. geor. de apib9. Exportãt tectis & triſtia funera ducũt. de hoc dixi i Suet. de Auguſto. g Hec ſancte. Impie uouentiũ iprobitatẽ oſtẽdit. qui nocturnas pollutiões fluuiali aqua expiãtes tali luſtratiõe perfecta ſe pie ac ſctẽ a diis poſſe aliqd expoſcere iudicabãt. h Mane caput. purgabãtur antiq ſi quo piaculo eſſent polluti. ſulphure, aqua & igne. Ouid. ter-

Scabies

Bilis.

Nerio.

Duco.

q; ſenē Flamma ter aqua. ter ſulphure luſtrat. Iuue. ſaty. 6. Ter matuti-
no tyberi mergeť. Hora. epl'a. 1. li. pri. Ter pure lecto poterūt recreare
libello. i Et nocté. qm̄ dicit etiā nox ſolo ſomno polluere & ex pollu
tione piaculū committi. Virg. li. 8. Vndam de flumine palmis ſuſtulit. Purgo.
a Heus age. hæc interrogatio eo tēdit ut oñdat talia ut turpiſſima diis
minime grata ac ideo eos iraſci. Interrogatōe ergo graui & cōcinna ait
exiſtimas ne iouē optimū maximū hoie aliquo meliorē eſſe. Si hæc ea-
dem quæ iouē rogas ab ipſo mortali hoie peteres, ille q̄tumuis impius
ad hæc uota tua nefaria iouē inuocans exclamaret. teq; iniquū eſſe atq; i

Heus age[a] reſpōde minimū ē qd' ſcir laboro.
De ioue[b] qd ſentis: eſt ne ut[c] p̄ponere cures
Hunc cuiq;. cui nam[d]. uis ſtaio[e]. an. ſ. hæres[f]
Q uis potior[g] iudex: pueris ue q̄s aptior[h] orb̄

piū iudicaret
quāto igitur
magis h idez
facere iouem
cenſendū eſt.
Tu uero quia
iuppiter duz
abeo hæc po
ſcis. neq; ad ſe
ipſum exclamat neq; fulmine te domūq; tuā percutit euz tibi ignoſcere
tuaſq; p̄ces ac uota admitterre putas. b De ioue. q. d. credis ne hæc deo
placere. i. nō ſcis iouē iuſtū eſſe: & ei res nefarias diſpliceř. c Eſt ne vt.
i. an nō debes iouē pietate & iuſtitia oībus āñferre. d Cui nam. uis p̄po
nere iouem. e Vis ſtaio. Staius albius oppianicus uir fuit ſceleratiſ-
ſimus & nocētiſſimus tpibus ciceronis qui Cluentiā uxorē. &. C. Oppi
anicu; fratrē & eius uxorē grauidā iam appropinquante partu ueneno Staius.
ſuſtulit. ut & mulier & qd' erat. ex fratre conceptū necaret. Aſiniū item
Iarinatē adoleſcentē pecunioſum romā blādiciis allectū Arulii opa iter-
fecit. qui poſtea accuſat⁹ ab aulo Cluentio Scaleno uni ex iudicib⁹ gran
dem pecuniā dediť. & tñ cōdemnat⁹ eſt. hic ergo pro ſceleſto hoie ſtaiū
poſuit, uite argumētum hoc ſit. Certe o auare ſi hæc uota quæ ad deos
facis ſtaio nocētiſſimo & perfido hoi diceres ſtaius ueluti uotoꝝ turpi-
tudine attonit⁹ iouē iuocaret. nā & mali ſentiūt qd' turpe & nefariu; ſit
idq; plærūq; illis diſplicere ſolet. Erit igiť ſenſus hoꝝ ſex carminū. Ioui
ut iuſtiſſimo turpia nō uidebunť quæ ſtaio hoi nocētiſſimo diſplicebūt
eritq; argumentū a minori ad maius. f An. ſ. heres. dubitas ne ſtaio io
uem p̄ponere. g Quis potior. Ironice de ſtaio hæc loqtur. Tacite. n.
ſatyroꝝ more eum p̄pter auaritiā nō recte ſniam ferre pupilloſq; fidei
ſuæ cōmiſſos ſpoliare ſignificat. ut ſit ſenſus. Iuppiter qdem iuſtior oī-
no eſt. h Aptior orbis. i. pupillis qui parētib⁹ quaſi luminibus priuati Orbus.

ſunt. Orb⁹ dicit qcũqȝ aliqua re priuat⁹ eſt cara. ꝓprie aũt parẽs amiſſis liberis quaſi amiſſa luce oculoꝝ. Cõtra fili⁹ etiã dicit orbus qui priuat⁹ eſt parentib⁹ Terẽ. in phor. Orbæ qui ꝓximi ſunt iis nubãt. inde eſt orbitas & uerbũ orbare. Cic. de orat. li. 3. Deplorauit. n. cãm atqȝ orbitatẽ ſenatus &c. a Hoc igit. ſ. uotũ tuũ. b Quo. uoto. c Proh Iuppiter. Cõduplicatio atqȝ exclamatio ſumma arte cõfecta eſt. uotorũ. n. atrocitas tanta erat ut oẽm auditorẽ quis ſceleratũ & ipiu3 cõmoueret. Ergo ad ſignificationẽ idignatiõis exprimendã iouẽ cõpellat. d Clamet. clamabit & uociferabit. Staius uoti atrocitate. e Se ſe nõ. deũ oſtẽdit ira ſci iniqs uotiſ hominum. f Ignouiſſe. tacite obiectioni per Ironiam occurrit. temerariã cõfidentia3 turpiter uouẽtis repræhẽdens qui Iouẽ ſibi ignouiſſe putat quia fulmina Ilicẽ potiuſq̃ ſe percuſſerint. g Ilex. arbor glandifera. ut dixi in æglo. 7. Virgi. Forte ſub arguta conſederat ilice daphnis. Sulphure. i. fulmine odorẽ ſulphureũ redolẽte. Nam fulmina & fulgura ut ſcri. Pli. li. 35. ca. 15. poſt princi. Sulphuris habẽt odorẽ. ac lux ipſa eoru3 ſulphurea eſt. Virg. li. 2. æne. Et late circũ loca ſulphure fumant. i An quia nõ. an iõ iouem tibi annuiſſe exiſtimas quia nondũ ab eo ful fulmine ictus ſis. & qa iouis fulmine nõ periſti putas tibi cõcedi ut etiã ipune barbã iouis extirpes. i. oĩa ſcelera facere liceat. k Ergẽnaqȝ. Aruſpicem hunc ergennã per fibras eſſe demõſtrat. oues eni & cætera aĩalia ad arã mactare extaqȝ inſpicere aruſpex ſolet. ſm alios Ergẽna eſt nomẽ ꝓprium cõditoris fulgurũ. l Iubẽte. hoc dicit. quia nec dũ te pcuſſu3 fulmine ſepeliuit cæſis hoſtiis ergẽna ideo derides Iouem. m Iaces. quia fulminati ſuper terrã poſiti ſepulturæ nõ mandant. n Euitandũ. ut mali ominis & ſacer locus. o Bidental. qd fulmine ictũ eſt bidẽtal dicit. hoc expiari nõ poterat. Quare triſte & euitandũ in lucis iſepultũ dicere. Qui uero hominẽ fulminatũ attractauiſſet. furere a ueterib⁹ putabat. Hora. in fine artis poetriæ. An triſte bidental mouerit inceſtus. Cum eni fulgura cadebant ſtatim fulgurũ procuratores aderant, qui lo

Hoc igitᵃ quoᵇ tu iouis aurẽ ĩpellere tentas
Dic age dũ ſtaio. phᶜ iuppitᵈ o bone clametᵉ.
Iuppiter at ſe ſe nõᵉ clamet Iuppiter ipſe
Ignouiſſeᶠ putas. qa cũ tonat ocius Ilexᵍ.
Sulphureʰ diſcutitᶦ ſacro: q̃ tnqȝ: domuſqȝ.
An qa nõⁱ fibris ouiũ ergẽnaqȝᵏ iubenteˡ
Triſte iacesᵐ lucis euitaudumqȝⁿ bidentalᵒ

Ilex.

Bidẽtal

cum cæſis bidentibus expiarent qđ clauſum & ſeptũ bidental a bidenti-
bus appellabāt. Iuue. ſaty. 6. Atq; aliquis ſenior qui publica fulgura cō-
dit. dicit etiā bidental fulgur ſeu fulmē eo ꝙ duos dētes hēat ut ſcripſi i
dictiōario. g Triſte. qa lecto noie tuo alii triſtes efficiant. a Stolidā.
iouis. ſ. qui ſtolidus eſſet ſi tibi barbā uellicandā pberet. hoc eſt ſi ea quæ Barba.
petis cōcederet Iuppiter. ſ. quē tu auare ſtollidū putas. Alluſio eſt ad il
lud dioniſii ſyracuſani. qui Epidauri æſculapio barbā aureā demi iuſſit
cū affirmaret nō cōuenire patrē apollinē imberbē & ipſum barbatū cō
ſpici. Alii ſtolidā barbā hominis ſtolidi interp̄tant. q. d. ne homini miſe
ro & ſtolido
iiuriā faciēdā

Idcirco ſtolidā[a] pbet tibi uellere barbam
Iuppiter aut[b] qd nā eſt. qua tu[c] mercede deoꝝ
Emeris[d] auriculas pulmōe[e] & lactibus[f] unctis
Ecce auia[g] aut metuēs[h] diuū matertera[i] cunis
Exemit puerū. frontēq; atq; uda labella
Infami digito[k] & luſtralibus[l] ań ſaliuis

b Aut qd nā. Irriſio eſt in eos qui uictimis & muneribus capi deos putant.
c Qua tu. Ironia eſt q̄re cre
dis emi aures deorū ut inclinent ad turpia uota. Emeris. dicas qua cō-
fidentia tales diis ſupis offers p̄ces. an forte quædā cōmertia cum ioue
habuiſti quibus ille compellatur obedire in iuſtis petitionibus tuis.
e Pulmone. cū interrogatiōe & ironia quaſi oſtendat poeta maieſtatē
diuinā hiiſce ſacrificiis nō moueri ſed hominū mēte pura & corde ſince Lactis.
ro inclinari. f Lactib⁹ unctis. hæc lactis ſingłi numero fæminino ge-
nere declinat. ut dixi i uitellio Suet. & in Curgul. Plauti. Titini⁹ in ferē
tinati. Craticulū cerebellum lactis agmina. Inteſtina pinguia eſſe lactes
ſcribit Pli. li. 11. ca. 37. ultra mediū. quæ a uētriculo incipiūt in oue & ho Illia.
mine. per quas labit cibus. In cæteris hæ illia appellant. ſm aliquos La
ctes mēbra ſunt qbus inteſtina cohærent inter ſe. aut loca in laterib⁹ ſup
umbilico pube tenus adeo delicata ut plagā ferre nō poſſint. g Ecce.
uanā mulierū ſupſtitionē & inania uota fœminaꝝ accuſat & carpit quæ
pueris ſuis nō p̄bitatē & uirtutē ſed opes & pulchritudinē illis optāt.
h Metuēs. ſic Terēti. fugitans litiū. i. timēs lites. i Matertera. ſoror Mater-
mr̄is. quaſi mater altera. k Infami digito. quoq; digiti in manu ſūt quo tera.
rum craſſio a cæteriſq; ſeuinct⁹ ſeq; obuiū reliqs cum uult præbēs. tanq̄ Pollex.
rector oium ac moderator pollicis nomē accepit, qm̄ ui & ptāte iter cæ- Saluta-
teros polleat. Secūdo qui ſalutaris dicit ab indicādo auctore qntil: indi- ris.
cis quoq; nomē eſt inditū. Medius digitus ipudicus atq; ifamis iure co- Index.

gnominatur.cū enī longitudine pulchritudineq; cæteros excellat alioru;
Digiti. tamē auxilio idigens parū ualet.qua ſimilitudine ueteres ducti eum ho
minē qui cæteris famoſior eſſet hoc digito ignominiæ cauſa demōſtra-
bant.hunc ſeqtur medicus.de quo.Plini⁹.lib.30.cap.3.uerſus fi.Muſce
impari numero infricatæ digito medico. quintus minim⁹,appellatur.
Idem libro.33.capi.1.uerſus fi. Singulis primo digitis annulos gerere
mos fuerat qui ſunt minimis ꝓximi.Infami ergo digito. ideſt medio
quē Marti.li.6.Epig.70.Impudicū appellat. Oſtēdit digitū ſed ipudi-
cum Alcōti.Iuue.ſaty.10.Mediūq; oſtēderet unguem.Nā oſtēdere me
dium digitū opprobriū erat.Mar. Epig.28.li.ſcdi. Rideto multū qui
te ſextile cynædū dum dixerit.& digitū porrigito mediū. l Luſtralib⁹.
i.expiabilib⁹ quibus infantē expiat atq; luſtrat.& purgat. Iuue.ſaty.7.
Saliua. Cōſpuiturq; ſinus.ſaliua aūt a ſaliendo dicta eſt qm in ore ſaliat atq; cre-
ſcat.hoīs ſaliuam magnos hre effect⁹ docet Pli.li.28.ca.4.poſt princi.

Faſcinatio. a Urentes.i. faſcinatorios f Perita.i. docta eſſaſina tionē ꝓhiberē Virg.æglo.3 Neſcio qs teneros oculus

Expiat urētes[a] oculos inhibere[b] perita[f].
Tūc manib⁹ qtit & ſpē macrā[c] ſupplice uoto[g]
Nūc licini[d] in cāpos,nūc craſſi[e] mittit i ædes

mihi faſciat agnos.Pli.li.7.ca.2.añ med.ſcri.quoſdā i triballiis & Illiriis
eē q uiſu effaſcinēt iterimātq; quos diuti⁹ ituean̄t iratis pcipue ocul'. qđ
eoꝝ malū facilius puberes ſentiunt. b Inhibere. ꝓhibere ne faſcinet.
Pubes. g Uoto.i.ꝓcatiōe. c Spē macrā. modicā.uel dubiā. Nō qa ſpes petē
tis fæmīe macra ſit ſed qa uel uoto poſtea nō fruat̄ uel qa futura oīa icer
ta ſint. Nihil aūt ifantis expectatiōe icerti⁹ qa nil aliđ ē i puero pter ſpē.
unde Virg.li. Per ſpē ſurgētis iuli. d Nuc licini. Iuue.ſaty.10. Uſq;
ad delitias uotoꝝ. Auia ſiue matertera multis uotis optat & pcatur in-
Licini⁹. fantē fieri ædiū agroꝝ & opum licinii ac craſſi heredē. Nam liciniū di-
uitem fuiſſe oſtēdit Marti.li.8.Epig.3. Altaq; cum licini marmora pul
ui erūt.Eiuſdē meminit.Iuue.ſaty.1.Ego poſſideo plus pallante & lici-
nis.& ſaty.14. Diſpoſitis ꝓdiues hamis uigilare cohortem ſeruoꝝ no-
ctu.licin⁹ iubet attonit⁹ pro electro ſigniſq; ſuis phrigiaq; colūna.Eum
unū fuiſſe ex cæſaris auguſti libertis principis indulgētia ꝓdiuitem pla-
cet itelligere ſic.n.ſcribit tranquillus.li. Multos libertoꝝ in honore &
uſu maximo habuit ut licinū Encleadū.alioſq; de hoc dr̄. Marmoreo lici
nus tumulo iacet,at cato nullo, Pompeus paruo,credimus eſſe deos.

e Nūc craſſi. Craſſus ut ſcri. Valeri⁹ & Pli.li.33.ca.10. Cognomēto di-ctus ē diues prim⁹ oiū romanoꝝ. poſtea decoxit. irriſiōe tñ occurrētiū Craſſus ſalutabaſ diueſ. ꝗ a ꝑthis cæſus fuit diues appellat⁹ nō eſt prim⁹. ſed hic.
a Hunc. ameſ iſte ab īperatore. & tollaſ gener a rege uel a regina. quod eſt fælicitatis imenſe. b Hic ubi calcauerit. & ubicūꝗ pedem poſuerit ſtatim ex inde roſa naſcaſ. & pullulet terra floribus pede calcata pueri.
u Roſa fiet. ſimili ſnia Iuue. ſaty. 10. Anxia mr̄ uſꝗ ad delicias uotorū.

Hūc[a] optēt generū rex & regina. puellæ
Hūc rapiāt. qcqd calcauerit hic[b] roſa fiet[u].
Hæc[c] ego[d] nutrici nō mādo: uota negato[e]
Iuppiter[f] hæc illi: quāuis te albata[g] rogarit
Poſcis opē[h] neruis: corpuſꝗ fidele ſenectæ[i]
Eſto age[k]. ſed grādes patine tucetaꝗ[l] craſſa
Annuere hiis ſupos uetuere. iouēꝗ morantſ.
Rē[m] ſtrueſ[n] exoptas[o]. cæſo[p] boue mercuriūꝗ[q]

c Hec. talia uota. d Ego aſt ego cōtē ptor diuitia-rū nolo a diis talia mihi im petrari. e Negato. noli annuere. f Iuppiter. pecuniaꝝ cō temptor. g Quāuis te.

quidā albatam expiatam & purgatā quo magis ualeāt eius uota: quidā Vitta. uero uittatā legūt. Eſt aūt uitta faſciola tenuis qua capillos circūligabāt Albus. ſacrificātes ſic dicta ꝙ capillos caputꝗ uinciat. & ueſtib⁹ albis utebātur. Nam ut ſcri. Ci. in legib⁹. color albus ꝓcipuæ decorus deo eſt cum in cæteris cū maxime in textili. Hora. li. ſermo. 2. ſaty. 2. Alios ue dierum Feſtus & albat⁹ cælebret. h Poſcis opē. coꝝ uitā cōmemorat & irridet. qui ſibi uires in corpe dari petunt longāꝗ uitam a diis poſcunt. cū ad ea aſſequenda nimius epularum luxus & opiparus uictus omnino obſtet.
i Senecte. quæ morb⁹ oibus habūdat. ut dixi in Iuue. ſaty. 10. circūſilit agmine facto morboꝝ genus omne. k Eſto age. Concedit hoc turpe nō eſſe uotū. ſed epulis & crapula uires corpis īpediri. l Tuceta. genus Tucetū eſt farciminis ex carnibus ſuillis minutim cōciſis. loca etiā in quib⁹ tonſæ carnes ponunſ tuceta dicūtur. m Rem. Inſurgit riſu ſatyrico in eorū uouentiū inſcitiā qui quotidianis ſacrificiis & pecudū mactatiōe ſperant greges ſuos auctū iri. cum oino aſſiduo ſacrificioꝝ officio minuantur. n Struere. cōgerere & coaceruare. unde ſtruē lignorum dicim⁹. i. Strues. congeriē. o Exoptas. ut locupletior efficiaris. p Ceſo boue. quaſi uectore rei familiaris. cultura. n. boum diteſcūt hoies. hinc aūt. ut ſcri. Pli. Mercu-li. 8. ca. 45. Victimæ & lautiſſima deorū placatio. q Mercuriūꝗ. deū rius.

lucri nam a mercib⁹ dictus eſt.hunc enĩ negocioꝝ oĩum affirmabãt eſſe
Fibra. deum. a Fibra. ſacrificio.Nam ut uarro ſcribit. antiqui fibrũ dicebant
extremum unde in ſagis fimbriæ & in iecore extremum fibra dicitur.
Fortũo b Fortunare. i.fortunatos facere.eodẽ uerbo uſus eſt cicero in ep̃lis.Tibi matrimoniũ dii fortunẽt.Hora.li. Tu quãcunq; deus tibi fortunauerit horã. c
Penates Penates. auctore Macro.dicunẽ q̃ per eos penitus ſpiremus.

Accerſis fibra[a]:da fortunare[b] penates[c]
Da pec⁹ & gregib⁹ fœtũ,quo peſſime[d] pacto
Tot tibi cũ i flãmas iunicũ[e] omẽta[f] liqueſcãt
Attamẽ hic extis[g] & opimo[h] uicer[i] farto[k]
Intendit[l] iã creſcit[m] ager.iã creſcit ouile[n]
Iã dabiẽ.iã iã[o] donec[p] deceptus[q] & expers[r]

m⁹.apd' poetas ſæpenũero pro domo ponuntur. d Quo peſſi. ſubaudi a ſuperiorib⁹ dabiẽ.ut ſit.quo pacto dabiẽ quod optas.
ſicq; arguit eũ demẽtie.qui putet gregẽ augeri & diuitias cuȝ quottidie ſacrificiis minuaẽ & munerib⁹ mercurio largiendis. e Tot iunicũ. iuuẽ
Iunicus corũ tot thauri imolenẽ & cõburanẽ.Iunices uero thauri uitulis grandiores bobuſq; iuniores ſunt a iuniori etate cognominati.ſicut iunica iter uitulã & uaccã:tenere ætatis bouẽ.quæ nondũ ad ſummã magnitudinẽ p̃uenit licet iã uitella eſſe ceſſauerit.ut dixi in Milite plauti. f Omenta.
Omẽtũ ut Cel.i.4.refert mẽbrana tenuis ẽ omẽtũ iteſtina cõtegẽs ex iteriore parte leue& ſtrictũ ex ſupiore molli⁹.cui adeps quoq; inaſciẽ q̃ ſenſu ſicẽ cerebrũ quoq; & medulla caret.Pli.li.11.ca.37.uer.fi.Vẽtriculi atq; iteſtina
Exta. pigui ac tenui omẽto itegũẽ p̃terq̃ oua gignẽtib⁹. g Extis. dicta exta auctore feſto q̃ ea diis p̃lecenẽ q̃ maxie extãt eminẽtq;. h Opimo. pin
Opimũ gui.pleno copioſo & habundãti.ab ope quã terrã uolunt ſignificare eo q̃ oẽs opes humano generi terra tribuat.unde & opulẽti terreſtrib⁹ rebus copioſi.& hoſtiæ opime præcipue pingues.& opima magnifica & ampla ſpolia. i Uincere. quaſi ſuperſtitiõe ſua contendat ſuperarare.
k Farto. fartũ genus libi & ſacrificii eſt dictũ q̃ crebri⁹ ad ſacra ferebaẽ
Fartum uel q̃ pluri b⁹ uariiſq; reb⁹ fartũ eẽt.Nã ut de re ru. cato ſcri. ſtruẽ farris tritici hordei fabe ſemis rapicii thure ac uino additis añ meſſẽ p̃abãt in porcæ p̃cidãe imolatiõe ianoq; ac ioui & iunõi ſacrificabãt. q̃ diuerſaꝝ reꝝ cõgeries fartũ noiabaẽ.& q afferebãt ſtrufertarii dicebãẽ. l Intẽdit. p̃ſeuerat. m Iã creſcit. ſatis lepide naturã hois cupidi exp̃ſſit q iã ob ſacrificia facta putat deoꝝ bñficio res ſuas augeri cũ tñ potius minuanẽ.
n Ouile. intra ſe cogitatiões eius refert. o Iam iã. Irriſio eſt poetæ.

p Donec. ſenſus eſt. Tot quidẽ ſacrificiis a diis opes petit ut iam archa nũmis exinanita ſit. & oẽs pecunias in eiuſmõi ſacris abſumpſerit. & ne nũmus quidẽ in ea uiuat. ſatiſq; philoſophice oſtẽdit poeta ut dictũ eſt a diis ſtulta uota non exaudiri. q Deceptus q; nihil a diis impetrauit. r Expers. i. donec decepta expectatione & ſpe acceſſionis pecunia uſq; ad imum conſumpta eſt.

Nequicq̃[a] fundo ſuſpiret[b] nũmus in imo[c].
Si tibi[d] crateras argẽti incuſſaq;[e] pingui
Auro dona ferã ſudes[f]. & pectore[g] leuo
Excutias[h] guttas[i]. lætari[k] ptrepidũ cor.
Hinc illud[l] ſubit[m] auro ſacras ouato[n]

a Nequicq̃. i. nõ. perſius ſaty. 5. Neqcq̃ extrinſecus ſtrat qd' nerꝰuos agitet. & ſaty. 4. Summa nequicq̃ pelle decorꝰ. alias pro fruſtra ponit Virgi. li. 2. æne. Arma diu ſenior deſueta tremẽtibus æuo circũdat nequicq̃ hũeris. Perſiꝰ ſaty. 4. in fi. Nequicq̃ populo bibulas donaueris aures. Horatius. epiſtola. 3. li. pri. Gratia neqcq̃ coit. de hoc dixi in amphitr. plauti. b Suſpiret. ad gemitũ & dolorẽ domantis rettulit cũ ſe oĩa conſumpſiſſe cerneret & ſpe fruſtratꝰ ſuſpiraret. Mar. li. 2. Epig. 44. Et quadrans mihi nullus eſt in archa. uel ſuſpiret. i. uiuat ſumpta metaphora ab aĩantibꝰ. c Imo. in fundo archæ. d Si tibi crateras. Virg. lib. 1. æne. Crateras magnos ſtatuunt & uina coronat. In eos dictũ qui deos credũt ut hoĩes muneribus delectari. & eſt ſenſus. tante quidẽ cæcitatis es ut ſi qua ad te dona tulero ſtatim lætitia afficiaris. puteſq; ea a diis ob ſacrificia facta tibi miſſa. Et ideo deoꝝ ymagines & ſimulachra inaures: ut diuini bñficii memor & gratus. e Incuſſaq;. ab eo uenit qd' eſt incudo ab ultimo ſupino unde incuſo & acculo. incuſſa ergo ſculpta & ſignata celata. aut collata & producta. f Sudes nimia lætitia & gaudio. g Pectore leuo. ubi ſedes ẽ cordis. Iuue. ſaty. 7. S. arguit q; læua in parte mãmillæ. aut leuo. i. cõtrario. h Excutias emittas effundas. i Guttas. ſudoris aut lachrymarũ. ut Terẽ. in lachrimo p̃ gaudio. k Letari. ꝓpter ſudorẽ p̃ gaudio natũ: toto corpore trepidabit. l Hinc. i. ex donis acceptis. m Subit. euenit. n Auro ouato. qui triumphũ ducebat albis equis quattuor: laureatus uehebat. & boues ĩmolabat. At qui ouabat nõ ĩ curru: ſed pedes patritiis in calceis mirteã geſtans coronã ſenatu ſequẽte eum nõ militibus oues mactabat. unde ouare & ouatio dicta eſt. hinc quoq; ouatũ aurum dici nõnulli uolũt uel ouatione uictoriaq; quæſitũ uel ingens & copioſum q̃tum ouationibꝰ cõparatur. Pli. li. 35. ca. 1. Vt ouatus eſſet nu-

Neqcq̃. Crater. Incudo Ouatio

midicus ut purpura diſtiguereẗ ſinnadicus.aut ergo dixit ouato ꝙ ima
gines quæ inauranẗ ouo prius aut albo oui illinunẗ a pictoribꝰ. Nec il-
lud tamẽ obſtabit ꝙ ouũ primã habet longã.nam multa iueniunẗ in au-
ctoribꝰ quæ primitiuoꝝ naturã nõ ſequunẗ. ut farina.nam & ſi a farre
deriuaẗ prima tamẽ corripiẗ.Aut ex pecunia prædacea. Nam ut ex.A.
Gelii noctibꝰatticis percipi licet ex pecunia quæ ex p̄da uendita collige
batur quas manubias appellabãt duces ſimulachra & deoruꝫ ymagines
Manubiæ. in tẽplis erigebãt.uerba ſũt.A.Gelii In faſtigiis fori traiani ſimulachra
ſunt ſita circũundiq; inaurata equorũ atq; ſignoꝝ militariũ.ſubſcriptũ-
q; eſt manubiis . huic teſtimonio eſt.l.Metellus dalmaticus qui aſconio
auctore ædẽ caſtoris de manubiis extruxit.erant.n.iperatoꝝ manubiæ
ex qbus qđ uellent facerent.Auro igiẗ ouato itellige ex pecunia p̄dacea
ex qua ut dixi ſæpe & tẽpla & alia in honorẽ deoꝝ extruebanẗ. Ouatus
Ouare. eodem modo diciẗ ab ouare ut triumpharꝰ a triumphare.Ouãtes dicti
ſunt ut ſcri.Feſtus ab o o clamore quẽ faciunt milites redeuntes ex pu-
gna:geminata o o lr̃a qđ eſt læticiæ.Ratio ouandi & cauſa eſt. ut tradit.
A.Gelius cũ bella nõ rite neq; cum iuſto hoſte geſta ſunt aut hoſtiũ no-
men humile & nõ idoneũ ut ſeruoꝝ pyratarũ.aut deditio ſolito citiꝰ fa
cta.aut icruẽ-
ta uictoria.

Perducis[a] facies[b].nã frẽs inter ahenos[c]
Somnia[d]pituita[e]q purgatiſſima[f] mittunt

a Perducis. hoc inuidioſe in mores tẽ-
pduco. poꝝ ſuorũ dixit.Nã auro & argento placatiores putabãt futuros deos
cum fictilibꝰ magis ꝓpicii ſupplicantibꝰeſſent ita ſcribẽte ſeneca. Exur-
ge modo & te quoq; dignũ finge deo . Finges aũt nõ auro nec argento
nõ põt in hac materia imago dei exprimi quin cogita illos cum ꝓpitii
fuiſſent fictiles fuiſſe. Perduci.n.ꝓprie dicimus ymagines ex gipſo &
marmore. b Sacras facies. ſil'achra & deoꝝ ymagies. c Frẽs ahenos.
Caſtor. Pollux pollucẽ & caſtorẽ quidã legũt.ſatius tamẽ eſt ut deos oẽs quibꝰin tẽplo
ſtatuæ ponunẗ itelligamꝰ.Romæ ut quidã tradunt in porticu quadam
collis palatini fuerũt effigies filiarũ danai.& cõtra eas ſub diuo totidem
equeſtres filioꝝ ægiſti.Ex iis aũt ſtatius quædã dicebanẗ poſtulantibus
per ſomniũ dare reſpõſa. De hac porticu. Ouidiꝰ intelligere uideẗ cum
ait li. Quæq; parare necem miſeris patruelibꝰ auſe Belides & ſtricto
ſtat ferus enſe pr. Idem li. Heſterna uidi ſpaciãtem luce puellã illam
quæ danay porticus agmen habet.Eſt igiẗ ſenſus.inter ymagines æreas
ꝫo.fratrũ eos in primis colẽdos aſſumas qui uera ſomnia hoibus dãt.&
eſt Ironia. d Somnia. i.uera & bene purgata ſomnia. Oium aũt quæ

dormiẽtes uidere nobis uidemur diuerſitates qnq; macrobio teſte ſunt Somniũ.uiſio inſomniũ.Oraculũ uiſus qui a græcis fantaſma dicit. Ex hiis inſomniũ & fantaſma cũ falſa ſint interp̃tatione nõ indigent. Tria reliqua uates iterp̃tant.Oraculũ quidẽ eſt cum quis in ſomnis aliqd nobis denũciat:uiſio uero cũ id quis uidet quod eodẽ modo quo apparuerat euenit. Somniũ aũt ꝓprie uocatur qđ tegit figuris & uelat ambagibus.nõ niſi interp̃tatiõe intelligẽdis. e Pituita. phlegma græce pituita lat.quãq̃ oĩs humor corpi onerosus pituita dicat quia uitam petat ut ſcribit qntil.li. aelio auctore.Ea eſt catarrus maxime nariũ oculoꝝ & auriũ.Celſus uolumine.4.diſtillat humor ex capite iterdum in nares tenuis per has pituita profluit caput leuiter dolet &c.Pli.li.28.ca.6.cõtra auriũ pituitas uermiculoſq; ſi decoquat ad dimidias partes cu3 porro capitato nouo fictili &c.Nec corpis tm̃ humani eſt pituita. ſed & arborũ.Pli.li.22.ca.23.in princi.Fungoꝝ leuior natura & numeroſa genera & origo nõ niſi ex pituita arborum.eſt etiam pituita morbus gallinarum qui ex edacitate naſcit. f Purgatiſſima. quæ ueriora habentur purgato per noctem pectore. Ouidius.Ep̃la.18.Somnia quo cerni tempore uera ſolent. quia pituita pleni nihil ſomniant ueri.

Precipui ᵃſunto ſitq; illis aurea barba.
Aurũ ᵇuaſa numæ ᶜſaturniaq; ᵈipulit ᵉæra.

a Precipui. aduerbiũ eſt. i. ſint p̃cipui honoris magis colẽdi & honoratiores. b Aurum. Notat ut diximus tpa ſua qbus per luxũ remoto e tẽplis ære & fictilib⁹ in uſum cultus diuini eſt uſurpatũ aurum. quo deos magis placari credebãt qđ nũc poeta deridet. ignorantiã hominũ arguẽs qui deos munerib⁹ & auro delectari putãt. in cui⁹ rei inuidiam ita ſcri.Pli.li.35.ca.12.poſt princi. Antiqor fuit plaſtice q̃ fundendi æris ars ex ea eni dii fiebant & dom⁹ ciuiũ ornabant & dii fictiles erãt hęæ eni tũc deoꝝ effigies erant laudatiſſimæ.Cice.in legib⁹. Aurũ & argentũ in urbib⁹ & priuatũ in phanis iuidioſa res eſt. c Uaſa nume. fictilia.ſ.qbus nũma põpilius in ſacris utebat. is põponii fili⁹ curib⁹ ſabinorum oppido ortus.Romulo mortuo ultro roma3 uocatus ob inditam uiri religionẽ regnũ ſuſcipiẽs a belli cura ad religionẽ populũ uertit tẽplaq; multa ac ſacerdotia inſtituit.ædem ueſte cõfecit. uirgines ueſtales elegit flamĩes tres.Dialẽ Martialẽ. Quirinalẽ.ſalios martis ſacerdotes põtificem maximũ creauit.Et ut ſcri.Pli.li.35.ca.12. ſeptimũ collegiu3 figuloꝝ inſtituit. d Saturnia. quæ ſaturni tpe.i.rudi illa ætate i ſacrorum celebratiõe erãt in uſu.Aes eni apud antiquos in p̃cio magno fuit

oraculũ Viſio. Sõniũ. Pituita. Aurum Nũma. Aes.

unde & numa Collegiũ tertiũ fabrũ aerariorũ inſtituit. & inde militu; æra. & ærariũ. tribuniq; ærarii. & obærati cognominãf. Pli. li. 34. ca. 1. c Impulit. remouit ex tẽplis. ſ. auaritia cæca & ambitio. a Ueſtaleſq;. i. deæ ueſtæ. aut uirginũ ueſtalium. b Urnas. urna pprie uas aquariũ

Vrna.

dicta quaſi urina ab urinãdo. i. ſub aqua nando. auctor eſt Varro. Iuue. ſaty. 6. totũ Oenophorꝫ ſitiens plena qđ tendif urna. d ficile. quo in ſacris proli-babaf. Pli. li. 35. ca. 12. circa med. In ſacris qdem ẽt iter has opes non myrinis criſtalliſſed fictilib⁹ ꝑlibaf

Veſtaleſq;[a] urnas[b]. & thuſcũ[c] fictile[d] mutat
O curue[e] in terras aïæ cæleſtiũ[f] inanes
Quid iuuat hoc tẽplis nr̃os mores[g] imitter
Et bona[h] diis ex hac[i] ſcelerata ducere[k] pulpa.
Hæc ſibi[l] corrupto[m] caſſiã[n] diſſoluit[o] oliuo[p].

ſimpulis. tẽplorꝫ quoq; faſtigia fictilibus ornabanf. c Thuſcum. Etru

Etruria

ria. auctor Pli. li. 35. ca. 12. in medio. maxime plaſticẽ excoluit. unde tarquinius priſcus; Tauriano a fregellis accito iouis effigiẽ fictilẽ in capitolio dicandã locauit. Martialis. li. 14. diſt. 98. Laur⁹ erat thuſcis porſena fictilib⁹. hæc aũt oĩa luxuriãte mundo mutata ſunt. e O curue. terrena tm̃ relictis celeſtibus cogitãtes. Acclamatio eſt cum riſu & indignatiõe in eos qui ex deſiderio ſuo deorꝫ uoluntatẽ ducunt. o animæ ita ad terrena inclinatæ & deuolute ut qđ a nobis deus exigat nõ cõſideretis ſicq; inuit ut ſequẽtia docent. deum ad uota noſtra nõ moueri nr̃is ſacrificiis muneribꝰ ue. ſed ut dictũ eſt mente ſancta & iuſto animo. Non ignoro a lactantio hoc carmen miris laudib⁹ efferri li. f Celeſtiũ. quæ ignoratis cæleſtia. unde originẽ ducitis. & quæ nõ cognoſcitis quid cæleſtib⁹ gratũ ſit. ac ſi diceret ſupos nõ eiſdem moueri affectib⁹ quib⁹ mortales. g Nr̃os mores. i. credere eadẽ quæ nobis grata ſunt diis pariter placere. quaſi dii cupiditate aliqua ambitiõe aut pompa moueanf. h Et bona.

Bona.

Idem eſt. poetæ eſt exaggeratio. i Ex hac pulpa. ex hac nimia luxuria

Pulpa.

noſtra & uoluptate ac deſiderio. pulpa aũt ſine oſſib⁹ caro eſt. dicta ſic q; palpitet pulſef & cõſcindaf dum manducaf. inde fit pulpamentũ. ut dixi in Curgulione Plauti. & in Eunu. Teren. Tu te lepus es & pulpamẽtum qris. k Ducere. Iudicare colliger. l Hec ſibi. Oſtẽdit. o. no deos nõ hominis munera ſed purã mentẽ poſcere. ſenſus eſt. ſi quãdo per ueſtium aliarũ ue reru; luxum peccam⁹. ex eo tñ aliqi am capim⁹ utilitatẽ At aurũ in tẽplis nihil oĩno diis ꝓdeſt. cum munerib⁹ more mortaliu; nõ moueanf. m Corrupto. quia in unguẽtorꝫ odorẽ trãſit. Nam una

quecp res alterius pmixtione corrũpitur. n Caſſiá.i.unguẽtũ.ex eadẽ luxuria natũ eſt ut oleo caſſiaq; cõmixtis unguẽta cõficiamus & purpu reis ueſtib⁹ unionibuſq; utamur.atq; auri & argenti metalla effodiam⁹ & eſt uirgiliana æmulatio li.2.geor. Nec caſſia liquidi corrumpiť uſus oliui.caſſia uero auctore Pli.li.12.ca.20.i prin.& fi.Frutex eſt in æthiopia troglodiris iuxta cinnami campos naſcens &c. o Diſſoluit. diluit. tpa ſua notat qbus in tantũ luxũ unguẽta pceſſerant ut lini iam nõ ſolũ ſed & perfundi unguẽtis gauderẽt.etiã ueſtigia pedũ tingerent. quidã etiã biberet.auctor eſt.Pli.li.13.ca.3. p Oliuo. quo unguento odores optime ſeruanť.Pli.li.13.ca.2. Vnguẽta optime ſeruantur in alabaſtris odores in oleo. Caſſia. Oleũ.

Hacc^a calabrũ^b coxit^c uitiato^d murice^e uellus^f
Haec bacchã^g cõche^h raſiſſe^i & ſtrigeri^k uenas^l

a Hec. eadẽ pulpa.i. hoc noſtrũ corp⁹ qđ oium uitiorum cauſa eſt ex ambitiõe. b Calabrus. lanæ calabræ nobiliſſimæ habebanť.nam circa tarentũ oppidum calabriæ Canuſiũq; auctore Pli.li.8.ca.48.in prin.Sũmam nobilitatẽ habẽt.unde uarro ſcribit Tarẽtinas oues pellib⁹ integi ne lana inquineť.quo minus uel infici recte poſſit uellus ul'lauari ac parari. c Coxit. tinxit iſecit. d Uitiato. cocto,uel fracto cõchilio quo tingiť purpura.quia cũ laniciũ inficiť alienum colorẽ uitiat. Virgi.li. Diſcet mẽtiri lana colores. Hora.lib. Sed mala tollet anum uitiato melle cicuta. e Murice. conchilo.i.purpura.gen⁹ eni eſt cõchilii.ex quo liquor eliciť tingẽdis ueſtibus expetitus purpuræ haud quaq̃ diſſimilis Pli.li.8.cap.48.in fine. Vidimus iã & bidentiũ uellera purpura coccho cõchilio ſeſquipedalib⁹ libris iſecta uelut illa ſic naſci cogẽte luxuria. f Uellus. lanã a uellendo. Nam ante tonſurã inuentã ex ouib⁹ lane uellebanť. unde etiã lana ſiue lanitiũ a laniando. g Hec bacchã. margaritas dicit.quæ rotũde in morẽ bacchaꝝ ſunt.& e conchis piſcibus extrahũtur.qm̃ uero in concha gemmæ ſemp ſunt neq; unq̃ indiſcretæ reperiunť ppterea a romanis ut ſcri.Plini.lib. 9.cap.35.ppe med. Vnionũ nomen illis eſt inditum. Hora.Epodõ.8. Nec ſit marita quæ rotũdioribus onuſta baccis ambulet. Baccas pprie dicimus fruct⁹ lauri oliue Corni loti quã fabã ſyriacam uocant mirti lẽtiſci ſiliumq;. Acinos uero ſiue acina fructus minutiorũ arboꝝ: fruticũ ue:dẽſius naſcẽtes noiamus:cũ baccæ diſperſius & rari⁹. Inter acinos igitur numeranť uue grana.hedere.ſambuci.ebuli Malipunici & mori. & quicquid eſt hiis ſimile. Supra hæc aũt poma dicuntur dũtaxat qbus ueſcimur. Ceraſum prunũ & Meſpilũ. poma nõ acini neq; baccæ noianť.

Lana. calabria

Murex.

Vellus.

Vnio.

Baccha

Acinus

Pomũ.

Glans in numerꝝ iſtorum nõ uenit. ſilueſtris enĩ & paſtus pecorum eſt. Caſtanea in nuces referẽ. unde Virgi. li. bucol. æglo. 2. Caſtaneaſqꝫ nuces. ſicut pinus corylus ſiue a loco auellana amigdalus iuglans .: & ſi qua

Nux.

hiis ſimilia nõ poma dicunẽ. ſed nuces. Nõ nunq̃ tamen Acini & baccæ ĩdifferenẽ ponũẽ. Virg. li. buco. æglo. 10. Sãguieis ebuli baccis minioqꝫ rubentẽ. h Conche. i. unionũ matris. Margaritifere enĩ conche origo atqꝫ genitura haud multũ oſtracorꝫ conchis differens. Pli. li. 9. cap. 35. circa princi. i Raſiſſe. pro radere. aut auelliſſe. ſic enĩ auctore. Pli. li. 9. cap. eodem. Conchis adhereſcunt ut iis niſi lima auelli non queant.

k Stringere. in unũ cõflare. quia coquẽdo religaẽ in maſſam. unde auctore pli. li. ca. Strigiles hiſpania uocat auri paruulas maſſas ꝙ ſuper oia ſolũ in maſſa auramẽto capiẽ. Aurũ ut ſcri. Pli. li. 33. ca. 4. i pri. tribus modis iueniẽ fluminũ ramentis. nec ullũ abſolutius. Alio mõ puteorũ ſcrobibus effodiẽ aut in ruina montiũ. ſenſus eſt igiẽ. Argentũ aurum quoqꝫ ex uenis terre petitũ eſſe. hocqꝫ inuidioſe in tpa ſua quibꝰ auri in tm̃ luxuria adoleuit. ut auctore Pli. li. 34. cap. 3. in prin. Fibulæ tribunitiæ. ex auro geſtarenẽ. mulierũ quoqꝫ ſubicereẽ atqꝫ in oĩbus obſcœnis deſideriis uſurpatũ eſt. Martiaẽ. li. 1. Epig. 66. Ventris onus miſero nec te pudet excipis auro Baſſa bibis uitro cariꝰ ergo caccas. l Uenas.

Aurum

i. argentũ & aurũ. qđ per terre ſiue marmoris uenas colligiẽ. Lauaẽ uriẽ & mollitur.

a Feruentis. quæ dũ tũdiẽ ferueſcit. b De crudo. qui nondum eſt excoctus. aurꝝ enĩ & argentũ in fornace coquunẽ & in maſſam rediguntẽ.

Feruẽtis[a] maſſæ crudo[b] de puluere iuſſit.
Peccat[c]. & hæc peccat. uitio tñ utiẽ at uos
Dicite põtifices[d] in ſacro quid facit aurum
Nẽpe[e] hoc qđ ueneri[f] donate a uirgĩe puppe[g]

c Peccat.' ſacris nõ initiati peccãt huiuſmodi luxuriæ ſeruientes. ſed ex ea tamẽ aliquã utilitatem pcipiunt. qa gẽmis in auro purpuraqꝫ utunẽ.' At uos ſacerdotes dicite quid aurea dona in tẽplis proſint. oſtẽdit ergo poeta ſupuacuum eſſe aurea uaſa tẽplis inferri qđ nõ ſanctitatis ſed auaritiæ ſit inſtrumẽtum. unde infert ſatiꝰ eſſe deo quẽ recte colas inferre pro munere. compoſitũ uis faſqꝫ &c.

Pons.

d Pontifices. Varro ſcri. dictos eſſe a ponte ſublicio. quẽ ſupra tyberim primũ fecerunt & ſæpe reſtituerũt. Maximũ aũt dictũ eſſe pontificẽ ſcri. Feſtus ꝙ maximꝰ rerũ quæ ad ſacra & religionẽ pertinent iudex ſit. u indexqꝫ cõtumaciæ priuatorum magiſtratuumqꝫ.

Nẽpe.

e Nẽpe. affirmantis eſt. & primũ locum in orõne potiſſimũ ſibi uendi

cat ut dixi in epiſtola ſcđa.li.ſecundi.Cice.Nempe ſtudium non defuit.
f Veneri. cui ab Ioue maturæ uirginum etatis nuptiarumq; cura. dio-
doro auctore conceſſa eſt. g Puppe donate. Ipſemet interrogationi
ſue reſpondens.idem quod puellarum ludicra facere in templo aurum
aſſeuerat. Lucanus lib.10. Ipſe locus templi qđ uix corruptior ætas ex-
truet &c̄.Eſt uero puppa puellula.& puppus puer paruulus. De pup-
pa.Auſonius in biſſula. Barbara quæ lacias uincis alũna pupas.De pu-
po.Varro apud marcellũ. Mammã lactis ſugentẽ poſcere pupũ.Sed a
ſimilitudine pupa quoq; paruula puellaris ymago dicit̄.uar.in origini-
bus.itaq; breui tp̄e magna pars in deſideriũ puparꝝ & ſigillorꝝ ueniebat Puppa.
Mos aũt fuit & eſt puellaruʒ paruula q̃dam puellaria ſimulachra ex lin-
theo inſuere.deinde tomẽto inſarcire.ueſtibus amicire.has uirgines de
licias pueritiã egreſſæ. ueneri tanq̃ uirginitatis ſue inſignia cõdonabãt
& dedicabant ut fauſtum fœlixq; futurum matrimoniũ cederet. Et ſil'r
pueri excedẽtes pueritiã apud lares.i.deos familiares bullã ſuſpẽdebãt
unde pſius ſaty.5.Bullaq; ſuccinctus laribus donata pepẽdit.& ſil'r ſerui
cathenas.ut Hora.ſaty.5.Multa Cicirrh⁹ ad hæc donaſſet iã ne cathenã.

Qui dam⁹ [a] id ſupis de magna [b] qđ dare lãce [c]
Nõ poſſit magni meſſalæ [d].lippa ꝓpago [e]

a Qui dam⁹. hæc particula qn increpantis eſt. ſemp- q; indicatiuo Quin.
cõiũgit̄.Virg.li. Qui tu aliqd ſaltẽ potius quorꝝ idiget uſus. uimini-
bus molliq; paras detexere iunco.Et hortat̄ honeſtatẽ uitæ morũq; ſan-
ctitatẽ nõ aurum aut argentũ ſuperis largiendũ.docens deorꝝ mentem
ut ſcribit cicero pro.A.cluentio pietate religione & iuſtis p̃cibus nõ cõ-
taminata ſupſtitione.neq; ad ſcelus pficiendũ cæſis hoſtiis placandã eẽ.
b De magna. i.diuite.Meſſalinũ cottam Meſſalæ oratoris filiũ more ſa
tyrico per trãſitũ notat qui in luxũ gulæ ut ſcri. Pli.li.10.ca.22. Palmas Meſſal-
pedũ ex anſerib⁹ torrere atq; patinis cum gallinaceorꝝ criſtis cõdire re- la.
perit.ſenſus eſt ſuperi ea re nobis placandi ſunt:quã de ſe Meſſalin⁹ pſta
re nõ poteſt;hoc eſt nõ opimis uictimarũ ſacrificiis:quæ tm̃ meſſalinus
ut diues dare põt.ſed mente pura.& corde ſincero:cum nõ opimas ho-
ſtias.ſed purã hoium mentẽ diuina maieſtas deſideret. c Lance. Lãces Lanx.
uaſa lata ſunt.& aliquantulũ concaua:minus tamen excauata q̃ patine. Patina.
d Magni meſſale. Meſſalorꝝ familia romæ clara & illuſtris fuit.ſed meſ-
ſalinum cottã uirũ p̃diuitẽ intelligit. qui magnificas habuit ædes; quæ
cum domo licinii certabãt.Marti.li.8.Epig.3.Et cũ rupta ſitu meſſallæ
ſaxa iacebãt. Altaq; cũ licini marmora puluis erũt, fuit etiã Meſſalla ad

monomachiã a quodã gallo prouocat⁹ ſuper cuius galeã inſedit coruus & coruin⁹ appellatus eſt hoſte uicto. e Lippa ppago. in lippitudinem meſſalini ſatyrico more inuehiť.oculoꝶ uitium ad animi uitia refferẽs Lippi ꝑpriæ dicunť quibus oculi ſtillant. ſed a poetis pro uitioſis ponũ tur. Horatius libro.1.ſermonũ ſatyra prima in fi. Criſpini ſcrinia lippi. Perſius ſatyra.1. Patres infundere lippos cum uideas.

coruin⁹ Lippus

a Compoſitũ. i.ita uiuas ut nihil cõtra leges humanaſ diuinaſq̃ cõmittatur. Iuris enim ꝓcepta ſunt hæc honeſte uiuere.nemĩ iniuriã facere. qbuſcũq̃ ſi poſſumus ꝓdeſſe.

Iuſ.

Cõpoſitũ^a ius faſq̃^b aĩ.ſctõſq̃^c receſſus
Mẽtis. & icoctũ^d generoſo^e pectus honeſto.
Hæc cedo^f ut admoueã tẽplis. & farr^g libato^h.

b Faſq̃. fas dicimus qcqd dii ꝑmitrunt. nec cum fit iraſcũtur Ergo ius humanũ. fas diuinũ dicimus. Virgi.li.1.geor. Sæpe etiã feſtis quædã exercere diebus fas & iura ſinunt. Cõpoſitum ergo iuſq̃ faſq̃. i. leges diuinas & humanas ſimul ut ſit cõpoſitum ſimulq̃ utrũq̃ poſitu ſicq̃ monet ad bene beateq̃ uiuendu non ſatis eſſe alterum ſine altero præſtari. c Sanctoſq̃. i.nihil turpe in animis noſtris cogitemus. per quod oſtendit a nobis facile deos placari poſſe ſi & opere & cogitatiõe recte uixerim⁹. ſanctos ergo receſſus animi. i. puras & ſanctas ſedes mẽtis. Nam ſcelus intra ſe qcũq̃ cogitat ullum facti crimen habet. Iuue. ſaty.13. d Dect⁹ incoctũ. ualde coctum ac maturitate animi & honeſtate plenum ac perfectũ. ſic enim uocabant antiqui ut dictum eſt aliqd lõgi tẽporis coctum quaſi perfectũ. ut Virg.li.11. æne. Solidum nodis & robore cocto. ſumptum ab hiis rebus. quæ igni excocte qđ in ſe habent cruditatis deponũt. ſicq̃ mites & perfectæ fiunt. e Generoſo. naturali honeſtate dicuntur generoſi qui ꝓpitio ingenio naſcuntur beniuoli & honeſti. f Hæc cedo. i. fac ut probitatem & ſanctos mores rectãq̃ mẽtem ad tẽpla ferant. & tunc minima quadã oblatione quicqd a diis petiero ĩpetrabo. qui nõ dantium dona ſed mentẽ atq̃ animum perſcrutanť Cedo autẽ eſt uerbũ defectiuum apud comicos cælebre. i. da uel dic Teren. in phormi. quin tu argentũ cedo. g Farre. i. mola. quæ ſale & farre toſto conſtabat. h Libato. littare ꝓprie deos eſt ꝓpitiare ac placare uotũq̃ ĩpetrare. Plau. in penulo. Si hercle iſtuc unq̃ factum eſt. tum me Iuppiter faciat ut ſemꝑ ſacrificem: neq̃ unq̃ litem. de hoc Horati. lib.3. Car. ode.23.

Fas. Ius. Coctio Generoſus. Cedo. Mola. Littare.

a Empe hoc. Iuuentutis tẽporũ ſuorum deſidiã. & circa uirtutẽ negligentiã inſectat & incontinentiã. quæ maiorꝝ diuitiis au ctoritateq; cõtempta bonas artes nõ curat. Monetq; uirtutibus & diſciplinis dũ tenera eſt ætas uacandũ eſſe. oſtendẽs qd fugiendũ ſequendũq; ſit. partes ſuas ad reprehendendum pſonæ dat itroductæ. tranſtulit aũt hanc ſatyrã ex lucilii. li. 4. Ordo eſt, nẽpe tu hoc aſſidue facis ut ad multã lucẽ dormias. & ſtertas. legen dum eſt cũ in dignatiõe & rephenſiõe & geſtu adiuuã du3. Nempe enĩ confirmatiuũ aduerbiũ eſt. iſra ſatyra. 5. Nẽpe diem donas & ſupra ſaty. 2. Nempe hoc qđ ueneri donatæ a uirgine puppe. Cice. ep'a. 2. li. ſcdi. Nempe ſtudiũ nõ defuit &c. b Aſſidue. hinc erũpit fremitus poetæ q hoc aſſidue faciat. c Clarũ mane. hoc loco mane quia nomini adiũ ctum eſt. nomẽ efficit. Virgi. li. 10. æne. Mane nouũ. alias aduerbiũ eſt. ut in heautont. Teren. Nunq̃ tam mane egrediar. d Intrat. in lectũ & cubiculũ. ſ. prima lux. e Rimas. feneſtrarꝝ & domus. f Stertimus. p fundiſſimo ſomno dormim⁹. ut dixi in Aſinaria Plauti. in fi. & in Milite glorioſo. g Indomitũ. durꝝ difficile concoctũ. uel aqua nõ dilutum. uel tam uehemẽs q uix aqua domari poſſit Virgi. libro. Durꝝ bacchi idomitũq; falernũ. Luca. lib. 10. Indomitũ meroe cogẽs ſpũare falernũ. h Deſpumare. in ſtomacho concoquere. ſumptu3 a uino. qđ per multã ſpumã coqui ſolet ad dulcedinẽ. Lucan⁹ li. 10. Indomitũ meroe cogens ſpumare falernum. uel ab olla tranſlatum eſt in qua carnes elixantur. i Falernũ. ſcđam nobilitatẽ falerno uino dedit auguſtus cum ſetinũ ui num cunctis ptuliſſet. dictũ ut tradit Silius Italicus a falerno agricola q primus eas uites coluiſſe dicit. ut autẽ placet Pli. li. 14. ca. 6. b. a falerno agro cãpaniæ. unde Marti. li. 1. Epig. 47. Scelus eſt iugulare falernum. Et dare cãpano toxica ſæua mero. Nam falern⁹ ager a ponte cãpano læ ua petẽtibus urbanã colloniã ſyllanã capuæ contributã incipit. nigri co loris eſt. Marti. li. Epig. Cãdida nigreſcant uetulo criſtalla falerno. Idem libro. 8. Epig. 55. Marmorea fundens nigra falerna manu. k Quinta dũ. hinc indignat q ea hora ſtertat qua in negociis hoĩes exer cebant magis. Marti. li. 4. Epig. 9. In quintã uarios extendit roma labo

Nẽpe.

Satyra Tertia.

a Empe[a] h[c] aſſidue[b]: iã clarꝝ[c] mãe feneſtras
Intrat[d] & ãguſtas extẽdit luie rimas[e].
Stertimus[f] indomitũ[g] qđ deſpumat[h] falernũ[i]
Sufficiat. qnta[k] dum linea tangit. umbra.

Mane.

Sterto.

Indomitum.

res. Antiq aũt p umbrã gnomonis orto ſole horas i ſemicirculo. ſpecta bãt in quo. 12. lineę æqs diuiſe ſpatiis a gnomone diſcurrebãt. prima ue ro linea ab occidẽte ſole orto in primis adumbrabat. deinde ceteræ ſingulatim. uerũ cum ad ſextã lineã umbra uenerat meridies erat. qnta igi tur linea iam mediũ ꝓpe diem declinabat quo tẽpore canicularibus die bus pecudes umbras & frigora captant. licet horaꝝ obſeruatio auctore Pli. li. 7. ca. 60. apud romanos uaria fuerit. horologiũ aũt prim⁹ Anaxi menes mileſius & umbraꝝ in horis diei cognoſcẽdis rõnem iuenit. Pli. li. 2. cap. 78.

a En qd agis. Alia increpatio i deſidem. cũ ſupiori caſtigatiõe correptus

En. En qd agis[a] ſiccas[b] inſana[c] canicula meſſes
Iã dudũ coqt[d] & patula[e] pecus oẽ ſub ulmo[f] ẽ
Vnus[g] ait[h] comitũ: uerũ[i] ne ocius[k] adſit

reptus nõdũ ſurgeret graui⁹ inſtat atq; rephendit ꝙ tũ maxime ſtertat cũ magna pars lucis peracta ſit. En uero demonſtrãtis cũ indignatione & caſtigatiõe eſt. Iuue. ſaty. 2. En habitũ quo te leges & iura ferentem.
b Siccas meſſes. i. ea hora eſt qua in agro ſegetes calore ſolis torrent. & tu dormis ſicq; cum indignatione & repræhenſione legendum eſt.
c Inſana canicula. i. nõ ſalutifera ſed furens per æſtum. quale. Hora. li. 3. carmi. Ode. 29. Iam procynon. matutino æſtuoſus. qđ ſidus apud ro

canicula manos nõ habet nomẽ. niſi caniculã hanc uelimus intelligi. i. minorẽ ca nem. Pli. li. 18. ca. 28. in med. Duo uero canes in cælo ſunt maior & mi nor. ſed canẽ dicendo maiorẽ intelligim⁹. Minor enĩ canis canicula dicit quæ quia integrũ diẽ in ortu atq; occaſu canẽ ꝓcedit inde a græcis procy nõ appellat. ꝓ. n. ante. kinos uero canẽ. ſignificat. Ardẽtiſſimo aũt æſta tis tpe canicula orit. 17. Iulii die. ſole primã leonis partem ingrediẽte. Canis uero poſtridie. ſole primã partem leonis ingreſſo. Caniculæ aũt exortu. ut ſcri. Pli. li. 2. ca. 40. Solis uapores incẽdunt feruẽt maria &c. Caniculæ etiã ſyderi frugibus ut ſcri. Varro inimico ruffæ canes imola bant ut frugis flaueſcẽtes ad maturitatẽ pducerent. Inter ſolſtitiũ & ca

Meſſis. niculã eodẽ auctore pleriq; meſſem faciũt. d Coquit. i. maturat pficit. e Patula. circiter enĩ meridianos æſtus paſtores oues dũ deferueſcant ſub umbriferas rupes & arbores patulas ſubiiciũt. quoad refrigerato ae re ueſpertino rurſus paſcant ad ſolis occaſum. f Sub vlmo. ſic Virgil. æglo. 2. Nunc etiã pecudes umbras & frigora captãt. g Unus. hoc cũ ſuperioribus coniungit ut ſit ſenſus. Vnus comitũ dixit quæ ꝓceſſerũt deſidioſo. h Ait. deſidi & dormiẽti. i Uerũ ne. ſubaudi eſt. ut ſit. ue rum ne eſt ita diem eſſe. & horã meridianam. & ſunt uerba deſidis adole

ſcentis ꝙ tam clarũ mane ſit indignatꝰ & aliquẽ ſeruorum ad ſe uocãtis. k Ocius adſit. Argute ſatiſq; lepide deſidis naturã de ſomno ſurgentis & famulos uocantis exp̃ſſit. qui repentino ĩpetu ad omnia ferri uidetur cum eũ ſtatim laboris tedeat. a Nemon. æmulatio eſt Hora. li. Nemon oleũ feret ocius. & ea uoce legendũ qua irati inclamant. & ſeparatim cum ſtomacho acri ſono uocis. indignat̃. n. nõ p̃ſto ex ſeruis aliquẽ accurriſſe.

Huc aliqs: nemon[a]. turgeſcit[b] uitrea[c] bilis[d].
Findor[e] ut archadiæ[f] pecuaria rudere[g] credas.
Iã liber[h]. & poſitis bicolor mẽbrana capillis[i]

b Turgeſcit. uerba ſunt admonentis. ut perſii illũ iraſci demõſtrãtis. & irridentis tam ſubitũ ad uirtutẽ apparatũ quem celerrime ſcit defecturũ. c Uitrea. an inflata & tumida. ut uitrũ qđ ab artifice fiſtula inflatur. ut ideo uitrea dixerit quia turgeſcit p̃ceſſerit. An qđ magis placet. lucida & clara: quæ hoĩem oĩa effundere & aperire facit. unde Hora. ſaty. 3. li. ſcđi ſermo. dixit ſplendida bilis. d Bilis. feruor qui ex bili ꝓuenit. bilis enĩ quanq̃ ꝓprie corporis humor ſit ex cuiꝰ habũdantia morbi naſcunt̃. qa tamẽ aĩus plærũq; corpis inclinationem ſequit̃ ad mores iracundiãq; transfert̃. Pli. li. 11. ca. 37. ultra med. e Findor. i. rũpor clamoribus aut p̃nimia indignatiõe. quia tamẽ in uetuſtioribꝰ exẽplaribꝰ findit̃ in tertia ꝑſona inuenit̃. antiquã ſcripturã tanq̃ ſenſui magis coherentem ſecutꝰ ſum. Cũ enim uel poeta uel monitor dixerit turgeſcit uitrea bilis. ſtatim findit̃ ſubiunxit. hoc eſt iracundia indignatiõeq; diſrũpitur: atq; ita in ſeruos ad ſe nõ accurrẽtis exclamat. ut eius uociferatione audita archadicos aſinos rudere exiſtimes. f Archadie. uerba poetæ irridẽtis. Archadie pecuaria. i. aſinos qui cãpũ nacti inſanæ exultãt. Archadia.
quos egregios ꝓgenerat archadia. Pli. li. 8. ca. 43. Strabo etiã li. ubi loqtur de archadia. Fertilia aũt pecori paſcua p̃ſertim eqs & aſinis equarum ſuppoſitoribꝰ. Varro itẽ ſic ſcri. hoc enĩ noĩe Aſini archadici in græcia nobilitati. in Italia reatini. hinc Iuuena. ſaty. 7. Nil ſalit archadico iuueni. i. aſinino. g Rudere. ꝓpriũ eſt aſinorũ. Abuſiue. n. de leonibus. Virg. li. 7. Sera ſub nocte rudentũ. & de homine. Incluſumq; cauo ſaxo atq; inſueto rudentẽ dixit Virg. li. 8. Rudere perſius primã ꝓducit. Alii uero auctores corripiũt. Virg. li. 3. geor. Grauiterq; rudẽtes. Ouidi. Ut rudit a ſcabra. turpis aſella mola. h Iã liber. mẽbranæ a mẽbris aĩaliũ dictæ ſunt in quoꝝ tergoribꝰ primũ latere ab uno ſcribi cæptũ. deinde ab utroq; deraſis pilis. Earũ uſus pergami regnãte eumene ĩchoauit. uerum quanq̃ in mẽbranis deſcribit̃. hic tamẽ pro ĩuolucro libri ponitur.

Bilis.

Rudere

Mẽbrana.

Nam qui librũ cõptius adornabant mẽbrana colore aliquo infecta ope riebant Tibullus ad næerã. luthea. ſed niueu ȝ inuoluat mẽbrana libellũ

Capill⁹. i Capillis. i. pilis. Catullus ad Thallu ȝ. Cinæde thalle mollior cuniculi capillo. a Inq ȝ man⁹. cum librũ mẽbrana bicolori obuolutũ ſumpſiſſet ut ex eo aliqd tranſcriberet chartam cæpit. de qua Plini. lib. 13. ca. 11. b Harũdo. i. calam⁹. c Tũc qrit. ecce q̃ cito uirtutẽ faſtidiat deſidioſus.

harũdo c Humor.

Inq; manus[a] chartæ nodoſaq; uenit harũdo[b]
Tũc q̃rit[c] craſſus calamo q; pẽdeat humor[e]
Nigra[d] q; infuſa uaneſcat[e] ſæpia limpha.
Dilutas q̃rit geminet q; fiſtula[f] guttas[g]
O miſer[h] inq; dies ultra miſer. huccine rerũ[i]
Venimus at cur[k] nõ potius teneræq; palũbæ
Et ſilis regũ[l] pueris papare[m] minutum

Sepia. attramenti. ſ. d Nigraſe. q; attramẽtũ ſcriptorũ: qđ craſſũ aña calamo dependebat: nũc aq̃ dilutũ nimis fluat cõ q̃rit. Apđ ueteres ex atro ſæpiarum humore fiebat librariũ attramentũ. Sæpia autẽ piſcis eſt marinus. de quo Pli. li. 9. ca. 29. in prin. & ca. 30. 51. Celſus inqt. Mouent aluũ ſalſamẽta. Oſtrea. Pelorides. Echini. Muſculi. & oẽs teneri piſces. ſepiarũ attramẽtum. e Uaneſcat. querit attramentũ ita aqua dilutũ eſſe ut ex carta ſtatim abeat. f Fiſtula. calamus quẽ ſupra dixit harundinẽ. g Guttas.

Gutta. Stilla. gutta dicit cũ ſtat. ſtillat cum cadit. h O miſer. Summa arte & ſatyrica exclamatiõe cõduplicationeq; utit in deſidioſi excuſatões. Cum eni cerneret eũ in dies deteriorẽ futurũ. ex quo tam fatuã excuſationẽ deſidiæ ſue afferret in hanc ſignificationem doloris prupit. o magis atq; magis periture deſidia qui tam inepte piger es & ad hanc diſſolutionẽ lapſus. i Huccine rez. tanta ne & animi & corpis mollicie ſum⁹ ut uirtutẽ nullo labore partam uelim⁹. k At cur. Inſultat per irriſionẽ nimiæ molliciey. l Similis regũ. qui delicato uictu alunt. m Papare. i. comedere

Papp⁹. uel minutis ac blandiuſculis uerbis p̃rem appellare ut qdã ſentiunt. q; ſi p̃rem uocare ſignificat. per unicũ p ſcribendũ eſt. papas. n. pater eſt. &

Pappo. cum unico p ſcribit. Homerus in odyſſea. papaphile. i. pater care. Iuue. ſaty. 6. Timidus p̃guſtet pocula papas. Quidã uero pappare per geminũ p ſcribẽtes. pappũ. i. auu ȝ uocare debẽt. Feſtus & Auſoni⁹. Pappos auiaſq; tremẽtes Anteferũt p̃ribus ſeri noua cura nepotes. uel papare ẽ uerbũ tractũ a uoce puerorũ qui cibum petẽtes ita dicere ſolẽt. Cato de

Buas. liberis educãdis. Cum cibũ ac potionẽ buas & papas docent. & matrem

mãmam & p̃rem thatã. Et hoc uerbũ papare pro noĩe poſitum eſt hic. ut ſatyra. 1. Et noſtrũ iſtud uiuere triſte aſpexi. Et iſra ſaty. 6. Poſtq̃ ſapo urbi cu3 pipere & palmis uenit noſtrũ hoc maris exp̃s. ut ſit papare minutum. i. cibũ minutũ & cõfractum qualem pueri poſcunt appellantes ut dixim⁹ cibum papas. & potionẽ buas. Nec illis aſſentio qui minutal hoc loco pro minutũ legũt. Nam is cibus infantib⁹ haud quaq̃ cõuenit. de quo dixi in Iuuena. ſaty. 14. Heſternũ ſolitis medio ſeruare minutal ſeptẽbri &c̃.

Poſcis. & iratus mãmæ[a] lallare[b] recuſas.
An tali[c] ſtudeã calamo. cui uerba[d]. q̃d iſtas
Succinis[e] ambages: tibi ludit[f] effluis amens[g]
Cõtemnere[h]. ſonat uitiũ[i] p̃cuſſa maligne[k]
Reſpõdet uiridi p̃cuſſa fidelia[l] limo[m].

a Irat⁹ mãme. põt eſſe datiui caſus. mãme. ut ſit iratus. põt eẽ & genitiui ut ſic dicas. recuſas lallarẽ mãmæ i. blãditias m̃ris. quã mammã ut dictũ eſt appellabant antiq̃. Marti. li. 1. Epig. 128. Mãmas atq; tathas habet affra. ſed ipſa mãmarũ dici & tatharum maxima mãma põt. b Lallare. morẽ infantium exp̃ſſit qui m̃ri irati ſugere mãmam renuũt & blãdicias matris quæ flentibus liberis ſic blandiri ſolẽt. quidã tamẽ lallare blãdiuſculis uocib⁹ loqui infantiũ more legunt. Mãma uero & uber & mater eſt. c An tali. uerba deſidioſi excuſantis ſe tali calamo nihil ſcribere poſſe. Hora. lib. Culpanẽ fruſtra calami. d Cui verba. poetæ ſunt irridẽtis. q. d. teipſum: nõ me decipis. ſicq; ſubaudi das. ut ſit cui uerba das. tãq̃ fatuus iſta loq̃ris. e Succinis. cõpoſitum a ſub & cano. i. ſub murmuras. & tanq̃ fatuus iſta loq̃ris. q̃d aliã rem ex alia cauſaris. tibi perit tẽpus. in quo nihil agis. q̃d mihi has excuſationes ſuccantas. f Tibi ludiẽ. i. te illudis aut tua res agitur. ſumptũ eſt a ludo in quo agiẽ pro eo q̃ pecuniã expoſuit. g Effluis amẽs. apte fictili fracto & nõ bene cocto deſidioſum & mollem comparat. Terenti⁹ in heautonti. qui nũc luxuria & laſciuia deffluit. deciperis igiẽ tpe ſine actib⁹ trito. deſidiaq; laberis ac deperis. uirtute relicta qua expelluntẽ uitia. h Contẽnere. Hora. li. 2. ſer. ſaty. 3. Contẽnere miſer uitãda eſt iproba ſyren deſidia. i Sonat uitiũ. perſtat in metaphora uaſis cõfecti a figulo. in qua diligentiſſime uerba ſimilitudini accomodata ſubiũxit. oſtẽdens quẽadmodũ fictilia male cocta emptori uitiũ indicant ſi p̃cuſſa fuerint. ita & deſidioſus nullius uirtutis inueniri. k Maligne. de eſt. &c. l Fidelia. uas fictile in quo optime ſeruanẽ ſalſamẽta dicta q̃ fideliter recõdita ſeruent. ut iſra Diſce neq; iuideas q̃ multa fidelia putet.

Lallare.

Mãma.

Ludo.

Fidelia.

& dixi in Aulul'.Plauti. a Vdũ & molle. a metaphora nõ diſcedit.i.rudis & ſine aliqua uirtutis cognitiõe. & ideo denuo reformãdus.quale ẽ lutum qđ nondũ alicuius uaſis formã accepit. ſed rudis tñ eſt maſſa.es igiť crudus & aſſidua excitatura formandus.ut fictilia circumactu rotæ formanť. b Nunc nũc.cum ꝑperatione formãdus dũ tener & mollis es.& in quamcũq; partẽ faciliter flecti potes. c Acri. ueloci.& polita. d Sine fine. ſine iteruallo & inceſſanter nõ quia exitꝰ nullꝰ futurus ſit ſed ſine intermiſſiõe tẽporis donec ad finẽ perducaris.

Vdũ & molle[a] lutũ es.nũc nũc[b] ꝑpãdꝰ & acri[c]
Fíngẽdus ſine fine[d] rota.ſed rure[e] paterno.
Eſt tibí far[f] modícũ.puꝝ & ſíne[g] labe ſalínũ[h]
Q uíd metuas[i].cultríxq; focí ſecura patella[k]
Hoc ſatís[l].an deceat pulmonẽ[m] rumpe uẽtís

e Sed rure. Ironia eſt poetæ ocurrẽtis excuſatiõibꝰ deſidis.q.d. nõ mirũ eſt ſi liberalibꝰ ſtudiis & uirtutibꝰ nõ incũbis. cum maioꝝ diuitiis & auctoritate cõtentus eſſe poſſis.ex agris enim paternis quæ ad uictum ſint ſatis colligis.ut iam neceſſarium non ſit te uirtutem querere. f Far modicũ. hinc erũpit indignatio. cũ nec locuplex ſit.modicũ ergo

Far. ad menſurã & modũ & q̃tum ad uiuendum ſufficiat. Populuȝ ro.farre tñ trecentis annis uſum fuiſſe teſtatur Plini.lib.18.cap.7.circa med. g Purũ & ſine. i.ſine macula & defecatũ.nã ſalinũ argenteũ erat.hinc irridet hoĩs elationẽ & ſupbiam. h Salinũ. Hora.Ode.16.li.ſcđi.Splen

Salinũ. det in menſa tenui ſalinuȝ.uas in quo ſal poniť in menſa ſalinũ diciť. q.d.per ironiã.iam maioꝝ tuoꝝ gloria & auctoritate cõtentus eſſe debes cũ ſalinũ & patella maioꝝ tuoꝝ quibꝰ quondã in ſacris utebanť tibi relicta ſint.nam ſalino & patella utebanť ad ſacra.Vnde.c.fabricium ſcribit ualeriꝰ patellã deoꝝ & ſalinũ habuiſſe.Aemiliũ quoq; pappũ addit cuȝ hereditatis noĩe ea accepiſſet religiõis cauſa a ſe abalienãda nõ putaſſe. i Quid metuas. quia multi metu ne ſibi neceſſaria deſint maioribus opibus ſemp inhiãt.tibi inq̃t ironice nõ eſt metuẽdũ.etiã relicta uirtute cũ & diues & nobilis ſis. k Secura patella. quæ te ſecuꝝ reddat Ironice.q. d.ad quã parandã nullã curã & laborẽ ſuſtinuiſti.cum eã a maioribꝰ tuis

Patella. partã acceperis.patella ãt quã a patulo dixit uar. eſt diminutiuũ patine quo uaſe ad ſacra ueteres utebanť. Cice.de finibꝰ.quoſdã ita nõ religioſos eſſe tradit ut etiã de patella edãt. Titus liuiꝰ li. Patres ſacroꝝ cauſa patellã retinuerũt. l Hoc ſatis. oſtẽdit nõ ſatis eſſe tantuȝ fortunaꝝ hr̃e quantũ ad degendã uitam ſufficiat,cum recte uiuendi modus & ſcia

querenda ſit. dicit ergo. putas ne inde pẽdere nobilitatẽ hoīs. per quod etiã monet nec in aliena gloria nec in diuitiis ſed in ꝑpria ueraq; animi uirtute nobilitatẽ conſiſtere. m Pulmonẽ. An te inflare ſupbireq; de ceat ꝙ generoſo ſanguine clar⁹ ſis & ortus ex ſplendida nobiliq; familia ſicq; docet ut dictũ eſt nobilitatem homini parari non diuitiis neq; ma iorũ gloria. ſed & ꝑpria animi uirtute. unde Iuue. ſaty. 8. Nobilitas ſo la eſt atq; unica uirtus.

Stemmate[a] ꝙ thuſco ramũ milleſime ducis
Cenſoreq; tuũ[b], uel ꝙ trabeate[c] ſalutas[a].

a Stẽmate. Stẽma a nr̃is pro nobilitate generis ponit̃. Iuue. ſaty. 8. Stẽmata qd faciunt qd prodeſt pontice lõgo ſanguine cẽſeri. Stẽma græ. lat. corona dr̃ a ſtephano qd̕ eſt corono unã a latinis id uerbũ uſurpatũ ẽ pro ſtatuis maioꝝ. q̃ i atriis (ut ſcri. Pli. li. 35. ca. 2.) exp̃ſſis cera uultib⁹ ſingul̕ armariis imagies excipiẽtib⁹ diſponebant̃ ut eẽnt imagines q̃ comitarent̃ gẽtilitia funera. ſempq; de functo aliquo tot⁹ aderat familie ei⁹ qui unq̃ fuerat ppl̕us. Sueto. in Nerone. Caſſio lõgino Iuriſcõſulto ac lumib⁹ orbato ꝙ in uetere gẽtili ſtẽmate caii caſſii pcuſſoris cæſaris imagines retinuiſſet. Idẽ in Galba. Imperator uero etiã Stẽma in atrio ꝑpoſuerit quo paternã originẽ ad Iouem maternã ad paſiphẽ minois uxorẽ refferret. Mar. lib. 4. Epig. 40. Atria piſonũ ſtabant cum ſtẽmate toto. b Cẽſoreq; tuũ. Cẽſura auctore plutarcho maxime oīum magiſtratuũ reuerẽtiæ eſt. plurimeq; poteſtatis. tum in aliis rebus tum maxime ad moꝝ emendationẽ. Nam e ſenatu remouere põt. equitib⁹ auferre equos notare infamia. cẽſum agere unde nomẽ. luſtrũ condere. In quinquẽniũ ea retinebat̃. Altero ex cẽſorib⁹ mortuo alteꝝ magiſtratu ſe abdicare oportebat. c Trabeate. uel ꝙ trabeã inſignẽ ueſtem indut⁹ cenſorem gentilitiũ tuu; ſalutas. Neronem notat ſed latenter. Nam ei cõſtat togam uirilẽ ante tẽpus decreto ſenat⁹ maturatã ut ſcribit tacitus. quo capeſſende rei pu. habilis uideret̃ decretũ inſup claudio libẽter adulationib⁹ ſenatus cedente ut uigeſſimo ætatis anno cõſulatũ nero iniret atq; interim deſignat⁹ procõſulare ipe riũ extra urbẽ haberet. ac princeps iuuẽtutis appellaret̃. additũ noīe ei⁹ donatiuũ militi. Cõgiariũ plæbeis. & ludicro circenſiũ. qd̕ acquirendis uulgi ſtudiis edebat̃. Britãnicus in p̃texta. Nero triũphaliũ ueſte tranſuecti ſunt ut ſpectaret ppl̕us hunc decore iperatorio: illũ pueri habitu. Hinc ergo excãdeſcit poeta: hinc fremit oſtẽdẽs animi generoſitate nõ aũt iperatoriis ornamẽtis nobilitatẽ hominis cenſeri. quib⁹ rebus nero ppl̕o ſe oſtẽdebat. Trabeate. aũt uocatiuũ poſuit pro ntõ ut ſit Trabea

Stẽma.

Cẽſura.

Nero.

Britannicus.

Trabea tus ſalutas. Iuue. uero ntūm pro uocatiuo poſuit ſaty. 14. Et cētum uil-
las temerari⁹ aſpice portus. pro temerarie Trabeam ſatyrica aſtutia ap
pellat ueſtē triūphalem: ne in principem tam aperte inuehi uideaẜ. Tra
beis accipio inqt Pli. li. 8. ca. 48. circa med. Vīos fuiſſe reges. ſed augu-
rum fuiſſe. docet Virg. li. 7. æne. Ipſe quirinali lituo puaq; ſedebat ſucci
ct⁹ trabea. Augures ex primorib⁹ pſtātioribuſq; urbis cōſueuerūt eligi.
Cicero. unde Ci. gloriaẜ in bruto ſe a. Qu. Hortēſio uiro clariſſimo in collegiū
Augur. augurū fuiſſe cooptatū. Quintū quoq; Mutiū Sceuolam augurē fuiſſe
cōſtat: quē in templo ueſte arā ipſam amplexantē Syllani interfecerūt.
augur licet maximoꝝ criminū cōuictus ſacerdotio nunq̄ mulctaẜ. quia
nō honoris nec magratus ſed ſciētiæ atq; artis cuiuſdā potius nomē eſt
augur. quæ nō pōt auferri. ſicut nec medico medicina. nec muſico can-
tandi peritia. d Salutas. ad id nō ſine indignatiōe reſpexit. quod ludi
Nero. cro circenſiū Nero obuius britannico ueſtem triumphalē indutus eum
nomine ſalutauit: cum & ipſe a britannico nomine ſalutaretur.
a Ad populū.
ſenſus ē. hos tuos fauſt⁹ & ueſtes tuas.

Ad ppl'm[a] phaleras[b]: ego te it⁹[c] & ī cute noui[d]
Nō pudet[e] ad morē diſcīcti[f] uiuere nactæ[g]

Hanc tuā ge-
neris claritatē. & externa ornamēta. i. inſignia īperatoria qbus te oſten-
tas: ad populū defer. qui ut ait Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 6. Fame ſeruit ine
ptus. Qui ſtupet in titulis & imaginib⁹. nō aūt oſtentes mihi ego enim
noui te & intrinſecus uitiatū eſſe cognoſco. q. d. Ex hac ambitiōe nobi-
Phalara litatē hois nō pendere. b Phaleras. honeſta & ornata dicta ac Nobili
tatis oſtētationem: ſumptū ab equis qui huiuſmōi ornamētis gaudēt.
Iuue. ſaty. 11. Magnorū artificū frāgebat pocula miles. ut phaleris gau
deret equus. nam phaleræ ꝓprie ornamēta ſunt equoꝝ Virg. lib. 5. Pri
mus equum phaleris inſignem uictor habeto. c Intus. in animo &
conſcientia. d Noui. q; uitioſus es. e Nō pudet. Mirus eſt ardor
poetæ. Non putas tibi turpe eſſe more nactæ inſani hominis uiuere. i.
Diſcīct⁹ nullā uirtutis ꝓrſus curam habere. ſed ſola maioꝝ tuoꝝ gloria efferri.
Accīct⁹ f Diſcincti. diſſoluti. negligentis. perditi. & intēperantis. Perſius ſaty.
4. Cū bene diſcincto cātauerit ozima uerne. diſcinctos antiq negligen-
tes & deſides appellabāt. Horati. Ode. 1. Epodon. Diſcinctus aut pdam
Cīctut⁹ nepos: cōtra Accinctos & cinctutos ſolertes ſtrēnuoſq; uocabāt. qđ a re
ipſa deductū eſt. Molles eni demiſſis diſcinctiſq; ueſtibus uti ſolēt. Stre-
nui uero atq; induſtrii quo ſint ad res exequendas ꝓmptiores ſuccincti
icedūt. de hoc ſcripſi in dictionario. Et in. 8. æne. Virg. in fi. g Nactæ.

nomē deſidis uulgaris uiliſſimi & infamis hominis. Hora.ſaty.6.in fi. ungor oliuo. Non quo fraudatis īmundus nacta lucernis. Iuue.ſaty.8. Cum panſa eripiat quicquid tibi nacta reliquit. a Sed ſtupet hic. ſtupidus inſanus & attonit⁹ in uitiis factus eſt. Attonitos eni appellat cornelius celſus quoq; & corp⁹ & mens ſtupet. fit interdū ictu fulminis interdum morbo. Dum nactā excuſat uitioq; in gurgite merſum neq; uirtutem a uitio diſcernentē3. ut qui penit⁹ itēperans factus ſit. & culpa ppe modu3 carere aſſerit qm̄ quid pdat ignoret Nacta.

Sed ſtupet[a] hic uitio[b]. & fibris[c] icreuit opimū
Pingue. caret culpa. neſcit qd pdat. & alto[d]
Demerſus. ſūma rurſus nō bullit[e] in unda.
Magne[f] pr̄ diuū ſæuos punire tyrānos

oſtēdit eorum excuſationem accipiendam non eſſe. qui optima mentis ualitudine uirtutem negligunt: ſed acerrima caſtigatione dignos eſſe. qui cum ingenio ualeant incōtinenteſq; tantūmodo ſint atq; emendari facile poſſint: opibus ac fama adhuc integris. deſidie luxuiq; ſe dedant. b Uitio. ſubaudi naturæ & conſuetudinis qua incaluit & craſſi cordis factus eſt ut peccare nō ſentiat. & ſimiliter merſus neſciat emergere nec a malis ſuis ad bona uerti poſſit. c Fibris increuit. quia min⁹ ſolertes habent qbus ut ſcri. Pli. li. 11. ca. 37. uerſus fi. Venter eſt obeſus. Cu3 pinguia eſſe dicat eius pcordia in qbus ppter calorē ſciētiæ ſedes locata eſt mirū in modū inſaniā eius exaggerat. d Et alto. & tanq̄ in pfundā uoraginē merſus nunq̄ ad ſupiora reuertit. e Nō bullit. metaphora ſū pta ab hiis: qui ſemel aqua īmerſi nō facile emergūt per quod docet eos qui uitio naturæ laborēt nō poſſe ad ſanā mentē reuerti. Nam hii quos magnitudo criminū merſit neceſſe eſt uitiorum mole grauatos neſcire quomō uirtutem cognoſcant uel qua arte ſceleribus careant. peccatum enim quod per penitentiā non diluit mox ſuo pondere in aliud trahit. Fibre. f Magne pr̄. Exclamatio eſt poetæ in eos qui nulla uirtutis uia icedūt. totus tn̄ fremitus in nerone3 fertur. qui oī libidinis genere ætatē ſuam exercuit ut auctore trāquillo petulātia libidine luxuria auaricia crudelitate flagraret. ſed ne in principē inuehi uideat generaliter oīum principum ſæuitiā inſectat. pcatur igitur deos ut uirtutū cōtemptores & prauos nulla alia pena afficiant q̄ ut uirtutē cōtemptā cognoſcant & uirtutis fulgorē cernētes. illa ſe carere ſua culpa itelligant. & ſic dolore neglectæ uirtutis angant. quæ hoīes ex ſtoicorum ſentētia beatos & felices ef

ficit. a Haud alia. nõ diſſimili pænaruꝫ conditiõe q̄ ut uirtutẽ cogno
Libido. ſcant & cognitã deſerant. b Libido. oīs imoderata cupiditas dicit. cui ut Cicero in tuſculanis ſcribit ſubiecta ſunt ira. excandeſcẽtia. odium. inimicitia. diſcordia. indignatio & cætera huiuſmodi. c Mouerit. i. cum diu omnia libidinuꝫ genera exercuerit malignitas & cupiditas eoꝝ praua. d Virtutẽ. ſubaudi q̄. e An ne magis. Cruciat⁹ corpis minores eẽ tormẽtis animi per cõparationẽ oſtendit ſimul occurrens tacite obiectioni dicẽs eos qui uirtute contẽpta turpiter uixerũt grauiori quidem pæna affici cõſciẽtia uitæ turpiter actæ q̄ quos phaleris & dioniſi⁹ cruciarũt. eſt aũt ordo. æra ſiculi iuuenci gemuerunt magis. & enſis pendens laquearib⁹ auratis terruit magis purpureas ceruices.

Haud alia[a] rõne uelis: cum dira libido[b]:
Mouerit[c] ingeniũ: feruẽti tincta ueneno.
Virtutem[d] ut uideãt: intabeſcantq; relicta.
An ne magis[e] ſiculi[f] gemuerũt æra iuuenci.
Et magis auratis pendẽs[g] laq̄aribus[h] enſis
Purpureas[i] ſubter ceruices terruit. imus[k]
Imus p̄cipites q̄ ſi ſibi dicat & intus

f Aera ſiculi. i. hii q p æneũ thaurũ phalaride agrigẽtinoꝝ tyrãno ſeuiſſime cruciabãtur. huic cũ crudelitate & omni ſæuitia flagraret. Perillus optimus opifex ſceleſto cupiens placere tyrãno æneum thaurũ cõſtruxit ut incluſus reus ſubiecto igne torqueret. & uox hoīs grauiter exclamantis mugitũ
Phalariſ bouis imitaret. Cæteruꝫ phalaris pillũ tanti muneris artificẽ incluſum
Perillus ipſo thauro primũ graui periculo mortis affecit ut prim⁹ artis ſue periculum faceret. nã turbat⁹ eſt phalaris ob inſitã opinionem crudelitatis ſuæ. Oui. li. Vt munus munere pẽſes. Da p̄cor igenio munera digna meo. Dixerat & phalaris pæne mirãde reptor. ipſe tuũ p̄ſens imbue di-
Dioniſius. xit opus. g Pendẽs. Hic cruciatũ tangit demodis aſſentatoris dioniſii ſyracuſani. de quo. Cic. in. 5. tuſcul. h Laquearib⁹. Laquearia paruæ
Demodes. quedã cõnexitates in cõtignationib⁹ teſtudinibuſq; ædificioꝝ ſunt quæ uariis colorib⁹ adornant. Virg. li. 1. æne. Pendẽt lichni laquearib⁹ aureis
laquear & dixi in. 1. & in. 5. tuſcul. Cic. & in Ode. 16. Hora. li. 2. car. Laqueata circum tecta uolantes. i Purpureas. demodis ſcilicet cultu regio ornatis. k Imus im⁹. nũc oſtendit cruciatũ animi quo affligitur ex uirtute neglecta. dicens an magis affligit qui crudeliſſime a tyrãnis torquet. q̄ qui cõſcientia ſcelerum agitat⁹ ad ſe ipſum intra ſe loquit. Imus imus p̄cipites i. omni prorſus ſpe ſalutis deſtituti ferimur. ſicq; docet longe grauiora

eſſe mentis uulnera & animi tormēta q̄ corporis cruciatus. Nec magis a tyrānis tortus cruciaṫ q̄ ille qui infælix ac miſer intus cōſcientia coruꝫ ſcelerū palleat quæ fidiſſime uxori narrare nō audeat. unde. Ouid. li. Mens eſt quæ ſentiat ictus. a Q̄d ꝓxima. tanto dolore cōficiṫ & pudo re ipediṫ ob amiſſam uirtutē ut iam cum uxore cōmunicare nō audeat. ſed itus tm̄ rumpaṫ. b Sepe oculos. Occurrit excuſationi deſidioſi: ꝓbans illū per ætatē nō peccare ꝙ uirtutibus nō inuigilet. ſed per deſidiam potius & negligentiā quod ſibi dicit eueniſſe dum puer eſſet nā utilib⁹ ſalubribuſq̄ cōtemptis uoluptuoſa & delectabilia quæſiſſe ſcribit. uerum annuit ſe tunc uenia dignū fuiſſe utpote. qui rerū ignoratiōe uitio ætatis deliquerit. Sed cū ipſe tam ſæpe admonit⁹ ſit. ad eamq̄ rerū cognitionem deuenerit ut optime uitiuꝫ poſſit a uirtute diſcernere eum uenia dignū non eſſe ſignificat. c Tingebā. ungebā. linibā. d Oliuo. Oleuꝫ oculis infuſum quandā lippitudinē rep̄ſentat quā in filiis dum parētes metuūt eos a lectione auertūt. Ipſe ergo perſius ne ſe ad rhetores cōferret ſæpe oculos oleo linibat: ut uitio oculorum laborare uideretur. Perſius. Oculus Oleū.

Palleat ifœlix: qd' ꝓxima[a] neſciat uxor.
Sæpe oculos (memi) tingebā[c] puus oliuo[d]
Grādia[e] ſi nollē morituri uerba[f] catonis[g].

e Grādia. i. ſi rhetoricē diſcere nollem. ex cui⁹ p̄ceptiōe diſcebant declamare. Nam in ſcholis Rhetoꝝ talis declamatio p̄ponebaṫ. Catoni longe melius fuiſſe mortē ſibi cōſciſcere q̄ in manuꝫ cæſaris puenire. Nam cum in libia duce ſcipione partes pōpeiane a cæſare ſuperatæ deletæq̄ eſſent cato qui tūc utice cum pte exercit⁹ ſe cōtinebat. accepto cladis nūcio oibus rebus diligentiſſime cōſtitutis. longa orōne de animoꝝ imortalitate habita ad amicos: lectoq̄ de eadē platōis libro. liberis ſuis. l. Cæſari qui tūc ei pro queſtore fuerat cōmendatis & ſine ſuſpitōe uultu atq̄ ſermone quo ſupiore tēpore uſus fuerat: cū dormitū iſſet. ferruꝫ intro clam in cubiculū tulit. atq̄ ita ſe traiecit. Quē poſtea uticēſes ſepulchro ſplendide mandauerūt. unde ſibi poſt mortē uticēſis cognomē adiuenit In eius poſtea laudē cicero librū ſcripſit. Cæſar duos cōtra in calūniam eius cōpoſuit. anticatoneſq̄ appellauit. ut Appian⁹ & lucanus libro. 9. Anticato. f Uerba grādia. quæ erāt de nece catonis uiri tam grauis & ſeueri. nō aūt refferas hoc ad librū platonis: quē ante necem ut ſcri. Appian⁹ li. legi nō placet. qd eni ad pueroꝝ exercitationē ea cōferebāt. hæc autē ſic ad declamationes qbus ingenia adoleſcentiū exercebātur. g Catonis. quē ſuadebant mori debere. hæc eni erat ratio ſuaſionis in declamatiōe.

a Multū. Ordo eſt ſi nollē diſcere uerba grādia morituri catonis mul-
tum laudanda ab inſano magr̄o. magr̄i.n.diſcipulorum declamatiões
Inſan⁹. laudabant:ut eorum ingenia excitarentur.quia uirtus laudata creſcit.
In. b Inſano. ualde ſano ac docto.in ꝑpoſitio interdū auget. Virgil.li.12.
i pri. Turnus ut infractos &c̄. Luca.lib.4. Infectaq́ꝫ ſemp punica bella.
c Que pater. patres gaudio affecti.& ut nomen filiis cōpararent.ami-
cos domū ducebant ut filios declamantes audirēt cū aliqd recitaturi eēnt. Iuue. ſaty.7. ꝑtin⁹

Diſcere ab[b] inſano multū[a] laudāda magr̄o
Quæ pr̄[c] adductis ſudās[d] audiret amicis
Iure[e] & enī id ſūmū qd dexter[f] ſenio[g] ferret

accipe qd do.ut totiēs illū pr̄ audiat. d Sudans. Incertū eſt an ſmōis
Sudo. magnitudine ſollicit⁹. An metuēs ne fili⁹ male recitet. An ob lætitiā ap-
poſitæ recitātis. An forſitā ob laborē in amicis cōuocādis. e Iure ꝫ.n.
i.id ꝑcipuū & potiſſimū erat in uoto & deſiderio meo. ponit.n.uotum
Votū. pro deſiderio, ut hora.ſaty.6.li.ſcdi in pri. Hoc erat in uotis. Et merito
iure ait ꝑpter ætatē puerilē: quàm ludicra magis q̄ grauia uiriliaq́ꝫ dele
ctant.q.d.legitima quidē ratione ludos ſectabar pueri.& quia puer erā
ut nō ſim accuſandus cū ætati imbecillæ obſequerer. f Dexter. Apud
antiquos ludus erat tallorꝫ & theſſararū. Teſſera quatuor laterum erat.
Teſſara Talus ſex in qbus ꝑficta erant denominata. Alia a diis Alia ab heroibus
Talus. alia a claris hoibus, aut a meretricib⁹. nō nulla uero a qbuſdam nunc in
Punctū laudem nūc in uituperationē accidētib⁹ nomē accipiebant.& ut Pollux
ſcribit: punctū fuit qd̄.8.ſignificabat: idq́ꝫ ſteſicorꝫ dicebat̄ qm̄ ſteſicori
ſteſicor⁹ ſepulchrū qd̄ erat in himera urbe ſicilie.8.angulorꝫ fuit. Erat & aliud
himera. punctū.qd̄ euripidiū dixerūt qd̄.40.ſignificaret. qm̄ uidet̄ euripides
Euripi- unus fuiſſe.40.ꝑfectorꝫ poſt.30.tyrānos athenis eiectos. Teſſaras ꝑte
des. rea cubos dici græce ſcribūt.& Gelius ex uarronis ſnia. & Macrobius qd
quadra- feſtus quoq́ꝫ affirmat. Aſtragalos uero latine talos uocari. Iulius tamen
ginta. pollux diligētiſſimus apud græcos ſcriptor: oſtēdit aſtragalū teſſaram
Cubus. eſſe.cū ait duo latera eſſe in Aſtragalo hoc eſt duo puncta & quinq́ꝫ quæ
aſtraga- in hoc ut ſcribit nō ſunt in cubis. Teſſaram autē talo inferiorē eſſe decla
lus. rat Martial̄.li.13.Epig.1. Nō mea magnanimo depugnat teſſara talo.
Et alibi li.14.diſt.15. Nō ſum talorꝫ numero par teſſara.ut oīno Aſtra-
Dexter. galus teſſara latine dici debeat nō talus. Dexter ergo ſenio.i.ꝑpiti⁹ fæ-
Venus. lix.& utilis. Nam in talis ſenio & uen⁹ lucrum afferebāt. Canis uero dā-
Canis. num & Iacturā.unde trangl.in Auguſto, talis iactatus ut quiſq́ꝫ canem

aut ſenionē miſſerat i ſingulos talos ſingulos denarios in mediū cōferebat:quos tollebat uniuerſos q uenerē iecerat. Hora.lib.1.Epl'a.19.Quē damnoſa uenus quē p̄ceps alea nudat.& in Ode.7.li.ſcđi car.Quem uenus arbitrum dicet bibendi. g Senio. hic quaternarium ſignificabat. a Dānoſa. Que iacturā afferebat. Propertius.ſp dānoſi ſubſiluere canes. Hora.li.3.Ode.6.in fi. Dānoſa q̄d non iminuit dies.erat unitas in uno latē tali:ſignata.Oui.li. Dānoſas effugiaſq; canes. b Raderet. aufferret. c Anguſte. in quā humide fixam pueri nuces iaciebant. — canicula

Scire erat in uoto: damnoſa[a] canicula quātū
Raderet[b]:anguſte[c] collo nō fallier orcæ.
Heu q̄s callidior buxū[d] torquere flagello[e].
Haud tibi[f] iexptū[g] ē curuos[h] deprēder[i] mores
Q uæq; docet[k] ſapiēs braccatis[l] illita[m] medis[n]

ri nuces iaciebant. Orcus aūt pluto dicitur.de quo Ode.28.Hora.lib.1. car.& infra.Menaq; q̄d prima nōdum defecerit orca.Orca uas eſt fictile lato aluo anguſto ore ac fundo. lōgiori collo in quā inter ludētes pueros qui nucem inieciſſet uictor erat. Ab ea orcula diminutiuū deducit. Cato de re ruſtica.Cyminū feniculū rutam mentā in orculā cōdito. Ex ea quoq; nō nulli urceū atq; inde per diminutionē urceolū dici uolunt. d Buxū. hoc eſt turbinē ex buxo.quo ludo pueri exercent. Tibull⁹. Nā q; agor ut per plana citus ſola uerbere turbo. Quem celer aſſueta uerſat ab arte puer. Virg.li.7.æne. Ceu quondam torto uolitans ſub uerbere turbo. Quē pueri magno in gyro uacua atria circū. Intenti ludo exercent. Eſt eni turbo in oui ſilitudinē tornatū ul' in modū pile lignee q ab anguſto icipiens ſurſum uerſus in latitudinē migrat. un̄ forma turbinata noiatur q̄d nunc trocho dicit. Eſt aūt & hæc buxus & hoc buxū. Virg. li.2.geor. Tympana uos buxuſq; uocant berecinthiæ mr̄is ydee. Et lib. 2.geor. Et torno raſile buxum. e Flagello. crebra eni ſcutice pcuſſione in gyrū uertitur. Virg.lib.7. Dant aios plagæ. f Haud tibi.) Indignat in deſidem dicēs illū excuſari nō poſſe:qn̄ iam ea ſit ætate ut cognoſcat quæ mala quæ bona ſint & ea oīa quæ a philoſophis diſputent. & q; bonarū artiū ad uirtutem ducētiū nō eſt ignarus. q̄bus uerbis oſtendit niſi deſidiā euitarit maiorē rephenſionē mereri:q̄ ſi litterarū & doctrine ignarus eſſet. g Inexpertū. incognitum. h Curuos mores. turpes. prauos atq; diſtortos.i.uitia q̄.n. recta ſunt bona & utilia iudicant. Perſius ſaty.5. Appoſita itortos extēdit regula mores. cōtra rectos mores dicim⁹.i.uirtutē. i Deprehēdere. cognoſcer. k Queq; docet. Et plane

Marginal notes: Orca. Orcula. Vrceus. Vrceol⁹ Orcus. Turbo. trocho. Buxus. Mos.

Stoici. philoſophiæ recteq̨ uiuēdi pcepta cognoſti qualia ſtoici docent.i.phi
Pyſiana qui a ſtoa.i.porticu ſunt appellati. Nam athenis portic⁹ erat. quæ pyſi-
cta. anacta uocabat̃.refferta uaria & multæ ſcientiæ pictura Polignoti tha-
ſii teſte laertio in zenone. & Pli.li.35.ca.8.in fi.& cap.9.poſt princi. In
hac porticu Darii xerſiſq̨ perſarũ medorũq̨ regis in græciã tranſit⁹& ſa
laminiũ illud male pliũ & turpis deinde fuga depicta erãt. In qua cũ di-
Zeno. uerſis tpib⁹ Iã.1430.ciues iterfecti fuiſſent uoluit zeno locũ illũ ſtabi-
lem atq̨ iuiolabilem reddere. Quare cœpit in illa docere ad quē eo audi
endũ diſcipuli cõfluentes qui antea zenoni dicebant̃.poſtea ab ipſa por
ticu ſtoici ſunt uocati. l Brachatis. Braccas ſcri.Dio. Veſtes eē q̃s gal
Braccæ li ad terrorē intonſas & uarii coloris ferũt. eaſdem græci eodē auctore.
Anaxiri Anaxiridas uocant.Diodoro adſtipulat̃.Iuue.ſatyra.2.in fi.Mittentur
das. braccæ.& Cornelius tacit⁹ ita ſcribēs. At cecina uelut relicta poſt alpes
ſæuitia ac licētia modeſto agmīe per italiã iceſſit.Ornatũ ipi⁹ municipia
& coloniæ in ſupbiã trahebant q̨ uerſicolori ſagulo braccas barbarũ te-
gmen idutus togatos alloqueret̃.Braccas item ueſtes eſſe docet Sueto.
in Cæſare cum ait Gallos cæſar in triumphũ ducit.Idem in curia Galli
braccas depoſuerũt latũ clauũ ſũpſerũt. m Illita.i.picta. n Medis.
Medorũ talis eſt ſitus.Nã habēt parthos & caſpios ab ortu a meridie ſi-
Media. thacenen & ſuſianē & pſida.Ab occaſu Adiabenē. A ſeptētrione Arme-
niã.dicti aũt medi a medo filio medeæ q ut ſcri.Dio.ibi regnauit.

a Indetonſe.
i.nõ tõſa mo
re ueterũ.qui
nõ tõdebant̃
Virgi.li.

Porticus.in ſõnis q̃bus idetonſa[a] iuuentus.
Inuigilat:ſiliq̃s[b] & grãdi[c]paſta polenta.

Ora puer prima ſignãs intonſa iuuēta. b Siliquis. hic ſiliquas poſuit
pro leguminib⁹. hæ.n.generaliter ſignificãt tegmenta & folliculos le-
guminũ & cæterarũ frugũ.unde Pli.li.12.ca.7.circa princi.Piperis ſili-
Siliqua. quas appellat.Virg.iñ Geor.li. Grandior ut fœtus ſiliq̃s fallacib⁹eēt
Et quãuis igni exiguo pperata maderēt.hoc aũt dicit ex pythagore ſñia
qui cũ ſentiret aĩos hominũ poſt mortē migrare in noua corpa uel ho-
minũ uel brutoꝝ a carnib⁹ abſtinendũ eſſe ſuaſit.ne.ſ.edēdo in animos
humanos ſæuirent.ſed hortēſib⁹ tm̃ ueſcendũ dicebat.unde Oui.li.
Heu quantũ ſcelus eſt in uiſcere uiſcera cõdi. Congeſtoq̨ auidũ pingue
ſcere corpe corpus.Alteriuſq̨ aĩam aĩantis uiuere læ tho. Iuue.ſatyra.3.
Viue bidẽtis amans & culti uillicus horti.unde epulũ poſſis cẽtum dare
pithagoreis.Idē ſaty.15.in fi.Vel quo nõ fugeret ſi nũc hæc mõſtra ui-
deret pithagoras,cunctis aĩalibus abſtinuit qui tanq̃ hoĩe & uētri idulſit

non omne legumen. De ſiliqua p̄terea arbore lege Plini.li.13.cap.8.
c Grandi. habundāti. d Polenta. i. tenui faciliq; uictu cōtenta. Polē Polēta.
tam aut pluribꝰ modis fieri docet Pli.li.18.cap.7. circa med. a Litra.
Nō te fugit enī queadmodu pithagoras uirtutis uitiorūq; uiam ſimili
tudine ipſilon.y. litterę demōſtrauit. Ordo eſt. Et littera quæ diduxit ſa
mios ramos mōſtrauit tibi callē ſurgentē dextro limite. b Samios. i.

Et tibi q̄ ſamios[b] diduxit littera[a] ramos
Surgentē dextro mōſtrauit limite callem[c]
Stertis adhuc[d]: laxūq;[e] caput cōpage ſoluta

pythagore q auctore Trogo pompeio ſami demarato locuplete negociatore prenatus eſt Samos. Pythagoras.
uir omni doctrinaꝶ genere excellētiſſimus. mortuus eſt metaponti qđ Metapōtus.
oppidū eſt quo tertia Italiæ regio finiē. Pli.li.3.ca.11. in prin. tāta olim
admiratione ut ex domo eiꝰ templū facerent eūq; pro deo colerēt. obiit
aūt eo anno ut ſcri. Euſe. quo uolſci coriolū perdiderūt. Pythagoras aūt
per y litterā quæ in duas ptes diuidiē ſignificauit nobis duas eſſe ꝓpoſi coriolū.
tas uias quarū dextra ardua & anguſta nos ad uirtutē inuitaret. Siniſtra
uero lata. & ampla uitiis pateret. Nā biuiū y litteræ ab anguſto incipiēs
iuuentutis ſpēm p̄fert. quo tēpore hoies incerti ſunt uitia ne. i. partē ſi
niſtram an uirtutē. i. partem dextrā ſequanē. Virgi. li. Littera pytha
gore diſcrimine ſecta bicorni &c̄. eam litterā aliqui philoſtratis aucto
ritate nixi palamedē inueniſſe crediderūt. q; cum olim in cōtione Achi
ui forent atq; ex cōſueto grues uolarēt: ulixes palamedem reſpiciēs ait
Grues achiuis teſtibꝰ inuentionē ſibi litteræ uendicant cui Palamedes. Palamedes.
Ego ſane inquit litteras nō iueni. ſed ab auibꝰ iuentas fateor. Nam is ut
ſcri. Cornelıꝰ tacitus: tēporibus troianis.16. Litterarū formas inuenit.
Claudianꝰ. Pendula ceu paruis moture bella colonis. Thracia cū tepido
permutāt ſtrimona nilo. Ordinibꝰ uariis per nubila texitur alis littera
pēnarūq; notis inſcribiē aer. Mar.lib.13.Epig.75. Turbabis uerſus nec
littera tota uolabit unā perdideris ſi palamedis auē. Lucanꝰ li.5. Et tur
bata perit diſperſis littera pennis. Pli. tamē lib.7.cap.56. poſt prin. ſcri
bit ſimonidē quatuor lr̄as iueniſſe. ypſilon. Zita. Capa. Omega. Ad qđ
tradit corneliꝰ p̄cipuum ſimonidē poſt palamedem cæteras reperiſſe.
c Callē. arduū ac difficilē. ſed glorioſum & certū. d Stertis adhuc. cuꝫ
ætate tam grādi ſis nondū ad uirtutē excitaris. ſed crapula marcidus uix
caput ſuſtines. e Laxūq;. i. diſſolutū. Apertū ſomno caput. ꝓpter Cal
uariæ ſuturas dixit. quarū ut celſus octauo ſcribit: duæ ſup aures: tēpora

a ſupiore capitis parte diſcernūt. Tertia ad aures per uerticē tendēs: occipitiū a ſummo capite deducit. Quarta ab eodē uertice per medium caput ad frontem ꝓcedit. f Compage. bene deſidioſi hois mores expſſit dicim⁹ compagē & cōpaginem. a cōpingendo. a Oſcitat. Oſcitādo euaporas qđ heri comediſti & bibiſti. & cum animi ſecuritate ut negligens cōcoquis. Virg. æglo. 6. Inflatum heſterno uenas ut ſemꝑ iaccho.

cōpago

Oſcito.

Oſcitatio. n. ex ai ocio & ſecuritate ꝓuenit. Oſcitātes igit̄ ſecuri & nihil ꝓuidentes. Teren. in andria. Amio

Oſcitat^a heſternū diſſutis^b undiq; malis.
Eſt aliqđ^c quo tendis: & in quo^d dirigis arcū.
An paſſim^e ſeqris^f coruos^g: teſtaq; lutoq;
Securus^h quo pes ferat: atq; ex tpe^i uiuis.

to metu iter oſcitātes opprimi. Oſcitare aūt eſt os totū adapire qđ interdum excitatis a ſōno euenit. licet iterdū & deſidia fiat. unde & oſcitatio & Oſcedo deducit̄. A. Gellius li. 4. Sed cū ille deierаſſet iuictiſſimū ſe ſe & repugnantē oſcitatione uictū teneri. quæ eo uitio qđ oſcedo appellatur: tū notæ iam deſtinatæ exēptus eſt. de hoc dixi in Mænechmis plauti. b Diſſutis. hoc oſcitantib⁹ ꝓpter futuras malarū accidit. Malæ. n. celſo auctore in ſūma parte ſingulas trāſuerſas ſuturas hñt. A mediiſq; narib⁹ aut ſupiorꝫ dentiū gingiuis per mediū palatū una ꝓcedit. aliaq; trāſuerſa idē palatū ſecāt. c Eſt aliqđ. Propoſuiſtí ne aliquē finē ad quē pergas & quo uita tua ſit directa. an uero uagus & fluctuans erras. per ironiā interrogat. In reb⁹ aūt humanis plures ſunt fines. ſed is omniuꝫ ſm phos potiſſim⁹ habet̄: ad quē reliqui tendūt. Quicqđ. n. faciunt homines ſeu nauigēt ſeu ædificēt ſiue alia queuis gerāt: ob id faciunt ut ad ultimū finē ꝓueniāt. ad uitā. ſ. beataꝫ. Dicit ergo poeta. Eſt ne tibi finis quiſquā ꝓpoſitus. q. d. Ex nulla qdem rōne uita tua pēdet. d In quo. i. mentē tuā. Metaphora eſt ſumpta a ſagittariis ſignū in quo ſagittā dirigant inſpectātib⁹. e An paſſim. An more coruorꝫ nullo certo meatu uolantiū per cenoſam ſtratāq; uiā duceris. tanq̄ nihil ꝓuidēs & nihil de futuro cogitās. ſumptū a pueris qui ſine ulla p̄meditatiōe aues plerūq; ita ſtulte inſequunt̄ luto & lapidib⁹. ut in foueas ferant̄ ꝑcipites. Hora. li. Sic ueluti merulis intent⁹ decidit auceps In puteū foueāq;. per qđ oſtēdit eos quoꝶ uita nulla rōne & cōſcilio regitur in magnas miſerias deuenire. f Sequeris. Lapidib⁹ iſectaris quod eſt inertiū & ſtultoruꝫ. g Coruos. i. prauos & a uirtute deuiantes ſine ullo reſpectu. Iuue. ſaty. 2. Dat ueniā coruis: uexat cēſura colūbas. h Securus. qa nihil cōſide-

Malæ.

compoſitio.

Coruus

ſeret. i Ex tpe. i. ut ſe ſe dát tpa. nihil oíno penſi hñs quid futur⁊ ſit. nihil putans itereſſe quo te pedes ferát. a Hellebotũ. Monet homines ætate iuuenili ſũmo ſtudio bonis artib⁹ & diſciplinis inuigilandũ eẽ: cauendũq; ne uitia in nobis inueteraſcát. Optima utens ſiſitudine. ſicut eni morbo anteq̃ uires adaugeat occurrẽdũ eſt. qm̃ illi cum ingraueſcit fruſtra remediũ adhibet. ſic uitiis anteq̃ illis occupemur repugnãdũ ẽ. Nã ubi in animis nr̃is penitus iſederint difficillime dimouentur. Helleborũ uero herba eſt q̃ ueratrũ a latinis uocatur.

helleborus.

Hellebo⁊[a] fruſtra: cũ iá cutís ægra[b] tumebit
Poſcẽtes uídeas. uenienti occurrite morbo.
Et qd opus[c] cratero magnos[d] ꝓmitteř mõtes
Díſciteq;[e] o miſerí & cauſas cognoſcité[f] rerũ
quid ſum⁹[g]. aut qd nã[h] uícturi gignĩm ordo[i]

qua & cerebrũ & bilis purgant & hoís inſania emendat. b Cutis egra. i. In ydropiſim incideris: quo morbo cutis inflat. ſi helleboro ſanari nõ potuit. de quo Pli. li. 25. ca. 5. c Et qd op⁹. Nihil op⁹ eſt deſperata ualitudine: Cratero magna p̃mia polliceri. Craterus qdem nobilis & inſignis medicus auguſti tẽpeſtate floruit. de quo Hora. in ſermo. ſaty. 3. li. ſcdi. Nõ eſt cardiacus craterũ dixiſſe putato. hic æger. eiuſdẽ fuit nois & magni alexandri dux. d Magnos. i. magnos theſauros. hoc de ꝓuerbio antiquo tractũ eſt in eos qui nimis magna temere pollicent. ſic Teren. in phormi. Nõ modo auri mõtes pollicẽs. hic ſenſus eſt. Si in adoleſcentia & annis florẽtibus nõ didiceris. nõ eſt ut ſperes: multa pollicẽdo magr̃is & phĩs (qui diſcentiũ medici dici poſſunt): erudiri poſſe ſup ueniente ſenectute. e Diſcite. ſatyrica eſt exclamatio miſatiõis plena. p quã hortat hoíes ad phĩam & cætera bonarũ artiũ ſtudia: relinquãtq; aliis opes & diuitias. qñ melius nihil ſit q̃ ingenii uirib⁹ gloriã querere. f Cauſas. i. phĩam naturalẽ: quæ circa rerũ cognitionẽ uerſatur. Virgi. li. 2. geor. Fælix qui potuit rerũ cognoſcere cauſas. g Quid ſum⁹. quia mortales ſum⁹. Et hoíes rõnis capaces. hoc pertinet ad phĩam moralẽ. q. d. Nos oẽs diſciplinas & ſtudia ſequi debere. Aliqui ita interptant. q̃ fragiles ſum⁹ ac ſi dicat: cũ uita ipſa qua fruimur breuis ſit debere nos iuxta illud ſaluſtii q̃ maxime longã efficere uirtutis ſplendore. quæ cũ oia breui elabant ipſa clara æternaq; habet. Virg. li. Breue & irreparabile tẽpus oibus eſt uitæ. ſed famã extendere factis hoc uirtutis opus. Alius eſt ſenſus & melior. nos reminiſci debem⁹ natos eſſe hoíes rõnis capaces & a brutis rõne diſcerni quã ſequi nos decet. & ideo facti ſumus:

Craterus

ut cum hac uiuamus. Ergo diſcite quid ſum⁹.i.ſcite nobis a natura datã eſſe rõnem ex qua uita nr̃a pendeat.& ita cũ ſuperiorib⁹ coniungat: ut itelligamus ideo deſidioſos uirtutis curã nõ habere qa eorum uita rõne non gubernet. h Aut qd nã. ut honeſta & recta ſequamur nati ſumus. i Ordo qs. quo ordine excolẽda ſit uita nr̃a. quæ ratio officiorũ & qui finis beatæ aut facilis uitæ. qui quidẽ talis a nobis preſcribit ut nemini iniuriam faciamus. unicuiq; quod ſuum eſt reddamus de omnibus bene mereamur. hic ordo eſt & regula qua nobis uiuendum eſt.

a Aut mete. ideſt q̃ cito & mollit ac ſine ſtrepitu hæc ætas nr̃a decidat:q̃ ex floreſcẽte i ſenectutẽ quã mox decliat. uñ Iuue. ſaty.9. Obrepit nõ intellecta ſenect⁹. & ita monet qñ ut dixim⁹ uita nr̃a breuis ſit nos q̃ maxie uirtute longã efficere debere. Metæ. ergo.i. finis & termini uitæ. Virg. li.10. Metaſq; dati puenit ad eui. Sene. i Tragædia.1. dũ fata ſinũt uiuite læti. pperate curſu uita citato. Per metæ igitur ſĩlitudinẽ admonet ne a uirtute ad uitia dilabamur. Meta aũt a metiẽdo dicit. terminuſ q; eſt ac ſignũ quo curſus intendit ac circa qd' circulum aurige uertunt. Moris eni erat ſepties metã luſtrare. Properti⁹ aut prius infecto depoſcit p̃mia curſu ſeptima quã metã triueritãte rota. Hora. lib.1. car. Ode. 1. Metaq; feruidis euitata rotis. Luca. li.8. Cogit inoffenſe curr⁹ accedere metæ. Hanc cõſuetudinẽ poſtea Domician⁹ iuertit & a ſeptena luſtratione ad quinã redegit. Suetoni⁹ in eius uita. In his circenſiũ die quo facilius centũ miſſis peragerent ſingulos a ſeptenis ſpatiis ad quina corripuit. b Et vnde. originẽ trahim⁹ uel ſubaudit incipit ut ſit ſenſus. ſcite noſtrã originẽ duci a mortalibus & ideo nos eẽ mortales ut oino nobis recte uiuendũ ſit. c Quis mod⁹. i. quis modus habẽdi diuitias ſit. ac ſi dicat auaritiã fugiendã eſſe. & ea tñ quæ ſatis ſint ad uictũ cõparanda. quæ omnia ex p̃hia morali habent. d Quid fas. quid optãdum ſit ut intelligam⁹ nihil a diis peti debere niſi ut aiebat Socrates tribuant bona. unde Iuue. ſaty.10. Permittes ipſis expẽdere numinib⁹ quid cõueniat nobis rebuſq; ſit utile nr̃is. hoc iõ dicit poeta qa ſtulti cõtraria optãt & pauci ſunt qui qd optandũ ſit cognoſcant. Iuue. ſaty.10. in pri. Quid eni rõne timem⁹ aut cupimus quid tã dextro pede cõcupis: ut te conat⁹ nõ pœniteat uotiq; peracti. e Aſper. male part⁹. aut ppter ſculpturã quod Pli. oſtẽdit loquẽs de poculis. ea erãt exciſa in aſperitatẽ. Virg. li. 5. æne. Cimbiaq; argẽto perfecta atq; aſpera ſignis. uel qa Nũmi ſigno

Q uís dat⁹. aut metæ[a] quã moll' flex⁹. & uñ[b]
Q uís modus[c] argẽto: qd fas[d] optare. qd aſp[e]

Meta.

Aſper.

ipreſſi cōtractando digitis aſperi ſunt. contra nō ſignati leuigati & perpoliti. ut dixi in Nerone Sueto. a Utile. quid utilitatis diuitiæ habēt quas bene poſſidet ille qui eis non abutiť ſed cum honeſtate diſpenſat. b Nūmus. pecunia ob id iuenta eſt ut non iam in terrā defodiať ſed in ſubſidiū cōmutandarū rerū ut Ariſtote. in ethicis refert. & ut ſubuenire poſſim⁹ & nobis & aliis egētibus. A nūma aūt rege ſecundo romanoꝝ qui prim⁹ im pſſit ſunt denominati. c Patrie. Patriæ. n. charitati nihil denegandū eſt. & ꝓpinqui ea dē rōne adiu uandi. Hora. li. Cur eget indign⁹ quiſq̄ te diuite. Virg. li. 6. Et qui diuitiis ſolum incūbere. d Quē te de⁹ e ē. fac inqt memineris deū uelle te bonū eſſe & iuſtū. Luca. lib. 2. Nec tibi ſed toti genitū te credere mundo e Qua pte locat⁹. quo in gradu rerū humanaꝝ locatus ſis & quā facultatem rerū obtineas ne plus minus ue facias q̄ cōditio tua ferat. q. d. cum in reb⁹ humanis uaria ſint aīalium genera te hoiem eſſe ſcito: cui ſoli rerū adminiſtrandaꝝ ratio cōceſſa eſt. & ideo nō feritatē ſed humanitatē exercendā eſſe. f Diſce. ꝙ regnū teneas īter oīa aīalia. g Nec iuideas. nec liuore afficiaris ꝙ aliquē ditiorē cernas. & qui penariū multis rebus refertū habeat quas umbri marſiq; cliētes ſibi donarint. h Fidelia. genus eſt uaſis in quo optime ſeruanť ſalſamēta. ſic dictū quia fideliter recōdita ſeruet. ut ſupra R ńdet uiridi percuſſa fidelia limo. i Putet. tā diu ſeruata ſit ut putorē grauēq; odorē redoleat. k In locuplete. i. copioſo atq; habundāti penario. locuplex. n. locoꝝ plenus dicitť. quaſi loca pleraq; tenēs. queadmodū pecunioſus a pecoꝝ copia. Aſſiduus ab aſſe dando cognoiatur. l Penu. Penus omne eſculentū poculentūq; ſignificat pro totius anni uſū. Teren. in eunu. cum in cellulā patris oēm penū congerebā. Hora. li. Portet frumēta penuſq;. penarius uero locus intra domū in quo penus reponiť uel reconditur. Eſt aūt penus. q̄r te declinatiōis in genere maſculino & feminino. in neutro uero tertiæ nam hoc penus penoris. ut pecus pecoris facit. hora. li. 1. ep ľarū. ep ľa. Annone ꝓſit. poterit frumēta penuſq;. Virg. li. 1. æne. in maſculino uel feminino poſuit. Cura penum ſtruere & flammis adolere penates. m Pinguib⁹. ob generoſum olee liquorē. Nam auctore Pli. li. Hoc

Vtile^a nūmus^b habet. pṫie^c cariſq; ꝓpinquis
Quantū elargiri deceat: quē te deus eſſe^d
Iuſſit & humana qua pte locatus^e es in re.
Diſce^f. neq; iuideas^g: ꝙ multa fidelia^h putetⁱ
In locuplete^k penu^l defenſis pīguib⁹^m umbris^n

Nūm⁹.

Fidelia.

Puteo.

Locuplex.

Aſſidu⁹

Penus.

umbria certamen humanæ noluptatis tequere. n Umbris. umbria regio ab apẽnino ad adriaticũ uſq; ſinum ꝓtendit dicta ꝙ inundatiõe terrarũ i¬bribus ſupſuerit. Pli.li.3.cap.13. a Piper. Apud indos pcipueq; in fonte caucaſi ſolibus oppoſita gignit. Pli.li.12.cap.7.in prin. Id iam ci bariis addebat. Hora.li.2.ſermo.ſaty.4. Primus & inueni piper albũ cũ ſale nigro. b Perne. putent ſupple. a pede perna dicta eſt. & eã par tẽ in ſue acceperunt antiq quæ cruribus cõiuncta eẽt. cum toto pede ſalita. Cato de re ruſtica & eo addito ungulã de perna. Et alibi cũ pernas emeris ungulas earũ pcidito. Pli. tamẽ li.8.cap.51.in med. Pro crurib⁹ accepit. cũ ait. Caſtrant fœminæ ſuſpẽſis pernis prioribus. de hoc dixi in Milite plauti. c Marſi. populi ſunt apulie ultra picenum pelignis & marucinis uicini. Abellinates ãtea appellati. Pli.li.3.ca.11. d Monumẽta. ob eã cãm a cliẽtib⁹ miſſa ne e mẽoria patronoꝝ excidãt. ſed memoriæ hæreãt qui ea dant. aut eo ꝙ mentẽ moneãt & moueãt dicta. Monumẽtum enim eſt quicqd de aliqua re nos monet. Clientes.n. ut bñficii accepti memores eſſe uideant aliqd donãt qđ ſui ſit memoriã cõſeruaturũ. e Clientis. Clientes dicunt qui magnos uiros ſequuut quaſi colentes. Nam romulus auctore feſto cũ plebẽ tutã eſſe uellet: eam in tres partes diſtribuit. ut eoꝝ opib⁹ defenderet unde tũc primũ & patrocinia & clientellæ inſtitutæ ſunt. f Menaq;. piſcis eſt marin⁹. ut dixi in pænulo Plauti in fi. colorẽ mutãs ut ſcri. Pli.li.8.ca.26. Nã hyeme cãdidus æſtate fit nigrior. ab hoc ſalſamẽti gen⁹ mena dicit. g Orca. ſupra. Raderet anguſte collo non fallier orce. h Hic. hic pro tunc. me de philoſophia tractante aliqs dicat ſupple. mira urbanitate dũ rões aſpernãtis recitat: eos percutit qui & uirtutes & uiros uirtuoſos cõtemnunt. i Hircoſa. An inculta horrida hiſpida & hirſuta. quæ tantũ laboribus militiæq; ſunt apta: an potius graue olẽti & fetida cuiuſmodi hirci ſunt utpote quæ libidinib⁹ luxuiq; intẽta a diſciplina degenerarit. fruticãtibus.n. pilis ſub halis hircoſi dñr ob fætorẽ hircinũ. iiq; ad militiã putabant idonei. Iuue.ſaty.14. Sed caput intactũ buxo nareſq; piloſas Adnotet & grandes miret lælius halas. aut hircoſa ab odore corpis qa ex labore & cibo multo ac ſomno fætidũ ſudat. uel ad mores barbaros rettulit qui iam putridi dici ſolet. k Centurionũ. i. militũ ut infra ſaty.5.i fi. Dixeris hæc iter uaricoſos cẽturiones dicti ꝙ cẽturiis pſint quarũ cente¬

Et piper[a] & pne[b] marſi[c] monumẽta[d] clientis[e]
Menaq;[f] qđ pría nõdũ defecerit orca[g].
Hic[h] aliqs de gẽte hircoſa[i] centurionum[k].

Margin notes: Piper. Perna. Marſi. Monumentũ. Abellinates. Cliens. Mena. Orca. Hircus. cẽturio.

narius eſt numerꝰ. a Nõ ſapio ſatis. rõnes cõtemnentis p̃hiam. ſuffi-
cit mihi naturalis ſenſus. nulla p̃hica eruditiõe delector. b Archeſilas.
Scithi hic filius patria pitaneus fuit. clarus phũs. Academiæ mihil affir- Archeſilas.
mãtis clariſſimꝰ antiſtes. Crãtoris diſcipulꝰ q cũ i dicẽdo grauiſſimꝰ eẽt.
& in ſcribẽdo ſatis exercitatꝰ poeticæ quoq; operã dedit. Et ille eſt q ut
refert plutarchus. auctore Gelio cũ uidiſſet quẽdam diuitẽ nimis delica

Dicat qđ ſatis ẽ ſapio[a] mihi. nõ ego curo
Eſſe qđ archeſilas[b] erũnoſiq;[c] ſolones[d]
Obſtipo[e] capite. & figẽtes[f] lumine terram
Murmura[g] cũ ſecũ & rabioſa ſilẽtia[h] rodunt.
Atq; exporrecto[i] trutinant[k] uerba labello

tum qui icorruptus tamẽ & caſtus dicebatur. nihil iquit itereſt q̃ bꝰ mẽbris cynedi ſitis poſterioribꝰ an prioribꝰ. hic
ab aliis Arceſilaus dictus eſt. Obiit: teſte hermippo cũ uinũ imodice bi-
biſſet ætatis anno. 71. de hoc Cic. in. 5. tuſcul. uerſus fi. & ſcripſi in dicti
onario. c Erũnoſiq;. qui ſemp in laboribꝰ & miſeriis uerſantur. ſtudio
eni ſapiẽtiæ dediti. cæteris rebus omiſſis multos labores perferunt. ob Erũna.
qđ erũnoſi cognominant. Nã ærũna auctore cicerone eſt ægritudo la-
borioſa. frugalitas etiã philoſophoꝝ: miſia uidet luxurioſis. & pdigis.
d Solones. i. ſeptẽ ſapiẽtes græciæ quoꝝ unus fuit ſolon exceſſiade fi Solon.
lius patria ſalaminius. qui regnante tarq̃nio priſco Romæ Athenis ma
xime claruit. Is teſte Ariſtote. leges dedit atheniẽſibus tanto cum tẽpe-
ramẽto ut parẽ gratiã teſte Iuſtino a ſenatu & plebe contraheret: quãq̃
plæbs & ſenatus in ſũma prius eſſent diſſenſione. q̃bus ſi atheniẽſes per
petuo uti uoluiſſent ſempiternũ ut ait ualeriꝰ habituri fuiſſent iperiũ.
Idẽ oraculi iudicio ſapiẽtiſſimus habitꝰ eſt. In cypro cum piſiſtrati tyrã
nidem fugiſſet mortuꝰ eſt anno ætatis. 80. e Obſtipo. i. triſti ſeuero obſtipꝰ
obliquo & ad terrã inclinato. grauitatẽq; ſimulante. & cũ obliq̃tate fixo
tantũ cogitatiõi intẽto: quaſi obſtupidi uideantur. Obſtipi dñr quibus
colla rigent & in humerũ capita iclinata ſunt. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 5.
Stes capite obſtipo multũ ſimilis metuẽti. Colu. in. 8. loquẽs de ſuibus
febricitantiũ inq̃t hæc ſigna ſunt: cũ obſtipe ſues trãſuerſa capita ferant.
Trangl. in Tybe. Incedebat ceruice rigida & obſtipa. f Figẽtes. i. lu-
minibus in terram immobiliter fixis. Virgi. libro. Obtutuq; hæret.
g Murmura. Morẽ altiora meditantiũ expreſſit. cogitatiões. ſ. atq; iuẽ
tiones. ſuas ſuſurro imurmurantes. h Rabioſa ſilẽtia. tractũ a canibꝰ q
in rabiẽ uerſi neſcio qd ſecũ frendũt. i Exporrecto. labra interdũ cõtra

him⁹interdũ exporrigim⁹atq; extendim⁹.qui aũt interloquendũ uerba Trutĩa. ꝑponderant labra quodãmodo extẽdere uidenť. k Trutinanť. penſitant quaſi in trutina. Iuue.ſaty.6. Atq; alia pte in trutina ſuſpẽdit homerũ. a Aegroti. aſpnator uirtutis appellat ea quæ phĩ diſputãt & diſſerunt tanq̃ ſomnia ualitudinarii homis. b Meditãtes. dialetico more uerba examinãtes.æmulatio eſt. Hora.li. Neſcio quid meditãs nugarũ tot⁹ĩ illis.

c Gigni. fuit cõmunis opinio apud philoſophoſ quã inter cæteros auctore laertio maxie ꝓbauere. Epicurus. Diogenes themidis fili⁹.& democrit⁹abderites.cũ de mũdi & rerũ creatiõe loquerenť:nihil eſſe qđ ſui originẽ nõ habeat. neq; quicq̃ ex nihilo gigni. aut in nihilũ id qđ aliqd eſt couerti poſſe.oĩa.n.ex aliqua re fieri neceſſe eſſe dixerũt:qm̃ ſi qđ defluit interiret in id qđ nõ eſt oĩa iã dudũ interiiſſent.cũ ea non eſſent in quæ diſſoluerenť. Quæ nũc ut ſubtilia & ocioſa irridet aſpnator uirtutis:contẽnẽs phos q talia iueſtigẽt.

Aegroti^a ueteris meditãtes^b ſõnia.gigni^c
De nihilo nihil:in nihilũ nil poſſe reuerti.
Hoc ẽ cur^d palles:cur qs^e nõ prãdeat:hoc eſt.
Hiis^f pplus^g ridet:multũq; toroſa^h iuuentus
Ingeminat tremulos naſo criſpãte cachinos^i

d Hoc ẽ cur. uerba irridentis phos quos per irriſionẽ ex eo palleſcere dicit q̃ nimis ſtudeãt.nã diuturna cogitatio lucubratio & inedia pallorẽ corpib⁹iniicit. e Cur qs. liberaliũ.n.artiũ ſcriptores pce uiuũt. Iuue.ſaty.7. Fuit utile multis pallere & toto uinũ neſcire decẽbri. f Hiis. talib⁹uerbis & diſputationib⁹. g Pplus ridet. phi a uulgo derideri ſolẽt. Perſi⁹ ſaty. 1.in.fi. Nec q abaco numeros & ſecto in puluere metas &c̃. h Toroſa. carnoſa & pulpoſa ualẽs & robuſta.quo uocabulo utimur etiã in rebus inaĩatis. Tori.n.partes mẽbrorũ neruoſe calloſe muſculoſe carnoſe pul Torus. poſe & in ſe ꝑpemodũ collectæ ſunt. ualeri⁹ flaccus: ꝓtulit horrẽdoſq; toris iſformib⁹ art⁹.qđ & de uenis quoq; : quũ uariũ in morẽ qbuſdã in locis turgeſcũt dr. Celſus in.7. Ac per ipſos uenarũ thoros inæq̃le eſt. In herbis quoq; eodẽ uerbo utiť Pli.li.19.ca.5.&.8.ut dixi in Oui.eplã 9. Et ſolidis gẽmas appoſuiſſe toris.& in.2.tuſcuľ. Cic.& in Amphitr. Plauti.& in Luca.li.2. Excuſſi placuere tori &c̃.& in.3.geor. Luxuriatq; toris aĩoſum pectus.& li.4. Intumuere tori totoſq; induruit art⁹. & in cachin⁹ Tragædia.1.Sene.&.2.&.7. i Cachinos. riſus immoderatos.diſſolutoſq; ut dixi in arte poetr. Hora. Romani tollẽt eqtes peditesq; cachinũ.

& in Iuue. ſaty. 10. ſed facilis cuiuis rigidi cēſura cachini. a Inſpice. ab ægrotāte ad medicū dicit. Inſurgit enim poeta in eos deſides incōtinē-tes delicatoſq; uiros qui tāta ſunt intēperātia ut q̄uis ualitudiarii ſint: & paucoꝝ dierū abſtinētia ſanari poſſint: cupiditatū tamē uitia ſanare nō poſſunt. ſed iis ita īſeruiūt: cōtra medici p̄cepta balneo ac uino utentes ut grauiori cōtracto morbo tandē moriantur. hos igit poeta ridēdo p-

Inſpice[a] neſcio[b] qd tr̄pidat[c] mihi pectꝰ & egris
Faucibꝰ[d] exuberat grauis[e] halitꝰ. īſpice ſodes[f]
Qui dicit[g] medico iuſſus regeſcere. poſtq̄[h]
Tertia cōpoſitas uidit nox currere uenas[i]
De maiore[k] domo modice[l] ſciēte lagena[m]
Lenia[n] loturo[o] ſibi ſurrētina[p] rogabit.
Heus bone[q] tu pallēs: nihil[r] ē. uideas tn̄ iſtud

cutit. oñdens q̄ turpe quā-q; miſeru ſit hoiem cupi-ditati & cor-poris uolu-ptatibus ſuc-cumbere. b Neſcio qd. uł ægroti pa-rum qd mor-bi eſſe dicētis uel medici potiꝰ uerba ſunt ignorare ſe qd īſpiciat aſſeren-tis. c Trepidat. palpitat. notæ aduerſæ ualitudis futuræ ſunt ut celſus etiā li. 2. refert. ſi dolor p̄cordioꝝ eſt aut totiꝰ pectoris aut ſi ſpūs graui-or eſt. d Faucibus. p̄hicū eſt laborantē ſtomachi cruditate graueolētiā Faux.
emittere. Fauces auctore Pli. li. 11. ca. 37. ultra med. Vocant ſummū gu-læ. eaq; numero tantū plurali. e Grauis. difficilis & olens. Virg. li. 6. Inde ubi uenere ad fauces graue olentis auerni. f Sodes. ſodalis. g Qui dicit. ordo eſt. q dicit medico q̄ ſupradicta ſunt. h Poſtq̄ Me- Sodes.
dicinæ perſius nō ignarus ea p̄fecto ponit quæ ueteres medici obſerua-uerūt. Celſo. n. auctore. li. 3. ubi corpus ægrotare īcipit q̄uis unā febris acceſſionē ſecuta ītegritas eſt. tamē quia tertiana timeri pōt: expectādꝰ eſt dies t̄riꝰ & ubi acceſſiōis tp̄s p̄teriit cibꝰ dādꝰ eſt: ſed exiguꝰ qa q̄rtana quoq; timeri pōt. hic aūt die. 3. cum uideret febrē nō reuertiſſe tanq̄ oi p̄iculo liberatꝰ ad priſtinū uictū & incōtinētiā rediit. i Venas. pulſuū arteriarū quietū. k De maiore. i. diuitis. l Modice. i. parū capaci. uel cui ad ſūmū labrū parū deſit. ergo minꝰ plena. uel q̄ uetuſtate decoqua Lagena
tur ac p̄ hoc ſe ſe ſitiēs ebibat. m Lagena. genꝰ uaſis. n Lenia. tenuia. Lene.
Tria enī ſunt uini genera Auſterum dulce & lene. o Sibi loturo. i. qui Surrētū
balnea ingreſſurus eſt. p Surrentina. auctore Pli. li. 14. cap. 6. Conua-leſcentibus maxime p̄bata erāt. Surrentina dicta a ſurrentinis montibꝰ cāpanie uicinis maſſicis gauraniſq; collibꝰ. Hora. li. Surrentina uafer qui miſcet fæce falerna. q Heus bone. uerba medici reuiſentis ægrum

ne ſe lauet ne ue largi⁹ uino utaf;qm̃ palleat. r Nihil eſt. uerba ægroti aſpernantis monitiões medici.& ualitudinẽ diſſimulãtis. quo poſſit ſolitæ incõtinẽtiæ indulgere. ſ Uideas. uerba medici bñ cõſulẽtis & admonentis q̃uis a morbo liberat⁹ ſibi ipſi uideaf.caueat tamen qm̃ cutis

Luteus. eius tacite itumeſcat. a Surgit. tumeſcit.ſubaudi nã. b Tacite. ſicut in hydropico. c Lutea. coloris ſub crocei qđ infirmo peſſimum eſt ſignũ. d At tu deteri⁹. tm̃ abeſt ut capiat cõſcilium medici: ut ultro etiã irrideat medico:cõuitiafq; pmonẽs ne ſibi tã q̃ cuſtos & tutor ſit. e Ne ſis. curator q̃lis pupillis adhiberi ſolet Hora. li. Siue ego

Quicqd id ẽ ſurgit[a] tacite[b] tibi lutea[c] pellis.
At tu[d] deterius palles. ne ſis[e] mihi tutor
Iã pridẽ[f] hũc[g] ſepeli: tu reſtas[h] perge tacebo[i]
Turgidus[k] hic epulis[l]: atq; albo uẽtre[m] lauaf[n]
Gutture[o] ſulphureas lete exhalãte mephites[p]
Sed tremor[q] iter uina ſubit, calidũq;[r] trientẽ[s]

praue ſeu recte hoc uolui ne ſis patruus mihi. f Iã pridẽ. q.d.eũ a quo erat regend⁹:nõ ſeipſum bñ rexiſſe:qñ qdẽ añ ſe mortu⁹ ſit quare infert. g Hunc. tutorẽ. h Tu reſtas. alter tutor quẽ ſepeliam.aut reſtas.i.reſi

Turgidus. ſtis. i Perge tacebo. medici ſunt uerba irati & diſcedentis, ac nullum ſe ulteri⁹ uerbũ facturũ pmittẽtis. k Turgid⁹. i.crudus & indigeſtus Iuue.ſaty.1.Turgid⁹ & crudũ pauonẽ in balnea portas.Ex perſona ſua

Albus. poeta loquif oſtendẽs hũc tandẽ ob incõtinentiã interiiſſe. l Epulis. du ʒ idulget gulæ cibos ſumit quos digerere nequit. m Albo uẽtre.i. pallido.ut iſra.Alges cum excuſſit mẽbris tremor albus ariſtas. Hora. li. Vides ut pallidus oĩs cœna deſurgat dubia. n Lauaf. nã ante cœ

Balnea. nã romani auctore celſo exercebanf. poſt eã exercitatõnẽ balnea igrediebanf qđ. & Apianus alexãdrin⁹ i dicat loquẽs de Catone uticẽſi. Circa ueſperã a balneo ad cœnã tranſit.Idq; etiã ab antiqs obſeruatũ oſtendit Virg.li.1.æne.cum ait Littore aena locant alii flammaſq; miniſtrãt. Tũ uictu reuocãt uires.nã auctore ſeruio grãmatico aena parata erãt a troianis ut ſe ante lauarẽt q̃ cœnarẽt.cum heroicis tpibus carne elixa nõ ueſcerenf. o Gutture. i.halitus graues & olentes. Ructus.n.& exhalatio

Mephites. ſunt ſigna crudi ſtomachi.& cibi nõ cocti. p Mephites. Mephitis terræ putor eſt ex aqs & terris ſulphuratis atq; etiã corruptis proueniẽs. Virg.li. Sæuãq; exhalat opaca mephitim.ſed per tranſlationẽ ad grauẽ ructatiõis odorẽ rettulit putridũ & corruptũ. q Sed tremor. Ex nimia repletione & cruditate ſtomachi in cõuiuiis obrepunt tremores &

repēte moriunť. Iuue. ſaty. 1. Hinc ſubite mortes atq; iteſtata ſenectus. Hinc erūpit indignatio poetæ. r Calidūq;. uel quia tādiu calicē mani bus potando ante tremorē aduentantis febris tenuerit ut eū calefecerit In quo ſumma arte longā eius potationē incōtinentiamq; rephendit. uel ad calīam potionē rettulit. Iuue. ſaty. 5. Quādo uocat⁹ adeſt cal'e ge lidæq; miniſter. ſ Trientē. Et ſi triens ſit tertia aſſis pars. pro calice tñ hoc loco poniť. qui tertiā ſextarii ptem cōtinet. Eſt aūt triens genus ua ſis potorii: tres eminas capientis. Martialis. li. 10. Epig. 49. Cum potes amethiſtinos triētes & nigro madeas opimiano. & li. 1. Epig. 134. Cre bros ergo bibas. licet triētes. Itē gen⁹ nūmi. Iuue. ſaty. 3. Quē porrigat ore trientē. Triens.

Excutit^c manib⁹ dentes crepuere retecti.
Vncta cadūt laxis hinc pulmētaria^a labris.
Hinc tuba^b. cādelæ^c tandēq; beatulus^d alto^e
Cōpoſitus lecto^f craſſiſq; lutatus^g amomis^h.

a Pulmētaria Pulmentario rū appellatio ne oia ciborū genera minu tiſſima itelligimus: a pulte denominata. ut ſcri. Pli. li. 15. ca. 15. in fi. Hora. li. Tu pulmentaria quære ſudando. Iuue. ſaty. 7. Veniet qui pulmētaria cōdit. Serui⁹ quoq; in buccolicis dicit Teſtilē eſſe nomē mulieris ruſtice quæ meſſoribus æſtu fatigatis diuerſa genera herbaꝝ cōtundēs pulmentariu3 iis parat. Pulmē tum.
b Hinc tuba. cōſuetudo fuit maioris ætatis ut funera ad tubā efferrenť de qua Pli. li. 7. ca. 56. circa med. Virg. li. 11. de pallante. It cælo clamorq; uirꝫ clāgorq; tubarū. mioris uero ætatis ad tibias. Stati⁹ de Archemo ro. Tibia cui teneros ſolitū deducere manes. Id quoq; ſeruatū fuiſſe i fu nere ei⁹ corui q Tiberiū & Germanicū & Druſum Cæſares noiati ſaluta bat: Pli. oſtendit li. 10. ca. 43. Tuba. Funus.
c Candele. quæ ante mortuos pcedebāt. Cādela.
d Beatul⁹. i. qui beat⁹ exiſtimabať & diues. Beatū ut ſcri. Pli. li. 12. ca. 19. Hoiem etiā in morte luxuria fecit adhibēs urendis defunctis pcioſa aromata quæ deoꝝ ſacris cōueniebāt. aut beatus qa nunq̄ ſplendidiori habitu fuerit q̄ eo quo efferť. pcioſiore eni ueſte in funeribus ſtragulaq; pauperculi exponebantur.
e Alto lecto. i. nobili & diuite: iuidioſe hoc dicit. Nam in lectis funera defferebanť. Sueto. loquēs de funere cæſaris lectū pro roſtris in forum magiſtratus & honorib⁹ functi detulerunt.
f Lecto. meliori. ſ. q̄ eo quo dum iuueret utebať.
g Lutat⁹. i. perfuſus oblitus & unguentatus. a luto deriuatū. Cadauera eni uariis aromatib⁹ cōdiebanť. Lutatus
h Amomis. i. unguētis ex amomo. Nā inter unguēta acutiora fiunt coſto amomoq; Pli. li. 13. ca. 1. in fi. Amomū aūt eſt gen⁹ Amomum.

fruticis palmi altitudine. Pli. li. 12. ca. 13. Sed in inuidiã tẽpoꝝ ſuorum hoc dicit poeta. qb⁹ corpa mortuoꝝ a romatib⁹ puncta ſepeliebãt. Per

Funus. ſi⁹ ſaty. 6. Verne oſſa inodora dabis. a In portã rigidos. funera & cadauera pedib⁹ anterioribus & pcedẽtibus efferunt. ut interitus ortui contrarius demonſtret. b Heſterni. i. liberti qui heſterna die morte dñi li

Pes. berati & quiritũ ius adepti: libertatẽ accepere. & ciues romani facti ſunt c Capite induto. i. accepto pileo qd' erat indiciũ libertatis. Nã ſerui cũ

In portã rigidos[a] calces extẽdit. at illum
Heſterni[b] capite[c] induto ſubiere[d] quirites[e].
Tãge[f] miſer[g] uenas. & põe i pectore[h] dextrã.
Nil calet[i] hic. ſũmoſq;[k] pedes attige. manuſq;
Nõ frigẽt[l]. uiſa eſt[m] ſi forte pecunia. ſiue

manumittebant in tẽplo

Feronia feroniæ quæ libertoꝝ dea phibebat raſo capite pileum accipiebant. Plautuſ in Amphitrione. Quod utinam ille faxit Iuppiter: ut ego hodie raſo capite caluus capiam pileum ut infra ſatyra. 5. Quibus una quiritẽ uertigo facit. & liuius libro. 4. de bello punico. Plini⁹ loquẽs de cornelio cinna. pileũ libertatis eſſe ſignum indicauit cum ait. uocatiſq; ad pileum ſeruis aduerſarios uicit.

Quirites. d Subiere. funus qd' manumiſſi portabãt. e Quirites. i. romani. Cures eni urbs quondã fuit ſabinoꝝ inſignis. nũc autẽ ut ſcri. Stra. uiculus

Cures. ex qua Acciti. T. Tatius. & Nũma põpi. Romæ qñq; regnãtes. Hinc q̃rites appellare ſolẽt romanos qui orõnẽ hñt ad pplm. f Tãge uenas. i. arterias ut dixi in Tiberio. Suet. Ab infirmitate corpis uñ pp̃ter ægroti incõtinentiã mors tandẽ hois ſecuta eſt ad ægritudinẽ animi tranſit. qua animus demerſus in uitiis morit. medicũ uero inducit adoleſcentis auariciã libidinẽ guloſitatẽ. iracundiã ob quæ uitia inſaniat rep̃hendentem. ſic inuehit in eos qui ocio & deſidiæ cõſulẽtes langorẽ p̃ ſe ferũt & infirmitatẽ fingũt. & tñ ſuperantib⁹ animi cupiditatib⁹ rõne contineri nõ poſſunt qn ita ferant. Tales igit poeta deridet docens nihil hoi miſerius q̃ animi uitiis laborare. Itaq; ægrotus qui medicũ de ualitudine cõſulit ait tange uenas. meas. g Miſer. noiatiuus eſt. i. ipſe æger miſer ſubaudi ait. h In pectore. qa quotiens plus ſolito cor ſalit aut calet infirmitatis indiciũ eſt. i Nil calet hic. nullũ in te febricitantis calorẽ ſentio hic pnũciatiue legendũ eſt. uerba enim ſunt medici negantis eũ calere. k Sũmos. uerba ſimulãtis ægritudinẽ. l Nõ frigẽt. uerba medici oſtẽdentis nullũ pr̃ſus eſſe ſignum ægritudinis inqt. n. nullum aduentantis

febris indiciũ uideo. ſolet enĩ frigus febrẽ ꝓcedere: ac tũc extremæ partes prius frigere incipiũt. m Viſa eſt. hic oſtẽdit hoĩs auaritiã. tuuꝫ inquit morbum cognoui. Ipſe enĩ ſano corpore es. mẽte uero nõ bene uales. ſed auaritia & libidine æſtuas. nã ſi aliqua ſpes oſtẽtata fuerit puellæ uel pecuniæ habendæ tibi qui infirmitatẽ fateris: ſtatim in eã prorũpes lætitiã. ut nõ æger ſed ſanus agnoſcare. a Puella vicini. Hinc ardorẽ libidinis demõſtrat. hæc dñr ex perſona poetæ ſubſannãtis. b Subriſit.

Candida uicini[a] ſubriſit[b] molle puella.
Cor tibi[c] rite ſalit. poſitũ[d] ẽ algẽte[e] catino[f].
Durũ[g] olus. & ppli[h] cribro[i] decuſſa farina[k].
Tẽtemus[l] fauces tenero latet[m] ulcus in ore.
Putre qđ haud deceat plæbeia[n] radere[o] beta.

pro molliter tanq̃ tibi obſecutura. illũ qui fingit lãgorem. c Cor tibi. .ſ. præ nimia lætitia. uerba poetæ irridẽtis. d Poſitũ eſt. deeſt ſi. ut ſit ſenſus. ſi huic q iã morbo liberatꝰ uidetᷣ cibos populares appoſueris rurſus morbo teneri ſe dicet. Per qđ oſtẽditur q̃ turpe ſit hominẽ eſſe tãtæ uecordiæ ut rõnis iperium fugiat & appetitu obtẽperet. Et hæc perinde accipiẽda ſunt. ac ſi adoleſcẽs uiles dapes repudiaſſet. ſeq; appetitũ nõ habere dixiſſet qđ ex eo medicus dicit accidere qm̃ cibos uiles faſtidiret. e Algente. uel qa ferculũ i catino refrigeratũ eſſet. uel qđ melius eſt ad ſaporẽ retulit. Catino enĩ quod nõ lauti ferculi erat attribuit. f Catino. uas eſt eſcarium. g Durũ olus. Catinꝰ.
Olera dicunᷣ quæ in orto naſcuntur. ab alendo. inter olera. Celſus connumerat etiã rapas. h Populi. q.d. quo utuntur plebei & pauperes. Olus.
i Cribro. inſtrumẽtũ eſt quo farina decutiᷣ & purgatur. Cribroꝝ aũt Cribrũ.
genera plura ſunt. Galliæ enĩ auctore Pli. li. 18. ca. 11. ſetis equoꝝ inuenere. Hiſpania. Lino excuſſoria & polinaria. ægiptus e papiro atq; iunco Et i oriẽte e ſerico. k Farina. farinã a farre denoiatã noie ipſo appet Farina.
Pli. li. 18. ca. 9. i fi. Plebei ac tenues nõ ex molli ſiligine fcõ ſed pane ſcdario utebanᷣ Iuue. ſaty. 5. Sed tener & niueꝰ molliq; ſiligine factꝰ. i. panis regalis. & plebeiꝰ. q enĩ paupes ſũt rarioribꝰ cribris utũtur quo plus panis & furfuris minus cõficiatur. l Tentemꝰ. ſubaudi ſi medicus dicet. m Latet vlcus. uerba ægroti. poſſunt etiã eſſe poetæ irridentis eiꝰ amẽtiam & guloſitatẽ quæ nõ niſi lautis cibis expleri poſſit. & ſi ulcus cauſa ſit & tecta intra cutem malignitas. tamẽ ira amentis affectibꝰ animi nõ obtempans ꝓſe fert ualitudinẽ corpis non ſanitatem. n Plebea. qua Radere
pauperes ueſcuntur. o Radere. tangere. & abſtergere exaſperare. Beta.

a Alges. legẽdum eſt in ſecunda perſona nõ in tertia.i.cum metu pecuniarũ uel libidinis afficeris tunc frigeſcis & pilos erigis. b Excuſſit. quaſi excutiendo erexit frigore horreſcens. ut ſteteruntq́ comę & uox faucib⁹ heſit. Virg.lib.2.æne. c Tremor. alias timor febris ab eo q͞d p̄cedit id q͞d ſequit͂.nam febrem ſequit͂ tremor. d Albus. pallidus. ut ſupra atq́ albo uentre lauatur. ab effectu.timor enim pallorem inducit cum ab exterioribus partibus ad præcordia ſãguis recurrat.Horati⁹.libro.1.Car.Ode.4.Pallida mors æquo pede pulſat.

Albus.

Alges[a] cũ excuſſit[b] mẽbris trẽor[c] alb⁹[d] ariſtas[e]
Nunc face[f] ſuppoſita ferueſcit ſãguis. & ira
Scintillãt[g] oculi: diciſq́ faciſq́[h] quod ipſe[i]
Non ſani eſſe hoĩs: nõ ſanus iuret horeſtes[k].

Ariſta.

e Ariſtas. metaphoricos.i.pilos qui ĩ humano corpore uelut ariſte in grano ſunt. Ariſtæ ꝑprie ſunt aculei ſpicarum grani eminẽtes e gluma ut acus tenuis longa.ſic dictæ ꝙ cito areſcant primæ granum gerẽdo. Var.li.1.de re ruſtica. f Nunc face. materia iracũdiæ adoleſcentem irritari & ira cõmoueri ſignificat. g Scintillant. nimio calore inflãmati. & eſt ꝓprium inſanorũ.ut dixi in Menæchmis Plauti. uel exp̄ſſio irati. h Diciſq́ faciſq́. eum quoq́ ob ſuperiora uitia inſani re oſtẽdit. Ordo eſt. dicis & facis q͞d ipe horreſtes nõ ſanus iuret eſſe hominis non ſani. i Ipſe. Emphaſis. ideſt qui ratione prorſus caret. k Oreſtes. Agamẽnonis mycenarum regis filius fuit & clytẽmeſtre.q cum patrẽ a bello Iliaco reuerſurũ ab aegiſto adultero & clytẽmeſtra interfectum cognouiſſet ſeq́ ab eiſdem in mortẽ uocari; capta opportunitate Aegiſtum & matrẽ necauit.cui⁹ parricidii Areopagitarũ iudiciũ ſubire coactus uariatis (ut ſcri. Cice. in oratione pro milone) ſentẽtiis abſolutus fuit. Cæterum conſciẽtia geſtoꝝ exagitatus in inſaniã & furias uerſus uidere ſibi uidebatur matrem ſe ardẽtib⁹ facibus & ſerpentib⁹ atris inſequentem. Virg.li.4.æne. Armatã facibus matrem & ſerpentibus atris cum fugit: ultriceſq́ ſedent in limine dire. Pacuuius li. Oreſtem inducit monitu pyladis ut furias uitaret Apollinis templum igreſſum: & cum inde exire uellet ei furias occurriſſe. ad quod reſpexit Virg. li.4.æne. Vltriceſq́ ſedent in limine dire.

Oreſtes

Ephenſur⁹ hac ſatyra eos qui aliena uitia ſolerti diligẽtia pſpiciũt
r & notãt. Domitii Neronis pditiſſimis offenſus morib⁹ eũ in pri
mis acerbitate ſatyrica inſectat. ꝙ uix dum pueritiã egreſſus dece
pto p Agrippine mr̃is ſcelus Britãnico poſt mortẽ claudii ĩperiũ occu-
pauit. Cũ per ætatẽ & rerũ ĩperitiã quid agendũ quid ue dicẽdum eſſet
ignoraret. ſed oĩa ſibi alterius cõſcilio adminiſtrãda eſſent. Nam ut ſcri.
Corneli⁹ Illud in urbe iactabat. queãdmodũ priceps uix. 17. ãnos egreſ
ſus. ut dixi octauia Sene. ſuſcipere eã molem aut ꝓpulſare poſſet: quod Nero.
ſubſidiũ in eo qui a femina regeret. Nam matri ſummã oĩum rerum au
ctore Tranql. publicarũ priuatarũqꝫ permiſit. num ꝑlia quoqꝫ & oppu
gnationes urbiũ & cætera per belli magros adminiſtrari poſſet alii ing
rebant. hinc igitur exclamat hinc excãdeſcit. Et ne in principẽ cui⁹ tpib⁹
floruit poeta ferri uideat ſocratẽ ĩducit qui Alcibiadẽ atheniẽſem diſci-
pulum ſuũ repræhẽdat. qui puer rempu. miniſtrauit athenienſiuꝫ. Alii
uero generaliter accipiũt hũc locũ dicentes ꝙ rephendat adoleſcentem
ambitioſum. qui cũ libidinoſus & mollis etiã eſſet. introrſum turpis &
pelle decorus rẽp u. gubernare ante maturos annos ſtuderet.

a Em populi. Imperiũ romanũ ſuſcipis regendũ. cum iterroga
tione & icrepatione legẽda ſunt. cũ puer ſis potes rempu. mi
r niſtrare. b Barbatũ. hæc ſtatim poeta ſubiecit ne ſuſpect⁹ eſ
ſet. neroni tanq̃ eũ notaret. ſenſus eſt igit. Alcibiade quæ dñr Barbatus.
in correctionẽ mor̃ tuorũ a ſocrate dici credito. Barbati aũt ꝓ ſtudioſis
ꝓbis & bonor̃ mor̃ uiris & ph̃is capiuntur. ut dixi in Iuue. ſaty. 14. in
princi. Bar-
batos licet ad
mõcas mille
ide magros.
c Magiſtrũ.
i. ſocratẽ, quo

Satyra Quarta.

r Em ppl̃i[a] tractas. barbatũ[b] crede magi- ſtrũ[c]
Dicere. ſorbitio[d] tollit[e] quẽ dira cicutæ

magiſtro uſus eſt Alcibiades a quo etiã dilect⁹. ſed ita tamẽ. ut Plato ſcri Alcibiades.
bit in Simpoſio ſuo. Alcibiadẽ cõmemorantẽ ſe pernoctaſſe cũ ſocrate
nec aliter ab eo ſurrexiſſe q̃ filius a parente debuerit: hic prima ætate ab
atheniẽſib⁹ dux electus cũ Nicia & lamaco ãduerſus ſiculos bellũ geſſit.
ſed ad reatũ uocatus ꝙ ſacra cereris nullo magis q̃ ſilentio ſolẽnia enũci
aſſet. ſiue cõſcientiã ſiue indignationẽ rei nõ ferẽs tacitus in exiliũ æoli-
dem ꝓfectus eſt. De hoc Aemili⁹. Plutar. & Trogus. d Sorbitio. So- Socrates.
crates Atheniẽſis ph̃us primus fuit qui ph̃iam moralẽ ut ait Cice. euo-
cauit e cælo. coegitqꝫ de uita & morib⁹. rebuſqꝫ bonis & malis q̃rere cuꝫ
ante illã ph̃i oẽs rebus ph̃icis pſcrutãdis opam tantũmodo ĩpenderent

Sophoroniſci marmorarii & phaneretæ filius: obſtetricis fuit accuſan-
Cicuta. te Anyto capitis damnatꝰ ſorbitionē cicutæ hauſit. quæ ut Pli. li. 25. ca.
11. ante med. refert. uenenū eſt publica athenienſiū pena inuiſum. Iuue
na. ſatyra. 7. Nil pter gelidas auſæ conferre cicutas. e Tollit. perimit.
a Quo fretꝰ. qua re. qua uirtute cōfiſus. Illud reſpexit quia agrippinæ
matris. Senecæ & bruti cōſiliis oīa primis imperii diebꝰ adminiſtraſſet.
b Dic hoc.

Interrogatio eſt contumeliæ & reprehenſionis plena. c Magni. nouies. n. hoſtes ſuperauit

Quo fretꝰ[a]. dic hoc[b] magni[c] pupille[d] pericli[e]
Scilicet īgeniū[f]: & reꝝ prudētia[g] uelox[h]
Ante pilos[i] uenit. dicēda tacēdaq; calles[k].
Ergo ubi[l] cōmota feruet[m] plæbecula[n] bile

Nouē. Pythagoras. pericles. Inter cætera egregia opera nono menſe ſamios ionuz primos
& potentiſſimos deuicit urbis menia deiecit. hinc ortus eſt pythagoras
nō aūt ex Samio quæ zazyntho & dulychio pxima eſt. d Pupille. Al-
luſit ad hiſtoriā. nā nerone Poppea ut ſcri. Tacitꝰ: cum ſibi matrimoniuz
& diſſidiū octauiæ incolumi agrippina haud ſperaret. crebris criminati
onibus aliqñ per facetias incuſabat principē & pupillū uocabat. q iuſſis
Pericles alienis obnoxius: nō mō iperii ſed libertatis etiā indigeret. e Pericli.
Alcibiades atheniēſis cliniæ filius fuit quo (ut pbus Aemiliꝰ eſt auctor)
nihil excellētiꝰ fuit uel in uitiis uel ī uirtutibꝰ. Impator fuit ſummus &
mari & terra diſertꝰ: ut nemo ei dicēdo reſiſtere poſſet. Eius poſt interi
tum prīs Periclē & Ariphonem tutores fuiſſe relictos ſcribit plutar. ui
ros ea tēpeſtate pclaros: & magna cū Clinia ppinquitate coniunctos.
Periclē aūt Alcibiadis patruū fuiſſe ſcri. Trog. Pom. Aemilius uero ui-
Scilicet. tricum. f Scilz igeniū. hæc decē carmina ſequētia cum ironia legenda
ſunt. Scilicet ergo cū deriſu pnunciandū eſt. Oſtēdit enī rerū agendarū
ſcientiā ante annoꝝ maturitatē nō acceder̄. Alibi ſaty. 1. Scilicet hæc po
pulo pexus. Terē. in andria. Id pp ſ'us curat. ſ. Virg. 4. æne. S. is ſupis la
bor eſt. g Prudētia. ut ſcias quid loquaris uel taceas. ſapia pueniente
pubertatē. h Uelox. quæ pfecto uelox eēt ſi tibi iuueni ineſſet qui an
te legitimū tps imperiū occupaſti Prudētia. n. longo tpis iteruallo plu-
rimarū reꝝ uſu & experiētia gignitur. i Ante pilos. ante barbā. anteq̄
pili naſcanī & lanugo & añ pubertatē. Nā uix. 17. natus ānos Nero ipe
Calleo. riū accepit. k Calles. ſcis intelligis cognoſcis. nā callidꝰ es in tacēdis dī
cēdiſq;. ut ſcripſi in dictionario. l Ergo vbi. ſenſus eſt. Ergo cū ea pru-
dētia ſis, nō mirū eſt ſi plæbē in ſeditionē concitatā grauitate manꝰ ſeda-

re & cohercere ſcis.q.d.principi nō ſatis eſſe:poſſe īperare niſi cōcomitetur ſapiētia. m Feruet. æſtuat ira & ſeditiōib⁹ cōmota. n Plebecula. hoc uocabulo uſus eſt Suet.in flauio ueſpaſiano. a Fert aius. i.dat qa peritus es tacendarū & dicendarꝝ. b Calide. feruore iracūdiæ excitatæ c Maieſtate. grauitate.qa tanq̄ magna & ꝓtutura hominib⁹ loquuturi tacere iubent molientes manū.Nam manu ſublata a ſuperiorib⁹ ſæpe ſilentiū īducit. annuendo ut orare uolentes audiat populus.ut dixi in Auguſto. Sueto. d Quid deīd. cuꝫ ſeditio orta fuerit qb⁹

Plæbecula.

Manus

Fert aius[a] calidæ[b] feciſſe ſilentia turbæ
Maieſtate[c] manus:qd deide[d] loquere. qrites[e]
Hoc puta[f] nō iuſtū ē:illđ male. rectius iſtud[g]
Scis &.n.[h] iuſtū gemina ſuſpēdere lance
Ancipitis[i] libre:rectū diſcernis[k] ubi inter
Curua ſubit:uel cū fallit pede regula[l] uaro[m]

eam uerbis cōpeſces.Illud docet deniq; neceſſariuꝫ eſſe principem eſſe ſapientē & rerꝝ peritū.unde Plato ſolebat appellare eas reſpu.fœlices qbus cōtigiſſet habere principes ſapiētes.Reſpexit aūt poeta ad id quod in urbe a ſeniorib⁹ dicebaƭ.Neronē primū ex hiis qui rerū potiti eſſent alienæ facundiæ eguiſſe.Nā ei ſeneca orōnes cōponebat . cum Alii īperatores ante neronē ſumma fuiſſent facūdia & eloquētia. e Quirites. Hinc innuit poeta neronē a ſe rephendi cū iam ſatyrico more atheniēſibus omiſſis ad romanos cōuertatur. f Hoc puta. oratorie agit.ea pte generis deliberatiui diciƭ uti.quæ ſuaſio nūcupaƭ.Et priſciano auctore. 15.li.puta eſt legendū nō puto qđ quidē aduerbium eſſe uolunt.atq; iō a perſium corripuiſſe.cū ita & puta corripianƭ. g Rect⁹ illud. magne prudētiæ eſt ex multis quæ iuſta & recta eſſe uidenƭ qđ optimū cognoſcere. h Scis z.n. pſeuerat in Ironia.ſenſus eſt. Non miruꝫ quidē eſt ſi bonū a malo diſcernere noris.cū ea qua ambigui iudicii ſunt ita penſitare & tecū recognoſcere didiceris ut nihil te decipere poſſit. Metaphora ſumpta a libripende qui pōderoſiſſima queq; examine bilancis cognoſcit. i Ancipitis. Ambigue ut neſcias in quā partem magis decurrat ex quo libripendis ſolertia dephendiƭ. cum ex re ambigua & incerta rectū iudiciū ſumat. k Rectū diſcernis. cognoſcis inqt quid rectū ſit & quid intortū .pſtat in metaphora quā a fabris & architectis ſumit. & eſt æmulatio Hora.lib.2.epl'arꝝ epl'a.2.Scilicet ut poſſem curuo dignoſcere rectum. l Regula. i.haſta libræ.uel norma. m Uaro pede. torto & decliui.ifra ſaty.6.Geminos horoſcope uaro ꝓducis genio.i.lingua flexa

Regula

&recurua.lingua enim ſiue examen bilancis tanq̃ pes eſt in libra quo fit
Varo. plærũq;:ut cum lingua bilancis torta ſit & eam ſequamur in rerũ penſa-
tione decipiamur.per qđ oſtendit perſius eũ magni ingenii & pruden-
tiæ eſſe qui falſa admixta ueris nouit diſcernere. a Et pone. i.tante
Potis. prudẽtiæ es & cõſcilii:ut recto iudicio poſſis noxia pro meritis damna-
re.& tm̃ auctoritate & eloquẽtia uales:ut poſſis pp ſo ac iudicib⁹ perſua
dere aliquem
ut uitioſum i
terimant.
b Nigrum.
o multũ ante

Et potis[a] es nigrũ[b] uitio[c] pfigere thita[d].
Quin tu[e] igit[f] ſũma nequicq̃[f] pelle[g] decorus[h]

Vitium alias infœlix lr̃a thita. c Uitio. i.homini uitioſo.Mart.li.11.Epig.43.
Mentit̃ qui te uitioſum zoile dixit. Nõ uitioſus hõ es zoile ſed uitium.
d Thita nigruз. i.mortiferũ.Tau.T.& thita.θ.grecoꝝ litteræ ſunt.ſed
Thita. Tau abſolutionis ſignũ & ſalutaris nota eſt.ut in Ezechiele legitur. Et ſi
gna.tau.ſup frõtes uiroꝝ gementiũ.thita uero damnatiõis & mortis.
Cũ eni iudices de alicui⁹ capite ſnĩam laturi eẽnt.uniuerſi in ciſtam tabu
las ſimul conicicbant ſuas.eaſq; inſculptas lr̃as habẽtes abſolutionis:cõ-
demnatiõis & ampliatiõis.thita cõdemnatiõis ſignũ erat.Marti.lib.7.
Epig.38.Noſti mortiferũ ꝑtoris caſtrice ſignũ.Eſt Opere ꝑcium diſce-
K. re thita nouũ.Abſolutionis auctore Aſconio.k.lr̃a.per quã lr̃am aliqui
L. interꝑtant̃.calon.i.bonũ. Ampliationis.n.l.qđ ſignificat nõ linquere.
e Quin tu igit. quin.uox eſt increpantis. Virg.æglo.2.Quin tu aliqđ
Quin. ſaltem potius quoꝝ idiget uſus.cõiungiturq; ſemp cuз indicatiuo. At
tende aũt fremitũ & indignationẽ poetæ.ſenſus eſt. cũ quæ a me ſupe-
rius narrata ſunt facere nequeas.& extrinſecus cõptus atq; decorus.in-
trinſecus uero turpis & malus ſis.tu qui per ætatẽ immaturã & rerũ im
peritiã ignoras quid agendũ quid ue dicendũ ſit.cur nõ rem pu.guber-
nare ante maturũ tẽpus deſiſtis. & ſummã iperii romani cur nõ depo-
nis. f Nequicq̃ fruſtra.Virg.Sed quid ego hæc nequicq̃ igrata reuol-
Neqcq̃. uo.alias nõ.perſius ſaty.2.Nequicq̃ fundo ſuſpiret nummus in imo.
g Pelle. nõ animo pulcher. quia uerboꝝ blanditiis maliciã ſui cordis
donec ordinent̃ abſcondũt. h Decorus. ſpecioſus ueſte triũphali.& de
Decor⁹ core iperatorio.æmulatio eſt Hora.li.1.epla꜄.epl'a.17.Introrſum tur
pem ſpecioſum pelle decora.ad hiſtoriã reſpexit. Nã ut Corneli⁹ Tac.
ſcri.decretũ fuit.Claudio cæſare adulationibus ſenatus cedente: ut.20.
ætatis anno cõſulatũ nero iniret.atq; interim deſignat⁹ procõſulare im
periũ extra urbẽ haberet.ac princeps iuuentutis appellaret̃.Itaq; ludi-
cro circenſiuз qđ acgrendis uulgi ſtudiis edebat̃ britannicus in ꝑtexta.

Nero triūphali in ueſte tranſuecti ſunt:ut ſpectaret pplius hunc decore iperatorio. illū pueri habitu. Occupato igiť iperio apud ſenatū hoc celebratū ē in aſſentationē neronis ut ei ſupplicatiōes decernerenť. & diebus ſupplicationum triumphali ueſte indutus per urbem ueheretur.

a Ante diē. ante tp̄s & ætatem maturā. b Caudā iactare. blādiri & adulari. oſtētatione decoris iperatorii fauorē & grām ppli q̄rere. tractū eſt Cauda.

Ante diē[a] blādo[c] caudā iactare[b] popello
Deſinis[d]: anticyras[e] melior ſorbere meracas[f].
Quo tibi[g] ſūma boni ē. uncta[h] uixiſſe patella
Semp[i] & aſſiduo[k] curata[l] cuticula ſole.

a canibus qui blādiētes caudā mouent. c Blando. uel populo q Popellꝰ ſemp ditioribus & potētibus blādiť uel cui e blandiendū ſit in ſuffragijs & magr̄atibus demandandis. Hora. Epl̄a. 7. li. pri. Tunicato ſcruta popello. d Deſinis. tu nunq̄ ceſſas populi fauorē adulationibꝰ captare quoꝝ adiumentis honore fungaris.

e Anticyras. Aptior es hellebori puris & ſimplicibꝰ potionibꝰ inſaniā tuā purgare q̄ per ſummā ambitionē ante tēpus temeritati te ppli ſubicere. Anticyrā uero pro helleboro poſuit qm̄ in anticyra maxime ſumeretur. Stra. li. 9. & Pli. li. 25. ca. 5. circa med. Hora. ſatyra. 3. li. ſcd̄i. Nauiget Anticyrā. & ifra. Neſcio an anticyrā ratio illis deſtinet oēm. Anticyra aūt. ut dixi in Caligula. Suet. inſula eſt quæ olim cipariſſus dicebať. ut ſcri. Pauſanias. ſed mutato nomie anticyra ab anticyro herculis ſocio appellata eſt. Iuuena. ſatyra. 13. Ne dubitet laudas ſi non eget anticyra. Anticyra. helleborus. Cipariſſus.

f Meracas. ſimplices & puras nullo tēperamēto admixtas. a mero qd̄ antiq ſolū. dixerūt. imitatio eſt Hora. li. 2. eplarū. epl̄a. 2. Expulit helleboro morbum bilemq; meraco. Meruȝ. g Quo tibi. Interrogatio cōtumeliæ plena. quæ quidē eo tendit ut eū arguat uirtutē penitus ignorare. & eū tm̄ abeſſe oſtēdit a uera uirtutū cognitiōne & recta rerū publicarum adminiſtratione ut interrogatꝰ qd̄ ſummū bonuȝ in humanis putet. quæ q̄ſtio ſubtilis & a ph̄is multū diſputata. ipſe tn̄ reſpōdeat uoluptatem.

h Uncta. putas ne lauto paratu cibis luxurioſis & delicatis uiuere. corpuſq; bene curare ſummū hominis bonū eſſe. Atq; hæc pinde ac ſi adoleſcens ita dixiſſet: ponit. arguēs ex reſpōſo eū indignū eſſe qui publica negocia curet cū p̄termiſſa uirtutis mētione laute uiuere ſummū bonū appellet. Que ſnia epicureis ꝓbať. Patella. i Semp. continuationē ſignificat. Semp. k Aſſiduo ſole. ſuoꝝ tēpoꝝ mores notat. Nā antiq & p̄cipue ibecilles ſtomacho ante cibuȝ exercebanť. eam exercitationē ut Celſus ſcri. recte

ſequebaẽ modo unctio uel in ſole uel ad ignẽ modo balneũ. deſcendebãt eni in ſoliũ. tũ multo oleo ungebanẽ. leniterq; perfricabanẽ. Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 6. Vngor oliuo. Perſius infra. At ſi unctus ceſſes & figas in cute ſolem. Iuue. ſaty. 11. Veſtra bibat uernum cõtracta cuticula ſolem. l Curata. molliciem muliebrem notat in uiris.

a Expecta. Indignatũ diſcedenteq; iuuenẽ remoratur. diſtigue ergo ut ſit ſẽſus. certe ſi uolueris expectare & anũ a udire inuenies eã non aliter interrogatã reſpõdere. ex quo oſtẽdit eũ nõ minus inſanũ eſſe q̃ anũ decrepitam. anũ eni eſt delirare.

Expecta[a]. haud alíud rñdeat hæc[b] anus. í nũc[c]
Dínomaches[d] ego ſũ: ſuffla[e]. ſũ cãdíd[9f]: eſto[g]
Dum ne deteríus ſapíat pannutía[h] baucís.

Anus. b Hec an⁹. ſatis lepide fingit poeta anũ tranſire. c I nũc. poſtq̃ eum admonuit pͥtereuntem aniculam nõ aliter reſponſurã fuiſſe. ei pͥtẽtem eundi facit. & cũ indignatiõe & irriſione pronunciando i nũc. Senſus eſt. gloriare nũc te uirũ nobilem & prudẽtem cum in uoluptatẽ ſummũ bonum cõferas. ſicq; philoſophice poeta declarat. honoris nobilitatẽ homi ſapientiã nõ ingerere. d Dinomaches. Callide poeta reꝑhenſionẽ cõuertit in alcibiadem ne in principẽ inuehi uideatur. fingit ergo. q; ſubiratus Alcibiades eo q; ſocrates cõparauerit eum aniculæ illi. ſe a Dinomache clariſſima femina multũ ab anu illa diſſimili gen⁹ ducere ac ꝓpterea ſe nobilẽ eſſe magna cũ indignatiõe pronunciat. Alcibiades. n. genus paternũ ut ſcri. Plutar. ab aiace. maternu ȝ uero ab almeonide: quẽ ex dinomacha genitũ aiunt. originẽ traxiſſe ferunt. Ait igiẽ poeta. dic nũc te eſſe nobilẽ. quia ĩter maiores tuos dino- dinomachus. macha connumeraẽ. Dinomachus aũt interꝑtaẽ fortis in pugna. dinos eni græ. fortis lat. machi: uero pugna. ſicq; ſubſannat neronẽ: eius amentiã arguens: qui in maioꝝ nobilitate afferebaẽ. quũ a Cæſarib⁹ genus ſuum duceret. e Suffla. Gloriare extẽde ĩtumeſce afferte tuã nobilitatẽ Sufflo. & aĩ pͥſtantiã. ſeparatim legẽdũ eſt: qđ a uentoſoꝝ hoĩum conſuetudine ſumptũ eſt qui buccas inflare ſpiritumq; emittere ſuperbientes ſolent. f Sũ cãdid⁹. ſe quoq; a pulchritudine cõmendat. dicẽs ſuȝ pulcher. hoc ad aĩum rettulit. i. ſapiẽtis ſum aĩ. hoc. n. gloriaẽ. g Eſto. cõcedaẽ te generoſum formoſumq; eſſe ac prudentẽ. ſed ita ut baucis ſapia te non ſit ĩferior cũ ita rñdeas. nã ĩterrogata baucis qua in re ſummũ bonũ eſſe exiſtimet. deterius te nõ reſpondebit. qui illud in bonis tm̃ fortunæ ac corporis poſuiſti. ordina etiã ſic. I nũc o alcibiades & extolle ac iacta te qđ a dinomache gen⁹ trahas & formoſus ſis. h Pannutia. uenoſa. a pãno

uena eminentiore. Nã & mulierũ mãmæ & membra ſenilia iuuenili humore exhauſta pannucea fiunt. ut dixi in Marti. lib. 3. Epig. 71. & li. 11. Epig. 47. uel pãnutia. i. uillib⁹ pãnis induta. Nã pãnutius & pannoſus dicit̃ qui craſſo & uili pãno indut⁹ eſt. Et quia ꝓpriũ eſt anib⁹ pãnutias eſſe Terẽ. in andria. Suffarcinatã cantarã. i Baucis. Inopis atq; ignobilis feminæ nomẽ eſt ad eam alluſit de qua Ouidi. in metamor. Nã uetulæ pauperes Inopia coacte ad res uiles uendẽdas ſe cõferũt. ut eo queſtu uiuãt. Baucis ergo iducit̃ pro oĩ uetula uẽdẽte herbas odoratas in foro olitorio.

Pãnutia

Baucis.

Anus.

Cũ bñ[a] diſcincto[b] cãtauerit ozima[c] uerne[d].
Vt nemo[e] in ſe ſe[f] tentet deſcẽdere. nemo[g]
Sed ꝓcedenti[h] ſpectat̃ mãtica[i] tergo.

a Cum bene. i. clara & clara uoce uẽdiderit. nã cãtare eſt alta uoce loqui. Perſius ſaty. 1. Mẽ moueat quippe & cãtet ſi naufragus. eſt. n. moris olera per urbẽ uendentiũ exclamare. uel ut bñ uẽdat laudauerit. Horatius lib. 2. epiſtola. 2. Laudat uenales qui uult extrudere merces.

Canto.

b Diſcincto. deſidi. luxurioſo. intẽperato. & diſſoluto. Perſi⁹ ſatyra. 3. Nõ pudet ad morẽ diſcincti uiuere nactæ. Diſcinctoꝝ aũt & molliũ uiroꝝ eſt eiuſmõi bene olẽtes herbas manu geſtare. Virg. li. 8. in fi. Diſcictos mulciber afros. Horatius. epodõ. 1. Diſcinctus aut perdã nepos.

Diſcict⁹

c Ozima. Ozimũ herba ortẽſis eſt. qđ cito naſcat̃ dictu ʒ ut ſcri. Varro. Ocys eñi gre. cito. lat. ſignificat. de quo Pli. li. 20. cap̃. 12. & li. 19. cap̃. 7. Ozimũ etiã gen⁹ eſt pabuli. dictũ ozimũ eo ꝙ citat aluu ʒ bubus. & ideo iis dat̃ ut purgent̃. d Uerne. Ex ancilla domi nr̃æ geniti ſerui ſunt a uere dicti qm̃ id anni tẽpus fœture maxime conuenit.

ozimũ.

Verna.

e Ut nemo. hactenus in neronẽ iuectus eſt. Nunc uero eos ſatyrica indignatiõe inſectat̃. qui in alios dicere & aliena uitia cognoſcere gaudẽt. cum de ſeipſis nihil q̃rant. In eos ita inſurgit. Hora. li. 1. ſmo. ſaty. 3. Cum tua ꝑuideas oculis mala lippus inunctis. Cur in amico ꝝ uitiis tã cernis acutũ. ut nemo ergo eclipſis eſt ſubaudit̃ dignũ ne putas. uel unde eſt. aut aliqd tale. nõ ĩterrogantis eſt. ſed iraſcentis & admirantis ꝙ nemo intrinſec⁹ ſe cõſcideret. nemo ſe uelit experiri. f In ſe ſe. ad uitia ſua ꝑnoſcenda & reputãda cũ aliena diligenti⁹ perſcrutet̃. g Nemo. cõduplicatione utit̃ ad maiorẽ admirationẽ: affectuſq; ſui exꝓſſionẽ in legentiũ aĩs iprimendã. h Sed ꝓcedẽti. i. ſed alioꝝ ſemꝑ uitia cernim⁹. de hoc dixi in. 3. tuſcul'. Cice. Ab æſopo ſcribit̃ duas mãticas ul' ſacculos plenos uitiis hoĩes ſecũ ferre. & in eo qui ante pectus pendeat aliena uitia eſſe. in eo uero q a tergo nr̃a. Ex quo euenit ut nr̃a nõ uideamus & ea inſpicere negligamus.

ſed q̃ ſequaẽ cõſpiciat. Catullus ſed nõ uidemus mãtice q̃d in tergo eſt. Hora. ſaty. 3. li. pri. i fi. Reſpicere ignoto diſcet pẽdẽtia tergo. & ſaty. 1. li. pri. i fi. Sic feſtinãti ſemp locupletior obſtat. Hic igiẽ idignaẽ poeta ne

Mãtica. minẽ eſſe qui uitia ſua cognoſcat. ſed aliena ſemp. i Mantica. ſacculus ſcorteus ad ſarcinulas ferẽdas accomodat⁹. Lucilli⁹. Mantica canterii co ſtas grauitate p̃mebat. Hora. ſaty. 6. li. pri. Mantica cui lũbos onere ulce ret atq; eques armos. uel eſt mantica nummoꝝ receptaculum: ut Aſco nius in uerinam refert. quæ tamen pro pera interdum ponitur.

a Queſieris. Maliciam hominu3 exprimit q̃bus ſũma ſemp eſt uoluptas alie

Q ueſieris[a] noſtin[b] uectidi[c] p̃dia. cuius[d]
Diues arat[e] curib⁹[f]: quãtũ nõ milu⁹ oberret[g]
Hũc ais[h]. hũc[i]: diis iratis[k] genioq; ſiniſtro[l].

nos mores notare. & ſedam pro tertia perſona ponit. i. aliquis queſierit forte. Itaq; exẽplo probat neminẽ uitia ſua inſpicere. cum aliena linceis oculis plane cernat. dicit ergo. ſi q̃ſieris ab aliquo an uectidiũ norit: ſtatim ut ille ſe eũ dixerit cognoſcere. eũ auaritiæ argues. b Noſtin. pro

Vectidius. noſtine. c Uectidi p̃dia. uectidiũ poſuit p̃ uiro diuite in ſabinẽſi agro. d Cuius. Interrogatio eius qui interrogaẽ an uectidiũ nouerit. reſponſum eſt q̃rentis quẽ uectidiũ dicat. plures eni eodẽ nomine uocabantur. e Diues arat. ſubaudi illius qui uerba ſunt interrogatoris reſpõdentis

Cures. eũ ſe uectidiũ dicere qui multa p̃dia curib⁹ arat. f Curib⁹. Cures urbs quondã ſabinoꝝ inſignis nũc aũt uiculus. hinc q̃rites appellanẽ. & iuno curetis diciẽ quia ibi colebaẽ. g Oberret. qui tot agri iugera in ſabinis

Miluus arat quot miluus non circũuolet. Iuue. ſaty. 9. Tot miluos intra tua pa

Ob. ſcua laſſos. Ob. n. alias poniẽ pro circum. ut cum dicimus urbẽ obſideri obuallari obſignare. alias iuicẽ p̃põnis q̃ eſt pp ut ob merita ob ſupatos

obſides hoſtes. unde obſides pro obſides qui ob p̃riæ p̃ſtandam fidem dantur. h Hunc ais. Interrogatio iterrogati uł iterrogati rñſio. Ais eni hũc uectidiũ: quaſi oſtẽdat ſe eũ p̃be cognoſcere. i Hunc. uerbũ iterrogãtis qui more malignitatis humanæ ad aliena uitia notanda fertur. qui primũ de uectidio quærere ceperat. hæc oĩa quæ ſequunẽ de eo enumerat.

Iratus. Hunc. Eclipſis figura eſt dico. n. uerbu3 extrinſecus eſt. k Diis iratis. aduerſis. quia auare & p̃parce uiuat. Iuue. ſaty. 1. Exul ab octaua Marius

Genius bibit & fruitur diis iratis. l Genioq; ſiniſtro. is ſiniſtro genio uiuere dicitur qui naturã ſuã duriter uiuendo defraudat. Teren. in phormi. Suũ defraudamus geniũ. unde cõtra. Is diciẽ a genio indulgere qui uoluptati operã dat. ut perſius ſatyra. 5. Indulge genio. carpamus dulcia & cete.

Virg.libro.1.geor.Et genialis hyems.i.uoluptuoſa. a Qui qñq3. q3 uacat.ut ſit quotiens figit. qui ita auarus eſt ut arando etiã in compitis aratrũ figat atq3 aliquã partem attritæ uiæ aratiõe cõminuat. Sunt qui ad cõpitalia referentes dicant eum ita auarũ eſſe:ut cũ compitalia ſacra fierẽt:cæteris feriatis ipſe anteq̃ ad ſacra pergeret terrã araret. atq3 ſubinde cũ bobus & aratro ad ſacrificiũ poſt arationẽ accedet.

Q ui qñq3[a] iugum pertuſa[b] ad cõpita[c] figit[d].
Seriole[e] ueteris metuẽs deradere[f] limum
Ingemit[g].hoc[h] bñ ſit:tunicatũ[i] cũ ſale mordẽs
Cæpe, & farratã[k] pueris[l] plaudẽtibus[m] ollam

uel eſt ſenſus. Hic qde3 cum feſta cõpitaliũ uenerint.qb⁹ maxime ruſtici lautioribus cibis uti ſolẽt: non audet uinum qđ iam diu ſuauit attingere.ſed acetũ tñ bibit. & cepas comedit.ordo eſt.hũc dico qui diis iratis & genio ſiniſtro ingemit metuẽs deradere limũ ueteris ſeriolæ qñ figit iugũ ad cõpita pertuſa. b Pertuſa.attrita & cõculcata pedib⁹ frequẽtia hoium. c Compita. ſunt aũt cõpita loca. in quæ multæ uiæ cõpetant dicta q2 ubi uiæ cõpetũt tunc in cõpitis ſacrificatur. ruſtici.n.finitis ſationib⁹ in cõpitis ibi aratris ſuſpenſis ſacrificia celebrabant magna aiorꝝ relaxatione.eos ludos magri uicorꝝ ut ſcribit. Aſconi⁹ facere cõſueuerũt:is aũt dies annalis nõ ſtatut⁹ erat. attributus ut uarro tradit larib⁹.quot annis is dies cõcipiebaƭ. d Figit. ſuſpẽdit. e Seriole doliolí. dimiutiuũ ẽ a ſeria.gen⁹.eſt uaſis terrei. Terẽ.in heautonti. Serias oẽs releui.Perſi⁹ ſaty.2.Sub raſtro crepet argẽti mihi ſeria dextro hercule &c̃.de hoc dixi i Captiuis Plauti.i fi. f Metuẽs deradẽ.i.uaſa:q̃ argilla(quã nũc ipẽ poeta limũ appellat) uel pice:uƭ reſina: uel gypſo obturabanƭ.hois auariciã in maximo artificio uerborꝝ expreſſit. Oſtẽdit eni eum nõ audere:ne paruũ quidẽ uini cadu3 explere. qđ multos annos ob auaritiam in cellario ſeruarit. g Ingemit. ob auaritiam. h Hoc bñ ſit uerba hæc tanq̃ a uectidio dicta ponunƭ.Nam cu3 ueteris uini cadu regipſare nõ auderet.aliud deteri⁹ uinum potãs quaſi per auariciã igemiſcens ſi melius uinũ aſſumeret:deterrimo uino ſumpto hoc bene ſatiſq3 dicebat:uel in alio ſenſu.ſm antiquã cõſuetudinẽ dicƭ.ſicut: & dii bene uertãt.ſic eni dicũt qui ueluti rem magnã & inuſitatã aggreſſuri ſunt.ergo & auarus ueluti rem magni ſumpt⁹ cenaturus.hoc dicit. i Tunicatũ. quia tunicas multas circũ ſe habet. k Ollã farratã. ollã plenã pultis ex farre. quo cibo pueri nimis pco uictui aſſueti tanq̃ lauto & opiparo lætabãƭ. Prim⁹.n.aucto.Pli.li.18.ca.8.Fuit antiq̃s latio cib⁹.

Pertuſus. Cõpita Seria. Limus. Bene. Far.

l Pueris. aut filiis aut ſeruis. m Plaudētib⁹. hinc hoīs auariciā oſtē-
dit. cū farre tantū & cæpis & aceto pueri cōtenti ſint. ex quo apparet al's
auarius uiuere. a Morientis. lāguidi nō mordētis deficiētis euaneſcē-
Acetū. tis in uappā. acrimoniaq̨ carētis. q̄to. n. acrius tanto melius acetū eſt.
b At ſi iūct⁹. queādmodū inquit tu uectidii auaritiam repræhendiſti. ſic
aliquis ſi mollis deſeſq̨ fueris & ocioſus. te repræhendet: perſeuerat er-
Panno- go exprimerē
ſus. iniquitatē ho
minum uitia
aliena culpā-
tiū. ſenſus eſt
ſi inqt aliquis
oleo ungatur
ſtans ad ſole3
& corpi curā-
do indulgens non deeſt qui ſtatim illum ſubſanans cubito ſe tangat.

Pānoſam fecē morientis[a] ſorbet aceti
At ſi iūctus[b] ceſſes[c]. & figas[d] in cute ſolem
Eſt ꝓpe[e] te ignotus cubito[f] q tāgat & acre[g]
Deſpuat ī mores[h]: penēq̨[i] archanaq̨[k] lumbi
Runcantē[l]. pplo marcētes pandere[m] uuluas.

Ceſſo. c Ceſſes. ocioſus fueris: pro ſi qs ceſſet: ut ſupra queſieris pro queſierit.
d Et figas. fricando enī corp⁹ atq̨ unguentando ad ſolē cutis penetraṫ.
Nam antiq ut dixim⁹ ante cibū exercebanṫ. eam exercitationē auctore
Cutis. celſo recte ſequebanṫ mō unctio uel in ſole uel ad ignē modo balneū. de-
ſcendebāt enī nō ſoliū tum multo oleo ungebanṫ. leniterq̨ perfricaban-
tur. e Eſt ꝓpe. quē ipſe nō uideas cū a tergo ꝓpe ſit. aut quē neſcis. hic
appet hoīes ad aliena uicia cognoſcēda ualde ꝓmptos eē æmulatio eſt.
Hora. li. 2. ſer. ſaty. 5. Nō ne uides aliqs cubito ſtantē ꝓpe tāgens inger.
Cubit⁹. f Cubito. aliquē cui uitia tua palā faciat. modus eſt latenter oſtendētis.
quem ꝓbet peccare. Hora. ſaty. 5. li. ſcdi. ſermo. Nō ne uides aliqs cubi-
to ſtantē ꝓpe tangens &c̄. g Et acre. Acriter inuehaṫ in mores tuos.
& ſputo caſtiget ac emēdet te ſic uitiis deditū. tanq̄ in cōtemptū rei tur-
pis tractū ex hiis qui ex olfatu putide rei expuunt. Tibullus. Hūc puer
Spuo. hunc iuuenis turba circūterit arcta. Deſpuit in molles & ſibi qſq̨ ſinus.
Plaut⁹ in princi. Aſinariæ. ut quæ loquutus deſpuas. h In mores. in ui-
tia. i Peneq̨. uellicantē ac depilantē uirile membꝝ & obſcenos locos
quo glabes & ſine pilis circa inguina ſis. hæc cū ſupioribus cōiunguṅṫ.
ut ſit ſenſus. ſi tibi ex inguinib⁹ euulſeris pilos aderit qui te cōtemnat. re-
petiṫ igitur. eſt qui deſpuat ut ſit ordo. eſt qui deſpuat in runcantē pe-
nē & archana lūbi. Penis aūt a pendēdo diciṫ. nā penem caudā uocabāt.
Penis. unde offam porcinā cū cauda offam penitā dicebant. ut infra. Si facis in
penē quicqd tibi uenit amaꝝ. k Archanaq̨. i. pudibūdas corpis ptes.
l Runcantē. metaphora ſumpta ab agris ruſticoꝝ qui runcari dn̄r cum

herbas frugibus noxias auellunt atq; ſarriunt. ſatyrica.n.urbanitate dū Runco.
eos rep̄hēdit ꝗ aliena uitia ſubſanāt:ſuoꝝ tpoꝝ mores notat illos ꝑcuti
ens ꝗ obſcæne turpiſſimeq; uiuūt.Mar.li.9.Epi.29.Cū dpilatos creſte
coleos portes &c̄.Iuue.ſaty.8. Si teneꝝ attrit⁹ catinēſi pumice lumbū.
Squallētes traducit auos. m Pandere. cynedos & molles deſcribit qui Pando.
muliebria patiunt̄.pādere autē uerbu pro pticipio eſt.i.pādentē:uel ut
pādas ac p̄beas.aut ſic itellige. Rūcantē pādere uuluas.i.runcātem & de
pilantē podicē ut eū pādat ac p̄beat multitudini. n Marcētes uuluas.
i.podicē ī quo ea fiūt quæ in uuluis.Nā uulua mulieris eſt.ſed ꝓpter coi
tū ſatyrica mordacitate cynædi podicē uuluæ munera peragentē uuluā
appellauit.uulua autē crebro a poetis pro genitali parte muliebri uſur- Vulua.
patur.Cū ꝓprie uulua illud ſit in utero mulieris quo infantes geſtātur.
Cornel.cel. Si infans in uulua deceſſit quo facilius eiciat̄.Pli.lib.11.cap̄.
37.uerſus fi. Boues grauidas negant præterq̄ dextro uulue ſinu ferre.
etiā cum geminos ferāt.uulua etiā accipit̄ pro ea parte quæ circa ubera
porcæ eſt:quæ eſt optimi ſaporis.Marti.lib.13.diſt.56. Te fortaſſe ma
gis capiet de uirgine porca.Me materna graui de ſue uulua capit.ea ut
ſcri.Pli.li.11.cap̄.37.uerſus fi.Enecto partu melior eſt q̄ edito.Eiectitia
uocat̄ illa.hæc porcaria.primipare ſuis optima.eadē ēt ſumē appellat̄. Sumē.

Tu cū maxillis[a] balanatū[b] gauſape[c] pectas.

a Tu cū ma. turpitudinez eius carpēs interrogat cuz
barbā nutriat.cur inguina uellicet.& abradat. moris.n.ueterū fuit bar-
bam nutrire.cū ante ſuperioris africani tēpora tonſores in urbe nō fue
rint.Pli.li.7.ca.59.ſunt aūt uerba hæc coꝝ qui aliena uitia notantes ita
dicunt qua rōne femora & inguina & partes pudendas condi iubes:&
pſilotro denudas cū barbā prolixam & unguēto delibutā geſtes pectas
& nutrias.ſicq; poeta obſcenos ſui tēporis mores carpit. b Balanatū.
unguentatū. Balan⁹.n.inter p̄cioſa unguēta ponit̄ Hora.lib.3.Carmi. Balan⁹.
Ode.29.Et p̄ſſa tuis balanus capillis.Pli.li.12.ca.22. c Gauſape. pro
barba poſuit.Imitatio eſt.Virg.li. Qui ueſtē barbā dixit. Aurea cæ gauſa
ſaries illis atq; aurea ueſtis.unde cōtra. Inueſtes iberbes dicim⁹. Virgi. pe.
li. Tum mihi p̄ima genas ueſtiebat flore iuuentus. Gauſape gen⁹
eſſe ſtramēti uilloſi militaris.qđ pro lecto in caſtris ſternebatur.indicat
Pli.li.8.ca.48.Hoc cū uilloſū eſſet a uilloꝝ piloꝝq; ſimilitudie gauſa-
pe pro barba poſuit.Ouidi.in li.de arte.Veſtē craſſiorē oſtēdit eſſe gau
ſape.cū ait.Gauſapa ſi ſumpſit.gauſapa ſumpta ꝓba.Stra. uellera pata
uina e ꝗbus p̄cioſi tapetes & gauſapa texūtur. Et hoc ſtragule ueſtis ge-

nus utrinq; uilos eminentes habẽtis uel una tm̃ e ſupficie.bene igiẽ bar-
De. be rem uilloſam cõparauit. a Detonſus. i.ualde tonſus . ná de modo
auget. b Curgulio. uia patẽs in gutture quæ creſcit & inflatur. & per
Gurgulio. quá ſpũs attrahitur atq; emittiẽ:gurgulio eſt. A cui⁹ ſimilitudine in ob
ſcenis eam partẽ appellat: quæ a pene ad anum eſt.per quá inflatá a lũ-
bis ſemẽ humanũ ut per curgulionẽ ſpũs fluit.quidam pro pene in cur
gulionis uer-
mis formam
uel ſe cõtrahẽ
te uel extẽdẽ-
te accipiunt.
gurgulio.eni

Inguínibus quare[a] detõſus[b] curgulío[c] extat[c].
Q uiq;[d] paleſtritæ[e] lícet hæc plãtaría[f] uellãt
Elíſaſq;[g] nates labefactẽt[h] forcípe[i] adunca.

beſtiola eſt frumẽtis inimica.Nõ nulli anũ ab aſpectus obſcenitate ĩtel-
ligunt. c Extat. libidini alienæ. d Quinq;. q̃uis te quottidie expi-
les:nõ tamẽ circa inguina glaber eris queadmodũ nec filix ab agro pe-
nitus aratione diuelliẽ ꝓpter multas radices quas habet ſparſas . Irriſio
eſt amaritudinis plena.per quá & dementiá & turpitudinẽ oſtẽdit eoꝝ
qui partes obſcenas corpis glabras tentát reddere.cum a natura datũ ſit
ut euulſi pili renaſcanẽ. e Paleſtrite. uiri robuſti ſunt a paleſtra & lu
Paleſtrite. ctatiõe cognoiati.quia in paleſtra exercitati. quaſi fortiori ſint corpe aſ
ſidua exercitatione . Nam paleſtra dici põt latine luctatio a palaio.i.lu-
ctor.Plutarchus.de Alcibiade . cũ aliquádo in paleſtra cum pucro quo-
dam luctareẽ:iamq; aduerſarius eũ ad terrá deprimeret: uolens Alcibia
des ignominiá uitare manũ illius dentib⁹ apphendit. Virg.lib.6.æne.
Pars in gramineis exercẽt mẽbrana paleſtris.Et lib.2.geor.Corporaq;
agreſti nudát ꝑdura paleſtra.Capiẽ etiá pro loco ubĩ exercebanẽ.uarro
Nec putát ſe uillá ſi nõ multis uocabulis retineát græcis quin uocẽt par
ticularia loca.Procæconá.Paleſtrá.Apoditerion.Peryſtilõ.Ornytona.
Periſtoreũ:Oporothecen. f Plantaria. per tranſlationẽ pro pilis di-
xit . Sũt aũt páltaria ipſe plátæ nõ in arborib⁹ ſed in terra natæ ex ſemi-
Plantæ. nibus quæ cũ radicibus & terra ꝓpria transferunẽ . Virg.lib.2.geor.in
prin. Viua ſua plantaria terra.Plátæ uero ſunt rapte ex arborib⁹.Virg.
li.2.geor.in princi. Hic plantas tenero abſcindẽs de corpore matrum.
pſilotrũ g Eliſas nates. pſilotro depilatas & ꝑpolitas.ui.n. pili euellunẽ.qdá eli
xas legut.qſi aq̃ calida madefactas.ut pili facili⁹uellicẽẽ. h Labefactẽt.
pilos demẽdo expolicẽt.metaphora ab arbore:quæ multis ſucciſa ictib⁹
tandẽ ad terrá ꝓpelliẽ. i Forcipe adũca. qua pili ipſi auellunẽ.Forcipes
Forcipes. enĩ quaſi foruicapes dictæ ſunt ꝙ forua.i.calida capiunẽ. ná foruu; cali
dum ueteres dixerũt.uñ cato ait de quodá ædificio. æſtate frigido hye-

me foruo. Virg. 8. Verſantq; tenaci forcipe maſſam. Forfices uero ſūt quib⁹ incidimus. unde uerſus. Forfex filoꝝ ceps ferri pes capillorum. Forficeſ
a Iſta. cum cōtemptu dictū eſt. b Filix. pulchra uariatio: nam cum pilos plātaria appellauerit. & gauſape nūc uero filices noīat. filix autē Filix. herba eſt agris maxime inimica. ut dixi in Hora. ſaty. 3. li. pri. ſmo. Neglectis urenda filix innaſcit agris. c Cedim⁹. Ferimus pcutimus. ab eo eſt pteritū cæcidi. & ſupinum cæſum. cōe uitiū hominū eē oſtēdit. ut alter alterum notet. Ipſi eni alios

Nō tamē iſta^a filix^b ullo māſueſcit aratro
Cædimus^c: inq; uicē^d pbemus crura ſagittis.
Viuit^e hoc pacto: ſic nouimus^f ilia^g ſubter
Cæcū^h uulnus habes: ſed lato baltheus^i auro^k

repræhendimus. & nos quoq; inuicē accuſationi aliorum ſubiicimur.
d Inq; vicē. Themeſis figura etiā quæ fit quotiēs uerbum aliqd' ſimplex: uel cōpoſitū diuidētes. unam uel plures dictiones interponimus Themeſis. ut ſeptē ſubiecta trioni. Eſt aūt tranſlatio ſumpta a ſagittariis. Hora. li. 1. ſermo. ſatyra. 3. At tibi contra euenit ingrant uita ut tua rurſus & illi.
e Viuit hoc. ut per ſupiora oſtēſum ē. i. ut alter alteri⁹ errores carpat. & noteni⁹ & notemur. Ci. ep'la. 14. li. ſcdi. ſed qd agas ſic uiuit. ſed cū idignatione pronunciandum eſt. f Sic nouim⁹. ita uiuere didicimus.
g Ilia ſubter. In aliena uitia cernētes inuectus eſt hactenus. nūc uero ſtultitiam glorioſi hoīs irridet: qui tam petulanti oſtentatiōe fert ut ſibi attribui gaudeat quæ ſua nō ſunt. eū monet fugere debere hoīu3 blādas aſſentatiōes. h Cecū vuln⁹. i. occultū nō oībus notu3. metaphora ſumpta a gladiatore qui acceptū uulnus plerūq; diſſimulat. & ſpectatores fallit tamē ſeipſum decipe nō poteſt cū uulneris ſentiat dolorē. hoc ergo dicit poeta. nos quoq; nr̄a uitia aliquo dignitatis aut potētiæ uelamento celare. ita ut aliis minime nota ſint. ſed nobis tamē nō latere: cū eorū oīno conſcii ſumus. i Sed balthe⁹. ſed hoc tuū ſcelus ab opibus & diuitiis tegit. quia uero Ilia dixit ppterea baltheo tegi ſubiunxit. Nā Balthe⁹ baltheus cinguli militaris genus cū latum ſit Ilia ipſa operit quæ ſub lateribus ſupra coxēdices ſita ſunt. eſt ergo rō uitii latēris q; uidelicet id potētia & nobilitate tegat. nā per baltheū dignitatē militarē deſignat. Iuue. ſaty. 9. Quotiēs rumorib⁹ ulciſcunt balthea. & ſaty. 16. in fi. Aſt illis quos arma tangūt & baltheus ambit. ſicq; poeta ut dictum eſt eos deridet q ptextu potētie cōfidūt malitiā ſuā poſſe latere. & gaudēt diſſimulata prauitate hr̄i boni uiri. k Lato auro. p lati auri. Virgi. li. 1. æne. Ilia

Bina manu lato criſpans haſtilia ferro. & ſic magnitudinē hois expſſit. Perſius. a Ut mauis. hac tue nobilitatis uentoſitate: decoroq; habitu decipe populū. & qui te intus nō nouerit quantū uelis. qui eni uulnus diſſimulat alioꝝ aſpectus decipere pōt. ſed uiribus ſuis dare uerba non pōt: cū uitii ſui conſcius ſit hoc ergo dicit alios decipere facile potes occultādo uitiū tuū ſed conſciam tuā fallere non licet. b Da verba. dare

Dare uerba. uerba decipere eſt. Teren. in andria. cui uerba daꝛ difficile ē. Mart. li.2. Epi. 78. Cui nihil ipe dabas is tibi uerba dedit.

ꝓtegit: ut mauis[a] da uerba[b]. & dcipe[c] neruos[d]
Si potes[e]: egregiū[f] cū me uicinia dicat
Nō credā[g]. uiſo ſi palles[h] īprobe nummo[i].
Si facis[k] in penē qcqd tibi uenit[l] amarum[m].
Si puteal[n] multo cautus uibice[o] flagellas[p]

c Decipere. fallere. d Neruos. i. ueritatē ipſam quæ plurimū habet uirium & neruoꝝ. uel grauiores uiros & qui itrinſecus noſcūt. nunq̄ decipies. e Si potes. fallere. ſ. conſcientiā tuam. f Egregiū. excellentem ſupra cæteros. Egregiū dicim⁹ qui e grege electus ſit. Hæc cuꝫ aſſeueratione pronūcianda ſunt. Reſpōdet. n. adoleſcens glorioſus. Nō debeo inqt credere & putare me uirū bonū & egregiū ac frugalē. cū populus ita me exiſtimet & iudicet. quaſi dicat etiā ſi non ſim. Ex quo ſtultitia hois oſtendiꝛ. Hora. lib. 1. eplaꝝ. epla. 17. Sed uereor ne cui de te pluſq̄ tibi credas &c̄. & alibi. Si quis bella tibi terra pugnata mariq; dicat &c.

Egregi⁹ g Nō credā. Cum interrogatiōe & eo uultu ꝓnūcianda quo ſolemus ingrati admonitori reſpondere. h Uiſo ſi palles. Reſpondēti admonitio eſt fruſtra ſe quēpiā egregiū eſſe putare: licet ita iudiceꝛ a uulgo. niſi ab auaritia libidīe & aliis uitiis ꝓcul ſit. ſi ergo laboras uſuris cur gaudes te uirū bonū & egregiū appellari. Iuue. 8. ſaty. Cur allobrogicis & magna gaudeat ara. Natus in herculeo fabi⁹ lare: ſi cupidus: ſi uanus & euganea quātūuis mollior agna. i Nūmo. ſi auar⁹ & cupid⁹ es ad cōſpectum pecuniæ palleſcis. k Si facis. i. ſi te cynædū & paticum prebes. Nam qui facit quicqd ſibi uendiꝛ in penē ſine dubio pſtituere diciꝛ. ut ſupra. penēq; archanaq; lumbi runcantē. l Uenit. uendiꝛ ab eo qd

Veneo. eſt ueneo. m Amarū. hoc ideo dictū eſt qm̄ amaritudini ſepe uen⁹ cōmixta eſt. coitū enim ſepenumero penitētia ſequiꝛ. Demoſthenes de lai

acidalia de nobiliſſimo ſcorto. Tāti nō emo pænitere. unde & Acidalie cognomē pp curas ſollicitudineſq; ac amara tedia meruit uenus. n Puteal.

Puteal. locus romæ: ad quē cōueniebāt feneratores, aut ſedes ꝑtoris ſiue tribu-

nal uel ſubſelliuꝫ ꝑpe arcū fabianū qđ libonis dicebať. qa a libone illud primū tribunal & ſubſellia collocata ſunt. Hora. in epl'a. 20. li. pri. Forū putealq; libonis Mādabo ſiccis. Et li. 2. ſermo. ſaty. 6. Roſcius orabat ſibi adeſſes ad puteal cras. Ouidi⁹. Si puteal ianūq; times celereſq; kalendas puteal ergo. i. debitores. nā locū pro perſona poſuit. & eſt hyppalage. i. ſenſus cōuerſio. & eſt dictū puteal ꝙ ibi debitor creditori ſuo dans bona tanꝗ in puteū mittit & deicit. o Multo vibice. cicatrice. aut multa & graui uſura. in metaphora permanſit. ut uibice dixerit quia flagellis ꝑmiſſerit. Eſt. n. uibex ſignū qđ reliqt ſcutica. dicta ꝙ ui fiat. allegoricos igiť. fæneratores debitorib⁹ ſuis uſuras inouātes tanꝗ uulnera i eis cicatrices apiunt. p Si flagellas. ſi grauib⁹ uſuris debitores affligis. & moleſtas. dū uſuras exigis. Ita eni flagellari dicunť oberrati. unde Mar. li. 2. Epig. 29. Et libertinas archa flagellat opes. dicit. n. ſi in exigēdis pecuniis cautus tam iugiter ad tribunal ꝑtoris accedis debitores accuſans eoſq; ad ſolutionem cogens: ut puteal ipſum frequentia & acerbitate tua cædere uidearis. fruſtra credes populo te ægregium prædicanti. Libon Hippalage. Vibex. flagello

Nequicꝗ[a] ꝑplo bibulas[b] donaueris[c] aures
Reſpice[d] qđ nō es. tollat[e] ſua munera cerdo
Tecū hita[f] ut noris[g] ꝗ ſit tibi curta ſuppellex.

a Nequicꝗ. i. fruſtra. ſenſus eſt fruſtra cum turpiter uiuas aliorū laudibus delectaberis. b Bibulas. quæ aſſentatōib⁹ ualde delectanť. c Donaueris. accomodaueris. d Reſpice. alias reſpue. Reꝑhēſio eſt cū idignatiōe & acri uultu ꝓnūcianda. Monet unicuiq; fugiendā eſſe oſtentationē nec aſſentationib⁹ credendū. ergo Omiſſa ambitiōe atq; aura populari uirtutem ſequere. teq; ipſum cognoſce. & laudibus capi reſpue. quas in te nō habes nec agnoſcis. e Tollat. auferat īquit & adulator & uulgus laudes & adulationes ſuas. cerdo diciť quicūq; ignobilis querit lucrū ex aliqua uili arte. cerdos. n. græ. lucrū lat. Iuue. ſaty. 4. in fi. Sed periit poſtꝗ cerdonib⁹ eſſe timendus cæperat &c̄. cerdonē poſuit pro turba plæbea quæ nulla rōne ad aliquē laudanduꝫ duciť. f Tecū habita. noli committere ut alienæ laudes te auferāt. ſed tu te ipſum cognoſce & conſcientiā tuā interroga bonus ne ſis an malus. qa nemo magis ꝗ tu qđ ſis ſcire pōt. nā tui cōſci⁹ es. g Ut noris. i. multa tibi deeſſe: ut ſis uir egregi⁹. ſumptū eſt a rei familiaris tenuitate. Iuue. ſaty. 11. Noſcēda eſt mēſura tuæ ſpectādaq; reb⁹. In ſūmis mīmiſq; ēt cū piſcis emeť. Mar. li. 12. epi. 98. Qui ſua metiť pōdera ferre pōt. luca. li. 8. Metiri ſua regna decet uireſq; fateri. hora. epl'a. 7. ī fi. Metiri ſe quēq; ſuo modulo ac pede uer ē. Neqcꝗ. Cerdo.

a Vatibus hic. Ex ſtoicorum ſententia oſtenſurus poeta homines aliquo uitio laborantes inſanos eſſe nec ſui poteſtatem habere. demonſtrans etiam diuerſa eſſe hominum ſtudia: Cornutum quo ad philoſophiam diſcendam uſus eſt magiſtro: philoſophia ipſa delectari ſcribit. cui non niſi qui liber ſit poſſit incumbere. libertatem uero in animo eſſe probat. optatque ſibi dari eas uires in carmine. quibus amorem ſuum in cornutum quem ſibi reſpondentem in troducit enarrare ualeat

Satyra Quinta.

Atib^a hic^a mos e cetu ſibi poſcer uoces^b
Cetu ora. & liguas optare i carie cetu.
Fabula ſeu^c mæſto^d ponat^e hiada^f tragædo^g
Vulnera^h ſeu parthi^i ducetis^k ab iguine^l ferru.
Quorſu hæc^m. aut quatas robuſti carī offas^n

b Cetu voces. Virgi. lib. 6. æne. No mihi ſi lingue cetum ſint oraque centum.

Centū.

c Fabula ſeu. ſenſus eſt. poetæ ſiue carme tragicu ſiue heroicu ſcripturi ſint. centu ora & centu uoces ſibi dari poſtulat. aut ſimpliciter dicit ad ſingulorum uitia centum linguas no poſſe ſufficere. d Mæſto. Ad natura & materia alluſit tragædie. in qua res mæſte ſcribuntur. cuius cu luctuoſus exitus ſit. tragædus quoque mæſtus ac triſtis pro coditione perſonæ inducitur. e Ponat. ſcribat. Perſius ſaty. 1. Nec ponere lucos Artifices. f Hianda. magno ſpiritu cu hyatu pronuncianda. Illud reſpexit. quia tragædia altiloquo co ſtat ſtilo. g Tragedo. tragædi auctores dicuntur tragædiaru. tragici uero ſcriptores. h Vulnera. i. carme heroicu quo bella maxime decantari ſolet. i Parthi. aut quæ ipſe pthus accepit: ut ſit æmulatio Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 1. Aut labetis equo deſcribit uulnera parthi. aut quæ aliis intulit pthus ipſe. k Ducetis. i. extrahetis ab inguine percuſſo. aut eſt expreſſio percutietis. l Ab inguine. parthi ſagittis in prelio maxime ualet: quas fugietes interdu in hoſtes iaciunt: quando uero pharetra ab humeris pendes: coxis laterique illidit. ob id ait ab inguine ſagittas educere.

Pono.

tragic^9.

Parthi.

m Quorſum hec. ſubaudi dicis. uerba cornuti introducti admiratis & interrogantis. quæ igitur tanta materia eſt ut centu linguis opus ſit. cur poeta optet ſibi dari tot linguas: cum ſatyra poema quide humile ſcribit. nam ut ait Hora. Niſi locus exigat fieri no decet. n Quatas offas. quantu globu: & carminu coaceruatione. hoc in uituperatione ſcribetis dicitur. qui nimium & infletur & turgeat. na offa appellatur omnis res: quæ i tumore creſcit ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν. i. a tumeſcedo. unde & fruſtra carnis offas dicimus. Feſtus Popeius Offam porcina cum cauda offam penitam

Offa.

dicebat. Iuue. ſaty. 2. Et patrui ſil'es effunderet offas. Pli. item res ĩ unũ cõuolutas & in modũ pilæ collectas offas appellat. ut eſt illud. li. 15. ca. 7. ante med. Ex amaris nucibus arefactis & in offam contuſis &c̃. Iuue. ſatyra. 6. Coctæq; ſiliginis offas Accipit &c. de hoc dixi in Milite Plauti. a Ingeris. paras. aggregas. b Ut par ſit. conueniens & equum ſit. c Niti. Adiuuari. d Grãde. ab hiis inqt ſinito muſas uocari q tragœdi

Ingeris[a]: ut par[b] ſit cẽteno gutture niti[c].
Grãde[d] locuturi nebulas[e] helicone[f] legunto[g]
Si qbus[h] aut ꝓgne: aut ſi qbus olla thyeſte[i]

as & res magnas ſcripturi ſunt. Ouidius in triſtibus. Et dedimus tragicis ſcriptũ regale cothurnis. Quæq; grauis debet uerba cothurn⁹ habet. e Nebulas. i. inflata & inania uerba. latenter eos poetas irridet qui muſarũ iuocati- Nebula
one putant in carmine ſcribendo adiuuari. ut ſupra in prici. Heliconiadas pallidãq; pyrenẽ. Illis relinquo &c̃. oſtendẽs uirtutẽ homini parari labore & induſtria nõ autẽ hauſtu fontiũ & muſarũ iuocatione. cũ huiuſmodi oia ſint prorſus uana. per nebulas ergo muſas itelligit. quaſi rem inanẽ. & quæ parũ pſit. f Helicone. mons eſt boetiæ muſis cõſecra- Helicõe
tus a thracib⁹. g Legũto. colligãt querãt. h Si qbus. ſi qui tragœdi- progneſ
as de progne atreoq; deſcribẽt qui parẽtibus filios in olla decoctos in cibum appoſuerũt. Progne. n. pandionis athenarum regis filia: Therei Thracũ regis uxor: philomene ſoror fuit: quã cu; a Thereo marito ſuo per uim ſtupratã cõperiſſet Ityn filiũ ei comedendũ appoſuit. quẽ ity- Ithis.
lum appellat catullus. Qualia ſub dẽſis ramorũ cecinit umbris daulias: abſumpti fata gemens Ityli. i Olla thyeſte. q̃ ei appoſita fuit ab atreo thyeſte.
i. tragœdia cui nomẽ eſt Thyeſte. eã auctore fabio. uarius magna laude ſcripſit: cui Corneli⁹ ad ſtipulãdo ita ſcribit. Nec ullus Aſinii aut Meſſallæ liber tam illuſtris eſt q̃ Medea Ouidii aut uarii thyeſtes. eandẽ tragœdiã ſcripſerũt ſeneca. & Caſſius ætruſcus ꝑmenſis cui⁹ meminit Horatii. Aetruſci quale fuit Caſſii rapido feruẽtior amni Ingeniũ. Fabula talis eſt. Atreus & thyeſtes pelopis & hippodamie filii. eo iter ſe ĩpieta- Atreus
tis uenere. ut thyeſtes cũ europa uxore Atrei fratris cõcumberet. quod Atreus grauiter ferẽs in hui⁹ ſceleris ultionẽ tantalũ thyeſtis filiũ interfecit & decoctũ epulandũ parenti appoſuit. Thyeſtes aũt dolens conſulto oraculo de uidicta, accepit poſſe alio ſcelerẽ ei⁹ facinoris ultorẽ naſci: ſi cũ pelopea filia cõcumberet: qđ cũ feciſſet natus eſt. Aegiſthus. a quo & Atreus & Agamẽnon e bello troiano reuerſi interẽpti fuerũt. ut dixi

in Ode.6.Hora.lib.1.Car.Et in luca.li.1. a Feruebit.i. ſcribeť.reſpexit hoc uerbo feruebit ad fabulas. Nam appoſiti ſunt filii parētib⁹ in cænis. b Inſulſo. iocari neſciēs.ſed iocis & morib⁹ inſulſus. c Cenāda. agēda. recitanda inſcenis. Quia.n.ollā feruere dixerat ideo in tranſlatione uerbo℞ pſtās cænāda pro recitāda ſubiūxit. d Glyconi. tragœd⁹ tēpeſtate neronis fuit.ſed alius gladiator apud Hora.li. Et qa deſpes inuicti membra glyconis.

Glicon.

Feruebit[a].ſæpe iſulſo[b] cænāda[c] glyconi[d].
Tu neq;[e] anhelāti coqť[f] dū[f] maſſa camino[g]
Folle[h] p̃mis[i] uētos[k]:nec clauſo[l] m̃mure rauc⁹.
Neſcio qd tecū graue[m] cornicaris[n] inepte[o]
Nec ſclopo[p] tumidas itēdis[q] rumpe buccas[r].

e Tu neq;. Cornutū laudat q ampulloſitate uitata mediocritate; ſummo cū artificio p ſequiť.poſſunt etiā intelligi uerba cornuti ad perſium dicētis. Tu perſi multa cogitando inflatū & turgidū carmen nō meditaris nec deſcribis uulcani officinā in qua dicunť follibus uenti clauſi ignes tādiu adiuuare q̄diu rigor ferri molleſcit.qď ex Hora.tranſtulit.ſaty.4.lib.pri.ſermo. At tu cōcluſas hyrcinis follib⁹ auras uſq; laborantes dum ferrū molliat ignis.ut mauis imitare. f Coqťur dū. dū ferrū igni molliť.i.dū tecum multa reuoluis.& conſcideras. g Camino. fornace. ideſt pectore tuo. h Folle. i.aio corde & pectore. Iuue.ſaty.7. Tūc immenſa caui ſpirāt mēdacia folles. i Premis. cōcipis cogitas nō pfers res tumētes.nec ſcribis inflate fabrile folle ni uētos exprimentē. k Uētos carmen inflatū & ſuperbū. l Nec clauſo. Morē altiora meditantiū expſſit.qui frequēti deambulatione donec apta repiant tacite ſecum murmurāt.ut ſupra.ſaty.3.Murmura cū ſecū & rabioſa ſilētia rodūt. Atq; exporrecto trutinanť uerba labello. m Graue. lente incedens & deambulās. Virg.lib.1.geor.Et ſola in ſicca ſecu; ſpaciať harena. n Cornicaris. ſubmurmuras.& pfers.tractū a cornicibus quæ ueluti ſtrangulatā uocē emittunt: ut ſecū garrire uideanť.uel ſuperflue tumido gutture clamas ut cornicines. o Inepte. aduerbiū eſt.nam ſi uocatiu⁹ eſſet cōtumelia afficeret.quē ſequētib⁹ uerſibus laudat.quia ſumme ſcribit & ſūme pnunciat.uel iratus ſuccinis. p Sclopo. fictū uerbū a ſono & ſtridore uocis. Nā inflatis ſpū buccis ſon⁹ qui idē emittiť ſclopus dr̃. q Intendis. pponis tractum a ſagittariis qui arcum intēdere dicuntur.nec talia ſcribis quæ uentoſis & inanibus uerbis iflata ſint. r Buccas. Bucca ea pars in facie ſupra mentum ad oculos eſt,quæ ſpū iflari ſolet. Hora,1,ſermo.ſaty.

Cornix

Sclop⁹.

Bucca.

i. Quin Iuppiter ambas irat⁹ buccas inflet: ab eo fit buccula quæ pars
eſt galee qua tegiᵗ pars anterior oris. Iuue. ſaty. 10. Et buccula pendens buccula
Et curtũ temone iugũ. a Uerba toge. i. paci cõueniẽtia. nõ eni ſcribis
bella ut tibi op⁹ ſit centũ liguas expoſcẽ. ſed materiã qdẽ humilẽ q̃lis eſt Toga.
ſatyra. toga aũt armis opponiᵗ. Mar. li. 1. Epig. 83. Claꝝ militiæ: frõto
togæq; dec⁹. Cice. Cedãt arma togæ. Aſconi⁹ eã cõem habitũ marium
& feminarũ
fuiſſe ſcribit.

Verba togæ[a] ſeq̃ris iũctura[b] callidus[c] acri
Ore teris[d] modico[e] pallẽtes[f] radere[g] mores[h].
Doctus. & ingenuo[i] culpã[k] defigere[l] ludo
Hic[m] trahe q̃ dicas. mẽſamq;[n] relinq̃[o] mycẽis[p]

b Junctura. compoſitiõe uerſuũ apta & uenuſta.
c Callidus. acut⁹. d Teris ſcribis. limas. expolis. ornas. & corrigis. ſumptũ ẽ a fa
bris q lima terũt metalla. e Ore modico. nõ ſupbo & turgido ſed mo-
deſto & breui ſmõe. Modicũ. n. modeſtũ a modo ſignificat. Illuc deniq;
ſpectat. Perſiũ nõ materiã tã ſuperbã tractare ut cõueniat tot uoces ſibi Modicũ
optare. f Pallẽtes. i. ægros. & uitioſos. qa uitia pallorẽ generant in
hoie ex conſcĩa. Hora. in epl'a. 1. li. pri. Nil cõſcire ſibi nulla palleſcere cul
pa. g Doct⁹ radẽ. tãgere & mordere & obiurgatiõis aĩaduerſiõe cor Pallor.
rigere. tractũ a medicis qui cultro radere & reſecare uulnera ſolẽt. & car-
nẽ de uulnerib⁹ putridã ut ad uiuũ puenictes facilius curent. Perſius ſa- Rado.
ty. 1. Sed qd opus teneras mordaci radere uero auriculas. hinc argumẽ
tum ſatyre oſtẽdiᵗ quæ ad hoium uitia carpẽda emerſit. hic ergo ſenſus
eſt. Didiciſti quidẽ o Perſii uitia hoium inſectari. uel ſignatis uerbis fa-
cilitatẽ cornuti exprimit qui nõ grauius cæderet ſed leniter corriperet
delinquẽtes. h Mores. malos. i. uitia. i Ingenuo. i. liberali carmi-
ne & ſatyra quadã digna libero hoie nõ petulanti. & qua niſi ingenu⁹ ac
liber a criminibus nõ uocaᵗ. Ingenuus diciᵗ qui ſtatim ut natus eſt liber
eſt: ſiue ex duobus igenuis matrimonio conſtãte editus eſt. ſiue ex liber- Ingenuus.
tinis duobus. ſiue ex altero libertino & altero igenuo. k Culpã. crimẽ
uitiũ. l Defigere. notare. lenitate perfacili & liberali ac ſuaui oratione
rephendere. & ferire iocis cautis. m Hinc. ex ſimplicib⁹ uerbis. aut
ex ludo. i. ex morib⁹ corrigẽdis. liberali ſatyra. ut ſit ſenſus. ſi ſcriptur⁹ ali
qd es: ſatyrã rẽ qdẽ humilẽ & nõ tragædiã op⁹ ſupbũ ſcribe. uel poeta lo
quiᵗ hæc ad ſeipm: ut q tragædiis turgiditatibuſq; neglectiſ hãc cornuti
Modeſtiã i ſatyra deſcribẽda ſectari uelit. n Menſam. tragædiã itellige
quæ filios parentibus appoſitos ſcribit. o Relinque. i. prætermitte.
p Mycenis. Ciuitas eſt laconiæ. Agamẽnonis patria: Ibi Atreus thye Mycene

ſte fratri filium appoſuit epuládũ. a Plebeia. i. materias humiles & nõ altiloquas & regales quales in tragædiis ſcribunt ut Oui. docet. Et de dimus tragicis ſcriptũ regale cothurnis. aut allegorice mediocritatẽ ſe quere. b Prandia. ideo quia in tragædiis apponi filios epulandos in prãdiis cõſtat. c Nõ eqdẽ. Cornuto itroducto rñdet pſi⁹. docẽs tot uo ces totq́ ligũas optar. nõ ut materiã altiloquã ſcribat. ſed ut amorẽ quo ipſum pſequi tur oſtendat. nam omiſſis tragædiis & ludicris ſe ſatyrã ſcriptuꝝ oñdit. quã ei diligẽti⁹ emẽ

Cũ capite & pedib⁹. plebæiaq́; [a] prãdia [b] noris
Nõ eqdẽ [c] hoc ſtudeo: bullatis [d] ut mihi nugis [e]
Pagina [f] turgeſcat: dare [g] pond⁹ ydonea [h] fumo.
Secreti [i] loqmur: tibi [k] nũc hortãte [l] camæna [m].

Bulla. dandã cõmittit. d Bullatis. i. ornatis. uel inflatis & turgidis ductũ a bulla quæ in modũ pilæ in aquis tumeſcit. Ouid. li. Intumuit ſicut fuluo perlucida cælo ſurgere bulla ſolet. Varro in re ru. hõ bulla ẽ. Mar tia. lib. 8. Epig. 33. Craſſior offenſæ bulla tumeſcit aquæ. Bulla itẽ orna mẽtũ eſt pueri ingenui. ſi aũt dicit pullatis. i. nigris. qm̃ in tragædiis fle biles illuſtriũ perſonarũ cõtinebant ſermones. Hiſtriones quoq; aliqui

Pulla. cum pulla ueſte. i. nigra inducebant. pullũ. n. nigrum ſignificat. Virgi. li. Vel maculis infuſcet uellera pullis. e Nugis. extenuat poeta ui

Nuga. res ſuas ut Mar. li. 7. Epig. 15. Lux mea nõ capit nugis. & Epig. 51. Mer cari nr̃as ſi te piget urbice nugas. Et li. 8. Epig. 3. Tu ne potes dulces in grate relinquere nugas. f Pagina. Paginæ dictæ q́ in libris ſuã que

Pagina q́ obtineat regionẽ: ut pagi: uel a pangendo. q́ in illis: uerſus pãgunt i. fingunt. g Dare põdus. hoc dicit. ego res quidẽ tumidas non ſcribo ut alii quoꝝ ſcripta icendio digna adiudicant cu3 ſuperbia & loquacita tis plena ſint. Marti. li. 5. Epig. 55. Materia eſt mihi crede tuis aptiſſima chartis. Deucalion. uel ſi nõ placet hic phæton. pondus ergo. i. fomẽtũ & materiã. ſic eni fumus amplior ſit & põderoſior. uel ideo pondus fu mo: quia charta cõbuſta a fumo extolli ſolet. ex quo addit pond⁹ fumo. h Idonea. cõiunge cũ pagina. uel res leues apta ſtili magnitudine illu ſtrare. uel digna quæ incẽdio cõſumat. i Secreti. ſepati. loqmur. qua ſi dicat res nr̃e dignæ nõ ſunt quæ in theatꝝ perferant recitandæ nec in ꝑpatulo ſed ſeorſum potius hñde ſunt. ſicq́; a modeſtia ſua beniuolen tiam ſibi cõciliat: cũ ſcripta domi cõtineat. nec laudis cupiditate oſtẽtet k Tibi. cui placitura ſunt o cornute. l Hortãte. ut hãc meã ſatyrã ti bi excutiendã atq́; emendandã pberẽ. anteq̃ ederẽ. m Camena. i. mu

ſa.nam camænę:quaſi canenæ dicte ſunt a canẽdo.uel a carmibus. uel ꝙ cantãt antiquoꝝ laudes.uel ꝙ ſint caſte mentis pſides. a Excutiẽda. explicanda.examinãda.ſumpta eſt metaphora a ueſtib⁹ ex quibus puluis excuti ſolet. b Precordia. uocam⁹ auctore Pli.li.30.ca.3.poſt prici. Vno nomine exta in hoie. cui cato in re ru.aſtipulaẽ. loquẽs de braſſica Et ſi lienes turgent & cor dolet. & ſi iecora aut pulmones: aut præcordia uno ꝟbo oia ſana facit. Ex quo apparet precordia hæc dici ꝑpe. c Quantaqꝫ. hoc nõ ſoluꝫ ad amorẽ ſed ad doctrinaꝫ camena Precordia.

Excutienda[a] dam⁹pcordia[b]:quãtaqꝫ[c]noſtræ
Pars tibi[d]ſit cornutæ[e]aiæ tibi dulcis amicæ
Oſtẽdiſſe[f]uiuat.pulſa[g]dignoſcere cautus
quid[h]ſolidũ[i]crepet:& pictæ[k] tectoria[l]liguæ[m]
Hic ego[n]cẽtenis[o]auſim depoſcere uoces

etiã refert.cũ oẽm ſciam ſuã ab eo emanaſſe ꝓfiteaẽ. d Pars anime. amicus dimidiũ eſt animæ nr̃æ.Hora.li.1.Car. Ode.3.Et ſerues aiæ dimidiũ meæ.i.uitæ.ut dixi in Iuue.ſaty.8. Sũmũ crede nefas aiam pferre pudori.& in.3.æne. Virg.in fi. Vos aiam hanc potius quocũqꝫ abſumite lætho. e Cornute. ꝑhus fuit ut dixim⁹ ſecte ſtoyce.magr̃ perſii. quẽ nero auctore euſebio in exiliũ miſit anno quarto poſt mortẽ perſii. f Oſtendiſſe. carmina.aut pcordia. g Pulſa. explora.& quære doct⁹ diſcernere amicũ fictũ a uero.& itelligere quid ſit integrũ aut uitioſum. & peritum abiperito.Metaphora eſt ab emptorib⁹ uaſoꝝ. qui pulſando fictilia explorãt.quorũ ſonus ſurdus eſt ſi rimoſa ſunt. ſi uero ſolida acut⁹.ut ſupra ſaty.3.Rñdet uiridi pcuſſa fidelia limo. h Quid crepet. quem ſonũ faciat. i Solidũ. res ſolida.i.integra. k Picte. fucate adulatricis.& doloſam orõnem per eandem tranſlationem intelligit. l Et tectoria. & nõ plectoria legendũ eſt.tranſlatio ſumpta a parietib⁹ qui & ſi ueteres ſint tectorio iducto noui tamẽ uideñ. tectoriũ.n.eſt incruſtatio cũ calce & gipſo qua parietes & huiuſmodi cætera oblinunẽ & leuiganẽ ad maiorẽ ſpectantiũ gratiam & decorẽ.Pli.li.35.cap.10.in fi. Nulla in apellis tectoriis pictura erat. nondũ libebat parietes totos pigere.Nomẽ accepit a tegendo. Var.li. Parietes & ſoluꝫ opere tectorio marmorato loricandi ſunt.i.armandi & tegendi ergo tectoria.i.tegmenta cũ hoies aliud corde tegãt. aliud lingua oſtendãt. m Lingue. i.qui noſti hoium uitia quæ uerbis celanẽ iuenire. n Hinc ego. ſenſus eſt.Ad hoc mihi centũ uoces & ora optaui.ut quanta te beniuolentia & ſinguli amore cõplectar oſtẽdere tibi poſſim o Cornute: & talẽ te dicã

Anima. Cornutus. Solidũ. Tectorium.

q̄lē in pectore habeo. & digne dicā quātū mihi tui ſit cura. o Cētenas.
Sinus. qḋ ſuperius in poetis inania ſcribentib⁹ icrepauit. a Sinuoſo pectore.
amoris greq; capaci. ſinus eñ qdcunq; inflexus curuitatēq; cōtinet appellatur. b Pectore. in imis p̄cordiis. c Uoce pura. ſincera & fideli nō mendaci. nō adulatoria. d Trabam. ſumptū a nētib⁹. e Hoc totū. q; te infimo pectore & in imis p̄cordiis fixe diligo. f Reſignēt. apiant
reſigno & denudēt in diciiſq; referant. inde dicimus litteraſ reſignatas. i. aptas. nam ſignare ſignū apponere & occludere. re

Vt quātū mihi te ſinuoſo[a] in pectore[b] fixi
Voce[c] trahā[d] pura: totūq;[e] hoc uerba reſignēt[f]
Q̄d latet arcana[g] ñ enarrabile[h] fibra. ceſſit[n].
Q̄uū primū[i] pauido[k] cuſtos[l] mihi purpura[m]
Bullaq;[o] ſuccinctis[p] laribus[q] donata[r] pependit

ſignare aūt aperire ſignificat. Pli. li. 14. ca. 13. Quod loculos in qb⁹ erāt claues uinarie cellæ reſignauiſſet. g Arcana. Ordo eſt. uerba reſignēt
Arcanū hoc totum qḋ latet arcana fibra non enarrabile. arcana fibra. i. pectore intimo. Arcanum ab arce quæ tutiſſima pars eſt urbis. ſiue a genere ſacrificii qḋ in arce fit ab auguribus. adeo remotū a noticia uulgari ut ne lr̄is quidem mandeṫ ſed per memoriā ſucceſſoꝝ celebreṫ. ſiue ab archa in qua quæ clauſa ſunt tuta manent cui⁹ ipſi⁹ origo ab arcēdo depēdet. h Nō enarrabile. magnitudinem amoris exprimit. i Quum primū. i. mox. deſcribit tēpus quo ſe iſtituendū cornuto tradidit. poſtq̄ ex ephebis diſceſſi & ex pueritia quæ ætas bulla & p̄texta utebaṫ. me tibi cōiunxi tuāq; inſtitutionē ſecut⁹ ſum. & a te erudiri uolui. Ordo eſt ſuppoſui me tibi cū primū purpura cuſtos ceſſit mihi. k Mihi pauido. pedagogum magiſtrūq; timēti. l Cuſtos. quia pueri ſub cuſtodia ſunt aut p̄ce
p̄texta. ptoris aut pedagogi. m Purpura. p̄textam intelligit quæ ſimul cū bulla in uſum nobilliū pueroꝝ uſurpata eſt ante. 14. annū. Marti. li. Epig. Puerilē amicitiā p̄textatam dixit. Tu mihi ſimplicib⁹ Manni dilectus ab annis. Et p̄textata cultus amicitia. Eam etiā magiſtratuū fuiſſe oſtēdit tranqllus ſcribēs de cæſare. Dimiſſis lectoribus abiecta p̄texta domū clam refugit. n Ceſſit. a me depoſita eſt. o Bullaq;. i. monile
Bulla. dependebat. n. bulla aurea. genus ornamēti antiquū inſigne puerorum p̄textatoꝝ a pectore. ut ſignificaretur eam ætatē alterius regendā conſilio. ut dixi in Suet. de Tiberio. & i Iuue. ſaty. 13. dic ſenior bulla digniſſime. & i Aſinaria Plauti. & i dictionario. & in Rudēte Plauti. uerſus fi. Eius forma in bullaꝝ morē rotūda erat. A cuius rei ſpecie Plutarcho au

ctore dicta eſt. Eſt uero bulla tumor quidã excreſcens. unde & diminuti
uũ bullula deriuat̃. Celſus li. 2. de urina. Aut ſi quaſdã quaſi maculas re
p̃ſentat. aut ſi bullulas excitat. quin de bullio uerbo idẽ poſt paulo utit̃.
Aut ſi bulliat aut ſi male olet. Dicta aũt bulla a bulli qđ eſt conſciliũ. aut
quia eam partẽ corpis bulla contingat. i. pectus in quo naturale manet
conſciliũ. aut ut ſcri. pedianus. quaſi bullientis ſinus cõmuniẽs pectuſq;
puerile. Eius uſum ut ætas puerilis uſurparet prim⁹ oium priſcus Tar- Prim⁹
quinius inſtituiſſe tradit̃. qui filiũ: cum in p̃textæ annis occidiſſet hoſtẽ:
bulla aurea donauit. uñ mos bullæ durauit. ut eoꝝ qui equo meruiſſent
filii id inſigne haberẽt. ceteri lorũ. Pli. li. 33. ca. 1. poſt princi. Cuȝ p̃texta
magiſtratuũ: bulla uero geſtamẽ eẽt triumphantiũ: in ſpeciẽ cordis ut
ſcri. Macro. remediis quibuſdã iclusis aduerſus inuidiã. p Succinctis. Succin-
quia dii penates formabant̃ diuoluti toga ſupra humerũ ſiniſtrũ & ſub go.
dextro. q Larib⁹. Seruius tullius prim⁹ oium cõpitalia & ludos inſti Prim⁹.
tuit ꝙ in regia cubanti puero caput arſiſſe uiſum. creditũq; laris familia Lares.
ris filium. Pli. li. 36. ca. 27. in fi. Et li. 2. ca. 110. Ab auguſto poſtea iidẽ
ludi renouati lareſq; i cõpitis poſiti: & libertini ſacerdotes dati ſũt quos
auguſtales appellauit. Lares aũt dii domeſtici maneæ dee filii ſunt & ca-
ninis pellib⁹ auctore plutar. induunt̃. quas ideo ſuccingunt ut expediti
ores ꝓmptioreſq; ſint. Nã diligentes exactores uitæ uniuſcuiuſq; ſunt.
& humanaꝝ actionũ ſpeculatores ſcelerumq; ultores. quapropter & ca
nes iuxta eos aſſident. qm̃ ad ulciſcendos iprobos. & ad iueſtigandũ ſce-
lera ſagaces ſunt. Hos lares etiã p̃ſides uocant quia p̃ſunt & dom⁹ cuſto-
des ſunt: ideo alienis formidoloſi ſicut canes mites uero ac lenes mãſue-
tiq; domeſticis. Chriſippus aũt & romani credidere lares eſſe demones
malos furiales qui circũerrent. quib⁹ dii quaſi carnificib⁹ & ſcelerũ ulto
ribus aduerſus iniuſtos & ipios utunt̃. Cõpitalibus igit̃ diebus ſuſpen-
debantur in cõpitis pilæ & effigies uiriles & muliebres ex lana. tot pilæ
quot capita ſeruoꝝ: tot effigies quot eſſent liberi. ut uiuis parcerent. &
eſſent hiis pilis & ſimulachris contẽti. Iuue. ſaty. 9. O parui nr̃iq; lares.
r Donati generoſi adoleſcẽtes pueritiæ annos egreſſi apud lares fami
liares & deos penates. bullã ſuſpẽdebãt. quẽadmodũ puellæ uirginitati
renũciãtes ueneri puppas donabãt. Perſi⁹ ſat. 2. Nẽpe hoc qđ ueneri do
nate a uirgine puppe. Hora. i ſer. ſaty. 5. li. pri. Donaſſet iã ne cathenã ex
uoto laribus.

Cũ blandi[a] comites: totaq; ipune[b] ſuburra[c].

a Cũ blandi. pedagogi & ſerui. q cũ an-
tea dñm coercerẽt. p̃textatũ. nunc blãdirent̃. & adularent̃ adultero dño

adoleſcenti. b Impune. ſine ſupplicio.omni amoto metu.Nā antea ſub cuſtodia erat pedagogi & patris a quo prohibebatur libere uiuere.
ſuburra c Tota ſuburra. pro uiris ſuburranis cōtinens pro contento & eſt caſus ablatiuus.Suburra regio urbis celebratiſſima uiæ ſacræ ꝓxima.ſic dicta ꝙ fuerit ſub antiq̄ urbe.uel ꝙ ſub terreo carinarū muro eēt:uel potius a
Celius. pago ſuccuſano dicta ut mutatiōe lr̄æ ſuburra pro ſuccuſa ſit dicta ꝙ ſuc currit carinis.hæc iuxta carinas celio monti cōiuncta erat.In ea meretri ces habitāt.Marti.li.11.Epig.79.Ergo ſuburrane tyronē trade magr̄e. Illa uirum faciet nō bn̄ uirgo docet.Virg.in priapea.Nota ſuburranas inter theletuſa puellas.Quæ puto de queſtu libera facta ſuo.

a Permiſit. cum mihi iuuentꝰ ceſſit libere ambulare & ſine correctiōe cuſto

Permiſit[a] ſpſiſſe[b] oculos iam cādidus[c] umbo[d].
Cūq; iter[e] ābiguū ē. & uite neſcius error[f].
Deducit trepidas[g] ramoſa[h] i cōpita[i] mētes[k]

dis quæ uellē aſpicere. b Sparſiſſe. huc & illuc detuliſſe.q̄a hoc turpe eſt ꝑtextatis.Iuuenibꝰ uero minus notabile eſt. c Candidus. antiquorum cōſuetudinē reſpexit apud quos uiroꝝ fortiū & ſtrenuoꝝ militu ȝ ueteranoꝝ picta erant ſcuta quæ geſtabant.Virg.li.7.æne.in.fi. Et picti ſcuta labici.Cōtra inertiū & tyronū pura erant & alba ſcuta ad coru ȝ nouitatē tyrocinii demōſtrandā.Virgi.li. Parmaq; inglorius alba. per candidū igitur umbonē ſe ueluti nouū militem ¡& tyronem oſtēdit qui nuper quippe ingreſſus ſit adoleſcentiā. d Vmbo. i.toga uirilis
Vmbo, quæ poſt.14.annū quo tp̄e pueritia deſinit ſumebat̄. qua etiā iuuenes utebant̄.eam metaphorice umbonē appellauit.quia ut ſcuto armati ad uerſus hoſtē audacius īſurgimꝰ& oīa pericula ſubimꝰ.ita pueritiā egreſſi ſumptaq; toga uirili licētius liberiuſq; oīa facimus.unde Teren. in andria.Poſtq̄ exceſſit ex ephebis uiuēdi liberior fuit poteſtas.uel ſic. Cum iam id etatis eſſem ut in militiā ſcribi poſſem Vmbo.n.curuatura ſcuti eſt.quā tn̄ pro ſcuto ponūt. e Cūq; iter. Nā incunti adoleſcētiæ nihil difficillius eſt q̄ quos & quales eſſe uelimus deliberare.qđ ībecillitate cōſilii accidere cicero docet. f Neſciꝰ error. īprudēs & ſtultꝰ.ordo eſt.error neſcius uitæ.ut intelligamꝰ adoleſcentiā errare. q̄a uere uitæ cognitionē nō habeat. g Trepidas. i.ambiguas an uoluptatu ȝ quæ lata & plana eſt.an uirtutis.qua ardua rectā uitam ſequant̄. alternata ꝓpoſita facit.& mō hoc.modo illud iter cogitatione apꝑhendere. h Ramoſa.
Y. i.in uarias declinatiōes.hoc ꝓpter pithagorā dicit qui hoīs uitā in ypſilon lr̄e formā diuiſit.ita ut ab anguſto incipiēs biuiū lr̄æ iuuētutis ſpe-

ciem pferat. quæ ſemp incerta eſt utrā uiam ſequať. uitia ne. i. partē ſiniſtram an uirtutē. i. partē dextram. i Cōpita. quadriuia. & triuia: Cōpita appellanť. ab eo ꝙ multæ uiæ in unum confluant. a competendo. k Mentes. mens dicta eſt a metiēdo ꝙ ea cūcta metimur & pēſitamꝰ. a Me tibi. tanq̄ aliqđ pignus. hoc uerbo ſuppoſui ſummā erga magiſtrū uenerationē oſtēdit. b Teneros. Ineuntē adoleſcentiā meā ſapientiæ contubernio & morali tractatiōe ſuſcepiſti. c Suſcipis. me tibi ſuppoſitum. d Socratico. i. phia mora

Cōpita. Mens.

Me tibi[a] ſuppoſui: teneros[b] tu ſuſcipis[c] ānos.
Socratico[d] cornute ſinu: tūc[e] fallere[f] ſollers[g]
Appoſita ītortos[o] extendit[h] regula[i] mores[k].
Et pmitur[l] rōne animus uinciq;[m] laborat.
Artificeq;[n] tuo ducit[o] ſub pollice uultum.

li. quā ſocrates primꝰ oīum īuenit. Nam cū antea phi circa rerum cognitionē uerſarenť is ut Cice. eſt auctor e cælo philoſophiā moralē euocauit. e Tunc. ſ. cum me ſuſcepiſti. f Fallere. ſollertis & periti magiſtri morē expſſit quē oportet. ut ſcri. fabius. Pueros blandiciis plerūꝙ ad litteras allicere lente ac ſine tormēto & aſperitate. Hora. li. i. ſmo. ſaty. i. Olim dant cruſtulla blādi doctores Elemēta uelint ut diſcere prima. Fallere igiť dicit ꝙ eum ueluti quibuſdā fraudibꝰ ad uirtutē induxerit. ita ut plerūꝙ cupiditatibꝰ aſſentire uideretur. g Sollers. in omni re prudēs. deductū a ſollon oſce quod nos totu; uocamꝰ auctore feſto. h Extendit. euoluit. explicat. & emēdat. i. de uitæ prauitate ad rectitudinē adduxiſti. & ſi qd in me corrigēdum fuit rōne oſtendiſti. Rectam, eni inſtitutionē cornuti laudat: qui tanta facilitate ac tali regula ītortos, iuuenū mores ad uirtutē dirigeret ut ipſi eius pcepta libenter admitterent. i Regula. moderatio & doctrina a regēdo dicta. Metaphora ſūpta eſt a fabris qui regula. hoc eſt linea recta utunť. ad ligna recta ſecanda & polienda quæ alio noīe diciť amuſſis. k Mores. i. prauitatē uitę meæ. o Intortos. In mō pticula ē actiua. ſupra ſaty. 3. Hađ tibi iexptū eſt curuos dephendere mores. Permāſit in metaphora. ītortos. n. dixit qa extēdit pcedit. ſupra ſaty. 3. Ab iſano multum laudāda magiſtro. l Et pmiť. regiť. i. animꝰ meus patiebať & gaudebat rōne gubernari: qđ in oibus laudabile eſt: ut rōni pareat appetitꝰ. quæ oia ex phia morali colliguntur. m Uinciq;. hinc oñdit nō ſine labore a cupiditatibus auocatū eſſe. n Artificē vultū. artificioſum. nā artificē pro eo qđ arte perfectū eſt poſuit. quæ tranſlatio ab hiis qui fingunt cereas ymagines

ſocrates
Solers.
Regula amuſſis
Mos.
In.

antiptoſis. ſumpta ē.uel eſt figura antiptoſis.artificē. pro artifice pollice. ꝓceptis tuis ita formaſ aius meus ſicut artifices ſimulachra pollice & manu depingunt. o Ducit. ſumit. Iuue.ſaty.7.Vt mores teneros: ceu pollice dicat.ut ſi qs cera uultū facit. a. Soles. dies Virgi.li.3.æne. Tris adeo inter cæca caligine ſoles. b Primas noctes. i.primas partes noctis.

Sol. c Pariter. ſimul ſtudiis exercemur.ſimul ociis fruimur. d Laxamus. dicim⁹ aperimus. ſeuerioribus interdū ſtudiis ad mēſam depoſitiſ iocos & ſales modeſte inſpgimus. e Seria. i.reſ graues. Et p hoc oſtendit poeta nihil iſpudicū in menſa tractandū eſſe.

Tecū & eni lōgos memi cōſumere ſoles[a].
Et tecū primas[b] epulis decerpe noctes.
Vnū opus & reqem pariter[c] diſponim⁹ umbo
Atq; uerecūda laxamus[d] ſeria[e] menſa.
Nō eqdē[f] hoc dubites. ambo℞ fœdere[g] certo
Conſentire[h] dies:& ab uno[i] ſydere duci[k].
Noſtra uel[l] æquali ſuſpēdit tpa[m] libra[n].

Seria. f Nō eqdem. Tantā inter ſe cōcordiā & mutuū amorē.ac morū ſiſitudinem eſſe dicit. ut credibile ſit ambo℞ uitā ab eiſdē ſideribus pendere. qđ ſub geminis nat⁹ uterq; ſit iouis benignitate ſaturni maliciā ſuperante. Et hoc ex diſciplina ægiptia in qua plurimū Petoſiris & Necepſos e laborauere.Nam pſuaſum eſt ex aſtrorum motu futura cognoſci & naſcētibus hoībus maliciā uel bonitatem fælicitatē uel infælicitatē portēdi. Iuue.ſaty.7.Diſtat.n.quæ ſydera te excipiāt mō primos incipientē edere uagitus. g Federe. i.lege certa. h Cōſentire. cōuenire. ordo eſt.dies ambo℞ cōſentire certo. i Uno. ꝓualente in geneſi nr̄a. k Duci. i.nō puto diſcordare geneſim tuā natiuitatibus nr̄is ſed ab uno ſydere ꝓcreatos. l Noſtra vel. ſenſus eſt. ſiue inqt ſub libra ſiue ſub geminis & ſub quocūq; alio ſydere nati ſumus hoc unū cōſtat nos cuiuſdā ſyderis bn̄ficio.pari mo℞ qualitate cōiungi & eiuſdē eſſe uolūtatis.Ordo eſt.neſcio qđ certe eſt ſydus qđ me tibi tēperat uel parca tenax ueri ſuſpēdit nr̄a tpa equali libra ſeu hora nata fidelibus diuidit fata cōcordia duo℞. m Suſpēdit tpa. nobis contribuit & diſpenſat.pſtat in trāſlatiōe libræ qua res ſuſpenduntſ. n Eq̄li libra.

Libra. epitheton eſt libræ.Nam ſole in libra exiſtēte.æquinoctiū eſt autūnale. i.nox æqua diei.Virg.li.1.geor.Libra die ſomniq; pares ubi fecerit ho-

As. ras.parcā dicit equa lāce ac libratōe utriuſq; horā ſuſpendere.libra uero

Mina. quæ & as & mina dr̄.12.onciis conſtat.& ab ea liberare deliberareq; dr̄.

a Parca. parcæ tres dicunt̃ eſſe ſorores. Clotho. Lacheſis. & Atropos Parca.
quarũ arbitrio hoĩum uita diſponit̃. unde Sapho. Siue ita naſcẽti legẽ
dixere ſorores. Et data ſunt uitæ fila ſeuera meæ. ſumma concordia oĩa
digerũt. Virgi. li. Concordes ſtabili fatoꝝ numina parcæ. pro fatis
ab homero accipiunt̃. ut hic a perſeo. ait ergo fata horã natalẽ diſpenſat̃
ſe; ut ſua utriuſq; uita ab eodẽ ſydere pendeat. b Tenax veri. nõ men-
dax ſed qđ ſe-
mel promiſ-
ſit hađ dubie
preſtans.

Parca[a] tenax ueri[b]: ſeu nata fidelibꝰ[c] hora.
Diuidit[d] i geminos[e] cõcordia[f] fata duorum
Saturnũq;[g] grauẽ[h] nr̃o ioue[i] frãgimus una.

c Fidelibus. i. quæ hoc p̃-
ſtat ut q tũc naſcant̃ inter ſe fideles ſint & amici. uel fidelibus nobis qui
mutuo inter nos aĩo fidi ſumus. d Diuidit. i. digerit & diſpartit̃. diui-
dit aũt in geminos ut q̃uis diuerſis tp̃ibus ſub eodẽ tamẽ ſydere uterq;
nati ſumus. e In geminos. geminorũ. n. ſidus benignũ eſt & ſalutare. gemini
geminos cõplures aſtrologi. caſtorẽ & pollucẽ eſſe dixerũt quos demõ Caſtor.
ſtrant oĩum fractũ inter ſe fuiſſe amãtiſſimos. qđ neq; de principatu in Pollux.
ter ſe cõtenderũt. neq; ullã rem ſine cõmuni cõſcilio geſſerũt. pro quibꝰ
officiis eoꝝ & cõcordia. Iuppiter parẽs eos cælo intulit. & inter notiſſi-
ma ſydera eos cõſtituiſſe exiſtimat̃. quos geminos poſteritas nomĩauit
horum ſtellæ in medio æſtiuo ſolſticio iuxta cancrũ locatæ ſunt. & ſaluta
res eos in mari deos nautæ inuocant. Varro tm̃ de re ruſti. li. 2. apollinẽ
& herculẽ deos appellari geminos autumat. Nõnulli & Triptolemũ &
Iaſona a cerere dilectos. & ad ſydera perlatos. Oſtendit igit̃ poeta eos q
ſub geminis naſcunt̃ ſũma ſemp fide & gratia inter ſe uiuere queãdmo-
dum uixiſſe ferunt̃ caſtor & pollux. f Cõcordia. hoc dicit ꝑpter iouis
ſyderis uirtutẽ. cuius eſt ꝓpriũ hoĩes in amicitiã & mutuã charitatẽ cõ-
iungere. g Saturnũq;. ſaturni ſydus gelidæ & rigẽtis eſt naturæ. & q Saturnꝰ
bus in ortu affulſerit maleficũ & infælicitatẽ portendẽs. Oui. in Ibin Te
fera nequicq̃ placidũ ſpõdentia martis ſydera pſſerunt falciferiq; ſenis
i. ſaturni. Cõtra iouis ſidus benignũ ẽ: & tẽperatũ. Nimio enim ardore
martis & rigore ſaturni iter quæ duo ſydera eſt interiectus ex utroq; tẽ-
peratur. & ſtella fit ſalutaris. Oui. Natus es infælix ita dii uoluere nec ul
la cõmoda naſcẽtis ſtella: leuis ue fuit. Nõ uenus affulſit nõ ulla Iupiter Iuppit.
Hora. Ait ergo perſius. ſi quid mali nobis naſcẽtibꝰ ſydus ſaturni illatu
rum erat. id totũ benignitate ſtellæ iouis depulſum eſt. cum ea nobis in
ortu affulſerit. h Graue. q eſt grauis i geneſi utriuſq;. i Ioue. qui mi
tis eſt fauẽs oĩbꝰ. & ſuccurrẽs aduerſus grauẽ ſaturnũ ut nõ ſinat obeſſe.

a Neſcio qđ. Scio equidẽ ꝓprio quodã aſtro me tibi cõiunctũ eſſe.qđ tamẽ illud nt ignoro. b Tẽperat. cõiungit & æqualẽ facit cõcordatq́. ſiue ſub libra ſiue ſub geminis noſtra natiuitas uno aſtro luſtrata eſt. c Aſtrum. græcũ eſt.qđ ſydus lat.dicit. Plures aũt ſtellas ſignificat quæ aliqđ ſignũ cõponãt:ut gemini.lyra.corona.& q̃cunq; alia formarũ genera i cælo notãt.Interdũ tñ ſydꝰ pro ſtella unica repit. d Mille hoiu3.

Aſtru3. Sydus.

Diuerſa hominu3 ſtudia eſſe mõſtrãs. cornutũ phĩa teneri dic.cui nõ niſi q libero anĩo ſit ſtuderẽ poſſit. ui de q̃ apte ad hominu3 ui-

Neſcioa qđ certe ẽ qđ me tibi tẽperatb aſtrũc
Mille hoiu3d ſpẽs.& re℞ diſcolore uſusf
Velle ſuũg cuiq; eſt:nec uotoh uiuitur uno.
Mercibꝰi hic italis mutatk ſub ſole recentil
Rugoſumm piper. & pallẽtis grana cymininm.

tia notãda deſcẽdat.quid.n.aptius q̃ cum de utriuſq; morũ ſilitudine & pari ſtudio uitæ dixerit alios ita nõ eſſe oſtẽdere.docet igr̃ quaſi arguẽs uaria eſſe hoiu3 ſtudia & uolũtates diuerſas illud inferens; cũ uarie ſint hoium uolũtates nihil melius eſſe q̃ cornuti ꝓpoſitu3 tenere & ſeq. qui phiæ & uirtuti penitꝰ inheſit.unde ſubdit petite hinc iuuenesq; ſeneſq. Hora.ſaty.1.li.ſcdi.ſmo.Quot capitũ uiuũt tot ſtudio℞ millia. Terẽ. in phormio.Quot capita tot ſniẽ. e Diſcolor. uarius diuerſus cũ uarii uariis rebus in uita exerceant. f Uſus. quia uariis actibꝰ in uita utunt. g Velle ſuũ. Virg.æglo.2.in fi.Trahit ſua quẽq; uoluptas.uelle uerbũ pro noie poſuit.ut ſaty.1.Noſtrũ iſtud uiuere triſte. h Nec voto. uno deſiderio & pari uolũtate.qa pectoribꝰ mores tot ſunt quot in orbe figuræ. i Mercibꝰ. Horatiana eſt æmulatio li.1.ſmo.ſaty.4. Hic mutat merces ſurgẽte a ſole ad eũ quo ueſptina teget regio.i.hunc delectãt mercimonio℞ lucra. k Mutat. Antiquã cõſuetudinẽ reſpexit. Nam omne mercimoniũ in pmutatiõe cõſtabat.Virg.li.3.geor. Mileſia magno uellera mutentur. l Sole recẽti. ideſt ſub regione orienti uicina. m Rugoſum. Apud indos piper gignit.Pli.li.12.ca.7.Rugoſum.qa pipis ſilique priuſq̃ dehiſcãt decerptæ toſtæq; ſole:faciũt qđ uocat pip longũ.paulatim uero dehiſcẽtes p maturitatẽ oſtẽdũt candidũ pip. qđ deide toſtũ ſolibꝰ calore rugiſq; mutat. n Cymini pallẽtis. alias olẽtis. Iuue.ſaty.14.Perditus a ſiculis ſacci mercator olentis.Cyminũ qđ ſatiuũ & ſiluestre eſt.pallorẽ bibentibꝰ gignit.Pli.li.20.ca.14.in fi. Hora. epla.20.li.pri.epla℞. Quod ſi pallerẽt caſu biberẽt exãgue cuminum.

Velle.

Piper.

cuminũ

a Hic. idest alius. b Satur. ergo cibo plenus ſomno operam dat. c Irriguo. Bene ſaturati pleniores ſomno tumeſcentib⁹ uenis fiunt. Virg. æglo. 6. Inflatū heſterno uenas ut ſemp iaccho. Irriguū ergo ſomnum dixit. eo φ mēbra irrigat in riui morē campos pterlabētis. Virgi. li. Feſſos ſopor irrigat artus. tractū ab agris qui cū irrigant fiūt pingues. & ipproprie locutus eſt. Nā irriguū appellam⁹ quod irrigatur nō autē qđ irrigat. Hora. li. ſermo. 2. ſatyra. 4 Irriguo nihil eſt eluti us horto. & alibi. li. Irriguūq; mero ſub noctē

Irriguū

Hic[a] ſatur[b] irriguo[c] mauult turgeſcere[d] ſono[e].
Hic cāpo[f] indulget. hūc[g] alea decoqt. ille
In uenerē ē[h] putris[i]. ſed cū lapidoſa[k] chiragra[l]
Fregerit[m] articulos. ueteris ramalia[n] fagi[o].
Tū[p] craſſos[q] trāſiſſe dies: uitāq; paluſtrem[r]

corpus habeto. Varro in re. ru. Si prata irrigua habebis. d Turgeſcē. deſidia langueſcere & pingueſcere. Naturale eni eſt eos pingues fieri q cibo uacēt & ſomno. e Somno. pleniores ſunt uenæ & corp⁹ etiam inflat. f Hic cāpo. An agriculturæ, & rei ruſticæ an cāpo martio dignitates & honores querēs. an militie uel cāpo. i. luſibus iocis. & exhortationibus uacat. g Hunc alea decoqt. Cōficit. angit. cruciat. labefactat. dū nimia lucrādi cupiditate tenet. ſic. n. hoies coqui dicūtur. Cice. O tite ſi quid ego adiuto curā ue leuaſſo. quæ nou te coquit. i. cruciat & angit. Decoquere eſt ſolutione creditorib⁹ ipedita fidem concidere. qđ perſæpe euenit aleæ luſum ſectantib⁹. Plini. libro. 33. cap. 10. in princi. h In venerē ē. i. ita rei uenereæ intentus ut eneruet & aſſidua libidine debilitet & reſoluat. Virg. 4. geor. In uenerem ſoluunt. i Putris. reſolubilis. putreſcit & cōficit. Hora. li. Oēs in danaim putres deponent oculos. k Lapidoſa. pter excreſcentes tumores qbus membra cōtrahunt. l Chiragra. Hora. Poſtq̄ illi iuſta chiragra cōtudit articulos. & ep ſa. 1. li. pri. Nodoſa corp⁹ nolis phibere chiragra. Senſus eſt. cum ad ſenectutē peruentū eſt eos qui tutā inhoneſte egerūt tūc demu; ingemiſcere: uitæ ante actæ cōſcios. chiragra aūt morbus eſt quo man⁹ corripiunt a chir qđ eſt man⁹ & agra dolor ſiue aſperitas. m Fregerit. Ita. n. quādoq; podagra & chiragra diſtorti ſunt articuli ut infracti eſſe uideant: ſimiles tortis ac ueterib⁹ ramis fagi. n Ramalia. pedes & brachia quæ metaphoricos rami dicunt corpis. o Ueteris fagi. pſtat i tranſlatiōe. i. ueteris & multorū annorū corpis. p Tūc. tunc querunt in rerū ignoratione tanq̄ in tenebris ſe uixiſſe. Per intēperantiā. ſ. & libi

Alea. Coquo Decoq̄re. Putris. Chiragra. ramale. Fagus.

dinem. ſero uitioꝝ ſuoꝝ penitentiā agentes. q Craſſos. in quib⁹ obtuſē quaſi ſine ulla rōne uixerūt. r Uitāq; paluſtrē. uitam cænoſam & ueluti nubilo inuolutam cū ſine aliquo uirtutū commertio uixerūt. ꝓpter nebulā quæ de paludib⁹ naſciť. ſed hoc ad animi acritatē trāſferť. a Iam ſeri. hoc dictū eſt cū irriſione; quaſi qui oſtendat parum ꝓdeſſe ſeram uitioꝝ emendationem. b Ingemuere. eo ꝙ uita linquit eos in

Et ſibi iam ſeri[a] uitā ingemuere[b] relictam[c].
At te[d] nocturnis iuuat īpalleſcere[e] chartis
Cultor[f]. n. iuuenū[g] purgatas[h] inſeris[i] aures.
Fruge cleantea[k]. petite[l] hic[m] iuueneſq; ſeneſq;
Finē aio[n] certū[o]: miſeriſq; uiatica[p] canis[q].

uitio poſitos nec ſufficiēte tpe ad correctionē. tanq̄ nō uiuāt qui uitiis ſemper indulgent. c Relictam. qđ ſupeſt uitæ defleuerūt quia tales a ſenectute excipianť. d At te. Cornutū diſſimilis ſupioribus ſtudii oſtēdit. e Impalleſcere. incumbere. ſtudio.

Pallor. Nimio. n. ſtudio & uigiliis pallor contrahitur. Perſius ſaty. 1. En pallor ſeniūq; o mores. & in ꝓlogo. heliconiadas pallidāq; pyrenē. Iuue. ſaty. 7. Vt dignus uenias hederis & ymagine macra. & Fuit utile multis Pallere & toto uinū neſcire decembri. f Cultor. emendator & eruditor. g Iuuenū. adoleſcentū. h Purgatas. uitiis. ſ. exhauſtas. i Inſeris. Reples imbuis. tractum ab arborib⁹ quæ inſerunť. k Fruge cleātea.

Cleātes i. phīca diſciplina cleantis & ſtoicorū ꝑceptis ac fructu. hic. n. phūs fuit Aſius ſtoicus phanii filius qui zenonis citiēſis ſcholæ ſucceſſit. quā poſt auctore ſtrabōe. li. 8. Chryſippo ſolenſi reliqt. Memoriæ proditum eſt ipſum laborioſiſſimū fuiſſe & plurimos libros in ſtoica ſecta cōpoſuiſſe adeo ut inopia cogēte noctu ex puteis ad irrigādos hortos athenienſiū aquā hauriret. qua mercede iterdiu ſtudiis liberalib⁹ operā daret. ut &

Phreantles. phreātles. i. hauriēs puteos appellareť. Nā phrear. græ. puteū ſignificat. lat. & antlao. i. exhaurio. Iuue. ſaty. 2. Et iubet archetipos puteū ſeruare cleātes. l Petite. ſuadet uirtutib⁹ & ſtudiis liberalibus incūbendum eſſe. q. d. Imitamini cornuti ꝓpoſita. qui phīæ dedit⁹ eſt. ut eo mō rectā uitā diſcatis. quæ tota pendet ex phīa. m Hinc. ex philoſophia.

Finis. n Finē aio. certe monet ex phīa diſci cupiditatibus nr̄is modū ponendum eſſe. Hora. li. 1. epl'arū epl'a. 2. Certum uoto pete finē. i. modū & terminū quē haud ꝑtergrediare. o Certū. fixum ſtabilē. unde contra Incertū inſtabilem dicim⁹. Virg. li. 2. æne. Scindiť incertū ſtudia in contraria uulgus. p Uiatica. i. uirtutē ipſam qua nullū eſt firmi⁹ ſenectu

ti pſidium ſolaciũq́. hoc aũt ſumptũ eſt ex dicto Biantis qui filio in ægi pto proficiſcẽti rogantiq́; p̃rem quid nam agendo maxime ſibi gratũ faceret. ſi uiaticũ inq̃t ad ſenectutẽ cõparaueris. uirtutẽ nimirũ intelligens. Nã auctore Cice. li. Aptiſſima ſunt arma ſenectutis artes exercitationeſq́; uirtutũ quæ in omni ætatæ cultæ cũ diu multũq́; uixeris mirificos afferunt fructus. nõ ſolũ quia nunq̃ deſerunt nec extremo quidẽ tẽpore ætatis: uerũ etiã quia cõſcientia bene actæ uitæ multorũq́; benefactorum recordatio iocundiſſima eſt. uiaticum. n. ꝓprie appellat̃ q̃cquid in itinere gr̃a uictus cõportatur. Et bene uiatica ut ſignificaret hãc uitam eſſe tanq̃ peregrinationẽ quandã. q Miſeris canis. i. ſenectuti quæ canicie capillorũ ſignificat̃. Eſt uero permoleſta miſeraq́; rudib⁹ & indoctis uiris. ſenectus. n. phiiæ. uiatico tutiſſimoq́; pſidio ſubleuatur. — Viaticũ

Cras hoc fiet[a]. idẽ cras[b] fiet: qd: quaſi[c] magnũ
Nẽpe[d] diẽ donas. ſed cum lux[e] altera uenit
Iã cras[f] heſternũ cõſumpſim⁹: ecce alid[g] cras
Egerit[h] hos ãnos & ſemp[i] paulũ erit ultra.

a Cras h° fiet. uerba deſidis Oſtẽdit multos mortales die3 ex die ꝓtrahendo nũq̃ ob doctrinam uirtutis alũnam incũbere. Illud uide q̃ occulte q̃q́; pulchre doceat ideo hoies uirtutem nõ amplecti: q̃a in ptãte ſua nõ ſint. q̃ppe qui uitiis ut auaritiæ libidini ambitioni & id gen⁹ malis obnoxii ſint. uñ ſequit̃ libertate opus eſt. b Idẽ cras fiet. Idem certe dices cũ craſtinus dies uenerit. ſicq́; inertis hoĩs mores oſtẽdit riſu quodã ſatyrico ſubſanans. c Quid quaſi. uerba inertis. uel iterrogatiue cum quadã cõmiſeratiõe per parentheſim legendũ eſt. dicit eni. Cur hũc diem incipiẽdi certũ finẽ cognoſcere quaſi magnũ quid ſit tantũ differs. d Nẽpe. cõfirmatiuũ aduerbium eſt. ut Nẽpe hoc aſſidue. ſupra ſaty. 3. in prin. & ſaty. 2. Nempe hoc qd̃ ueneri donate &c. e Sed cũ lux. Perſius monet tacite tp̃a dilabi. & iõ intermiſſionẽ ſtudioꝝ habendã nõ eſſe. cũ tẽpus irreparabile ſit. Eſt ergo ſenſus. Cum ille dies p̃terierit ocioſus quẽ petiſti ſcito te iam unũ diẽ amiſiſſe cũ in eo nihil egeris. f Iã cras. Cras reſpectu diei exacti dicit. Sciẽdum eſt nomẽ & aduerbiu3 plærũq́; in ſe tranſire. Nomẽ in aduerbiũ ut Toruũq́; repẽte clamat. i. torue. Itẽ aduerbiũ in nomẽ. Perſius ſaty. 3. in prin. Iam clarũ mane feneſtras. Intrat. g Ecce aliud cras. Oſtẽdit deſidē3 nullo die oino ad uirtutes erigi. ſed ita de futuro multa pollicẽtẽ atterere tẽpus. h Egerit. emittit ab egero uenit nõ ab ago. i Et ſemp. ſenſus eſt. Illud cras qd̃ amiſſimus. qd̃ pceſſit nunq̃ recupari poterit q̃a

Nẽpe.

Nomẽ. Aduerbium. Cras.

ſemper erit paulũ ultra.i.paulum ante. Nec unq̃ aſſequi poterimus.qđ per currum uel plauſtrũ oſtendiť ut ſequentia indicant in quo rote poſteriores nunq̃ anteriores aſſequuntur. licet pari uolubilitate agantur. a Nam quis. Optimã ſimilitudo a curru tranſlata q̃uis enim inqt te cras inchoaturũ ſemper dicas nunq̃ tamen inſpicies queadmodũ euenit in quadrigis.in quib⁹ ſecundi axis rota licet priori ſemp inſtet eã tñ nũq̃ conſequitur.

Ordo eſt.Nã ſectabere fruſtra cantũ uertetem ſe ſe q̃uis prope te q̃uis temone ſub uno.

Nã q̃uis ꝑpe te.q̃uis temone ſub uno
Vertentẽ ſe ſe fruſtra ſectabere cantũ
Cum rota poſterior curras.& in axe ſecũdo.
Libertate opus ẽ:nã hac quã ut qſq; uelina.

Temõ. b Temone. Temon dictus eſt a tenẽdo.is.n.cõtinet iugũ & plauſtrũ.

Cantus c Cantum. Cantus ferrũ eſt auctore fabio in primo.quo rotæ extremitates uinciunť. d In axe ſcõo. Quadrigæ duarũ rotarũ ordines cũ habeant duplici quoq; axe uertunť.

Axis. Axis uero ſtipes teres eſt circa quẽ rota uerſať.ut dixi in Sueto.de uita cæſaris.& in dictionario. e Libertate. Ad certũ finẽ animi cõſequẽdũ recteq; philoſophandũ libertate animi opus eſſe demõſtrat. Et hinc poeta oſtendit ideo hoĩes quos ad uirtutẽ hortatus eſt ſapientiã aſſequi nõ poſſe q; liberi nõ ſunt.cũ uitiis ſint ob uoluti.ſic ex ſtoicorũ ſnĩa docet ſolũ liberum ſapientẽ.ſenſus aũt eſt.Nõ opus eſt ea libertate quã ut qſq; per manumiſſionẽ accepit ciuis romanus fit:& accepto publii prenoĩe in trib⁹ diſtribut⁹. frumẽtũ publice datum accipit:ſed ea quæ nos a uitiis uindicat.i.libertate animi.tanq̃ ſi diceret oĩbus neceſſaria eſt ſapiẽtia.. f Ut quiſq;. hæc particula ut oĩno uerſui inſerẽda eſt.aliter ſenſus nõ ꝓcederet.Eſt eni ordo & ſenſus.Non opus eſt ea libertate qua.i.per quam quiſq; publius poſſidet far teſſara ut emeruit.i.ſimul ac ſeruitute3 exuit. & deſtitit eſſe ſeruus & ꝓnomen Publii eſt aſſequtus: quo ciuis romanus oſtendebať. g Uelina. ſ.tribu.Nam ſerui accepta libertate in tribus diſtribuebanť.uelina ergo teſſerula. An quia ius ſuffragiorum in tribus habentes munera a diuiſoribus capiebãt. An potius ad cæſarũ morẽ reſpexit qui frumentũ quãdo

Vellia. q; populo diuidebãt.uelina aũt tribus dicta eſt a uelia colle urbis palatini montis regione ut uarroni placet.q; ibi palatini paſtores ex ouib⁹ uel

Vellera lere lanã ſint ſoliti.ex quo uellera dicunť.Priſci.n.ante tonſuræ uſum lanam uellebãt.Pli.li.8.ca.47.in fi.In ea regiõe cũ publi⁹ ualeri⁹ publicola ædes ædificaſſet & penatiũ deorũ domos,ne ſuſpect⁹ haberet regni af

ſectati diruiſſe tradit̃.nõ mõ ut liuiꝰ ſcri.Plano ædes.ſed colli ſubiiciẽs.
a Publius. hoc p̃nomine liberũ ac quiritem eſſe oſtẽdit. quia id ꝓpriũ eſt nomen maxime ciuiũ romanoꝝ neq; publii alii uocabant̃ q̃ romani. Iidemq; liberi ut dixi in ep͞la. Cice.li.13. Verũ nõ hãc corpis libertatẽ ad ſapientiã ſatis eſſe declarat. Publius. Aulus. Titus. Caius. Quintus. Gneus. Lucius. Marcus & huiuſmodi p̃nomina erant. de quibꝰ dixi i ep͞la. Publiꝰ. Aulus. Titus. Caius. Quitus Gneus. Lucius. Marcus Primꝰ. p̃nomẽ

Publius[a] emeruit[b]: ſcabioſum[c] teſſerula[d] far[e].
Poſſidet.heu ſteriles[f] ueri.q̃bus una q̃ritem[g]
Vertigo[h] facit.hic dama ẽ[i].nõ treſſis[k] agaſo[l].

1. Cice.li.10. Hora.li. Quinte puta aut publii gaudẽt prenoie molles Auriculæ. Moris.n.erat.ut cũ aliq̃s ciuis romanꝰ oſtendendus eſſet ſignificaretur aut prenomine ſuo aut a noie aut a cognomine aut a tribu in qua cenſeretur aut a curia aut a cenſura. auctor pedianus.
b Emeruit. emeriti dicunt̃ qui honeſta cã a munere militiæ remittunt̃. Iuue.ſaty.6. Emeritaq; ceſſat acu.i.quæ iã officio ſuo & munere functa eſt. Trangl.in Calligula.Cæteroꝝ increpita cupiditate:cõmoda emeritæ militiæ ad.60000.ſummã reſcidit. Papinius in ſyluis Cæſar ab emerito iubeat diſcedere bello. c Scabioſuȝ. an ut rẽ magis iminuat ſcabioſum quaſi corruptũ & putre frumentũ dicit: an uero ad glumã ariſtãq; grani reſpexit quoꝝ iuolucris tanq̃ corpus ſcabie granũ operit̃. Ciuibus eni romanis frumentũ publice per teſſaras dabat̃ gratis in ſingulos modios. P.Clodii.bñficio:Cũ antea ut ſcri.Pedia.ſenis æris in ſingulos modios daret̃. d Teſſerula. a teſſera mẽſuræ genere diminutiuũ teſſerula fit.quæ interdũ & ſimbolũ bellicũ eſt:qđ in aciẽ ꝓdeuntibꝰ dabatur. ne qua cõfuſio inter milites oriret̃. Virg.li.7. Claſſica iãq; ſonãt ut bello teſſera ſignũ. Iuue.ſaty.7. Sũmula ne peat qua uilis teſſera uenit frumẽti ẽ p̃terea.teſſera quãttuor lateꝝ talus quo ad aleã ludebãt. Mart.li.13. Epig.1. Non mea magnanimo depugnat teſſara talo. teſſerula ergo.i.ſigno quo frumentũ accipiebãt. Eius teſſere ſæpe cõmemit tranqllus in auguſto.& in domitiano. Et q̃a pars maior reruȝ intra popularia deciderat q̃nquagenas teſſaras i ſingulos cuneos equeſtres ac ſenatorii ordinis ꝓnũciauit. e Far. farris ideo meminit q̃a ut ſcri. uerius uixerũt romani farre trecẽtũ ãnis. Pli.li.18.ca.7.ante med. f Heu ſteriles. ſ.ignari ueritatis qui putatis ſtati per manumiſſionẽ factos liberos.quaſi alii dñi nõ p̃ſint & ĩparẽt uob̃.a cupiditatibꝰ ergo & uitiis ſolutos liberos eſſe ſignificat. g Quiritẽ. abuſiue.ſicut pr̃ cõſcriptus.ſed hic licentia poetica. h Vertigo. i.per p̃torem facta liberatio facit ne aliquẽ an Teſſara Far.

tea ſeruũ:liberũ ac quietũ uideri.poſſidet ne uerã libertatẽ qui ſic corpis
vertigo ſeruitutẽ exuerit.Vertigo igiť a uertendo.dñs enim ſeruũ liberatur⁹ & manumittens eũ ad ptorem ducẽs dextra apphendebat atq; ad ſe cõuertebat:īpoſita eius capiti manu.qđ ſignificare uideť eũ ita liberũ eſſe ut
Libera- in quãcunq; ptem migrare liceat dicebat.n.ſe eũ libertate donare.Tũc
tio. ptor uindicta eũ tangens ſeruitio liberabat ille poſtea raſo capite in tẽplo feroniæ libertoꝝ deæ pileũ aſſumebat.cui⁹ rei in amphitriõe plau. meminit.qđ utinam ille faxit Iuppiter ut raſo capite portẽ pilleũ. Appia.li.4.de bellis ciui. Perſius ſupra ſaty.3.uerſus fi. Heſterni capite induto ſubiere quirites. i Hic dama ẽ. Cum interrogatiõe hoc eſt putabis ne hunc qui uilis ſeru⁹ & neq̃ eſt quia dñs eũ liberarit ſtatim liberũ factũ eſſe. & nõ ſeruũ nequiſſimũ.ut oſtẽdat manumiſſionẽ eam nõ eẽ quæ libertatẽ donet ſed eam animi magnitudine cenſeri.Dama aũt nomen ſerui fuit nequiſſimi abiectiſſimi & fœdi hoīs.Hora.in ſatyra.7.li. ſcdi ſermo.Tu cum ꝓiectis inſignib⁹ annulo equeſtri.Romanoq; habi
Dama. tu prodis ex iudice. Dama turpis odoratũ caput obſcurãte lucerna.& Alibi li. Tu ne ſiri damæ:aut dioniſii fili⁹ audes deiicere e ſaxo ciues. Eſt ergo ſenſus.hic dama hic ſeru⁹ fœdus & turpis qualis fuit dama erit ne ſtatim liber & ciuis romanus quia manumiſſus ſit:& nõ agaſo.q.d. erit quidẽ agaſo.i.uiliſſimus ſeruus.Neq; erit Marcus.i.ciuis roman⁹q
Agaſo. per pnomẽ ut diximus oſtendebať. k Nõ treſſis.i.triũ aſſium precii.
Treſſis. l Agaſo.ſerui nomẽ.Hora.li.2.ſermo.ſaty.8.Si patinam pede lapſus frangat agaſo.Agaſo.n.diciť ille qui nõ ſolũ aſinoꝝ ſed oīum iumentorum alendorum curam agit.ut ſcripſi in dictionario. Plini.li.35.ca.11. circa med.Et in una tabella qua maxie inclaruit agaſonẽ cũ equo pinxit.

Vappa[a] & lippus[b] & ī tenuí farragie[c] mẽdax[d].

a Vappa uinũ qđ iterũ ſponte deferbuit ſaporẽq;
Vappa amiſit uappæ nomẽ accepit.qđ Plini.teſte.li.14.ca.20.circa med.Probroſum.quoq; hoībus eſt cũ eorũ aīus degenerauit.uappa itaq; pro uili & ignauo & nugatore accipiť.Hora.in ſmo.ſaty.1.li.pri. Nõ ego auarũ Cũ ueto te fieri uappã iubeo aut nebulonẽ.Mar.li.12. Epig.47.Et
Lippus uaticani perfida uappa cadi. b Lippus.praui morib⁹ fraudulentus & uitioſus. c Tenui farragine.i.minima re.ob paruã utilitatẽ.Inter pabularia cõnumerant.farrago.ozimũ.uitia.fænum.farrago ex recremẽtis farris ut ſcri. Pli.li.18.ca.16.pdenſa ſeriť.i affrica fit ex ordeo. ea a farre denoīata eſt.ipſum aũt far ut teſtať uarro.aut q ferro ſit cæſum aut q in farratia ſegete ſeri ſit ceptũ. d Mẽdax.qui mẽdaciis utiť ſui

iuris nō eſt. Et ſi ſub ſpecie libertatis per quā teſſerulā ſuā farris obtinuit mendax tamen eſt: quia cum liber appareat uitiis & turpitudini ſeruit. Mēdax.
a Uerterit. permiſſio eſt. i. eſto ut a dn̄o dāma manumittat̄: ſtatim ne liber erit & ciuis roman⁹. b Hunc. ſeruū qui liber efficit̄. c Momēto. putas tu tam breui tp̄is articulo dāmā hoc eſt ſeruū factum eſſe Marcū i. ciuem romanū. qui per p̄nomē a ſeruis diſtinguebat̄. Nam ſeruis prenomie uti nō licebat. p̄nomē

Verterit[a] hūc[b] dn̄s momēto[c] tp̄is exit
Marc⁹[d] dama. pape[e] marco[f] ſpōdente recuſas
Credere[g] tu nūmos. marco ſub iudice palles.
Marcus dixit. ita eſt aſſigna marce tabellas.
Hæc merā[h] libertas: hanc[i] nobis pilea[k] donāt.
An quiſq̄[l] eſt alius liber: niſi ducere uitam

d Exit marc⁹. qui paulo an̄ cū ſeruus eēt dāma uocabatur. mox a domino manumiſſus momēto tp̄is Marcus dāma dicit̄ qđ uiri romani p̄nomē eſt ꝑprio eni nomi priſciano auctore p̄nomen p̄ferebat̄. uel differētie cauſa ut alter ab altero noſceretur uel ꝙ cū ſabinos in urbē receperūt ad cōfirmandā cōiunctionē illorum noia ſuis noibus p̄poſuerūt: & inuicē ſabini romanoꝝ. atq; ex eo tēpore ſeruatū eſt: ut nemo roman⁹ p̄noie careret. Itaq; perſi⁹ Publiū Marcūq; dicendo quiritē factū eſſe demōſtrat. e Pape. interiectio eſt admirātis per ironiā. Terē. in eunu. Pape ſuperat ipſam thaidem. Pape. f Marco. Reſpondētis loqtur uerbis. libertū eſſe: qm̄ & pro alio ſpondere & tabulas ſubſcribere poſſit qđ ſeruis negatū eſt. Marcus g Credere. aliis. ſ. marco ſpondēte & fideiubente. h Hec mera. Reſpōdet poeta in manumiſſione merā libertatē nō cōſiſtere. ſed decora ꝑnūciatione hic uerſus legēdus eſt. dicendo cenſes hāc uerā eſſe & purā certiſſimāq; libertatē quæ ꝑ manumiſſionē parat̄. q. d. eā nō eſſe. i Hanc. libertatē. k Pilea. pileū capite aſſumebat. qui a dn̄o manumittebat̄. libertatis. n. id ſignum erat. Appia. li. 2. de bellis ciui. Ex hiis quidā pileū in haſta p̄ferebāt libertatis ſignū uniuerſoſq; ad ciuilitatē & patriā uocabat. Pileus. legit̄ & in annalibus ueterū. Qu. Terentiū culeonē affricani ſuperioris currū triumphātis quia capt⁹ a carthaginēſibus ab eo fuerat. recupatus pileū capite gerentē ſequutū eſſe ut auctori libertatis ſue tanq̄ patrono accepti bn̄ficii cōfeſſionē redderet. Pli. loquēs de Cornelio cina ita ait. uocatiſq; ad pileum ſeruis aduerſarios uicit. de hoc dixi in Suet. de tiberio. l An qſq̄. Tripartita rōcinatiōe ſe liberū eē colligit. primo eni ꝑponit libertatem eſſe uiuere ut uelit. deide aſſumit licere ſibi: ut uelit uiuere. Poſtremo cō

cludit cũ id ſibi liceat liberiorẽ ſe bruto eſſe. Oẽs ergo ſillogiſmi ptes cõplexus eſt qui cõſtat ex ꝑpoſitiõe. Aſſumptione & cõcluſiõe. hæc ergo eſt ꝑpoſitio: quã ſequiẽ aſſumptio cũ ait. licet ut uolo uiuere. cõcluſio ẽ. a Liberior bruto. Nam ſi licet uiuere ut uult. reſtat igiẽ ut liber ſit. hinc
Brutus aperte oſtẽdit hoies & ſi ſibi liberi uidenẽ eſſe. tamẽ ſeruos eſſe cum eorum aius prauis cupiditatib⁹ obſideaẽ. Brutus adeo libertatis ſtudioſus

Cui licet ut uoluit. licet ut uolo uiuere. nõ ſũ
Liberior bruto[a]: mẽdoſe[b] colligis inquit
Stoicus[c]. hic aurẽ[d] mordaci[e] lotus aceto.
Hæc reliqua accipio; licet ut uolo[f] uiuẽ: tolle.
Vindicta[g] poſtꝗ̃ meus[h] a ꝑ̃tore[i] receſſi

fuit: ut expulſo targnio ſuperbo ꝑpter Lucretiæ ſtuprũ: filios ſuos ꝙ cuꝫ Aqliis & uitelliis cõiuraſſet de reducẽdo rege: uirgis cæſos ſecuri pcuſſerit. b Mendoſe. falſe argumentaris. hic eni falſum ꝑbatur ubi dicit libet ut uolo uiuere. qa illi nõ licet uiuere ut uult qui uitiis ſubiectus eſt. c Stoicus. bene ſtoicus. is. n. eſt qui dicit neminẽ ꝑ̃ter ſapientẽ liberũ eſſe. ut ſcripſi in Hora. Epl'a. 17. li. pri. Neue putes aliũ ſapiente bonoq; beatum. d Hic lot⁹ aurẽ. hic. i. hoc argumento. ſinedoche eſt. i. aurẽ habens lotã. Virgi. li. 1. æne. Nodoq; ſinus collecta fluentis. e Mordaci aceto. i. acri & urgenti dicto. ut ſic intel-
Acetuꝫ ligas ſtoici aures hoc qdẽ argumento & dicto offenſas eſſe. Hora. li. At græcus poſtꝗ̃ eſt italo perfuſus aceto. ſtoicus eniꝫ habet aures aceto lotas beneq; purgatas & eruditas & quæ nullis argumẽtationib⁹ decipiantur. Cum aũt acris & uehemens aceti natura ſit. coq; pulſus & nature & tpa & aures excitenẽ: qđ ſenſuum erat ad ingenii ſcientiam tranſtulit. f Ut volo tolle. Aſſumptionẽ non probat. qua ille aſſerebat licere ſibi ut uellet uiuere. oſtẽdit aũt neminẽ uiuere ut uult ꝑ̃ter eum qui recta ſequiẽ. cui uiuendi uia cõſciderata atq; ꝑuiſa ſit. probat ergo hic eũ liberũ nõ eſſe: quia ei nõ liceat facere quæ uult. Ordo ẽ. Tolle illud licet ut uolo. i. cõcedo qdem illũ liberũ eſſe cui licet uiuere ut uult. at tibi non licet uiuere ut uis. ergo ſeru⁹ es. g Uindicta. Laborat rurſus ille manumiſſus oſtendere ſe quãdo quidẽ libertate donat⁹ ſit a ꝑ̃tore oia libere facere
Vidicta poſſe quæ uelit & iõ ſe liberũ eſſe. dicẽs poſtꝗ̃ me liberum ꝑ̃tor fecit cur negas licere mihi qđcunq; libuerit facere. hiis exceptis quæ legib⁹ prohibenẽ. uindicta uero uirga eſt qua ſerui a ꝑ̃tore in libertatẽ aſſerebanẽ. dicta a uindicio ſeruo. qui cõiuratos uolentes in urbẽ recipere targnos prodidit. de qua dixi in Curgulione Plauti. Liui. li. 2. ab urbe con. Præ-

miũ uidici pecunia ex ærario: libertas & ciuitas data. Ille primũ dr̃ uidi Prim⁹.
cta liberat⁹. & poſt illũ obſeruatũ eſt ut q ita liberati eſſent in ciuitatẽ ac
cepti uiderent. h Receſſi me⁹. i. mei iuris & liber qui aliis nõ ſeruiam.
i At ꝑtore. ueteres oẽm magiſtratũ cui pareret exercit⁹: ꝑtorem appel
larũt. unde & ꝑtoriũ tabernaculũ eius dicit. & in caſtris porta ꝑtoria. & Pretor.
ꝑfectus ꝑtorio nũcupat. Sed patres quo tẽpore. Seſtius primus ex plæ
be cõſul creatus ẽ. Fuſiũ Camillũ Marci filiũ primũ ꝑtorẽ urbanũ qui
in urbe ius diceret creauerũt. Mox unico ꝑtore nõ ſufficiẽte: quod multi
ꝑegrini in ciuitatẽ uenirẽt. alius creat⁹ eſt ꝑegrinus: quia ꝑegrinis ius
diceret appellat⁹. ꝓcedẽte deĩde tp̃e alii ꝑtores creati ſunt q̃ & in ꝓuĩcias
mittebant: dictus uero ꝑtor eſt ut uar. placet qui iure ꝑiret. Eius magr̃a
tus iſignia trabea ueſtis ſella currulis litoreſq; ſex cum facibus extitere.

Cur mihi[a] nõ liceat iuſſit q̃dcunq; uolũtas.
Excepto ſi quid maſuri[b] rubrica[c] uetauit.
Diſce[d]. ſec ira cadat[e] naſo: rugoſaq; ſanna[f].
Dũ ueteres[g] auias[h] tibi de pulmone reuello.

a Cur mihi. ſubaudi facerẽ quod uolo. b Maſuri. Maſuri⁹ ſabi- maſuri⁹ nus eques ro manus tp̃ib⁹ tiberii cæſariſ Iuriſcõſultus clarus eſt habit⁹ qui primus publice ſcripſit. eius frequen Primus ter meminit Gelius in noctib⁹ att. c Rubrica titulus legis. Nã legũ capita minio notant. Iuue. ſaty. 14. Perlege rubras maioꝝ leges. Oui- rubrica dius. Nec titulus minio nec cedro carta notet. Miniũ aũt & rubrica eiuſ dem ferme coloris ſunt. quib⁹ q̃m clariores litteras fecerũt in ſcriptura uoluminũ utebant. de hac. ſupra ſaty. 1. Nõ ſecus ac ſi oculo rubricã diri gat uno. ſed quia capita legũ: librorũq; tituli rubrica inſcribebant rubri cam pro lege denoiauit. d Diſce. Oſtenſurus poeta eũ male ſentire qui a ꝑtore manumiſſus ſe liberꝝ putat. monet ne dũ id doceat indigne tur. quia poteſt aniles fabulas quas mittit de ſuis præcordiis trahere.
e Ira cadat naſo. noli iraſci. Irati. n. quandoq; nares contrahunt. Ironi- Ira.
cos. tractum a canibus qui naribus in rugam cõtractis irã demonſtrãt.
f Rugoſaq;. Iuuena. ſatyra. 6. I nunc & dubita qua ſorbeat aera ſanna. Sanna.
Sannæ diſtortio eſt oris quæ fieri ſolet in deriſum alicuius rei. Perſius ſa
tyra. 1. Occipiti cæco poſticæ occurrite ſanne. g Ueteres auias. hoc
eſt deliramenta quæ diu fouiſti. dum credis eum liberum eſſe qui ſub
iperio alicuius non ſit. h Auias. aniles ineptias aut inueteratam ſtul Auia.
titiam. ideo quia uetulæ deſipere ſoleant. & ineptas cõfabulationes nar-
rare quas pueri ex auia adiſcunt. Tibullus hæc tibi fabellas referat.

a Nō pretoris erat. Incipit ratione oſtendere prætorem non poſſe inſcia & acuta ſapientiæ præcepta ignorantib⁹ uiris dare. & propterea ne libertatē quidē: quæ nō niſi in ſapientē cadit poſſe cōcedere. & ſic ꝓbat liberū nō eſſe qui ſit manumiſſus a ꝑtore. quia ꝑtor liberū quēlibet donare pōt. ſapiam aūt eidem quæ uera eſt libertas ingerere nō poteſt. Ex quo apparet. ꝙ & ſi manumiſſus ſit ab uno: in ſeruitutē tamē alteri⁹ trahi poſſet.

b Tenuia. i. rerū ſubtiliū admiſtrationes & ſubtile acumē ſapiæ. c Rapide. celeris & cito tranſeuntis.

Nō ꝑtoris[a] erat ſtultis dare tenuia[b] rerum
Officia: atq; uſum rapide[c] ꝑmittere uitæ[d].
Sambucā[e] citius caloni[f] aptaueris alto[g].
Stat cōtra rō[h]. & ſecretā gānit[i] in aurem[k]

d Uite. i. dare ut uita q̄ celeris eſt utanť arbitratu: quia uitiis ita īſeruiūt ut liberā uitā agere nō poſſint. e Sābucā. Cū ſambuca organi muſici iſtrī gen⁹ ſit a quo ſambuciſtre dñr hūc uerſum multi legūt. ꝙ citi⁹ Caloni alto. i. uiro ruſtico & rudi muſicæ rōnem tribues & muſica iſtrā pulſare docebis. q̄ ut ꝑtor ſtultū hoīe3 & uitioſu3 libertate cōceſſa formare poſſit ad uirtutes. eūq; abſtinere quo min⁹ uitiis obnoxi⁹ ſit uerꝫ cū Sābuca machinæ quoq; bellice genus ſit. ut in ſilitudine atq; tranſlatione uerborū perſtet potior ſenſus erit. Citius Caloni ſeruo militari altō ac ꝑpterea rudi atq; inepto ſambucā intēdendā aptaueris. hoc eſt rei militaris peritiā dederis q̄ ꝑtor uitioſos libertate donauerit. Eſt eni ſambuca machina bellica qua in urbiū expugnationibus intendebāt. dicta ꝙ ut uoces in ſambuca atq; organo ſic funes in ea machina intenduntť. eſt etiā ſambuca ligni genus. fragilis: unde tibiæ cōponuntur. ut dixi in Sticho Plauti. f Caloni. Calones militū ſerui dicebantur. a calis. i. lignis & fuſtibus qa dños in caſtra ſequētes uallum ferebāt. Nā auctore ſeruio moris fuit ut miles arma ipſe ſibi portaret & ſeru⁹ uallū. uallū aūt dicebant Calam. ut lucilli⁹. ſcinde calā ut caleas. i. o puer frāge fuſtes & focū fac. inde etiā calones & claſſem dictam uolūt. uel quia frequenter ad miſteriū aduocenť a dño dicitur calo a calo græ. qd̄ eſt uoco lat. uel ut nō nulli putāt a calendis ꝙ ea die cibaria accipiāt. Calonē igiť poſuit pro quocūq; rudi & iperito hoīe. g Alto. procero. aut ſupbo uel ꝙ alte cinganť. h Stat cōtra rō. i. reſiſtit & parata eſt tibi tanq̄ aduerſaria ratio. quæ clam oſtendit non licere tibi id facere quod dum fit uiciať. uult oñdere unūquēq; qui ſe liberum dicit tamē ſe facile poſſe cognoſcere ſuū: ꝙ dum puerſe aliqd facit: rōnis flagello ſemp caſtigať: qa

Sābuca
Calōes.
Vallū.
Claſſis.

eum ſemp conſciētia ſollicitat ut q̄uis in turpi opere perſeueret ſentiat
ſe errare & cupiditatib⁹ inſeruire. unde ſeruus eſt. ut ſit ſenſus. Ipſa ratio
monet te ſeruū eſſe: cū ait in uetita haud quaq̄ facere debere. i Gānit. Gánio.
legit̄ gānit & garrit. de hoc ſcripſi in aſinaria plauti. & i Adelphi. Terē.
& in Iuue. ſatyra. 6. Appula gānit. k In aurē. i. in intimo pectore.
a Uitiabit. i. uitioſe aget. b Agendo. qđ ſi agatur uitioſū ſit. nihil ue
ro p̄ter rectū fieri licet. Agendo aūt. i. dū agit actiue eſt. n. ſignificatōis.
Nā gerūdiis modis i actiua & paſſiua ſignificatiōe licēter uti poſſum⁹, Gerundia.
in actiua, Virgi. æglo. 3. Cantando tu illum. in paſſiua. æglo. 8. Virgi.

Nec liceat facer̄ id qđ quis uitiabit[a] agēdo[b].
Publica[c] lex hoīum naturaq; cōtinet hoc fas.
Vt teneat uetitos inſcitia[d] debilis actus[e]
Diluis hellebo℞[f] certo compeſcere[g] puncto[h]
Neſcius examen: uetat hoc natura medēdi[i]
Nauim[k] ſi poſcat ſibi ꝑonatus[l] arator

Frigid⁹ i pratis cātādo rūpitur anguis. c Publica. leges oēs aut diuiæ aut humanæ ſūt: humāæ morib⁹ diuiæ natura cōſtāt. Fas di Lex. Fas.
uia ē. lex hūana. ait ergo & diuia & hūana lege hoc cōſtar̄ ut uitia fugia
m⁹ neq; per ignorātiā excuſemur. uel ſic. hoc qdē natura dat qđ & leges
publicæ permittūt ut qui ſtultus ſit ſtulte agat. d Ut inſcitia. i. ut etiā
inſcii ac rudes a q̄bus debeāt abſtinere cognoſcant. uel quia ignorātia q̄
ratione nō regit̄ mortales ibecilles ac debiles cōtra cupiditates reddit. Dilluo.
e Uetitos act⁹. i. ꝓhibita. f Diluis hellebo℞. diſtēperas, & aliis her
bis admiſces. aut diluis. i. lauas. qm̄ lauatur hellebo℞ ut acrimonia læta Exēplū.
li carere poſſit. & pronunciatiue legenda ſunt. ꝓbat per exēpla eū qui
ſtultus ſit oīa ſtulte agere. nec e ſtulto ſapientē fieri poſſe. uel ꝓbat ſimi
litudine: inſipienti non licere ut uelit uiuere: neq; ei libertatem cōcedere
queq̄ poſſe, quēadmodū medicinæ ac nauigatiōis iexꝑto neq; pharma
co℞ cōfectio: neq; nauis gubernatio permittet̄. de hoc dixi in. 3. tuſcul. Helleborum.
Cice. & in Pſeudolo Plauti. hellebori aūt duo genera ſunt. Nigrum qđ
purgat per inferiora. Cādidū qđ uomitōe cauſas morborum extrahit.
g Cōpeſcere. cohercere tēperare in rebus penſandis. h Puncto. un
ciarū. ſ. 3. &c.). i Nā medēdi. i. ars & ratio medicinæ. k Nauim. Ali Exēplū.
ud exemplū ꝓfert quo oñdat opportere ſtultū oīa ſtulte adminiſtrare.
ſi uelit inq̄t uir ruſticus nauim gubernare: qui nec ſyderū rōnem nec ma
ria cognoſcit: exclamet melicerta nullū eſſe in rebus humanis pudorē.
l Peronatus. i. perone calciatus. eſt eni pero genus calciamēti ruſtici Pero.

ex crudo corio:cõtra ĩbres niueſq; ac frigora paratum. Iuue. ſaty. 5. Nil uetitũ feciſſe uolet quẽ nõ pudet alto per glaciẽ perõe regi. Virg. li. 7. Priſcos latinos perone in bellis uſos oſtẽdit. ueſtigia nuda ſiniſtri inſti-

Lucifer.

tuere pedis crudus regit altera pero. a Luciferi. uiri. ſ. uel arator rudis. luciferi ſtellæ & nauigationis ignarrus. quũ uel eam ſtellã quæ cunctis innoteſcat ignoret. lucifer ſane idẽ qđ heſperus eſt. ſed cũ plurimũ diſtet a ſole.

Luciferi[a] rudis[b]: clamet melicerta[c] periſſe[d]
Frontẽ[e] de rebus: tibi recto uiuere talo[f]:
Ars dedit[g]. & ueri ſpẽm[h] dignoſcere calles[i].
Ne qua[k] ſuberato[l] mẽdoſum[m] tinniat[n] auro.

fcã uicina occidẽtalib⁹ plagis exacta ꝑpe modũ nocte apparens lucifer: quia tunc maxime

Eoes.

luceat appellat̃. heſperi uero nomẽ accepit ꝙ in eois ueſpere poſt occaſum ſolis appareat. b Rudis. potes cõiũgere cũ arator: nõ cũ luciferi. ut ſit arator rudis. c Melicerta. Nautaꝶ deus clamitãs cõgrat̃. Meli-

Ino. Mr̃ matuta. Leucothoe. Melicerta. Portunus. palemõ Frons.

certa uero Inois & Athamantis regis thebarũ filius pr̃em: cũ matre fugiẽs ſe una ꝑcipitauit in pelagus. ambo uero in deos marinos miſeratione deoꝶ cõuerſi ſunt. Ino in matrẽ matutã. quæ & leucothoe dr̃. Melicerta uero in portunũ qui & palæmon etiã dicit̃. hic a romanis inter deos colebat̃. Nautæ quoq; eũ uenerabant̃. Virg. in geor. li. 1. Votaq; ſeruati ſoluẽt in littore nautæ. Glaucoq; & Panopeæ & Inoe Melicertæ. d Periſſe. interiſſe. e Frontem. i. pudorẽ oẽm & uerecundiã quæ maxime in frõte dignoſcitur: interiiſſe. uñ illud antiquũ dictuꝫ. Perfricuit frontẽ. i. depoſuit pudorẽ. Iuue. ſaty. 13. in fi. Eiectũ ſemel attrita de frõte luborẽ. Mar. li. 11. Epig. 31. Aut cũ perfricuit frõtẽ poſuitq; pudorẽ. Quinti. Perfrica frontẽ & dic te digniorẽ qui ꝑtor fieres. nã templũ pudoris frons eſt. f Recto talo. nõ claudo ſed recto itinere & uia. aut recta uia & rõne. qđ a talo calcis tranſlatũ eſt. Talis. n. & crurib⁹ nõ obtortis recte incedit̃. g Ars dedit. i. ratio. Irriſio eſt in eũ quem docet & ſapientia & libertate carere. unũ eni pẽdet ex alio. Nã in quo ſapia nõ eſt: is ex ſtoici ſñia ſeruus eſt. ſenſus eſt igit̃. Cuꝫ alii ſtulte uiuãt: qđ oino eſt ſerui. ipa rõ tibi recte uiuẽdi uiã demõſtrauit. ſicq; per ironiã pnũciant̃. h Speciẽ ueri. apparentiã. deriuatũ eſt a ſpecio qđ in ſimplicitate non

Calleo.

iuenit̃. i Calles. Noſti. & tũc duplici ſcribit̃. ll. k Ne qua. ſubaudi ſpecies. l Auro ſuberato. i. ſub ſe es habẽte. cũ aurũ extra appareat es intus exiſtẽs. i. ea es prudẽtia ut es auro coopertuꝫ etiã ſonitu dignoſcas. ut ſolẽt mẽſarii. Alegoricos hic dicit eũ uitia uelamento quodã uirtutis

obuoluta & uerbis decoris ornata cognoſcere. hocq; ſapiētis eſt qui uera libertate fruitur. Horati. lib. Verbiſq; decoris obuoluis uitium. m Mēdoſum. falſum. n Tinniat. tinnitu ſuo oſtēdat. Tinnitus eni eſt ꝓpriū metallorum. a Quęq; ſequēda. in paſſiua ſignificatiōe dixit. ſic. Oui. phili ſequēdus erā. b Uiciſſim. ſcis quæ ſequēda ſint & quæ reſpuenda. c Illa. ſ. quæ ſequenda & bona ſunt. d Creta. i. colore albo & bēigno Priſci. n. fuit moris q̄ bōa & cōmēdatione digna erāt creta alba notare. quæ uero mala ſigna re carbōe. uñ Hora. i ſatyra

Tinnit⁹

Creta.

Quæq; ſequēda[a] forēt & q̄ uitāda uiciſſim[b].
Illa[c] prius creta[d] mox[e] hæc carbōe[f] notaſti.
Es modicus[g] uoti p̄ſſo[h] larc. dulcis amicis.
Iā nūc[i] aſtrīgas: iā nūc granaria[k] laxes.
Inq; luto[l] fixum[m] poſſis trāſcēdere nūmum[n].
Nec gluto[o] ſorbere ſaliuam mercurialem[p].

Albus

3. li. ſcđi. Sani creta an carbone notandi. Iuue. ſaty. 3. Maneāt qui nigrū in candida uertunt. e Mox hec. ſ. quæ uitanda ſunt. f Carbone. nigro colore ac ſubinde noxio. g Es modic⁹. Modici deſiderii: quod ſapiētis & liberi eſt hois. h Preſſo lare. i. humili parua & modeſta domo. & nō in luxū magnifice extructa. Lar domeſticus deus qui pro ipſa domo interdū ponit. Hora. li. 1. ſermo. ſaty. 2. Qui patriū mimmæ donat fundūq; larēq;. i Iā nūc. i. modo Noſti quādo parſimonia & quādo municēntia & liberalitate utendū ſit. & quando large uiuendū. & eſt Ironia. Quātū debes & potes q̄bus decet ipartire. k Granaria. loca in horreis ſunt ſeruandis ſeminū granis parata. ut frumēti. pomaria uero pomorum & carnaria carniū. l Inq; luto. hinc oſtēdit aī liberi eſſe auaritia nō laborare. Imitatio eſt. Hora. Ep̄la. 17. li. pri. Quo melior ſeruo quo liberior ſit auarus in triuiis fixū cū ſe demittit ob aſſem. m Fixū. a pueris. ſ. cōſuetis riſus captandi gratia tranſeuntes decipe. nummū filo alligantes in lutūq; humi defigētes. & ſi q̄s eum colligere uult per filum occultatū ad ſe trahūt illius auaritiæ illudētes. uel potius turpe lucrum ex ſordido queſtu partū intelligit. n Nummū. i. ſordidū lucrū ſpernis. o Nec gluto. a glutiendo. & a guloſis tractū qui uiſis delicatis cibis ſaliuā glutiūt. Nā a gula gluto & guloſus dicit & ſorbere ad nimiā guloſitatē refert. Ipſa quoq; ſaliua in ore eſt quam pro lucri cupiditate per tranſlationem poſuit. Nec cum magna anxietate lucro inhiare. p Mercurialē. Mercuri⁹ lucri deus putat. & a mercibus denoīatus. uñ cum ſacello depingit. & a negociatorib⁹ plurimū colit. Perſius ſaty. 2.

Carbo.
Lar.
Granaria.
Poma/rium.
carnaria
Pueri.
Nūm⁹.
Gluto.
Mercurius.

Mercuriſq; accerſis fibra. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 3. Mercarier unus cum lucro norã unde frequẽtia mercuriale ipoſuere mihi cognomẽ cõpita. a Hec mea ſũt. Cũ huius moderationis & ſapiẽtiæ fueris: qualẽ deſcripſi tunc te liberũ & ſapientẽ eſſe dixero. quæ eni dicta ſunt quandã animi ſapiam & libertatẽ arguũt. Ordo eſt. Eſto liber & ſapiens cũ dixeris hæc mea ſunt teneo hæc ſũt mea q̃ dicta ſunt & quæ ſapiẽs ſequi debet. b Teneo. ſub audi: &c. ut ſic ĩtelligas hæc ſunt mea & teneo. ideſt poſſideo. c Pretorib⁹. humano diuinoq; iure concedẽtib⁹. uel

Hæc mea ſũt[a] teneo[b]: cũ uere dixeris: eſto.[c]
Liberq; ac ſapiẽs. p̃toribus[c] ac ioue dextro.
Sin tu cũ[d] fueris nr̃æ paulo ante farine[e]
Pelliculã[f] ueterẽ retines & fronte politus[g]
Aſtutã[h] uapido[i] ſeruas ſub pectore uulpem
Quæ dederã[k] ſupra repeto: funẽq;[l] reduco.

ſic. tunc ai & corpis ſeruitute ſolut⁹ eris. Nam cũ ait p̃toribus ad eam libertatẽ reſpicit. quæ ſeruitutis conditione uacat. Ioue uero ad libertatẽ animi. i. ſapientiã. d Sin tu cũ. Senſus eſt. ſi aũt uitiis & cupiditatib⁹ ex quib⁹ pẽdet hois ſeruit⁹ detineris de quib⁹ paulo ante dixim⁹: te nullomodo liberũ nec ſapientẽ dixero. Ordo eſt. Repeto quæ ſupra dederam & reduco finẽ ſi retines ueterẽ pelliculã & polit⁹ fronte ſeruas aſtutam uulpem ſub uapido pectore cum fueris farinæ paulo ante noſtræ.

Farina. e Noſtre farine. i. uitæ uitiis inuolutæ. apte farinã uitiis cõparauit. ita eni uitiis: hoiu; uita: ut farina reliq̃ cõſpergi dñr. f Pelliculã veterẽ. antiquũ uitiũ qđ exteriore pte occultas. ſumptũ ab hiis qui corpis uitia ueſtiũ pulchro tegũt uelamento. Multi. n. cũ intus uitiis laborent ſummã tamẽ p̃ſeferunt bonitatẽ. ac ideo liberi putari uolũt & ſapiẽtes cum oino uitiorũ ſerui ſint & ſtulti. g Frõte polit⁹. per ea quæ extrinſecus conſpiciuntur p̃ te fers ſpeciẽ boni uiri: intrinſecus plenus dolorum es. h Aſtutã vulpẽ. uerſutias fraudẽ. & fallacias q̃les uulpi attribuũt ad decipiẽdũ callide. de qua Pli. li. 8. ca. 28. 58. i fi. & li. 10. ca. 63. 74. añ med. & li. 11. ca. 49. in prin. ca. 50. in fi. & li. 23. ca. 9. & li. 28. cap. 10. quater.

Vapidũ i Vapido. i. aſtuto a uapore. qui eni calidiore ſanguine ſunt igenio & aſtutia magis ualẽt. & uapidũ appellamus multi uaporis. uapido ergo pectore. i. ueterũ uitiorũ pleno. & fraudib⁹ redolente. ut ifra. exhalet uapida leſũ pice ſeſſilis obba. & ſaty. 6. Et ſignũ in uapida naſo tetigiſſe lagena. de hoc dixi in Suet. de Auguſto. k Que dederã. hoc ad illud refertur. Eſto liberq; ac ſapiens p̃toribus ac ioue dextro. ſenſus ergo eſt cũ oi

no uitiis labores: repeto a te libertatē quam tibi conceſſeram ac p hoc te ſeruū dico. l Funeq; reduco. i. habenis iteru; te coerceo & in ſeruitutem redigo. cū paulo antea: ſi careres hiis uitiis libertatē cōceſſerim. ſumptū eſt ab equis qui remiſſis habenis liberius uagantur. ergo libertatē quā tibi cōceſſeram adimo. & habenas licentiæ quas eleganti⁹ dederam traho.

Nil tibi cōceſſit[a] rō: digitū[b] exere. peccas.
Et qd tā[c] puū eſt: ſed nullo thure[d] litabis
Hereat i ſtultis breuis[e] ut ſemūcia recti[f].
Hæc miſcere[g] nefas, nec cū[h] ſis cætera[i] foſſor[k]

a Nil tibi cō. hoc illud ſpectat qd' dictū eſt ſupiuſſtat contra ratio. ſenſus' eſt eni hoies ita inſanos eſſe ut rōne nihil oīno faciāt ne minimū quidē. ergo ſerui qui ſtulti ſunt (. Nihil. eni ſui ſapientia pmiſſit illis habere) inſani ſunt. quare nūq̄ illis ratio dederit ut uitiis ſeruiētes liberi ſint. b Digitū exere. extēde oſtende aperte profiteare. te uictū eſſe a uitiis. q. d. nullā rem tā paruam ab eo fieri poſſe quin peccet. unde ſeqtur in ſtultis ne ſemūciam qdem rōnis habitare. cōpoſitū eſt aūt exere ab ex & ſero a quo frequentatiuū exerto. tractū uero eſt a pugnantib⁹ & gladiatorib⁹ pollicis erectione ſe uictos fatentib⁹. & a pplo ueniā poſtulātib⁹. c Et qd tā. ſeparatim cū interrogatiōe ꝓnuncia. Reſpondētis. n. uerba ſunt admirātis ſimul & ſciſcitātis cur ob tam parua uitia libertate carere putādus ſit. parua. n. res eſt digiti exertatione peccare. d Sed nullo thure. i. nullo unq̄ ſacrificii genere & nullis donis a diis ipetrari poterit. ut in quib⁹ uitioſitas eſt & ſtultitas ſit. uirtutis quidē pars aliqua ac ꝓpterea ne libertas quidē eſſe poſſit. ut aliqd recte & ſapiēter gerat. qui ergo ſapiēter & cū rōne res nō gerit ſeruus eſt. e Breuis. hoc ſignificat ne ſemunciam quidē rōnis apud ſtultos eſſe. ut ſit ſenſus nihil ꝓrſus eſſe. breuis autem ntūs eſt. ſemūcia uero media uncia eſt a ſemis qdē qd' mediū ſignificat deriuata. ut ſelibra. ſemodiū. f Recti. i. rōnis ea eni recte fieri dicunt. quæ cū rōne fiūt. g Hec miſcere. licitū quidē nō eſt homini ſtulto cū rōne & ſapiētia quicq̄ gerere. ut ſit ſenſus fieri nō poſſe quodammodo fas eſſe ut ſapia ſtulticiæ cōmiſceatur: & ſil' habitēt qd' ſequentib⁹ confirmat ſumma idignatiōe exemplū afferēs cum dicit. h Nec cū ſis. hæc eni per indignationē inferunt & ita cōcitate legēda ſunt ut poeta oīno uideat uelle ꝓbare hoiem ſtultū penit⁹ rōne carere. nec quicq̄ ſapienter admiſtrare poſſe. ergo ſeru⁹ eſt qui ſapiēs nō eſt. i Cetera. aut cætera uacat aut deeſt p ut ſit foſſor per cætera. i. per reliquas res & ad ultimū

Exero.

Pollex.

Semuncia.

rudis & īperitus. Teren. in echira. Cōicito cætera. i. per cætera. cōcludit deniq; ſtulto nō cōcedi ut ſapiā; ſequat̃. ſenſus eſt eni. Nūq̃ efficies ut cū ſis rudis & agreſtis diſcas ſaltare ad ſonos & cātus batylli pantomimi.

Foſſor. k Foſſor. queadmodū foſſores īepti & agreſtes hoīes imitari mimos nulla in parte ſciunt. ſic uitiis dediti nequeūt exercere uirtutes. foſſor is dicit̃ qui agros fodit. hic aūt ponit̃ pro homine rudi imperito & ſtulto.

a Ad nūeros. i. ad rithmos carminum. b Satyri. i. ſaltatoris. Nā ſatyri dii ſunt ſilueſtres petulātes laſciui

Satyri.

Trís tñ ad nūeros[a] ſatyri[b] moueare batylli[c]
Lib ego[d]. uñ datū hoc[e] ſumis tot ſubdite reb⁹
An dñm[f] ignoras niſi quē uidicta relaxat[g]
I puer[h]. & ſtrigiles[i] criſpini[k] ad balnea deffer

& ſaltatores qui in antiq̄s comediis itroducebant̃. quoꝝ perſonas ī theatro mimmi plerūq; aſſumebāt. & ab imitatiōe laſciuie eoꝝ ſatyri appellabant̃. Virg. æglo. 5. Saltātes ſatyros imitabit̃ alpheſibeus. c Batylli.

Batyll⁹. Batyllus pantomim⁹ Neronis æuo Iaculator ac ſaltator eximius fuit. Iuue. ſaty. 6. Molli ſaltāte batyllo tuſcia ueſicæ nō īperat. Batyllus item fuit puer ab Anacreonte poeta dilectus ut ſcri. Apuleius. Hora. li. Epodon. Ode. 14. Nō aliter ſamio dicunt arſiſſe batyllo Anacreonta teium Batylli itē populi ſūt ſeptētrionales auctore ptholomeo. Pli. li. 13. ca. 1. in prin. Batyllus itē inſtrumentū ferreū quo utimur ad uſu; ignis. Hora. ſaty. 5. li. pri. ſer. Pretexta & latū clauū prūæq; batyllū. d Liber ego. uerba aduerſarii ꝓbantis uel aſſeuerantis ſe libeꝝ. e Unde datū. Perſiii uerba rñdentis. unde habes: uñ colligis, unde tibi libertatē audes aſſumere cū tot uitiis ſubdit⁹ ſis. & nihil arbitrio tuo ſed uitioꝝ iuſſu efficias. f An dñm. putas ne aliū dñm non eſſe ꝑter eū a quo te ꝑtor liberauit & qui ſeruū manumittit. q̄bus uerbis oſtēdit hoīem pluribus modis ſeruū eſſe: cū uitiis ſubiectus ſit. libeꝝ uero eſſe qui uitiis nō ſeruiat. g Relaxat. ſegregat liberat. h I puer. Seruitutem corpis nō tam arctam q̄ animi eſſe oſtēdit. ꝓbans hoīes uitioſos oīno ſeruos eſſe nec ſui iuris. pulchra utēs argumētatione. Senſus eſt eni ſi illud acre ſeruitiū eē ceſſes: cum a dño acerbe & cōtumelioſe icreparis: ſi quid ab eo facere iuſſus ſis. qd̓ tm̄ eſt corpis. quāto grauior illa ſeruit⁹ exiſtimāda eſt qua animus obſidet̃. nā itrinſec⁹ uitiis ſeruiens uehemētius angit̃ q̄ q metu uerberum hero paret. ſicq; oſtendit eos magis ſuos eſſe qui uitiis obnoxii ſūt q̄ q ſub ipio ſūt hoīs. Ordo ē. ſeruitiū acre nihil te ipellit: ſi icrepuit. I puer & deffer ſtrigiles ad balnea criſpini: ceſſas nugator. puer aūt pro

Puer.

ſeruo ponitͬ.Hora. in ſermo.ſaty. An hic peccat ſub noctē qui puer uuam furtiua mutat ſtrigili Teren.in andria.Heus puer dic ſodes. Cice.in.4.rheto.no. Pueri tui nūc me pulſarunt. i Strigiles. ſtringere eſt radere & tergere.unde ſtrigilis inſtrm̄ eſt ferreū quo ſudātes radebātur in balneis ad detergendū ſudorē.& fricandū & poliendū corpus.a ſtringendo dictū.i.tērgēdo & radendo. Pli.Iunior i ep̄la.1.ultra med. dum diſtringitͬ tergiturq̄ audiebat aliqd aut dictabat. Tranqllus tradit auguſtū læſiſſe cutem nimio ſtrigilis uſu.Strigiles græ.Stlēgites dixerͬ. & quæ e corpe radunͬ ſtrigmēta.de qbus Pli.li.28.ca.4.uerſus fi.Pergamus ex aſia has miſſit.Marti.li.14.diſt.51.Pergamꝰ has miſit curuo diſtringere ferro.Iuue.ſaty.3.Et ſonat unctis ſtrigibꝰ.dn̄r etiā ſtrigiles ea uelaria un̄ athlete poſt laborem tegunͬ.de hoc dixi in Perſa Plauti. Strigilͬ.

k Criſpini balnea. tp̄ibus neronis duos inuenio fuiſſe criſpinos.quoꝝ alter eques romanꝰ,dignitate ſenatoria & quondā claudio iperante p̄fectus p̄torii & cōſularibꝰ inſignibꝰ donatus.neroni inuiſus ꝙ poppeam quondā matrimonio tenuerat. ab eo crimine coniurationis in ſardiniam exactus eſt qui accepto iuſſe mortis nūcio ſemet interfecit. De hoc poeta intelligere uidetur. Alter uero neronis priuignus poppea natꝰ: quem impuberem adhuc:quia ferebatͬ ut ſcribit trangl.ducatus & imperia ludere:mergendū mari:dum piſcaretur ſeruis ſuis demandauit. criſpinꝰ

Sí icrepuít[a]:ceſſas nugator[b]:ſeruítiū[c] acre
Te nihil ipellit[d] neqcq̄[e] extrínſecus íntrat
Q d̄ neruos agitet[f].ſed ſi ít[g]ꝰ & í iecor[h] ægro
Naſcunͬ dn̄i[i] qui[k] tu ímpunítíor[l] exís

a Si icrepuit. ſubaudi dn̄s.
b Ceſſas nu. ceſſat deſidioſus requieſcit defeſſus. Ceſſo. Requieſco.
c Seruitium. cū iterrogatione legendū. quæ affirmationis uim habet. d Impellit. urget angit.
e Neqcq̄. i.nō Perſiꝰ ſaty.2. Neqcq̄ fundo ſuſpiret nūmꝰ in imo.licet aliqn̄ fruſtra ſignificet.Virg.li.2.æne.Arma diu ſenior deſueta trementibꝰ euo circundat neqcq̄ humeris.ſenſus eſt.Imperiū dn̄i qd̄ extriſecus eſt etiā aīs ſeruoꝝ ſollicitudinē infligere. & interrogatiue p̄nunciatur. Neqcq̄.
f Agitet. ſi minæ mentē tuā nō extermināt. g Sꝫ ſi itus. Cōcluſio eſt. eos nō minori ſuitio urgeri qui uitiis ſubiecti ſunt: q̄ qui imperio dn̄i.
h Et i iecore. uitiis corrupto. i Naſcūͬ dn̄i. dn̄os itellige.i. aī uitia ut auaritiā libidinē ambitionē & hm̄ōi.quia qui facit pct̄m ſeruus eſt peccati.& tot dominoꝝ quot peccatoꝝ k Qui. pro qūo.Terē.i qui ſcis. l Impunitior. nō affectus pari ſeruitio. quaſi dicat etiam maiori. Qui.

Atq;. Scutica Scuta.

a Atq; pro quã. Ex horatio ſumpſit li.. Quid tu ipunitior: illa quæ paruo ſumi nequeũt obſonia captas. quidã pro cur & quare legunt: ut q fit Mæcenas. atq; uero pro q̃ cõparantis aduerbio ponit. Hora. 1. ſmo. ſaty. Nõ ſe pei⁹ cruciauerit atq; hic. b Scutica. flagellũ. ſcytos. græ. pellis latine dr̃. uñ ſcutica genus uerberis e loris facti deducit. & ſcuta. quia nõ ſine pellibus ſunt. c Mane piger. Oſtẽdit eos qui auaritia laborãt ſeruos eſſe. Et ponit altercationē inter ſe auaritie ac luxurie quarũ utrius qui obtemperat nullo pacto liber eſſe poteſt.

Atq;[a] h quẽ ad ſtrigiles ſcutica[b] & met⁹ ægit he
mãc piger[c] ſtertiſ. ſurge[d] iqt auarítia. eya[e] rileſ
Surge: negas: inſtat: ſurge inqt: nõ q̃o. ſurge.
En qd[f] agã: rogítas[g]: en ſapda[h]: aduche ponto
Caſtoreũ[i]: ſtuppas: hebenũ[k]. tuſ: lubrica[l] coa[m]

Stuppa. En. Sapda. Caſtoreum. Fiber. hebenũ

d Surge. Inducit dormientẽ ab auaritia excitari & ab ea obiurgari. e Eya. hortantis aduerbiũ eſt. Hora. 1. ſermo. ſaty. Eya quid ſtatis. f En qd agã. uerba auari. uel deſidis dubitatio quid ſi ſurgat agendũ ſit. g Rogitas. i. dicis qd ages. Admirantis nõ rogantis uerba auaritiæ ſunt & admonentis eũ quid facere debeat. h Saperdam. En. & ecce oſtendẽtis aduerbia ſunt. & ſepatim a reliquis en hoc in loco debet ꝓnũciari. ſaperda uero peſſimi piſcis genus eſt. aut ſalſamenti qd ex piſce fit. i Caſtoreũ. Fiber & caſtor ponticuꝫ aĩal idẽ eſt. Pli. li. 8. ca. 30. in fi. Sibi teſticulos amputãs. Iuue. ſaty. 12. Imitatus caſtora q ſe eunucũ ipſe facit cupiẽs euadere dãno teſticuli. Virg. li. 1. geor. Viroſaq; pontus: caſtorea. k Hebenũ. nigra arbor eſt quã Virg. lib. 2. geor. Peculiarius celebrãs nuſq̃ alibi naſci q̃ in india ꝓfeſſus eſt. Diuiſe arboribus patriæ ſola india nigrũ fert hebenum. Herodo. li. Eam anthiochie intelligere malluit. tributi uice regibus perſidis e materia eius cẽtenas phalãgas tertio quoq; anno penſitaſſe æthiopas cum auro & ebore ꝓdendo. Rome aucto. Pli. li. 12. ca. 4. in fi. Eã magn⁹ põpe⁹ in triũpho mitridatico oñdit. l Lubrica. q; ut ſentit Hora. li. 2. ſer. ſaty. 4. Vẽtrẽ molliãt. m Coa. uina aluũ ſoluẽtia. uel quæ ſine palati aſpitate potent ob eoꝝ lenitatem. Cos uel cous iſula eſt in caria. denoiata teſte higino a coo filia meropis cuiuſdã quæ ibi regnauit. tota fertilis eſt. Pli. li. 5. cap. 31. circa med. Et quẽadmodũ chius & leſbos optimo uino habũdãs. auctor eſt Stra. li. Vinũ Coũ Cato apud nos quoq; ex Italico faciendi rõnem demõſtrauit. ſuper cætera in ſole triduo maturandũ ꝓcipiens. uinũ albũ eſſe dicit Hora, Si durabit aluus. Mitilus & uiles pellẽt ob

Cous.

ſtãtia cõche. Et lapathi breuis herba. ſed albo nõ ſine coo. a Tolle pip. Primũ dixit. qa min⁹ plærũq; lucranſ qui in mercib⁹ emẽdis poſtremi ſunt... b Sitiente. ſitim. n. quatriduo tollerãt. iplenſ cũ bibẽdi occaſio fuerit & in p̃teritum & in futurũ deturbata cõculcatione prius aqua. aliter potu nõ gaudẽt. c Camelo. Prepropera negociatoris feſtinationem oſtẽdit. Camelos inter armẽta paſcit oriens quoꝝ duo genera Bactriæ & Arabiæ differunt ꝙ illi bina habent tubera i dorſo hii ſingula. & in pectore alteruʒ cui incũbunt. Pli. li. 8. c. 18.

Piper.

Turbatio.

Camel⁹

Tolle[a] recẽs primũ pip:e ſitiẽte[b] camelo[c].
Verte aliqd[d]. iura[e] ſed iuppit[f] audiet. heu heu[g]
Vare[h] reguſtatũ digito terebrare[i] ſalinum.
Contẽptus pages[k] ſi uiuere cũ ioue[l] tendis.
Iã pueris[m] pellẽ ſuccĩct⁹[n]: & oenophoꝝ[o]. aptaſ

Salinũ.

d Verte aliqd. ſpeciẽ pro ſpecie cõmuta. uolue & negociare. e Iura. pecuniã falſitate auge. uel iura. quo citius ac melius uẽdas. Horati. li. 2. ep̃laruʒ. ep̃la. 2. Laudat uenales qui uult extrudere merces. hinc exp̃ſſit nimia auaritia hoies ad omne ſcelus induci. Virgi. li. 3. æne. Quid non mortalia pectora cogis Auri ſacra fames. f Sed iuppit audiet. uerba adoleſcentis iouẽ ſi ita iurauerit auditurũ Statius li. 1. Prim⁹ in orbe deos timor fecit. Illud reſpexit hoies metu deoꝝ nõ honeſtatis rõne plerũq; nõ peccare. cõtra Hora. ep̃la. 17. li. pri. Oderũt peccare boni uirtutis amore. Oderũt peccare &c̃. g Heu heu. riſu & capitis cõcuſſione legẽda ſunt. q. d. ſi ex deoꝝ p̃ceptis uiuere uolueris & deoꝝ metu tenearis. auaritia te admonet pauperẽ ſemp futurũ cũ inopia & rerũ ægeſtate. h Vare. aliqui uaro legũt. i. recuruo. ſed uerſus nõ ſtat. uocatiu⁹ ẽ. ut ſit o ſtulte qui rem nõ recte percipis. ſumptũ ab hiis qui cruribus uariis introrſum obliq̃ incedũt. Marti. li. 7. Epig. 33. Vara nec inſecto cero mate brachia tendis. Nã qui in exteriorẽ ptem crura obtorta habẽt uari appellanſ. Var. lib. 2. de re ru. ſcribẽs de canib⁹. Crurib⁹ rectis ac potius uarris q̃ uacuis. i Terebrare. Perforare. ut dixi in bacchid. Plauti. i fi. k Perages. deeſt uitã. l Cũ ioue. ex deoꝝ p̃ceptis. Luca. li. 8. Ius & fas multos faciũt ptolæmeæ nocentes. m Iam pueris. Hæc ex poetæ perſona dñr oſtendẽtis illuʒ auaritiæ iam parere uelle & ſeruire. cum lucri ſtudio nauigationẽ paret. pueris uero. i. ſeruis. Teren. in andria. Etiam puerũ inde abiens cõueni chremis. n Succinct⁹. iã expeditus. o Oenophoꝝ. uas uinariũ oenos. n. græ. uinũ lat. & phero porto. Hora. ſaty. 6. li. pri. ſermo. Te pueri laſanũ portãtes oenophorumq;

Vari.

Iuppit

Puer.

Oenophoꝝ.

Iuue.ſaty.7.Stantib⁹oenophoꝝ tripodes armaria ciſtas.Et ſaty.6.Oe
nophoꝝ ſitiens plena qđ tendit urna. Mar.li.6.Epig.89.Reddidit oe
Ocyus. nophori pondera pleã ſui. a Ocyus. ab okis græco uerbo.qđ cito ſi‐
gnificat:ocius & ociſſime aduerbia & ocior & ociſſimus noia deriuant.
b Nihil obſtat. iam oia parata ſunt ad nauigatione3. c Trabe uaſta.
i.naue. d Aegeũ. dictũ ab inſulis ut uarroni placet qđ in eo mari ſco‐

Ocyus[a] ad nauẽ.nihil obſtat[b] qn trabe[c] uaſta
Aegeũ[d] rapias:niſi ſollers[e] luxuria ante
Seductũ[f] moneat:quo deide[g] iſane ruis:quo.
Quid[h] tibi uis.calo[i] ſb pector[k] maſcula[l] bil[m]
Intumuit:quã nõ extixerit urna cicutæ[n]
Tun[o] mare trãſilias tibi torta canabe[p] fulto[q]

Aegeũ. puli uocãtur
a ſiſitudine ca
prarũ aeges.
e Niſi ſollers.
Solers. hinc oſtendit
homines ua‐
rio ſeruitutis
genere tene‐
ri.cũ & auari‐
tiæ ſeruiãt &
Luxuria luxuriæ : luxuria ergo ſollers.ideſt ingenioſa contra auaritiæ adornati‐
ones.alias.n.deſes & lauta eſt,nam luxuria nimia rerum profuſio ac ſu
pra pudorẽ eſt.unde luxurioſos in re familiari prodigos & ſolutos dici
mus.Luxa etiã mẽbra e ſuis locis mota & ſoluta dñr.a quo etiã luxurio‐
Seduco ſus.Luxuria itaq; eſt oium moꝝ ſolutio. f Seductũ. ſeorſum ductu3
alias deceptũ.Perſi⁹ ſaty.2.Quæ niſi ſeductis nequeas cõmittere diuis.
Terẽ.in Etiã nũc me ſeducere hiis dictis poſtulas. g Quo deide.
rephendit eũ luxuria qui ob auaritiã nauigatur⁹ ſit. uel adhortãtis luxu
riæ uerba ſunt.ne auaritiæ dedit⁹ perpetuis cruciatib⁹ torqueat.ſed do
mi ocioſe degens genio ſuo indulgeat. h Quid tibi. quã rẽ cupis peri
culoſum mare petens. i Calido. ideſt nimia indignatione accenſo.
k Sub pectore. nimia auaritiæ & luxuriæ ſollicitatiõe fatigatus & icer
maſcula tus utri pareat more ſerui indignat & itumeſcit. l Maſcula. magna
Bilis. & ualida cupido & qualis maſculo ſexui cõuenit. ut dixi i pænulo Plau.
m Bilis. Colera.quæ in irato itumeſcit. n Urna cicute. ab illo uer‐
bo.calido ſub pectore.uſq; hic.per parentheſim legi poſſunt . & poetæ
attribui.ait.n.ꝑpter luxuriæ rephenſionẽ contra auaritiæ tuæ cupidita
tem:quæ iubet ut nauigãdi ſniam mutes.ita iraſceris ut non ſolũ obolo
Cicuta. aut dragma cyatho ue aut acetabulo . ſed ne urna qdẽ cicutæ ab ira eiuſ‐
modi purgari poſſis . cicuta uero licet hoi acre uenenũ ſit ut inqt lucre.
lib. ad mltos tñ uſus ac pſerti ad refrigerandũ ſtomachũ ualet . Itaq;
cu3 bilis ardore itumuiſſe poeta dixerit.ut medicinæ artis perit⁹ cicutã
in remedio poſuit, o Tun. pro tu ne, p Torta canabe. i.tela & mã‐

tili craſſiore. Nã canabis eſt ferulacei generis. uiliſſima funibus optima canabis
alabandica plagarũ p̃cipue uſibus. Pli. li. 19. ca. 9. q Fulto. ornato. &
ſtrato. a Tranſtro. Trãſtra ſcãna ſunt nautarũ remigantiũ. Virg. lib. Trãſtra
3. æne. Cõſedite trãſtris. b Ueientanũ. dictũ auctore Pli. li. 14. ca. 2. Veiẽtũ.
poſt princi. a genere uitiũ quas rubellas rubente materia appellauerũt.
uinũ fuiſſe uiliſſimũ peſſimi ſaporis e ueientano æthruriæ agro & op-
pido. ſ. nõ lõge ab urbe oñ dit Hora. ſaty. 3. li. ſecũdi ſmo. Qui ueientanũ feſtiſ potare dieb⁹ Cãpana ſolitus trulla.

Coena ſit in trãſtro[a]: ueientanũq;[b] rubellum[c]
Exhalet[d] uapida[e] læſum pice ſeſſilis[f] obba[g].
Q uid petis[h] ut nũmi quos hĩc quĩcũce[i] modeſto
Nutrieras[k]. pagant auidos[l] ſudare[m] deunces[n]

tus trulla. Marti. li. 1. Epig. 131. Et ueientani bibit̃ fex craſſa rubelli. de h̃
dixi in princi. Galbæ. Suet. & in. 2. rhero. no. Cice. & in Luca. li. 7. Fabu
la nomẽ erit Gabios ueioſq; &c. c Rubellũ. aũt a rubro colore dimi-
nutiuum eſt qm̃ ueientanum uinum rubeat. d Exhalet. effundat.
e Uapida. quæ odorẽ & uaporẽ indat uino. Nã ad uaſa uino conden- Vapidũ
do antiq pice utebant̃. Sed ſi ea fumidũ uirus aut aduſtionẽ acorẽq; ſen Pix.
tiret uina nõ parũ ledebant̃. Pli. li. 14. ca. 20. ante med. f Seſſilis. qa Seſſilis.
lati fundi ut ſedere uideat̃. oĩa. n. quæ in latitudinẽ diffundunt̃ ſeſſilia ap
pellant̃. unde & lactuce ſeſſiles dñr quæ p̃ terrã late diffundunt̃. Pli. 19.
ca. 8. in princi. g Obba. poculi lignei gen⁹ lati & dep̃ſſi fundi ex ſpar Obba.
tho facti. h Quid petis. uide ut luxuria & auaritia hoiem in ſeruiturẽ
ſuã trahãt. ſenſus eſt. Melius quidẽ eſſet hic ſecurũ cũ paruo lucro uiuere Vncia.
q̃ ob magnũ q̃ſtũ in periculis maris exponi. i Quicũce. modeſtiore ac As.
tẽperatiore lucro. As libra erat cui⁹ p̃tes erant. ℥. 12. ſextans ab eo q̃d ſe Vncia.
xta pars aſſis. ſicut quadrãs q̃d quarta. & triẽs tertia pars. Quincũx q̃n Sextans
q;. ℥. a numero. ſemis. i. dimidiũ aſſis. ſeptũx a ſeptem &. ℥. concluſum. q̃drans.
Reliqua obſcuriora ſunt q̃d a diminutiõe & ea quæ diminuunt̃ ita ſunt q̃ncunx
ut extremas ſillabas habeãt: ut a decẽ una dempta. ℥. deunx. Dextans dẽ Semis.
p̃to ſextãte. Dodrãs dẽpto quadrãte. Bes ut olides dẽpto triẽte. i. ℥. 8. ſeptũx.
Suet. i ex aſſe reliq̃t heredẽ. i. ex ſũma cẽſus. & ſic ex deũce heredẽ reli- Deunx.
ctum dicim⁹ qui extra. ℥. unã totam hereditatẽ adit. Iuue. ſaty. 1. uncio- Dextãs.
lam p̃culeius habet. ſed gilo deuncẽ. ergo quincũce modeſto. quincũx Dodrãs
n. minor eſt numer⁹ nam quintam p̃tẽ aſſis ſignificat: cũ deunx totũ aſ- Bes.
ſem ut dictũ eſt dẽpta dumtaxat. ℥. una. k Nutrieras. negociando. ſ.
l Auidos. id dedit nũmis q̃d auari hoĩs erat. m Sudare. reddere ſũ-

ptum ab hiis qui nimio æſtu ſudorē emittūt. qui enī maiori lucro inhi-
ant: maiores quoq; labores periculaq; ſuſcipiūt ꝓpter qd̓ ſudare quaſi
Deunx. cū maiore ſudore diſcrimineq; parare dixit. n Deunces. deunx undeci
uncias cōtinet. quaſi una. ℥. ex aſſe dempta. a Indulge genio. genia-
Genius lia curare dicit̃ qui lautius uiuit. Iuue. ſaty. 4. Genialis agatur iſte dies.
Virg. li. 1. geor. Inuitat genialis hyems. unde & genialis lectus dicit̃ qui
nuptiis ſter-
nit̃ & conui-
uiis. ī honore
genii quē de-
um appella-
bant qui uim
obtineret re-

Indulge genio[a]. carpam[9][b] dulcia: noſtru; eſt[c]
qd̓ uiuis[d]: cinis[e] & mães[f]: & fabl̓a fies. idē ē[l]
Viue[g] mēor læti[h]: fugit hora[i]. hoc qd̓ loquor[k]

rum gignendarum. Aufuſtius inquit. Genius eſt deorum filius & pa-
rens hoīum ex quo hoīes gignunt̃. Et ꝓpterea genius meus noīatur qa
me genuit. Alii geniū eſſe putauerūt uniuſcuiuſq; loci deū. ergo qui in-
dulgent genio ſuo. memores ſunt uitā humanā non eſſe diuturnā & iō
nō defraudandam. Terē. in phormione. Suum defraudans genium.
Carpo. b Carpamus. i. fruamur deliciis & rebus dulcib⁹ & delectis. ut dixi in
Adelphi. Teren. Vnūquodq; qd̓ erit belliſſimū carpam. c Noſtrū ē.
In uoluptate corpis bonū ponit. cum ex nobis poſt obitū nihil reſtet: &
ita prudēter oñdit auaritiā & ſordidā uitā fugiendā eſſe. d Qd̓ uiuis.
Viuo. uiuere dñr qui ocio mentis & animi relaxādi operam dant. Marti. li. 7.
Epig. 48. Viue uelut rapto fugitiuaq; gaudia carpe. Perdiderit nullu;
uita reuerſa diem. e Cinis. corpa enī mortuoꝝ cremabant̃. & cineres
collecti condebant̃ urnis. Hora. li. Ibi tu calentē debitā ſparges lachri
Manes. ma fauillā. uatis amici. f Manes. Hora. li. 1. Car. Ode. 4. Iam te ꝓ-
met nox fabulæq; manes. g Viue memor. Arguta ſuaſio. quis enī me-
mor mortis nō uacet ocio & uoluptati. Hora. li. 2. ſaty. 6. Dum licet in
rebus iocūdis uiue beat⁹. uiue memor. q̃ ſis æui breuis. Marti. li. 2. Epi.
Letum. 50. Ipſe iubet mortis te meminiſſe deus. h Leti. i. mortis ab obliui-
Leo. one dictū quā græci lithin uocant. Alii uero a leo deductum putant qd̓
Deleo. eſt deſtruo ut dixi. in Ode. 3. Hora. li. 1. Car. Vnde cōpoſitū eſt deleo. q̄
oīa mors deleat. i Fugit hora. Columella. Tacito nā tpa greſſu dif-
fugiunt nulloq; ſono cōuertit̃ annus. k Hoc qd̓ loquor. hoc. ſ. tēpus
tam cito quidē tēpora diffugiunt ut etiā hoc ipſum tēpus quo tecu; lo-
quor iam fugiat. Horatius libro prīo. Car. Ode. 11. Dum loquimur fu-
git inuida ætas. Carpe diem q̃ nimiū credula poſtero. ergo uiuite læti
dum fata ſinunt. l Idem eſt. ideſt ex fuga pendet & celeri lapſu.

a En qd agis. hac interrogatione oſtendẽs eum & auaritiæ & luxuriæ ſeruũ. ſciſcitať poeta utrã ſequať cum alterutrã ſectari oporteat q̃uis peſſima & diuerſa inter ſe mala abhorreat. b Hamo duplici. gemina ſeruitute. tranſlatio eſt a piſcib⁹ qui hamo capiunť. c Huccine. cũ interrogatione legendũ eſt. d An hunc. Cice. in tuſcuľ. 5. Cum huic obſequutus ſis illi eſt repugnandũ. e Subeas altern⁹. ſenſus eſt. oportet te alternis uicibus mõ auaritiæ mõ luxuriæ fuire. Virgilius in bucco. æglo. 3. Alternis dicetis amãt alẽna camenæ. f Ancipiti. ablatiu⁹ eſt caſus. dubio cũ dubitet utri magiſſeruiat & pareat.

En qd agis[a]: duplici i diuerſũ ſcideris hamo[b]
Hũccine[c]. an hũc[d] ſeq̃ris. ſubeas alternus[e] op;
Ancipiti[f] obſeqo. dños[g] alternus oberres.
Nec tu cũ[h] obſtiteris ſemel inſtãtiq; negaris
Parere iperio: rupi[i] iam uincula dicas.
Nã luctata[k] canis nodũ arripit. aſt tamẽ illi
Cũ fugit: a collo trahit[l] ps lõga cathenæ.
Daue cito[m] hoc credas iubeo[n] finiř dolores[o].
Preteritos[p]: meditor: crudũ chereſtrat[q] ũguẽ
Abrodens ait hæc. an ſiccis[r] dedecus obſtẽ[s]

Altern⁹ Canis. Dauus. Vnguis

g Dominos. auaritiam & luxuriam. h Nec tu cũ. ſenſus eſt. Nolito te liberũ putare. & te omni ſeruitutis uinculo exutũ. quia aliquando dominatũ luxuriæ & auaritiæ fugeris. & oppugnaueris. i Rupi. ptæritum eſt actiui. ordo eſt. Nec tu dicas rupi iã uincula. k Nã luctata. bene hoiem ſeruũ cõparauit cani. ſenſus eſt. queadmodũ nec canis ſi cathenæ nodu; luctãdo abruperit q̃uis fugiat libera eſt qa magnã partẽ cathenæ a collo trahit qua iterũ poſt paulo capiať ſic tu ſi ſemel atq; iterũ uitiis obſtiteris nõ ꝓpterea te ab eis liberũ eſſe putes. cum ab illis nõ multo poſt iterũ illigeris. l Trahit pars. prudẽter oſtẽdit nõ ſtatim penitus ſeruitutẽ amitti. m Daue cito hoc. ꝓponit nũc exemplũ ꝙ nõ ſuæ poteſtatis ſit qui amat. hoc totũ comicũ eſt. Chereſtratũ autem amicã chryſidem relinquere meditantem orta inter eos diſſenſione cu; dauo ſeruo loquentẽ inducit. qđ ex menandri poetæ & Teren. in eunu. fabula ſumptũ eſt. Ordo eſt. chereſtrat⁹ abrodens crudũ unguẽ ait hæc. Daue iubeo cito credas hoc. n Iubeo. uolo. Virgi. li. 2. æne. Infandum regina iubes renouare dolorẽ. o Finire dolores. emulatio horatii. li. An prius mediter finire dolores. p Preteritos. quos ante hac ꝓpeſſus fuerat. q Chereſtrat⁹. nomẽ fictũ. r Siccis. i. ſobriis.

Dauus. Iubeo. Chereſtratus.

Hora.li.1.Epl'a.20.Forũ putealq́ꝫ libonis mandabo ſiccis.Ipſe enim ſe mox ebriũ appellabit. s Obſtem. an frugi & ſobriis affinib⁹ uel co-
cognati gnatis turpiſſime uiuẽs dedecus afferã. a Cognatis. Cognati e ma-
agnati. tris Agnati e latere patris ſunt. b Rem patriã. hæreditatẽ a pr̃e mi-
Limen. hi dimiſſam. c Limen. dicit̃ ꝙ ingredientibus & exeuntib⁹ tranſuer
Limis. ſum ſit.Nã limis obliquũ & tranſuerſum ſignificat. d Ad. in domo meretricia.

Apud. Ad. Fores. Ad & apd̃ accuſatiue ſunt p̃poſitiones. ſed apud ſemper in loco ſignificat.ad & in loco ut ſu; ad ignẽ: & ad locũ ut ad urbem ꝑpero.

Cognatis[a]. an rem patriam[b] rumore ſiniſtro
Limẽ[c]ad[d]obſcenũ[e]frangã[f]:dũ[g]chriſidis[g]udas[h]
Ebrius ante fores extincta[i]cũ face canto.
Euge[k] puer[l].ſapias[m]. diis depellẽtibus[n] agnã
Percute[o].ſed cẽſen[p] plorabit daue relicta[q].
Nugaris[r].ſolea[s]puer obiurgabere[t] rubra.

e Obſcenũ. deductũ eſt a ſcena: ꝙ ibi oĩa turpia fierẽt &
Obſcenum. & dicerent̃ ut uarro inqt.ut põpei⁹ uero ſcri.ab oſcis qbus frequentiſſimus fuit uſus libidinũ ſpurcaꝝ. unde & uerba ipudẽtia appellant̃ obſcena.quæ dictio.b.tamẽ recipit euphoniæ cauſa. f Frangã. abſumã.di
Chriſis. lapidem. g Chryſidis. nomẽ meretricis. h Udas fores. meretricis ſordib⁹.ſ.uel ꝑpter unguẽta quæ ſpargebant amicæ poſtibus amatores uigiliis & cantu ante ianuã earu; tranſigentes. i Extincta. ſine aliquo lumine ne a tranſeuntib⁹ cognoſcat̃.uel lõgiorẽ morã ſignificat
Fax. cum tantũ ad amicæ limina ꝑnoctarit ut etiã fax tota cõſumpta ſit.Ho-
Ebrius. ra.li. Ebrius & magnũ qd̃ dedecus ambulet ante noctem cũ facibus.
Euge. k Euge. Interiectio eſt oſtẽdentis leticiã letatur̃.n.dñm ſuum conſilium cape de meretrice relinquẽda. l Puer. Obſeruandũ eſt filios &
Puer. ſeruos ab antiqs pueros eſſe appellatos.a.7.ad.14.ãnos ut dixi.i Ode.12.Hora.li.1.Car. Eſt igit̃ ſenſus.lætare puer.i.qui mõ ſenſus eras.uel ſunt uerba daui heri cõſiliũ approbantis atq́ꝫ ut diis hunc morbum depellentib⁹ agnã feriat adhortantis. m Sapias. ſapiens qdem eris & ideo liber.Nam ut ſtoicoꝝ eſt ſentẽtia nemo p̃ter ſapientem liber eſt. n Depellentib⁹. qui te inde pellẽt.uel a te mala cohercẽt. & ab hoc turpi dãnoſoq́ꝫ meretricis amore diſcedere cogãt. o Percute. ſacrifica dijs. p Sꝫ cẽſen. morẽ amãtiũ exp̃ſſit qui qd̃ mõ dãnarũt idẽ rurſus laudãt. ex quo inuit amantẽ ſuitute nõ carere. Chereſtrat⁹.n.q ab idignatione ad cõmiſſationẽ momẽto tp̃is uertit̃.dauũ iterrogat an chriſis a ſe relicta dextrũ amorẽ ſit deflectura. q Relicta. chriſis.ſ. r Nugaris. nũc dño ſer

uus eſt ſapietior q̄a non amat. Nugatoris ergo dixit q̄a eum a ꝓpoſito declinare uidet. uel ſunt uerba poetæ ſub pſona daui fore eum ſub iperio chriſidis oſtendētis. f Solea rubra. hoc loco ſolea ea dicit̄ quæ ſolo pedib⁹ ſubducit̄. de qua dixi in Nerone Suet. Et in Iuue. ſaty. 6. Et ſolea pulſare nates. Et in Caſſina Plauti. Eſt etiam ſolea genus piſcis Item materia robuſtea: ſuper quā paries craticius extruit̄. t Obiurgabere. pulſabere. ſed ꝑprie obiurgari eſt poſt factū turpe caſtigari. moneri uero eſt ante cōmiſſum. Emulatio eſt teren. in eunucho. Eludet ubi te uictum eſſe ſenſerit. Iuue. ſatyra. 6. Et ſolea pulſare nates. hoc ex re ipſa deductū eſt. dñæ. n. q̄nq; amatores ſuos pcutiūt: cū ſibi deuictos itelligūt. Solea. Obiurgo. Moneo

Ne[a] trepidare[b] uelis. atq; arctos roder[c] caſſes[d]
nūc fer⁹ & uiolēs[e]. at ſi uocet[f]. haud mora[g] dicaſ
q̄dnā igit̄[h] faciā ne nūc cū[i] acceſſior & ultro
Supplicet accedā: ſi totus[k] & iteger illinc

a Ne uelis. noli tāta animi cōcuſſio ne moueri in amittēdo ſcōto. Irridet ſeruus cū qui tāta ai alacritate pollicet̄ ſe relicturū meretricē cū amor res ſit quæ rōne reginō pōt. Vltro.

b Trepidare. ne uelis feſtinare hūc amorem in caſſu; abſcindere cū ſeruus illi⁹ ſis. trepidare. n. feſtinare interdū ſignificat. Virg. 4. æneid. Du; trepidant alii ſaltuſq; indagine cingunt. c Rodere. ſumptū eſt a feris quæ irretitæ & plagis comphenſæ dentib⁹ caſſes rodunt feſtināter ut effugere inde poſſint. Caſſes uero retia ſunt. unde & caſſum pro inani & uano. & incaſſum aduerbiū. i. fruſtra. quaſi abſq; caſſibus ſine q̄bus uenatio ſi eſt inanis deducit̄. d Arctos caſſes ſpiſſa retia in q̄bus icluſæ feræ dum ea trahūt aut rodūt magis iplicantur. ſatis apte amorē retib⁹ comparauit. e Uiolens. quaſi turpem amorem reſpuis cōtemnis. f Uocet. ſolita oblectatiōe te alliciens. g Haud mora. abſq; ulla mora & tarditate. h Quid nam igit̄. pro deinde. expſſio. n. eſt amātis q̄ ſecū multa diſputat ſi ad eā expulſus accedere nō ualui neq; uocatus accedam. hoc totū comicū eſt. ſumptūq; ex eunucho terē. pmenone dicēte. ſeruo excluſum ſe a thaide. ad illā etiā ſi ſe obſecret nō reuerſurū. Imitatio eſt hora. in ſaty. li. i Ne nunc cum. aliq legunt. num nūc cū interrogatione ut uideat̄ dubitare an redeat. Aliqui uero ne uunc: qđ ſi ita accipias: ſermo erit affirmatiu⁹ & ne pro nō intelliges ut ſit imitatio hora. li. ſaty. Ne nūc cū me uocet ultra accedā. k Si tot⁹ & iteger. ſi te totū ex amore penit⁹ ſubtraxeris & ab huiuſmodi ſeruitute ai liberaueris. ut turpi amore poſtpoſito etiā de oibus uitiis emergas tūc te ſa trepido Incaſſū. Caſſis.

pientem uereq́ liberũ iudicabo & fatebor.nõ autẽ eum qui manumiſſi
one libertatẽ accipit a dño & uindicta p̃toria. a Exieris. nec aio gui
dem apud meretricẽ remanẽs. b Querim⁹. ideo quia a ſtoicis diu q̃ſi
tũ eſt quẽ ſuæ ptãtis poſſent dicere. c Hic eſt. ſapiẽs.ſ. d Nõ i feſtu.

Feſtuca

i.hic quidẽ liber eſt qui huiuſcemodi cupiditates fugit.Nõ aũt is qui fe
ſtuca.i.uindicta liberaſ a p̃tore. cum p̃toris nõ ſit animi libertatẽ hoĩb⁹
dare. de hac dixi in Milite Plauti.
e Lictor ille. epitheton eſt lictoꝝ. i.non aptus & ipo-tens a ſeruitu

Exíerís[a] nũc nũc híc híc:quẽ quærímus[b] híc ẽ[c]
Nõ i feſtuca[d]:lictor[e] quẽ iactat[f] íneptus.
Ius habet[g] ille ſuí palpo[h] quẽ ducít[i] híantem[k]
Cretata[l] ãbítío[m]: uígila[n] & cicer[o] ígere large.

te aĩum liberare. f Iactat. oſtẽdit pplõ in manumiſſione tactu uirge
ita iubente p̃tore. g Ius habet. Ambitioſos eos etiã qui bonoꝝ cu
piditate aguntᷣ.ſeruos eſſe oſtẽdit.& ſui ptãtem nõ habere ac bonoꝝ cu
piditatib⁹ inſeruire.Hora.li. Hæc eſt uita ſolutoꝝ miſera ambitiõe
grauiq́.cũ interrogatiõe legendũ eſt ut ſit.Ille quidẽ ptãtem ſui nõ ha
bet.Ecõtrario ab interrogatiõe quædã incipiunt qui nimis iraſcuntᷣ. ut
Teren.comedia prima.Hoccine eſt humanũ factũ.Item hoccine ẽ cre-
dibile aut memorabile.Nã perſius in uitia mira ferẽ excãdeſcentia & in

Palpo.

dignatione. h Ille palpo. emphaſim habet cũ cõtemptu dictũ:nam
qui dignitates & ĩperium querũt honoris cupiditate populo blãdiuntᷣ.
palpones igiẽ dicuntᷣ adulatores & eblanditores a palpãdo.i.blandien-
do.ut dixi in amphitr. Plauti.& in Mercatore.& i Pſeudolo. Lucil.Hic
ubi me uidet ſublandiẽ palpaẽ caput ſcabit. Hora.lib. 2. ſermo.ſaty.1.
Cui male ſi palpare recalcitrat undiq́ tutus.Iuue.ſaty.1. Quem mune-

Hio.

re palpat. i Ducit. trahit. k Hiantem. honoris cupidũ anxiũ & ſo-
licitũ facile ſeruu dicas. l Cretata. i.candidata. Iuue.ſaty.10. Duc in

Creta.

capitolio magnũ creatũq́ bouẽ.i.candidum.Marti.li.12. Epig.32.De
hermogene fure.Cretatã p̃tor cum uellet mittere mappã. Nã ſũmos.
honores petituri in campũ martiũ candidati ſine toga ciues deſcẽdebãt
cuius rõnem ſic tradit cato.An forte ne ciues largiẽdo.corrumpant: ar
gentũ ſinu ferẽtes.an illud magis ꝙ ĩperio dignos nõ genere non diui-
tiis nõ gloria ſed uulnerib⁹ ac cicatricib⁹ iudicabãt. quæ ut ab hiis quos
ambiẽdo p̃henſabãt cõſpicerẽtur.ſine toga ad petendũ deſcẽdebãt. An
quẽadmodũ in accipiendo rogando ſe oĩbus ſubmittendo.ſic corp⁹ nu-
dando ac ſe ĩpos abiiciendo populũ captabãt.ut dixi in Suet. de uita cæ

ſaris. m Ambitio. in animo eſt. ambitus in actu. Nam qui pter modum cupit aut honores aut laudē ambitiōe peccat. qui uero dilargit pecuniam ſuā: aut pplo munerib⁹ ludiſq; blandit: aut cæteris artib⁹ quæ legitime nō ſunt ad publicos honores tēdit ambitū cōmittit. ut dixi in luca. li. I. Lætaliſq; ambit⁹ urbi. Ambitus ab ambio uenit. ſiue q, is qui nō ſuæ uirtuti cōfidit nō recte graditur. ſed per circuitū. ſiue q, Romani q honores peterēt ſingulos circuibāt. phenſantes rogāteſq; ut ſe in ſuffragiis iuuarent: ſiue q, pro adipiſcendis honorib⁹ ſolliciti ſunt cū rogant exordio quodā longiore qui uerbo℞ circuitu utunt. hæc oīa quæ ambitus facit: ambitio facere compellit. aqua ambitioſi dnr non ab ambitu. Ambitio.

n Uigila. uerba ambitioſi rogantis amicos uti pro ſe in adipiſcēda dignitate uigilēt. Ex quo oſtendit qui ambitioſus ſit ſeruū eſſe. o Cicer. uenuſtiores ædiles legumina pplo floralib⁹ ludis dabant. Hora. ſaty. 3. li. ſcdi. ſermo. In cicere & faba bona tu pdas atq; lupinis. Lætus ut in circo ſpatieris. Nam ut refert uar. li. I. de re ru. Robigū & florē deos agricolarū ueteres maxime coluerūt. quib⁹ adiutorib⁹ frumēta atq; arbores rubigine nō cōſumerent & tēpeſtiue florerēt. Itaq; Robigini feriæ robigalia: & floræ: ludi maio mēſe ſunt inſtituti. in qbus ludis miſſio quædam fiebat leguminum in ipſum ppl'm ab hiis qui honores peterēt ad plæbis fauorē promerendū. unde Suetoni⁹ de Domitiano. Omne genus rerū miſſilia ſparſit. & qa pars maior intra popularia deciderat quinquagenas teſſeras in ſingulos cuneos equeſtris ac ſenatorii ordinis pronunciauit. Cicer. robigo. Florus.

Rixanti[a] populo: nr̄a ut floralia[b] poſſint

a Rixāti po. ſtudio coligēdo℞ miſſiliū.

b Noſtra floralia. Attende q̄ ſeruus ſit qui gloriæ cupiditate mouetur. Hora. ſaty. 3. lib. ſcdi. ſermo. Scilicet ut plauſus quos fert agrippa feras tu. Eadē dicunt popularia ſacra a martiale. li. Io. Epig. 42. In pculeia3. Et populare ſacrū bis milia dena tuliſſet. Sacrū autē populare ideo appellatū eſſe putatur q, ppl'us per eos dies maiori licentia laſciuiret. Nā flores cū arte meretricia opes imenſas cōparaſſet ppl'm ro. moriens heredē reliquit cū magna pecunia ex cuius annuo fœnore ſuus natalis dies celebraret editione ludo℞ quos appellāt floralia. ſed cū ſenatui flagitioſum uideret ab ipſo noīe argumentū ſumi placuit ut pudendæ rei q̄dam dignitas adderet. deamq; finxerūt eſſe quæ florib⁹ pſit. eāq; oportere placari ut fruges cū arborib⁹ aut uitib⁹ bene pſpereq; floreſcerent. Eū colorē ſequut⁹ i faſt. Oui. li. nō ignobilē niphā fuiſſe narrauit. q̄ ſit cloris uocitata: eāq; zephiro nuptā quaſi dotis loco id accepiſſe mu- Pplāre. Flores. Cloris. zephir⁹

neris a marito ut haberet oium florum poteſtatẽ. Celebrant ergo illi
ludi cũ omni laſciuia cõuenĩetes memoriæ meretricis. nam pter uerbo-
rum licentiã qbus obſcenitas oĩs effundit exuunt etiã ueſtibus pplo fla
gitante meretrices. ut ſcri. Lactantius in. i. Et dixi in Galba Sueto. Et in
Iuue. ſaty. 6. Digniſſima pṛſus florali matrona tuba. & in princi. Mart.

a Apci ſenes. i. locis apriciſ gaudentes & qui apricatione delectantur in ſole ſedere conſueti.

Apric⁹.

**Aprĩci[a] meminiſſe[b] ſenes: qd pulchrius[c]. at cũ
Herodis[d] uenere dies: unctaq; feneſtra[e]**

dere conſueti. Aprica quoq; dicuntur loca calentia & ſoli aperta. & fri-
goris horrore carẽtia. quæ ſunt opacis & obditis cõtraria. Virg. lib.
Duceret apricis in collib⁹ uua colorẽ. Et hora. epl'a. 6. li. pri. Quicquid
ſub terra eſt in apricũ pferet ætas. & epl'a. 14. Multa mole docend⁹ apri
co parcere prato. de hoc dixi in. 5. tuſcul'. Cice. apricos dicim⁹ locis apri
aphrica cis gaudẽtes. a græco. phrici. i. ſine horrore uidelicet frigoris. uñ ẽt pu-
tat aphrica appellari. idẽ ẽ apricor & apricatio. b Meminiſſe. Virg. li.
1. æne. Noſtroſq; hui⁹ meminiſſe minores. c Quid pulchrius. yroni
ce a poeta prolatũ eſt. quaſi turpe ſit per ſummã ambitionem honores
quærẽdo in ſuitutẽ trahi. uel ſunt uerba ambitioſi dicẽtis nihil pulchri
us eſſe q̃ pplo placere. d At cũ herodis. i. cũ ſabbata & alia iudeoꝝ fe-
herodeſ ſta celebrant & dies ſupſtitioſi. Iudeos captis hyeroſolymis pfugos aſſi
due romæ tumultuãtes nouæ religionis cultu ĩpulſore chreſto urbe ex-
pulit Claudi⁹. Nero etiã ſuppliciis affecit. Ab his etiã domitian⁹ tribu-
tum acerbe exegit. Multi tamẽ erãt qui eoꝝ ritus ſequerent & ut trangl
lus ſcri. ueluti pfeſſi iudaicam intra urbẽ uiuerent uitã. hos inſectat poe
ta docẽs eoꝝ uitam liberã nõ eſſe cum ſupſtitionib⁹ teneant iudeoꝝ. he
rodis aũt ideo meminit qa ut ſcri. Stra. eum Põpeius ſacerdotio iudeo-
rum pfecit qui poſtea tm̃ ſupiores omnes ciuilitate & romanoꝝ cõſue-
tudine pſtitit. ut rex fuerit cõſtitut⁹. Antonio primũ: poſtea cæſare au-
guſto ptãtem ei cõcedente. Antipatris aũt aſcalonitæ filius fuit matris
Ciprides arabicæ. cui⁹ filii poſt eũ regnauerũt uſq; ad nouiſſimã Hiero
ſolimoꝝ captiuitatẽ. Is aũt ut Euſebi⁹ tradit. hircanũ qui olim iudeorũ
ſacerdos fuerat de captiuitate pthica regreſſum & filium qui ſacerdotio
pr̃is ſucceſſerat ĩterfecit. ſororẽ quoq; eius uxorẽ ſuã cum duobus pro-
priis filiis iam adoleſcẽtib⁹. & mr̃em uxoris occiſæ ſocrũ ſuam crudeliſ-
ſime necauit. Ad qđ ſcelus etiã hoc addidit. uiꝝ ſororis ſuæ ſolome inte
remit. Et cũ eam alii tradidiſſet uxorẽ etiã hũc necat. Scribas quoq; & in

terṕtes diuinæ legis ſimili ſcelere. Et cum xp̃i natiuitatem magoruȝ in-
ditio cognouiſſet uniuerſos Bethleem paruulos iuſſit interfici. morbo
deinde intercutis & ſcatentibus toto corpore uermibus mirabiliter ſed
digne moritur. e Uncta feneſtra. eorum ritum in ſacris enumerando
irridet. Nam iudei accenſo candelabro utebãtur. quod uiolis adornatuȝ
ad feneſtramq; poſitum dicit: inunctam oleo candelabri lucernarum.

a Pingues. q̃bus in ſacris utuntur.

Díſpoſitæ pígues[a] nebulã uomuere lucerne.
Portãtes uíolas[b]: rubrũq; amplexa[c] catinũ[d].
Cauda[e] natat thínni: tumet[f] alba[g] fidelía uíno
Labra[h] moues[i] tacít⁹[k] recutítaq;[l] ſabbã[m] palleſ[n].

b Uiolas. q̃bus ornabantur cãdelabra Viola.
c Amplexa. ut breuitateȝ
catini oſtẽderet. d Catinũ. uas fictile. e Cauda natat. ſenſus ẽ. ubi Catinũ.
ſabbata uenere. qui dies ieiunio a moyſe in oẽ æuum ut ſcri. Trogus li.
37. ſancit⁹ eſt. & appoſitũ eſt prandiũ. ſtatim adhuc ieiunus. ꝑces ad de-
os effundis. dicit hoc in cõtemptũ dapum eoꝝ. Nã cauda thinni ut ſcri.
Pli. li. 9. ca. 15. Viliſſima eſt q̃a caret pigui. ut dixi in Mar. li. 10. Epi. 48.
Thinni partus cordilla appellaẗ. qui fœtas redeũtes in mare autũno co Thinn⁹
mitaẗ. Cybium uero cõcisa pelamis uocaẗ. Pli. li. 32. cap̃. 7. circa med̃.
f Tumet. plena uino. g Alba. argentea. h Labra. de q̃bus dixi i
æglo. 2. Virgi. Nec te peniteat calamo triuiſſe labellũ. & ſupra. Nec fon Labrũ.
te labra prolui caballino. & in ep̃la. 17. Hora. li. 1. i Moues. preces
emittis. k Tacitus. quia tacite murmurantes iudei ꝑces effundunt.
l Recutita. Recutiti dñr q̃bus noua cutis reſtituta eſt. Marti. li. 9. Epi.
60. Nec ruptæ recutita colla mulæ. recutiti itaq; appellanẗ iudei a circũ recutit⁹
ciſa penis cute. Marti. li. 7. Epig. 31. Nec recutitoꝝ fugis inguina iudeo
rũ. Nã ex ueteri ſupſtitiõe ſacerdotũ ut Stra. ſcri. lib. Circũciſiões iſti
tutæ ſunt. Iuue. ſaty. 14. Mox & ꝑputia ponũt. Eos cognoiauit Hora.
li. 1. ſermo. ſaty. 5. in fi. Appellas quaſi ſine pelle. Credat iude⁹ appella.
Sidoni⁹. Fert recutitoꝝ primordia iudeoꝝ. m Sabbata. quæ a iude- appella
is circũciſis celebrabanẗ. lingua iudeoꝝ ſabbatũ regem ſignificat. Nam Sabba-
Moyſes damaſcena patria antiqua repetita montẽ ſinay occupauit: quo tum.
ſeptẽ dieꝝ ieiunio per deſerta arabiæ cũ pp̃lo ſuo fatigatus cũ tandẽ ue-
niſſet ſeptimũ diẽ more gentis ſabbatũ. i. diem quietis appellatuȝ in oẽ
æuũ ieiunio ſeruauit. q̃m illa dies famẽ eis erroreq; finierat. Tranqllus
de eo ieiunio ita ſcri. Et rurſus ne iude⁹ quidẽ mi tiberi tã diligẽter ſabba
tis ieiuniũ ſeruat ut ego hodie ſeruaui. n Palles. times. q̃a eo die iu-

dei thinnū māducabant. a Tunc nigri. Alio ſupſtitiōis genere quoſdam ita uexari oñdit ut ſuæ ptātis eſſe nō poſſint. hæc aūt cum ſupioribus nō coniungit. eſt.n.ſenſus. Te tunc demonibꝰ & aliis infeſtari putabis: ſi es ſacerdotū p̄cepto te ipſuȝ allio guſtato mane nō luſtraueris. ſicq; docet ſupſtitioſos ſuæ ptātis non eſſe cum ſemp timoris ſint ſerui. Et ordo eſt. Tunc nigri lemures & picula rupto ouo. & tunc grādes galli icuſſere deos inflantes corpa. Tunc ergo ubi p̄terieris per cō-

Tunc nigri[a] lemures[b]. ouoq; picula[c] rupto
Tūc grādes[d] galli[e] & cū ſiſtro[f] luſca[g] ſacerdos[h]

tumaciam qđ a ſacerdotibꝰ fuerit p̄dictum. pſuadebant.n. alii deguſta-
Lemures. tione morbos & alia mala inhiberi. b Lemures. demones & umbras
quaſdā diuinitatem habētes. ſcri. Apuleiꝰ in libro de demonio ſocratis.
Manes. manes aīas dici: melioris meriti: quæ in corpe nr̄o genii dicunt. Corpi
Geniū. renūciantes lemures. cū domos icurſionibꝰ infeſtarēt laruas appellari.
Larue. cōtra ſi bone fuerint lares familiares. Vmbræ igiť hoīum uagantes an-
Lares. te diem mortuoꝝ lemures quaſi remules dictæ ſunt a Remo cuiꝰ occiſi
Parēta- umbrā cum romulus frater placare uellet. parentalia quedā inſtituit re-
lia., remulia mulia appellata quæ menſe maio per triduum celebrabātur. lemurum
Horatius in epiſtola ultima prope finē. meminit. Nocturnos lemures
Oua. portentaq; theſſala rides. c Ouoq; picula. credidit ſtulta antiquitas
& ſuperſtitioſa ouum in igne are impoſitum ſi rupto putamine effluxiſſet periculū portēdere ei pro quo expiatio & ea obſeruatio facta fuiſſet a ſacerdotibꝰ. Adhibita aūt fuiſſe oua in expiationibꝰ oſtēdit. Ouidi. in arte. Et ueniat quæ luſtret anus lectūq; locūq; p̄ferat & tremula ſulphur & oua manu. Apuleius itē ſcri. in ultimo metamorphoſeos ſacerdotes Iſidis in luſtratiōibus teda ouis & ſulphure uti ſolitos unde lucianus in dialogo qui ſcribiť tyrānus oua appellauit luſtralia. Iuue. ſaty. 6. Metui
Mr̄ deū q; iubet ſeptembris & auſtri aduentum niſi ſe centum luſtrauerit ouis.
Dindi- d Tūc grādes. pingues ſacrificiis. qa p̄potentes primi & cæteris ſacer-
mea. dotibus honoratiores quondā erāt. Nam ut ſtra. meminit lib. Cæte
Cibele. ros ſacerdotes ob deæ reuerentiā p̄cedebāt. Iuue. ſaty. 6. Et ingēs ſemi
Peſſinū uir obſceno facies reuerenda minori. Mollia qui rapta ſecuit genitalia
tia. teſta. ipſa autē mater deū & dindimea & cibele & peſſinuncia dicta eſt.
e Galli. ſacerdotes mr̄is deū. ſcri. Pli. li. 5. ca. 32. circa med. appellatos
Galli. eē gallos a Gallo fluuio phrigie quē accolūt & eius aquā potātes i furo
rem uerſi ſamia teſta ſibi uirilitatē amputant. Pli. li. 35. cap. 12. in fi. Hii
Sāgaris aūt caſtrati molles ſunt de qbus ita ſcri. M. Fuluius cōſul ſangariū amnē

trãgreſſus põte pfecto pter ripam euntibus gallis. matri magnæ a peſ ſinunte occurrere cũ inſignibus ſuis uaticinãtes phanatico carmĩe. deã romanis uiã belli & uictoriam dare imperiũq; eius regionis. eoſdẽ ſcri. Scepſius eſſe Curetes. Corybãtes qui in mr̃is deoꝝ ſacrificiis armati ſal tantes. caſti & puri ſunt aſſumpti. ideo aĩt corybantes appellari qa ĩter ſaltãdũ capita iactẽt qđ corryptin dr̃ quos betarmonas uocat homer⁹. li. 8. Odiſ. Euge age pheacũ betarmones egregii adſint. hinc qui capita ſaltando iactant & numine aſpirant & furiis agitant coribantiare dicimus. Sunt qui dicant ideos dactilos eos appellari primos ſub idæ radice habitatores. de iis multi multa fabulant dubia dubiis accumulantes. uariis & differẽtibus noĩbus utẽtes. In hoc tamẽ uniuerſi tradũt quoſdã ſpiritibus afflatos & bachicos. inq; armoꝝ agitatiõe tumultuoſa & cũ ſtrepitu ac fragore: cimbaliſq; ac timpanis & armis. itẽ etiã tibiis uociferationibus interſacrificandũ ſtupefaciẽtes inq; miniſtroꝝ habitu publica modo quodã ſacra factitantes. f Cũ ſiſtro. Siſtrũ cornu incuruũ eſt quod ipſa dea geſtabat manu dextra. aſpide cincta comas. cuius motus nili acceſſus receſſuſq; ſignificat. Situla uero quã ſiniſtra retinet affluentiam oſtẽdit lachrimarũ oĩum. auctor eſt ſeruius. Id aũt erat neq; tuba neq; qđ ſpiritu ſonũ ederet. ſed iactatione concuſſum reſonabat multis crepitaculis depẽdentib⁹. unde. Oui. Tinnula ſiſtra appellauit. Papini⁹ in ſiluis. Ecce multiſono puppẽ mareotida ſiſtro. Et irata dr̃ ſiſtro ferire peierãtes. & in primis oculos ledere. unde Iuue. ſaty. 13. Decernat qđ cunq; uolet de corpe nr̃o Iſis & irato feriat mea lumina ſiſtro. Dum modo uel teneã cæcus: quos abnego nummos. Luca. li. 10. Terruit illa ſuo ſi fas capitolia ſiſtro. Virg. li. 8. in fi. Regina ĩ mediis patriſuocat agmina ſiſtro. g Luſca. uel animi uitio uel corporis. ſolent enim mulieres deformes & aliqua corporis parte mancæ ad deoꝝ miniſteria ſe cõferre cum maritos nõ inueniunt. ſimiliter & uiri. h Et ſacerdos. ſacerdotem Iſidis itelligit cuius ſacra ex ægipto trãſlata romæ colebãtur. Io. n. Inachi filia. ut flacc⁹ argonauticõ. 4. refert. cũ poſt lõgos errores ĩ ægiptum tandem ueniſſet iouis cõmiſeratione e uaca in deam conuerſa: atq; in cælum recepta: iſis poſtea dicta eſt. hæc maximo in honore diuerſis in partibus orbis fuit: romæq; templũ iuxta ouilia meruit. cuius ſacerdotes ſiſtrum gerebant: ueſte linea amicti. & raſo capite. unde Ouidius. lib. Nunc dea lunigera colitur celeberrima turba. Marti. li. 12. Epig. 32. Linigeri fugiũt calui: ſiſtrataq; turba. De ſacris iſidis & ſacerdotibus ſcribunt Diodorus. Apuleius Lactantius & herodotus. Seneca de uita beata. Et dixi in Lucano libro. 8. in fine.

curetes. Corybãtes. Betarmones. Ydei dactili. Siſtrũ. Luſcus. Iſis. Io.

a Incuſſere deos. Metū deorum miro horrore perſuaſere corpa uariis morbis inflantiū.nam prim⁹ in orbe deos fecit timor. Statius libro.i. b Inflantes. hydropiſim immittentes hoībus.& malū futurū denūciantes. c Guſtaueris. Diocles alliū hidropicis cū centaurea aut in fico du

Allium plici ad euacuandā aluū dandum cēſuit.dicunt eni ſi allium ieiuni guſtauerint cōtra artē magicam remediū eſſe. d Dixeris. Oſtenſum ē eos qui aliquo uitio laborant ex ſtoicorum ſnia ſeruos eē qđ qa imperitis & rudibus incredibile uidetur. & pter communem

Incuſſere deos[a] inflātes[b] corpora:ſi non
Preditum ter mane caput guſtaueris[c] alli.
Dixeris[d] hæc inter uaricoſos[e] cēturiones[f].
Cōtinuo craſſum[g] ridet uulphernius[h] ingens
Et centū[i] græcos curto[k] centuſſe[l] licetur[m].

uulgi opinionē ideo ait.ſi hæc dixeris.& quæ ad uerā libertatem pertinent iter militares uiros & rudes ac ſtultos.ſtatim irrideberis tu.& hæc illico tanq̄ falſa & ridicula ducētes riſu cōcutient.cōtemnētq; phōs ſtoicos.qui hæc ſentiūt. e Uaricoſos. i.laborioſos & duros. uarices.n.in hoie.uenæ ſunt eminētiores quæ tumeſcētes interdū ſtantib⁹ nimiūq;

Varices laborantibus in crurib⁹ oriunt.nec ſolū in crurib⁹.ſed etiā in toto corpe cōſpiciunt.Cor.cel. Præterea hoc euenit in quorundā uentrib⁹ uarices ſint.quarū qa nulla alia curatio eſt q̄ quæ in crurib⁹ eſſe cōſueuit. Et idē alibi.Cū qd innatū eſt.ut in ueſica calculus. cū quid icreuit ut uena quæ intumeſcēs in uaricē cōuertitur.nimio labore id euenire putat. Scribit Pli.li. Nō nunq̄ in hiis qui diu ſteterūt.unde illud eſt uatinii in Ciceronē uaricoſum cū3 gloriaret humeris italiæ ſe reportatū eſſe ab exilio un̄ ergo.inqt tibi uarices.Quo circa pſuaſit ſibi Pli.auctore Fabio Ciceronē toga demiſſa ad calceos uſq; ſolitū uelandarū uaricū grā. qđ fabius nō probat:cū hoc amictus gen⁹ in ſtatuis eorū quoq; qui poſt ciceronē fuerūt appareat. f Centuriones. Milites abſolute appellauit. Perſius ſaty.3.Hic aliqs de gente hircoſa cēturionū.Centuriæ dicūtur quæ ſub

cēturio. uno cēturione ſunt.quorū cētenarius iuſtus eſt numerus. g Craſſum.

Craſſu3 i.craſſe.& ſtulte uehemēter ac multū ridet.nomē pro aduerbio poſuit. morem ridentis exprimēdo. h Uulpherni⁹. nomē fictum a poeta. i Centū grecos. i.phōs ſtoicos. k Curto. nō penitus integro pro exiguo pcio ponit.quia parui æſtimat centū phōs. l Centuſſe. i.uix centum aſſibus integris.q.d.ne ſingulis qdem aſſibus ſingulos phōs æſtimat.hunc ego locū aiaduerti ſimplr accipiendū nō eſſe.Nam hoc ſigni

ficat. Pluris inqt faciunt unū boue q̄ cētum pſios. Nā ut ſcri. Feſtus & Gelius. Bos æſtimat̄ cētuſſibus. ouis uero decuſſib⁹. Sicq̄ poeta oſten- Bos.
dit ab iperitis uirtutē floccipendi. Multa aūt Pli. & Varrone auctorib⁹ Ouis.
pecuniæ ſignata ſunt uocabula æris & argenti. hæc uidelicet. As. ab ære As.
Dipondus a duob⁹ ponderib⁹. Aſſipondius ab uno pondere dicebatur Dipōd⁹
id ideo q̄ as erat libra. pondus deinde ab numero reliquū dictū uſq̄ ad Aſſipō-
centuſſis: ut as ſingl'i numero. Ab tribus aſſibus treſſis. & ſic ꝓportio dius.
eſt uſq̄ ad nonuſſis. In denario numero hoc mutat qđ primū eſt ab de Treſſis.
cem aſſib⁹ decuſſis. ſecundū a duobus decuſſibus Biceſſis qđ dicit̄ ſolū Biceſſis
a duob⁹ biceſſis. reliqua cōueniunt qđ eſt ut triceſſis ꝓportione uſq̄ ad triceſſis
centuſſis quo maius æris uocabulū nō eſt. m Licetur. æſtimat tāti fa decuſis.
cit. Nam licitare eſt p̄cium ponere. Inueniunt̄ liceor & licitor. quorum cētuſis.
utriuſq̄ uerbi ſignificatio eſt p̄cium ultro deferre in auctione facienda. Liceor.
hoc eſt in uenditiōe quæ publice fit cum in rebus emēdis alius alio ma- Licitor.
ius p̄cium pollicet̄. unū Cice. li. 3. óffícioꝝ. Nō licitatorē uēditor: nec cō- Auctio
tra ſe qui liceat̄ emptor apponet. hinc unū compoſitū fit polliceor. nō Pollice-
multū a primitiua ſignificatiōe diſſidens. Eſt enim polliceri aliqd ultro or.
ꝓmittere. ita qui licent̄ aut licitant̄: ultro pro re emenda p̄ciū alius alio
maius pollicet̄: ut ſibi potius q̄ alteri uenalia addicant̄. Nam tali modo Addico
uendere addicere eſt. Inde & addicti apud ueteres dicebantur. qui p̄to- Addicti
ris ꝓnunciatiōe ac iuſſu cum ſoluendo nō eſſent creditorib⁹ uendebant̄.

a Dmouit iā. Mediocritatē ſeruatur⁹ in eos auaros & amētes in uehit̄. qui ut grande p̄rimoniū heredibus ſuis relinquāt. aua-
a ritiæ intēti ſordide parce ac duriter uiuūt inedia ꝓpe modum ſe cōficientes. cū interrogatiōe legenda ſunt. rogat. n. baſſum amicū nū in ſabino iā uenerit & iā aliqd ſcribat. & ad lirā modu letur.

Satyra Sexta.

a Dmouit iā [a] brūa [b] foco [c] te baſſe [d] ſabino [e]

b Bruma. a breuitate dieꝝ dicta. βραχος. n. breuis interp̄tat̄. Bruma
&. ἡμέρα. dies. qntodecimo decēbris die ichoat: quo fit in capricorno hyemale ſolſticiū. a qua brumales dies qui circa brumā ſunt cognoiant̄.
c Foco. Poetæ ut per quietē poſſint ſcribere ſolitudines petebant. qđ Corneli⁹ oſtēdit. Adiice inqt qđ poetis ſi modo dignū aliqd elaborare & efficere uelint relinquēda cōuerſatio amicorū. & iocūditas urbis deſerenda. cætera officia utq̄ ipſi dicūt in nemora & lucos. i. in ſolitudine recedendū eſt. Hora. Epl'a. 2. li. ſcđi. Scriptoꝝ chorus oīs amat nem⁹ & fugit urbē. d Baſſe. Quatuor baſſos eodē fere tpe fuiſſe cōperio quo-

Baſſus. tum unus fuit Saleius Baſſus quingētis ſeſtertiis a ueſpaſiano donat⁹. cuius ita memīt tacitus. Quis ſaleiū nr̄m egregium poetā. uel ſi hoc ho norificentius eſt. pclariſſimū uatem deducit aut ſalutat aut pſequit̄. Et paulo inferi⁹ laudamus nuper inqt & miram & eximiā ueſpaſiani libe- ralitatē qd̄ qngēta ſextertia Baſſo donaſſet. Euiſdē memīt. Quint. li. uehemētius inqt & poeticū īgeniū & Salei baſſi fuit. nec ipſum ſenect⁹ maturauit. de hoc intellexit. Iuue. ſaty. 7. Et ſarrano tenuiqꝫ ſaleio Glo- ria q̄talibet. Alter Baſſus tragædiarū ſcriptor tpibus domitiani quē ut. malū poetā irridet Marti. li. 5. Epig. 55. Colchida quid ſcribis qd ſcribis amice thieſten. Tertius fuit Iulius Baſſus: qui ſub ueſpaſiano accuſat⁹ tandē abſolutus iudicatuſqꝫ eſt a domitiano deinde relegatus a nerua re uocatus eſt. bithiniāqꝫ ſortitus rediit reus. Nam fuerat in puīcia eadē q̄ſtor qdam a puincialibus ut amicus accepat. Hæc accuſatores furta & rapinas. ipſe munera uocabat. tandē abſolutus fuit. Quart⁹ cæſius baſ- ſus poeta lyricus Neronis tēpeſtate. de quo ita ſcri. Fabius li. At lyri coꝝ idem Hora. Fere ſolus legi dignus. Nā & inſurgit aliqn̄ & plen⁹ eſt iocūditatis & gr̄æ & uariis uerbis & figuris feliciſſime audax. Si quem adicere uelis. is Cæſius Baſſus erit. quē nuper uidim⁹. De hoc intellige re poetā illud declarat qd̄ ſequitur. Iam ne lyra & tetrico uiuūt tibi pe- ctine corde: hunc igit̄ ut amicū alloquit̄. c Sabino. Sabini ppl̄i ſunt

Sabini. inter latinos & umbros. gens qdem antiqſſima. anguſtā admodū regi onē icolit a tiberi. nomētū uſqꝫ. Ager coꝝ egregiæ oliuetis & uinetis p- dit⁹ ē. auctor eſt Stra. li.

Iā ne lyra[a] & tetrico[b] uiuūt tibi pectīe corde.

a Iā ne lyra. lyra inſtrm̄ ē

Lyra. muſicū: qd erathoſtene poeta græ. teſtāte. Mercurī⁹ prim⁹ ex teſtudie fe cit. quā poſtea orpheo fert̄ tradidiſſe. de quo higini⁹ mlta. A lyra lyrici dicti ſunt poetæ q uerſus ad lyrā decātandos cōponebāt. unde auctore. Stra. li. Poetica ad demōſtrationes uſa eſt cantibus. hoc. n. erat. oda.

Oda. ſmo. ſ. modulat⁹ unde & Rapſodiā & Tragædiā & comædiā ueteres di ctitarūt. Lyricoꝝ duo tm̄ apud latinos aucto. Fabio ut dixim⁹ claruere. Horatius & Cæſius Baſſus. Apud græ. uero nouē. Sterſichor⁹. Bacchi- lides. Hibicus. Anacreō. Pindar⁹. Simonides. Alchmā. Alceus. Sapho. Addūt quidā decimo Corynnā mulierē. de qua Papini⁹ in ſiluis epice- dion in prēm ſuū ſic ait. Tu pandere doctus carmia Bacchilide: latebraſ qꝫ licophronis atri. Sophronaqꝫ īplicitū. tenuiſqꝫ archana corynne. ſen- ſus eſt igit̄. Ad lyrā ne carmina ſcribis. b Tetrico. ſeuero & graui ſti- lo. carmina ſcribis. Alluſit aūt ad montē tetricū. dans id carmini qd̄ eſt

montis.eſt.n.tetricus mons in ſabinis aſperim⁹.unde tetricos hoĩes triſtes ſeuerosq; dicim⁹.Virg.li.7. Qui tetrice horrẽtis rupes montẽq; ſeuerũ.Caſperiãq; colũt. a Mire opifex. o mirande artifex uarietate numerorum qui de metris græcis excerpis & maſculos ſonos latinis aptas carmibus.Ordo eſt mire opifex intẽdiſſe numeris. b Numeris. rithmis uerſibus ut alibi ſaty.1.Scribim⁹ incluſi numeros ille hic pede liber. & erit datiu⁹ caſus. Tetric⁹. Nũer⁹. Verſus.

Mire opifex[a] nũeris[b] uete℞[c] priordia[d] uocum.
Atq;[e] marẽ ſtrepitũ[f] fidis[g] intendiſſe[h] latine[i].

c Vete℞ vocũ qbus primuꝫ apud mortales carmina cantabanť.uñ Cor.Tacitus. Cete℞ fœlix illud. & ut more noſtro loquar aureũ ſæculũ & orato℞ & criminũ impos poetis & uatibus habũdabat qui bene facta canerẽt.nõ qui male admiſſa defenderẽt. d Primordia. i.carmina.quæ añ orõnem ſolutã fuiſſe & latini & græci teſtanť.Stra.dicẽte li. Primũ ante oĩa apparatio ipſa poetica ꝓceſſit in mediũ & approbata cõplacuit.de hinc illam imitari: cũ metrũ ſolꝰuiſſent reliquis poeticæ ſeruatis partib⁹ rem ſcriptis cõmendarũt. Cadmus uidelicet & pherecides & hecatheus. Nã cadmus auctore Pli.li.7.ca.56.ultra med.Prim⁹ proſaicã orationẽ condere inſtituit.Cornelius etiam tacit⁹ de claris oratoribus.hæc inquit eloquentiæ primordia:hæc penetralia.hæc primum habitu cultuq; commoda mortalibus in illa caſta & nullis contacta uitiis pectora influxit. ſic oracula loquebantur. e Atqꝫ. expoſitiue poſitũ eſt pro.ideſt. f Marem ſtrepituꝫ.i.maſculum & uirilẽ ſonum fortẽq; & nõ muliebrẽ:quo certamina & pugilũ & equorũ canis.Maiori.n.ſtrepitu hæc a poetis cantanť.exp̃ſſit ergo materiã lyrico℞.a qbꝰs & pugiles & certamina equo℞ cantari ſolẽt.Virg.li.9.Cui carmina ſemp & cithare cordi:numeroſq; itẽdere neruis.ſemp equos atq; arma uirũ pugnaſq; cãebat.Hora.li.poet. Muſa dedit fidib⁹ diuos pueroſq; deo℞.Et pugilẽ uictorẽ.& equũ certamine primuꝫ. & iuuenũ curas & libera uina referre. g Fidis. chorda cithare fides eſt. & eius ntũs eſt fides fides nõ fidis ut credit priſcian⁹.hac re decept⁹ q; ſi fides faceret in ntõ fidicula nõ dicereť ſed fidecula: non intelligẽs rõnẽ analogiæ fidicula dicendũ eſt.a fides.ſicut ædicula ab edes: ſedicula a ſedes.cædicula a cædes.nõ cædecula ædecula ſedecula. ſed aliqñ bon⁹ dormitat homerus.ergo fides dicendũ eſt.cui⁹ diminutiuũ eſt fidicula. uel parua cithara uel chordula.Nã fides ſ̃m Feſtuꝫ genus eſt citharæ dictæ q; tm̃ inter ſe chorde eius q̃tũ inter hoĩes fides cõcordet.In plurali uero torto℞ inſtr̃m ex duobus ut nõ nulli putauere obliquatis lignis cõpa- Atq;. Fides.

ctum.uel ab extorquēda fide ac ueritate:uel a neruis:funibus:uinculiſq̄ quibus hoies torquēdi alligant. h Intendiſſe. intēſione neruoꝝ iſ ſeruiſſe. Virg.in.9.Cui carmina ſemp. Et citharæ cordi numeroſq̄ itendere neruis. i Latine. bene latinæ ne græcus putaretur. Nam a græcis carmen lyricum ſumpſit initium.& ut dixim⁹ in eo plures claruere græci.

Intēdo.

a Mox. pro deinde ponitur.q̄ mox uero q̄ cito ſignificat. b Iuuenes.

Mox. q̄ mox.

Mox iuuenes agitare iocos.& pollice hōeſto
Egregios luſiſſe ſenes. mihi nūc ligus ora
Intepet.hibernatq̄ meū mare.qua latꝰ igēs

i.iuuenū amores ſcribere & curas & libera uina.qd̓ ꝓprium eſt lyricoꝝ. ut ſcri.Hora.li. Et iuuenū curas & libera uina referre. c Agitare. amantiū ſollicitudinē expſſit. d Pollice hōeſto. decenti & ornato ſtilo ꝓpter fides quæ pollice agitantur.ut ſonos edant ſicut & plectro. e Egregios. i.facta ſenum egregia. f Luſiſſe. ſcripſiſſe. Virgi.li. æglo.1.Ludere quæ uellem calamo permiſit agreſti. g Mihi nūc. loculum deſcribit quo ut per quietē aliquid ſcriberet ſeceſſerat, eūq̄ dicit eē portū lunæ. h Ora ligus. Ad dextrā italiæ ſub alpib⁹ ad macrā flumē uſq̄ liguria eſt.ſunt ergo ligures ppli inter amnes uarū & Macrā: hetruſcis inherētes.ab hiis macra ſepati. i Intepet. i.hyemali tpe tēperatū aerē mihi pbet.Ouidi⁹ li. Cum tamē aura tepet medio defendimur hiſtro.hoc dicit ſe ab urbe per hyemē ſeceſſiſſe inter confines liguriæ & hetruriæ.qua parte eſt luna oppidum hetruriæ. k Hibernatq̄. duo ſignificat.tēpus eſſe hyemale,& ibi oia tēperata eſſe aeris clemētia.hibernare dicit pelagus cū nauigari per hyemē neqt.qm̄ tunc naues in port⁹ ut milites in hiberna ſecedūt. l Meū mare. i.hetruſcū.Nam in hætruria patriā ſuā habuit uolateras.ſm Euſebiū libro tēpoꝝ. Ipſe uero cum ſe iuuenē in portu degere liguſticūq̄ pelagus ſuū eſſe:ut qui inde traxerit genus dicat ſuam ꝑfecto p̄riam liguriā eſſe ſignificat.a uicinitate ſe appellās ligurē:dicet quiſpiā:an uero credendū eſt, cum lunæ port⁹ uolaterris diſtet ſtadia circiter ſeptingenta.ſe ligurē pro tuſcho appellauiſſe.Mare.n.qd̓ uolaterrana abluit nō liguſticū ſed tuſcū dicit. An igitur Euſebiū putas.Nullus tēporū ſcriptor eſt in tā longa ꝑſertim ſerie qui nō labi q̄nq̄ poſſit.Quin ipſe idē Enniū tarentinū appellat, quē rudiis ortū ſillius italicus li.12.auctor eſt,ut Rudiæ genuere uetuſte.Nūc Rudiæ ſolo memorabile nomē alūno.qd̓ & pōponi⁹ melas ſcri.Poſt Barium & gnatia & ennio ciue nobiles rudiæ. m Qua. luna primū eſt oppidū hetruriæ uenientis ex liguria cū portu nobili eiuſdē nois.græci.n.

Pollex. Ludo. Macra. Liguria Hiberno. Perſius. Volaterra. Ennius. Rudiæ. Luna.

& portũ & urbem ſelenes.i.lunæ appellãt.urbs quidem haud ſane magna.maxim⁹ uero & pulcherrim⁹ portus eſt multos intra ſe port⁹ amplectens magne ꝑfunditatis uniuerſos:uſq; adeo ut oĩum qui maris tenẽt ĩpcriũ facile fieret receptaculũ.Celſis uero mõtib⁹ portus ipſe circũcludit qui ꝓſpectũ lõge pelagi ꝓbeant. Nã & ſardiniæ & magna utriuſq; lictoris pars cernit.auctore.Stra.in.5. n Lat⁹ ingẽs. quia multos ĩtra ſe portus cõplectit.quia lunæ quondã:ſpediæ nũc port⁹ natura loci munitiſſim⁹ inſulã uel ſcopulũ potius e regione paruo admodũ iterual lo diſiunctũ habet ambit⁹ ſtadioꝝ.40.qua parte latus ingens ſcopulos dare dicit.Nã a ueneris ꝓpinquo oppidulo per hoc anguſtum latus in portũ ſpediæ nauigatur. Selenes Spediæ

Dãt ſcopulis[a] & multa littus ſe ualle[b] receptat[c]
Lunai[d] portum opere[e] eſt cognoſcere ciues
Cor iubet[f] hoc enni:poſtq̃ deſtertuit[g] eſſe

a Dãt ſcopu. ideſt montes celſi qb⁹ portus circũcludi tur ingẽs littus ponto obiiciũt.& incluſas intra ſe aquas naualib⁹ portum efficiũt. b Multa valle. ꝓpter port⁹ magnitudinẽ. c Receptat. recuruat.lunæ ergo portus ab utroq; latere altis montib⁹ cinctus.in arcuſq; intẽti formã curuat⁹multa ſe ualle inſinuat. d Lunay portũ. ope ꝓcium eſt ut hunc portũ queſtus grã cognoſcaris .huc.n.cũ plurimi negociatores lucri cã nauigabãt.nimiã romanoꝝ cupiditatẽ reꝑhendens hunc portũ ironice cognoſcendũ demõſtrat.quẽ Ennii teſtimonio pulcherrimũ eſſe declarat.eſt.n.hic uerſus poetæ Ennii.ut ille apud Virgi. li. Vnus qui nobis cunctando reſtituit rẽ.quem ideo ſuis inſeruit ut eius auctoritate atq; antiq̃tate ſolum patriũ cõmendaret.uerũ ne qs du ctus ſiĩitudine noĩs:eodẽ in loco:portũ & urbẽ eſſe putaret.lunæ port⁹ ab urbe alto mõte ſeiungit.urbs in hetruria ad macre flumĩs hoſtia ſita eſt.Portus autem in liguria poſit⁹ ab ea diſtat circiter ſtadia.80.de quo Mar.li.13.diſt.30.Et pli.li.11.ca.42.& li.3.ca.5.poſt prin. e Eſt ope. deeſt ꝓcium.ſumptũ a mercenariis qbus poſt laborem ſuaue eſt capere mercedẽ ſuã.uel eſt ſenſus.Iocundũ quidẽ eſt & delectabile o ciues portũ lunæ inſpicere.& cognoſcere. f Cor iubet. i.enniana prudẽtia.cor dati.n.ſapiẽtes dñr.qa enni⁹ illud carmẽ in annalib⁹ ſuis ſcripſit in pri. de portu lunæ.Ennius enĩ nat⁹ Rudiæ appulie oppido a Catone qſtore Romã trãſlatus habitauit in mõte auentino parco admodũ ſumptu cõtentus & uni⁹ancillæ miniſterio.Septuagenario maior ut ſcri.Cice. articulari morbo periit.ſepultuſq; in ſcipionis prioris monumẽto uia appia intra primũ ab urbe miliariũ.cuius ſtatuã ſcipio.ut ſcri.Pli.li.7. Luna. Macra. Rudiæ. Ennius.

ca.30.& Solinus ſponi ſepulchro iuſſit. g Poſtq̃ deſtertuit. ſcribit Ennius in principio annaliũ ſuoꝝ. ſomnio ſe admonitũ ꝙ ſm pithagore dogma aia homeri in ſuũ corpꝰ ueniſſet.ad qđ reſpexit perſiꝰ Illic. Nec in bicipiti ſõniaſſe parnaſo Memini.ergo poſtq̃ deſtertuit eſſe. i.poſtq̃

De. excitatus e ſomno cœpit eſſe homerꝰ. hæc.n. particula de incõpoſitiõe plærunq; cõtrarium ſignificat.ut dediſco deſueſco. contraria enim ſũt hiis uocibus diſco & aſſueſco.deſtertere ergo.eſt ceſſare a ſomno.

a Mæonides.

Refert lib.8. laertiꝰ. pithagoraȝ dicere

Mæonides^a qntus pauone^b ex pythagoreo.

ſolitũ ſe aliqñ Aethalidẽ.Mercurii filiũ fuiſſe.qui longo poſt tpe in euphorbũ deinde in hermotinũ poſtea in pirrhũ nouiſſime in pithagorã

homerꝰ cõmigrauit.Ad hunc igiť alludẽs perſius enniũ: quintũ ab homero eẽ

Meonia ſignificat.Meonides.n.homerus diciť.patronomicũ nomẽ eſt a Meone pr̃e.nõ aũt ut multi putauere a meonia regione.Nã ariſtote.in li.3.

Ionia. de poetica dicit.In ionia:inſula quo tpe heleus Codri filiꝰ Coloniam in ioniã deduxit puellã quandã indigenẽ a deo qui muſarum cõſuetudine utebať fuiſſe cõpreſſam quæ cũ grauida facta eſſet infamiã uerita in lo-

Aegina cum Abiit qui Aegina dicebať.ibi a latronibꝰ capta.ac ſmyrnã q̃ tũc ly-

ſmyrna doꝝ tenebať ĩperio abducta mæoni lydoꝝ regi amico ab eis dono data eſt.Ille uero puellæ uenuſtate captus eã duxit uxorẽ quæ cum poſtea iuxta Meletem forte ſpaciareť.partus ſubitis occupata doloribꝰ homerũ apud flumẽ enixa eſt.Quẽ ſuſcipiẽs Mæon pro ſuo educauit: matre ſtatim poſt partũ mortua.uel.a Mæone pr̃e qui neptẽ criteidã uitiatã filiam appellis fr̃is grauidã fecit.ex qua natus eſt homerꝰ, ut Ephorꝰ ſcri. Mæonidẽ igiť itelliges dictũ ſiue a uitrico.ſiue a pr̃e. b Quītꝰ pauone. uarias opiniones ſequunť poetæ.Alii.n.ſcribũt pithagorã ſe pauonem fuiſſe deinde ex pauone aiam ſuã in euphorbũ tranſiſſe.tũ in homerum

Pauo. eandẽq; ab homero ferť in ipſum tranſlatã.tum demũ in Enniũ perue-

euphorbus. niſſe.ut ſic accipias Enniũ quintũ fuiſſe a pauone in cuiꝰ corpe habitauit anima pithagoræ.heraclides uero ponticꝰ aucto.Plutarcho. refert hũc

homerꝰ de ſe dicere ſolitũ ꝙ fuiſſet aliqñ Aethalides Mercuriiq; filiꝰ putatꝰ eẽt.

Pythagora. Mercuriũq; monuiſſe illũ ut peteret p̃ter imortalitatẽ qđ uellet.petiiſſe igiť ut uiuẽs & uita functus oiuȝ quæ cõtingerẽt memoriã haberet. Ita

Ennius. ꝙ in uita meminiſſe oĩum eandemq; memoriã & poſt mortẽ reſeruaſſe longoq; poſt tpe in euphorbũ ueniſſe.atq; a menelao fuiſſe uulneratũ. unde.Ouidi.li.15.meth.Pantholides euphorbus erã:cui pectore quondam hæſit in aduerſo grauis haſta minoris Atride. Euphorbus autẽ di-

xit ſe æthalidẽ fuiſſe.atq; a mercurio pro munere hoc accepiſſe ut aĩa il-
lius iugi circuitione uagaret̃. & in quas uellet arbores 'uel animãtes cõ- hermo-
migraret.Poſtea uero q̃ euphorb⁹ diem obiit: ingreſſam in hermotinũ tinus.
ipſius aĩam:qui & ipſe cũ fidem uellet facere.brãchidas petiit ingreſſus
apollinis phanũ oſtẽdit clipeũ quem illic.Menelaus affixerat. Ait enim
illũ cum ex troia remeaſſet apollini ſacraſſe ſcutũ iam putrefactũ ſolãq;
perdurare eburneã faciẽ . ubi aũt & hermotinus uita functus eſt rurſus
in pirrhũ delium piſcatorẽ migraſſe.illũq; oĩa memoraſſe ut.ſ. primuʒ
Aethalides fuerit poſtea euphorb⁹ deinde hermotinus ac poſtmodum
pirrh⁹ effectus ſit ac deinceps poſt pirrhũ factũ eſſe pythagorã oĩumq; Pirrhus
memiſſe quæ Pytha-
prædiximus. goras

Hic[a] ego ſecurus[b] uulgi: & qd p̃parct[c] auſter.
Infœlix[d] pecori[e] ſecurus & angulus[f] ille.

a Hic. apud liguriam.
b Securus. negligens & Secur⁹.
contemptor. Virg. I.æneі. Securus amorum germane, Luca.lib.6. Vo
ciſq; meæ ſecura megera.uel ſecur⁹ ſubaudi ſum.i.remot⁹ a ſtrepitu uul
gi.nõ anxius nõ ſollicitus de iudicio uulgi uulgariq; exiſtimatiõe . quia
nec populi laudib⁹ ſubleuor nec uituperatione demittor. & ideo ſecur⁹
ſatyrico.n.more iam flectit̃ ad auaritiã ſuoꝝ tẽpoꝝ carpẽdã.ſenſus eſt.
ego inqt huc cõcedẽs. & uulgi ſtrepitũ fugi.& auſtrũ inimicũ pecori ñ
timeo nec iuida moueor felicitate uicini.ut ſic oñdat ab omni aĩ affectu
ſe remotũ eſſe. c Et qd p̃paret. oſtendit ſe auaritiæ nõ intentũ imo re
motũ ab omni aĩ cupiditate & ſollicitudine quæ inimica ſolet eſſe ſcribẽ Auſter.
tibus.unde Sappho. Vacuæ carmina mentis opus. Auſter uero uentus
eſt meridionalis. qui & nothus dicit̃ . autũnali tamẽ tpe ſpirans uarios
morbos excitat.& eo flante decidũt ibres.pecori maxime noxii. Virgi.
li.I.geor. Arborib⁹ ſatiſq; nothus pecoriq; ſiniſter.Horati.li. Plum
bum auſtrũ appellauit.Nec mala me ambitio p̃dit.nec plũbeus auſter.
de hoc dixi in ſatv.2.Hora.li.2.ſermo.& in Medea Sene . & i Iuue.ſaty.
4.Velut urgeat Auſter.& in Luca.lib.8.in fi.& in æglo.2. Virgi.in fi.
d . Infelix. inimicus & nõ p̃pitius. unde cõtra fælix p̃pitiũ. Virg.li.I. Infælix
æneі. Sis fælix noſtrũq; leues q̃cunq; laborẽ. e Pecori. i. nec damno
pecoris:nec detrimẽto rei familiaris frãgor. f Secur⁹ & angul⁹.Ordo
eſt & ſum ſecur⁹ quia ille angulus uicini ſit pinguior nr̃o . Inuidia ſe nõ
moueri oſtẽdit fælicitate aliena.qa uicin⁹ ſe ditior ſit.qđ eſt auari & im
probiſſimi hoĩs.Ouidi.li.I.amoꝝ . Fertilior ſeges eſt alienis ſemper in
agris.uicinũq; pec⁹ grãdius uber habet . Pli.li.12.ca.18. Tanta morta-

libus ſuarũ rerũ ſacietas eſt alienarũq; auiditas. Iuue. ſaty. 14. Maiorq; uidet & mulier uicina ſeges. a Uicini. quia dixit Horati. ep̃la. 2. li. pri. Inuidus alterius macreſcit rebus opimis. b Pinguior. nec angor inuidia ſi uicini mei ager fæcũdus ſit cũ me⁹ ſit ſteril. c Et ſi adeo. Adeo

Adeo. multũ & ualde ſignificat. ut dixi in li. 1. geor. Multa adeo melius gelida ſe nocte dedere. & in Eunu. Terẽ. Adoleſcentẽ adeo nobilẽ. Nunq̃ ergo

Vicini[a]. nr̃o q̃a pinguior[b]: & ſi adeo[c] omnes
Diteſcãt[d]: orti[e] peioribus. uſq;[f] recuſem[g]
Curu⁹[h] ob id minui ſenio: aut cænar ſiñ uncto[i]
Et ſignũ[k] in uapida[l] naſo tetigiſſe lagena.
Diſcrepet[m] hiis[n] ali⁹[o]. geios[p] horoſcope[q] uaro[r]

inqt dolorẽ ſe neſcam. q; humili loco nati præcedãt me opib⁹. q̃q̃ oẽs peiorib⁹ orti parẽtibus & ipſi quoq; deterrimi ditiores in dies fiant. d Diteſcãt. locupletent. e Orti peiorib⁹. i. humilioribus nati. f Uſq;. particula hæc abſolute poſita cõtinuationẽ ſignificat. i. ſemp. g Recuſem. recuſauero ditiorib⁹ inuidendo. nec ſibi mortẽ acceleraturũ nec geniũ ſuũ defraudaturũ pmittit. h Curuus. i. nec ſi humiliũ nati ſteterint locupletiores idcirco minui ſenectutẽ deſiderem. ſolent. n. ſibi optare mortẽ hii qui minorũ ſubſtantiã augmẽtari uident ne quos oderũt fælices uideant. i Sine uncto. ſine delitiis: niſi adſint cibaria lauta & opipara. Magnũ. n. eſt inuidiæ ſignũ ita fælicitatẽ alienã ægre ferre ut lautioribus cibis abſtineas. ut ſit ſenſus. Ego tanto dolore alienæ felicitatis nõ cõficiar ut nolim mihi parari lauta obſonia. i. non ita rũpar ut geniũ meũ defraudẽ. nec mihi mortẽ accelerabo ditioribus inuidendo parceq; ac nimis ſordide uiuendo. k Et ſignũ. recuſabo inqt bibere niſi pocula adſint capaciſſima. ut non facile uno hauſtu ſiccet. nã tetigiſſe ſignũ in poculo dũ bibis. ſignificat uas paruũ eſſe ut facile totum bibas. idq; eſt auaritiæ indiciũ. per ſignum ergo fundũ poculi deſignauit ubi imagines ſculpi ſolent. uel eſt tractũ de cõſuetudine ſordidorũ atq; auarorũ. qui uel uſq; ad fecẽ uini ne quid in cado ſuperſit potant.

Vapida l Uapida nimii uaporis. Perſius ſaty. 5. Aſtutam uapido ſeruas ſub pectore uulpẽ. & Exhalet uapida læſum pice ſeſſilis obba. m Diſcrepet. ſatis lepide deſcẽdit ad rep̃hendendos auaros diſcrepet ergo pro diſcrepabit. & diſſentiet hiis rebus a me qui uolo mediocriter uiuere. uel aliũ a ſuis moribus diſcrepantẽ ſordideq; uiuentẽ demõſtrat. n Hiis. de eſt ab. ut ſit ab hiis q̃ dixi. q. d. ali⁹ contra fælicitate aliena mirũ in modũ angetur. o Alius. ut prodigus aut auarus qui uult tenuiter uiuere.

p Geminos. mirandũ oſtẽdit nõ eſſe ſi in tanta holuꝫ multitudine ſint
diuerſæ uolũtates & ſtudia. cũ ſepe gemini diſſimillimi ſtudii generent Horo-
cõtraria ergo diuerſaq; natura eadẽ hora orti ꝓducunt. q Horoſcope. ſcopus.
horoſcopꝰ geneſis eſt iſpectator. Nã aſtrologiæ dediti id tpis momẽtũ
quo quiſq; naſcit horoſcopũ appellauere. quaſi hore notationẽ & inſpe
ctionẽ. ea. n. hora a mathematicis conſciderat. ab hora & ſcopos qd' eſt
cõſcideratio ſiue notatio & iſpectio. ut dixi i Suet. de Auguſto. hoc aũt
Perſius dicit cõtra poſſidoniũ ſtoicũ multum aſtrologiæ deditũ qui pu
tauit eadẽ cõſtitutione aſtrorũ natos eadẽq; conceptos oibꝰ in rebus ſi-
miles eſſe. quod a diuo auguſtino multis rõnibus & facile confutatur.
r Uaro. diſſimili & diuerſo fato. uel intorto. ut fallit pede reg'la uaro. Varo.
ſupra ſaty. 4. Genius

Producis genio[a]. ſolis natalibus[b]: eſt qui
Tingat olus ſiccũ muria[c] uafer in calice ẽpta.

a Genio. ua- Vafer.
ria & diſſimi- Calix.
li natura. ge-
niꝰ pro natu-
ra cuiꝰ eſt de-
us accipitur. quem genium nobis naſcentibꝰ putauit antiquitas deum
dari ad nr̃am cuſtodiã. b Solis natalibꝰ. ſui tẽporis auaritiã notat. &
exprimit ſordes auari. qui tm̃modo diebꝰ feſtis caules oleo unctos pu-
tans delitias comedit. etiã in natalibꝰ in qbus largius & habundantiꝰ ui
uitur. c Muria. liquamen malum. aut liquaminis fex. ſalſugoq; ex li
quore piſciũ facta muria eſt. ut ſcri. Pli. li. 31. cap. 8. Quã cũ in calice par
uo admodũ poculo emptã dicat hoĩs auaritiã declarauit: Tria aũt erant
genera liquamĩs qd' ex piſcibꝰ fiebat. ſed illud in primis laudatiſſimum Muria.
hẽbat qd' ex ſcõbris fiebat garũq; appellabat. eo clazomene. laudantur. Garus.
Alterũ erat muria: quæ ex thynno conficiebat. Tertiũ qd' Alex dicebat Alec.
uel Alec uitiũ gari habebat. nec aliud q̃ collata fex. Ait igit Perſius aua-
rum nõ garo ſed muria cibaria cõdire. Garũ autẽ ꝓcio ſuis fuiſſe muria
docet martialis li. 13. diſt. 103. Antipolitani fateor ſum filia thynni. Eſ-
ſem ſi ſcombri nõ tibi miſſa forẽ. Et idẽ li. 13. diſt. 102. Expirãtis adhuc
ſcombri de ſanguine primo Accipe faſtoꝝ munera cara garũ. Muriam
tamen cato docet fieri hoc modo. Amphorã defracto collo purã ipleto
aquæ puræ in ſole ponito ibi fiſcellã cũ ſale populari ſuſpẽdito & quaſſa
to ſuppletoq; idẽtidẽ. Id aliquotiens in die facito uſq; adeo donec ſol de
ſierit tabeſcere biduuꝫ id ſigni erit menam aridam uel ouum demittito
ſi natabit ea muries erit. uel carnem uel caſeos uel ſalſamenta quo con-
das. Porro muriam in tabella uel in patina in ſole ponito & uſq; adeo
in ſole habeto donec concreuerit. Inde flos ſalis fiet.

a Ipſe. emphraſim habet. i. nō alius quiſq̄. b Irrorās. leuiter tenuiterq̄ inſpergens & more roris infundēs. c Patine. uas eſt menſarium. a patulo nomē accepit. uñ & patella p diminutionē. d Sacrū pip. yronice. q. d. tali geſtu pip infundit ut res ſacras ptractare uideatur. uel qa ſacrum pip putat & æſtimat. Hora. de auaro. li. i. ſermo. ſaty. i. Saccis idormis inhians & tanq̄ parcere ſacris cogeris. e Hic. i. alius. hoc ait quoſdā cōtra eſſe qui p pdigalitate; oia prima iuuētute bona conſumant. f Peragu. abſumit laute uiuēdo. contrarium ſuperiori adducit bona ſua prodigaliter conſumentē. g Puer. i. prima iuuentute adhuc pueritiam non egreſſus.

Patina.

Piper.

Ipe[a] ſacrū irrorās[b] patine[c] pip[d] hic[e] bona dēte
Grādia magnanim⁹ pagit[f] puer[g] utar ego[h] utar
Nec rūbos[i] ideo libertis ponere lautus[k]
Nec tenuē[l] ſollers turdoꝝ[m] noſſe ſaliuā.

h Utar ego utar. ſe modū ſeruaturū pollicet̄ poeta. Cum alii auare. alii prodige uiuāt. ego utar abſolute dictū. i. nō abutar ſed moderate uiuā. & cū mediocritate nec minores delicias clientib⁹ apponā. i Nec rūbos. Nō rūbos libertis apponā qd pdigalitatis nimiæ nota eſt. Rumbus. n. apud maiores in pcio fuit pſertim rauennæ captus, qui nō priuatis ſed diuitiarū menſis inſeruit. ſunt. n. Rumbi peculiares piſces maris plani: ut ſolea & paſſeres qui a rūbis ſitu tm̄ corpoꝝ differūt. dexter reſupinatus eſt illis. paſſeri leuus. Laute gule oñdit eſſe Hora. li. i. ſermo. ſaty. 2. Num eſuriens faſtidis oīa pter pauonē & Rumbū. tacite ergo obiectioni occurrit. quaſi quis dixerit nūquid rumbos & turdos libertis tuis appones. & ipſe neget. Monetq̄ ita uitandā eſſe auaritiā ut in prodigalitatē nō incurrat̄. Aemulatio eſt hora. lib. Nec ſicut ſimplex Neuius unctā cōuiuiis pbebit aquam uitiū hoc quoq̄ magnū. k Ideo laut⁹. nec tamē ob eam rem. i. qa auarus noli eſſe: ero ita ſplendid⁹ ut ponam rūbos libertis. l Tenuē ſaliuā. Nec ſe guloſum futurū dicit. ut tenuē ſaporē turdoꝝ & q̄cunq̄ ſuauiora palato ſunt diſcernē calleat. ſaliua. n. pter ſaporē ad guloſitatē transfertur: tenuis enim & optimus ſapor in deglutienda ſaliua ſentit̄. Luxurioſe uero gulæ & artis coquinariæ habetur rerū ſapores cognoſcere. unde Hora. li. Nec cænarū quis temere arroget artē. Ni prius exacta tenui rōne ſaporū. m Turdoꝝ. Turdorū gloriā eſſe primi ſaporis iter aues aſſeuerat Mart. li. 13. diſt. 91. ſi. Inter aues turd⁹ ſi quis me iudice certet Inter quadrupedes gloria prima lepus. Hora. li. i. epl'aꝝ epl'a. 16. Cum ſit obeſo nil melius turdo. de

Rūbus.

Saliua.

Turd⁹.

hoc dixi in Tiberi Suet. de hoc etiã uarro. in. 3. de re ruſtica. Columella li. 9. de agricul. Hora. li. Pene macros arſit du3 turdos uerſat ĩ igne. a Meſſe. uitam ducẽs iuxta reꝝ tuarum facultatẽ & copiã. i. pro quali tate & cõditiõe prouentus tui: ꝓpriis uiue. ſatyrica rephenſiõe inſurgit in auarũ mones ut pro qualitate rerũ ſuarũ uiuat. b Tenus. ꝑpoſitio eſt ꝓpinquitatẽ ſignificans quæ interdũ actõ coniungit. Flaccus in argonau. Et tñ tenus immẽſo deſcẽdit ab euro. ſed cu3 pluratiuo adiungit nũero gtũm reqrit. Tenus.

Meſſe[a] ten[9][b] ꝓpa uiue. & granaria. fas ẽ[c]: ba ẽ.
Emolle: qd metuis[d]: occa[e]: en ſeges[f] alta ĩ her
Aſt uocat[g] officiũ[h]. trabe rupta[i] brutia[k] ſaxa.

ut Virg. li. 3. geor. Et crurũ ten⁹a mẽto palearia pendẽt. cũ ſingſi nũero ablt̃m ut Virg. li. 2. æne. Capulo ten⁹ abdidit enſem. ſemperqꝫ cõtra naturã ꝑpoſitionis poſtponitur. ſignificatio aũt eſt: uſqꝫ ad: ut mẽto ten⁹: uſqꝫ ad mentũ. Nilo ten⁹ uſqꝫ ad nilũ. Aliqñ etiã pro nõ ultra ut geſſit cõſulatũ titulo ten⁹. i. nõ ultra q̃ titulo. c Fas eſt. licitu3 quidẽ eſt quæ terra ꝓducit cõſumere. cũ ſit cultura repabile uel cũ iam alter fructus in terra ſit & ſuccreſcat. d Quid metuis. Adhortat ne honeſte cõſumere id metuat: qd terra parens benigne poſt paulo ſibi reddet. e Occa. i. frãge cõſume & utere. quæ exupant tibi ipi cõminuẽs paupib⁹ diuidas. Occa. Mox. n. eadẽ reparabis. In tranſlatiõe aũt uerboꝝ agreſti ſimilitudine ꝑmanet metaphorã ſumẽdo ab agricol. qui glæbas frangunt. & bñ ab agricolis. Nã de re agreſti loqt. Occare. n. & Occator ab occidẽdo dicit. Occo. qꝫ grandes terræ cædat globos. i. occidat & cõminuat. Var. li. 1. de re ru. Vineas nouellas fodere aut arare & poſtea occare & deinde cõminuere ne ſit glæba dura. qd ita occidũt occare dicũt. & Occator dicit qui ita occidit. f En ſeges. ſuadet auaro futura metui nõ debere cum iam altera frumẽta reſurgãt in agris. g Aſt uocat. Nõ ſatis erat oñdiſſe auaritiam fugiendã eſſe in uictu niſi & in alios cõferendã eſſe liberalitatẽ ſubdiſſet. ſenſus eſt igit. Inopi & egenti ſi quẽ uideris ſubuenito. qa nõ hiis mõ quæ ex ꝓuẽtibus ſuperãt ſed ſubſtãtiis ꝓpriis amici ſubleuandi ſũt. h Officiũ. lex pietatis hũanitatis & liberalitatis exercẽdæ. i Trabe ru. i. naui. quæ ex trabib⁹ nectit. Iuue. ſaty. 14. Nocte cadet fractis trabibus Trabs. Naufragiũ factũ oſtẽdit. k Brutia ſaxa. i. ſcopulos. Brutii cõtermini ſunt lucanoꝝ ĩfero mari appoſiti. Brutiũ. n. littus Italiæ ſup lucaniã eſt Brutiũ. & ad Euripũ uſqꝫ ſiculũ ptinet ſtadioꝝ ſpatio. 1350. de hiis Pli. li. 3. ca. 5. uerſus fi. & dixi in Tragædia. 3. Sene. Fuere aũt Brutii lucanoꝝ paſto

reſ a quibus qm̄ tranſfugerūt, brutii ſunt appellati. Luc. inde brutios fu
Surdus gitiuos atq; rebelles uocat. li. a Surdaq; vota. qm̄ a diis nō exaudi
untur. Dicimꝰ .n. ſurdū qui nō audit & qui nō audit͂. Iuue. ſatyra. 13. Et
ſurdo uerbere cedit. i. qđ nō audit͂. Conſtat nāq; in auctoribꝰ multa iue
niri per cōtrariū ſignificātia. Virg. li. 1. æneī. Memorē iunonis ob iram
i. nō quæ meminit. ſed quæ eſt in memoria. Terē. in Exprobratio eſt
immemoris.

Prehēdit amicꝰ inops: rēq; oēm ſurdaq; uota[a]
Cōdidit[b] ionio: iacet[c] ipſe in littore. & una
Ingentes[d] de puppe dei. iamq; obuia[e] mergis
Coſta ratis laceræ: nūc & de ceſpite[f] uiuo
Frāge[g] aliqd: largire iopi ne pictus[h] oberret.

bñficii. i. cuiꝰ nemo meminit ſic dicimꝰ ho-
minē cæcum qui nō uidet & locū cæcū in quo qđ oc-
cultat͂. Virgi.
li. 2. æne. Includūt cæco lateri. b Condidit. In ionio mari naufragium
paſſus eſt & rē oēm amiſſit. Ioniū aut pelagꝰ duplex eſt. Alteꝝ a ionia
Ionia, regiōe græcoꝝ atq; colonia appellatū in extremitate aſiæ minoris. Me
dia ut Pli. ſcri. li. 5. ca. 29. iter Icariā & lydiā quā a caria ut ait Solinꝰ Meā
der fluuiꝰ diuidit. Accepitq; nom̄ aucto. uitruuio a duce ionio. quē athe
niēſes cū ex apolinis delphici oraculo i aſiā tredeci colonias uno tpe mi-
ſiſſent. hiis ſingl'os duces cōſtituerūt. quos ſūmā iperii hr̄e iuſſerūt. Hic
appellati ſūt iones ppl'i. & idē mare ioniū. qđ numeroſo ambitu littoꝝ
flexū ab ægeo: ad adriaticum mare ptinet. Alterū pelagꝰ & altera ionia
in Italiæ finibꝰ ab ione naulachi uel inachi filia ab hercule itercēpta. qa p-
caciter uiis iſideret. ut ſolinꝰ autumat nomē traxit. c Jacet ipſe. amicꝰ
inops. d Ingētes. iocoſe in deos maris dictū quoruȝ numinū ſimula-
chra i nauibꝰ geſtari ſolēt. aut i puppibꝰ picti a nautis. Virg. li. Arma
deoſq; parāt comites. quæ pſtrata cū iaceāt: neq; ſibi neq; inopi illi pfue
rint. e Jāq; obuia. iure coſtā ratis mergis obuiā factā dicit. Clamore
Mergꝰ. eni ſuo. tēpeſtatē denūciantes e medioq; mari ad litus euolantes obuia
ratū fragmēta offendūt. Virg. in geor. li. 1. Iam ſibi tū curuis male tēpe
rat unda carinis. Cuȝ medio celeres reuoluāt ex æquore mergi. Clamo
rēq; ferūt ad littora. Mergus uero q; ſe in aquā cibum captans imergat
cognoiatur. Auis eſt aquatica in arboribꝰ nidificat icipiēte uere. de hac
Pli. li. 10. ca. 32. in fi. & dixi i li. 5. æne. Virgi. Et apricis ſtatio gratiſſima
Ceſpes. mergis. f Ceſpite. ceſpes pprie eſt herba cū terra euulſa. ſed hic metha
phoricos pro cētu domeſtico poſuit. & pr̄imonio. ergo aliqd de patri-
monio minuēs amico iopi largiaris. & naufrago. g Nūc frāge. Satyri

ea idignatione monet paupi ſubueniendũ. ſic Hora. li. Cur eget indi gnus quiſq̃ te diuite. quare tẽpla ruũt antiqua deũ: cur iprobe caræ non aliqd patriæ tanto emitteris aceruo. h Ne pict⁹. Solebãt naufragi in tabella pendẽte a collo caſum ſuũ naufragii circunferre pictũ: quo ſtipẽ aliquã mẽdicãtes corrogarẽt. Iuue. ſaty. 14. Merſa rate naufrag⁹ aſſem: Dũ rogat & picta ſe tẽpeſtate tuet. ſupra ſaty. 1. Cãtas cũ te fracta in tra be pictũ. Ex hũero portaſ. a Cerulea. qa in ea mare pictũ eſt qđ coloris eſt cæ rulei. ad colo rẽ ergo pela gi reſpexit.

Cærulea[a] in tabula. ſed cænã[b] funeris hæres
Negliget iratus: qđ rẽ curtaueris[c] urnæ[d]
Oſſa[e] iodora[f] dabit: ſeu ſpirẽt[g] cinama[h] ſurdũ[i]
Seu ceraſo[m] peccẽt[k] caſiæ[l] neſcire paratus.

b Sʒ cenã. ſub auari pſona poeta loqt. ſi amicis ppria bo na diuiſeris irat⁹ hæres fun⁹ & epulũ negliget. qa hæreditatẽ largiendo diminueris. uel eſt irriſio poetæ excuſantis auarũ. q. d. ei ignoſcendũ eẽ qa ab hærede cæna feralis nõ poneret ſi piis officiis rem iminuiſſet. Nã in mortuoꝝ ſolatiũ diis manib⁹ iſert cæna q̃ ſilicerniũ appellat. q ea ſi lẽtes cernãt umbræ hocẽ poſſideãt. Iuue. ſaty. 5. Ponit exigua feralis cæ na patella. Pli. li. 10. ca. 10. de miluis. Notatũ i hiis rapaciſſimã & fameli cã ſpalitẽ nihil eſculẽti rape unq̃ ex funerũ ferculis. Feſta aũt diis mani bus ſacrata feralia a ferẽdis epulis uel a feriẽdis pecudib⁹ ſunt appellata. c Curtaueris. minueris. d Urne. i. ſepulturæ. e Oſſa. hoc inuidio ſe & ſatyrice. corpa. n. mortuoꝝ ungebant. Iuue. ſatyra. 4. uerſus ſi. Et Et matutino ſudãs criſpin⁹ amomo quantũ uix redolẽt duo funera. Pli. li. 12. ca. 19. Beatũ arabia fecit hoiem etiã in morte luxuria quæ diis itel lexerat genita adhibens urẽdis defunctis. Et paulo ifra. Aeſtimẽtur po ſtea toto orbe ſingl'is annis tot funera. &c. f Inodora. ſine odore & ſi ne unguentis. aut inhonora. i. honore mortis carentia. ſine ſepultura. g Spirent. fragrent. & acutũ odorẽ reddant. h Cinnama. i. unguẽ ta ex cinnamo facta. Cinnamũ aũt naſcit in æthiopia trogloditis cõnu bio pmixta. Pli. li. 12. ca. 20. i Surdum. ſurde ſpirare ac reddere dicit cui⁹ odor uix ſentit. uel eſt ſenſus. Hæres offenſus iminuta hereditate quã expectabat paruifaciet unguẽta bona ne ſint an uitiata. k Peccẽt. adulteratæ ſint. multis. n. mõis unguẽta uitiabant ut ſcri. Pli. li. 13. ca. 1. m Ceraſo. q̃ a. l. lucullo poſt uictoriã mithridaticã e ponto in Italiã ad uecta eſt. Pli. li. 15. ca. 25. in prin. l Caſſie. Caſſiã ut cinnamomũ fru tex eſt. Pli. li. 12. ca. 20. uerſus ſi. Et ipſa cæraſo mixta odoratũ unguẽtũ

Silicernium. Feralia. Funus. Cinnamus. Ceraſa. Caſſia.

facit. Mortuorum uero cadauera diuerſis unguentis condiebantur. a Tu ne bona. uerba hæredis tu rem familiarẽ ad me defluxurã minu es. b Sed beſtius. hæres ut beſtius. in phos græcos culpã reicit. q̃ſi im probos qui hoĩes ad auaritiã fugiendã & liberalitatẽ exercendã inſtruãt uel potius ꝓdigalitatẽ & guloſitatẽ. nã tẽporib⁹ poetæ diuiſi erant phi & i cõtẽptu. expellebãturq; ſæpe ex urbe. uñ ita ſcri. ſeneca ad leſbiã ma trẽ Apici⁹ nr̃a memoria uixit ea urbe ex qua philoſophi uelut corruptores iuuẽtutis abire iuſſi ſunt. uel quia poeta quæ ſupra poſita ſunt tanq̃ ab auaro prolata dixit. qd̃ ſequiẽ ab eodẽ auaro in phos diciẽ. Beſti⁹ uero a beſtia deriuaẽ. Imitatio eſt Hora. li. Diceret urendos correptus beſtius idem. c Urget. accuſat damnat. d Doctores. i. phos. e Ita fit. ordo eſt. Ita fit. ſeniſecæ uitiarũt pultes craſſo unguine poſtq̃ hoc nr̃m ſapere expers maris cũ pipere & palmis uenit urbi. ergo ita fit cum indignatione leguñ. & in cõtemptũ diſciplinæ græcoꝝ qui ita liberalitatẽ hoibus exercendã perſuaſere. ut nõ tm̃ diues. ſed & uiliſſim⁹ quiſq; laute & luxurioſe uiuat. ſicq; poeta auaritiã & luxũ epularũ ſui tpis notat. qã auarus dicit rem ĩminui poſtq̃ luxuria & græcoꝝ phica diſciplina ad libertatẽ adhortãs in urbe uenit. qd̃ apud maiores parco aſſuetos agendiſq; rebus magis q̃ phoꝝ doctrinis intẽtos nõ cõtigebat. f Sapere. a ſapore deduciẽ cuiuſmodi apud Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 4. Fecundi leporis ſapiẽs ſectabiẽ armos. uel ſapere. i. ſapia. uerbũ pro noĩe. Perſi⁹ ſaty. 1. Noſtru3 iſtud uiuere triſte aſpexi. Et ſaty. 3. Papare minutũ poſcis &c̃. Oui. epl̃a. 13. Vix illud potui dicere triſte uale. g Urbi. pro in urbem. hoc eſt poſtq̃ luxuries tanta increuit. ut dixi in Iuue. ſaty. 3. Aduectus romã quo pruna & coctana uento. h Cũ pipere. hic locus nõ ſimpliciter accipiend⁹ eſt. Nã illos auctore lactãtio notat qui ſapiam a principio fuiſſe noluerũt. ſed nuper a phis iuentã ut lucretius. Deniq; natura hæc rerũ ratioq; repta eſt. Nuper & hanc primũ cum primis ipſe reptus. Nunc ego ſum in patrias qui poſſum uertere uoces. Et ſeneca nondũ ſunt inqt mille anni ex quo initia ſapiæ nata ſunt. qd̃ perſius irridet tanq̃ ſapiam cum ſaporis mercib⁹ inuentã. cum pipe. ergo ad luxũ epularum ptinẽt hæc. Pipere cibaria cõdire primũ Catiũ inueniſſe ſcri. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 4. Primus & inueni pip albũ cũ ſale nigro incretum puris circũpoſuiſſe catillis. i Et palmis. Duplex eſt palma ut teſtatur

Beſtius

Apici⁹.

Tu ne bõa ĩcolumis minuaſ: ſed beſti⁹ urget
Doctores graios. ita fit: poſtq̃ ſape urbi
Cũ pipe & palmis uenit nr̃m h⁹ maris exps

Sapere.

Piper.

Primus

Stra.li.ulti.Cariota & reliqua thebaica durior:ſuauior guſtu.dicta cariota a cara qđ ſignificat caput.nā ex ea fiebāt uina iniqua capiti.Ea dono mittebat kalendis ianuarii.Mart.li.13.diſt.27.Aurea porrigit iani cariota kalendis.Oui.li. faſt.Quid uult palma ſibi rugoſaq; carica dixi. k Hoc noſtrū. cū cōtēptu phiæ dictū; quaſi quæ male doceat nouoſq; mores in urbē itroduxerit. l Expers maris. hæc nr̄a ſapia nauigii ante ignara quæ per mare ad nos ptrāſiuit.i.anteq̄ trāſmarina in gulæ uſū adueherent.hoc in inuidiā dicit græcoꝝ phoꝝ. oſtēdit.n.mores urbis ita delitiis corruptos eſſe ut ſpōte ſua romani nō peragrata græcia mores tamē græcorū didicerunt:ergo expers maris.i.quis in græciam non nauigauerimus ad capeſſenda philoſophoꝝ præcepta.tamē hic ex philoſophoꝝ ſentētia uiuimus:qui nos docent ſordidam uitam fugiendā. unde illud ſatyra.5.uerſus fi.Indulge genio carpamus dulcia &c. Palma Cariota

Feniſecæ[a] craſſo uitiarūt[b] unguine[c] pultes[d].
Hæc cinere[e] ulterior metuas[f] at tu me⁹[g] hæres
Quiſqs eris:paulū a turba ſeductior[h] audi[i].

a Feniſecæ. poſtq̄ agreſtes hoies cæſpunt unctius uiuē.exaggeratio ē ſatyrica.q.d.lautioribꝰ epulꝭ:ne paup q̄dē abſtinet.ita romanoꝝ luxꝰ icreuit.uñ Iuue.ſaty.11.Ipſe foris breuibus ponebat oluſcula: quæ nūc ſquallidus in magna faſtidit cōpede foſſor.Qui meminit calide ſapiat qd uulua popinæ.Fæniſece cōpoſitū a fœno & ſeco. b Uitiarūt. cōdiuerūt. c Craſſo vnguie. hoc eſt lautis cōdimētis.unguē aūt ab uncto uenit.ē uero unctū pigue i ſuis dorſo. d Pultes. i.cibaria.puls antiqtus farina aqua indita tm̄ fiebat. & ita incōditꝰ panis erat quo romani añ uſū panis diu uixerūt. Pli.li.18.ca.8.Pultes poſtea excogitatæ ſunt multis cōdimētis. ouo caſeo melle additis ſine uncto tamē cōfecta eſt. pulſq; punica appellata ē a catone. e Hæc cinere. Ad auari obiecta rñdet pſius ſe prius nō uictu rū quo magnificetius poſt humet. Et rephendit eum qui ideo inopi largiri nō audet.quia ueret ne ea ſibi poſt mortē nō fiant ab hærede q̄ aliis mortuis fieri ſolent ergo cinere ulterior.i.ultra & poſt mortē & poſtq̄ factus fueris cinis.qđ cōtrariū eſt citra mortē.i.uiuens.Interrogat etiā nū timeat q̄ poſt mortē caſura ſūt. f Metuas. nūqd times poſtq̄ ſepultus fueris ne ſine odoribꝰ hæres tibi faciat ſepulturā. g At tu Mira urbanitate dū oñdit qd ipſe ſit facturꝰ aliis uiā & modū pſcribit uiuēdi. & canēs auarū de hærede ſollicitū:ad eum ſe uertit qui ſuus quādoq; hæres futurus ſit. h Seductior. ſemotus & ſegregatus. i Audi. diſſimilis

Fæniſeca. Vnguē Puls.

eſto ab iſtius cupidi hæredis ſnia. a O bone nũ. ſenſus eſt. o tu q hæres meus eris. Ob calligulæ uictoriã de germanis paria centu3 mactare uolo in quo magnã ĩpenſam futurã oſtẽdit. Nunciatũ quidẽ eſt a cæſare ſuperatos eſſe germanos q̃obrem ſacrificiu3 paro in tantæ uictoriæ gratulationẽ: nunquid hoc audes uetare. b Miſſa eſt. dubitari poſſet de quo Cæſare diceret. niſi de Cæſonia mentione3 feciſſet. a cæſare igit intellige calligula. q ut ſcribit Trãqllus. expeditionis germanicæ ĩpetum cæpit neq3 diſtulit. ſed legionib9

caligula

O bõe nũ[a] ignoras: miſſa[b] eſt a cæſare laurus[c]
Inſignẽ ob cladẽ germanæ pubis. & aris[d]
Frigidus excutit cinis: ac iã poſtibus[e] arma
Iã chlamydes[f] regũ. iã lutea[g] gauſapa[h] captis[i]

& auxiliis undiq3 excitis delectib9 undiq3 acerbiſſime actis confecit tã feſtinãter & rapide ut p̃toriãæ cohortes cõtra morẽ ſigna iumẽtis ĩponere & ita ſubſeq cogerent. qua de re ſcripſit ꝓcuratorib9 triũphũ apparatẽt quã mima ſũma. ſed quãt9 nũq̃ fuiſſet. q̃ñ in hoiu3 oium bona ius haberẽt: quo tamẽ triũpho omiſſo uel dilato ouãs urbẽ natali ſuo igreſſus eſt de ſenatu prius cõqueſtus iter cætera fraudatũ ſe dicẽs iuſto triũpho quũ ipſe paulo ante ne qd de honoribus ſuis ageret etiã ſub mortis pæna denũciaſſet. hic eſt. c. cæſar germanici & agrippine filius qui caligula dictus eſt poſt tiberiu3 ĩperans. unicam tm̃ expeditionẽ ſuſcepit in qua nihil memoria dignũ geſſit. uerũtamẽ magnificas lr̃as romam miſit. p̃ter barbaros transfugas & captiuos galliarũ ꝓceriſſimum quẽq3 legit quos in põpa cathenatos adduceret. c Laurus. Romani ĩperatores ſupatis hoſtibus romã laurũ ut uictoriæ nũciam mittebãt. in cuius rei fidem ſcri. Pli. li. 15. ca. ulti. Laurus eſt pacifica ut quã p̃tendi etiam iter armatos hoſtes quietis ſit indiciũ &c. d Et aris remouet inqt cinis uetus ut ſacrificia parent. Virg. li. Impoſitũ cinerem & ſopitos ſuſcitat ignes. Cum. n. uictoribus ſupplicatiões decernebant. ad aras templaq3 deũ ſacrificabãt. qd' nunc fieri ait lr̃is a cæſare de germanica clade miſſis. e Ac iã poſtib9. parat ſupple cæſonia uxor principis: ad ſplẽdorẽ triũphi. hæc cũ diſtinctione legẽda ſunt ut arma & clamydes regũ poſtibus adiũgas. gauſapa uero captis. poſtibus ergo tẽpli. ſ. ubi hoſtium ſpolia ſuſpendi ſolent. Virgi. li. Captiui pẽdent currus curuæq3 ſecures. f Iã clamydes. ueſtis genus clamis eſt quã aliqui militarẽ exiſtimãt p̃parat igit ueſtes nobiles. g Lutea. crocea. ſic. n. captiui in pompam ducebant triũphi. Luteus uero crocinus color a luteo pratẽſi flore ac ſi

Laurus.

Clamis

Luteu s.

ne uſu cognoiatur.per ſiſis aũt colore ex floribus geniſtarum & croco. Virg.li.buco.æglo.4.Iam croceo mutauit uellera luto. h Gauſapa. genus ſtramẽti militaris uilloſi quo in caſtris utunť.uilẽ etiã fuiſſe ueſtẽ oñdit.Oui.li. Gauſapa ſi ſumpſit gauſappa ſumpta ꝓba.Eſt etiã genus pilei gauſape quo captiuoꝝ capita induebanť. i Captis. in bellu3.i.captiuiſ. Gauſappa.

Eſſedaq3ᵃ.igẽteſq3ᵇ locatᶜ cæſoniaᵈ rhenosᵉ.
Diis igiťᶠgenioq3ᵍducisʰ centũⁱ paria ob res

a Eſſedaq3. uehicula gallorum britãnorumq; ſũt ex hoſtibꝰ capta quæ in triũphi magnificẽtia uehebanť.inde eſſedariꝰ.i.auriga.Virgi.i geor.li.3.Belgica uel molli melius feret eſſeda collo.Propertiꝰ.Eſſeda cælatis ſiſta britãna iugis.de hoc dixi in Auguſt.Suet.& in Mar.li.1.Epig.132.& li.12.Epig.24. b Ingẽtes. ex hiſtoria pendet. Nã caligula cõuerſus ad curã triũphi.ꝑter captiuos & transfugas barbaros galliarũ quoq; ꝓcerriſſimũ quẽq; ac nõ nullos ex principibus legit. ac ſe poſuit ad pompã.coegitq; nõ tm̃ rutilare & ſũmittere comã: ſed & ſermonem germanicũ addiſcere & noĩa barbarica ferre. c Locat. diſponit & parat.qa captiuos in cõſpectu triũphantis incedere faciebat in ordine. d Ceſonia. ſatyricæ dixit cæſoniã triũphi pompã parare: tanq̃ taliũ rerũ peritã.Nã ut ſcri.trãql.eã q̃uis luxuriæ & laſciuiæ ꝑdite caligula uxorem duxit.ac ita ardẽtiſſime & cõſtanter amauit.ut ſæpe chlamyde peltaq; & galea ornatã & iuxta adeqtantẽ militibꝰ oſtẽderit.Cæſones autẽ & cæſares a cæſo corpe mr̃is ſunt noĩati. e Rhenos. Ingẽtes accolas rheni dicit.ſ.germãos & gallos quos a rheno flumĩe quẽ accolũt denoĩauit.uel qa etiã fluminũ ſimulachra i triũphis ꝓferebanť.Rhenus.n.ẽ fluuius.qui ortũ habẽs ex lepõtiis alpiũ incolis.galliã diuidẽs & diſterminans a germanis in occeanũ britãnicũ defluit. f Diis igiť. ſacrificium ducentarũ uictimarũ ꝓmittit in honorẽ deoꝝ & pricipis adulationem ob uictoriã reportatã ex hoſtibꝰ ſic.n.in principũ gr̃am multa fiebant. g Genioq3. natali.n.ſuo urbẽ ouãs intrauit.hoc in inuidiã magis q̃ in principis laudẽ dictũ eſt.Is.n.ut tradit tranqllus multos honeſti ordĩs deformatos prius ſtigmatũ notis ad metalla & munitiões uiaꝝ aut ad beſtias cõdẽnauit. aut beſtiarum more ut quadrupedes cauea coercuit. aut medios ſerra diſſecuit.Nec oẽs grauibꝰ ex cauſis.ueru3 male de munere ſuo opinatos.uel ꝙ nunq̃ per geniũ ſuũ peierаſſent. Perſiꝰ igiť ueluti pricipis geniũ ueneraturꝰ in eiꝰ honorẽ ſacrificium ſe facturũ dicit. h Ducis. caligulæ Imperatoris. i Centu3 paria. duplicem hecatõbem.

Eſſeda.

Cæſõesꝰ.

Rhenꝰ.

a Induco. ad ſacrificandū.ſ. b Quis vetat. minaꝛ perſii ad heredē niſi aſſenſerit.ut ſciat ſe malū habiturū ſi de largitate conquerať. c Aude. ſupbe enūcia.i.audeto uetare.& obſtare mihi ne hæc faciā. d Ve niſi. niſi aſſenſerit minitať.cōniuere.n.eſt oculos claudere. qđ ſæpe faciūt an nuentes.Cice.in piſonē.Ne cōniuere.quidē te.qđ ipſum eēt ſcelus ſed etiā hilariorib⁹ oculis q̄ ſolitus eras intuente.Pli.li.10.cap.3.poſt med.

Conniueo.

Et ſi cōueniētem flētemq̄ aiaduertit pci pitat e nido.

Popell⁹

e Oleū quo ungebātur in balneis & paleſtra.

Egregíe geſtas índuco[a]:qs uetat[b]:aude[c].
Ve niſi[d] cōniues.oleū[e] arctocreaſq;[f] popello
Largíor[g].an phíbes[h].díc clare[i]:ñ audeo[k] íqs.
Exoſſatus[l] ager íuxta ē[m]:age ſi míhí[n] nulla
Iā relíq̄ ex amítís[o]. patruelís[p] nulla ꝓneptís[q]

f Arctocreas. genus cibi ex pane & carne fiebat ut cōpoſitio docet.ab arctos quod eſt panis & creos quod eſt caro. g Largior. ſenſus eſt. omnia populo ex pendam.oſtendit igiť hæreditatem teſtatoris non heredis dñio ſubiace re. h Anphibes. hæredē iterrogat. i Dic clare. uiſus eſt hæres ægro aio id tuliſſe.ac ꝓpterea frontē cōtraxiſſe aliquantulū.ob qđ eum clari us atq; aptius loq iubet. k Nō audeo. uerba hæredis quē ſecū inducit perſius loquentē.& hoc dicit nō audeo ꝓhibere quo min⁹ ex ſñia tua ui uas ne ſaxis cedar quoq; plenus ager ꝓpinquus eſt.ut innuat ægre ſe fer re.quo dicto pſius idignatus ſubicit. l Exoſſatus. q.d.cum iā te uideā nolle me uiuere meo mō.& iā mihi ager ſit optim⁹ & ꝓximus urbi aliū mihi hæredē iueniā cui ipſe ager deť.exoſſat⁹ aūt.i.e lapidatus.nā lapi des oſſa terre dñr.ut ſcri.Oui.li. meta.Lapides in corpe terræ oſſa reor dici.Exoſſare ergo eſt oſſa eximere & purgare.unde Terē. in adel phis.de piſce ait.Cū rediero exoſſabiť.Plau.in amphitr. Exoſſatū os eē oportet quē &c̄. m Iuxta ē. uicinus urbi. n Age ſi mihi. tacite ob iectioni reſpōdet.Nā dicere potuiſſet.ſi pr̄imoniū diſſolues ꝓpinquū hæredē nō inuenies.Ait ergo qui ſuā hæreditatē adeāt nō defuturos.& ſic oſtēdit eos ſtulte facere qui hæredū metu timēt arbitrio ſuo uiuere. cū liceat aliunde hæredes iuenire.ſenſus eſt igiť.ſi mihi hæres meus ob ſtiterit quomin⁹ mihi liceat ex uolūtate mea uiuere: ego certe ſpero ali um qui nullo generis uinculo aut longinquo mihi cōiūctus ſit reꝝ mea rū hæredē relinquā. o Ex amitis. Amita pr̄is mei ſoror. quia ſiľr ter tia a me ſit:atq; auia uideri pōt.dicta ex eo q̄ ab antiqoribus auita ſit uo citata.ſiue amita dicta eſt.quia a pr̄e amata eſt.Nā plus ſorores a fratri

Arctocrea.

Oſſa tre

Exoſſar

Amita.

buſq̃ fratres diligi ſolent. uidelicet ꝓpter diſſimilitudinẽ pſonarũ quæ Patruel'
ideo min⁹ habẽt diſſenſionis quo minus æmulatio. p Patruelis. pa-
trueles dicũt filii patrui mei. q Proneptis. filia nepotis. a Patrui.
gtũs eſt caſus. ut ſit nulla patruellis & nulla ꝓneptis patrui mei. patrũ⁹ Patru⁹.
dicit̃ frater pr̃is ꝙ fr̃is filioꝝ ſit tanq̃ pr̃. b Matertera. mater matu-
ra mr̃imoniũ materfamiliæ mr̃terra matrices. materiæ dictæ uidentur
auctore ueri-
no quia ſunt
bõa qualia. ſ.
ſunt quæ ſũt
maturauſ po
tius a mr̃e q̃ ẽ
originiſ grĩæ.
Eſt igit̃ mr̃te

Nulla manet patrui[a] ſterilis matertera[b] uixit
Deq; auia[c] nihilũ ſupeſt: accedo[d] bouillas.
Cliuũq;[e] ad uirbi. pſto[f] eſt mihi mani⁹[g] hæres.
Progenies[h] terræ. q̃rc[i] ex me qs mihi quartus

ra ſoror mr̃is meæ quaſi mater altera. c Auia. mater pr̃is aut matris. Mr̃tera Auia.
d Accedo bouillas. Bouillæ uicus inter urbe romã & Aritiã ad undeci bouillæ
mũ lapidẽ. in uia appia: Clodii cæde nobilitat⁹. Aſconi⁹ pro Milõe. Po-
ſtera die occurrit circa horã nonã. Clodius paulo ultra bouillas rediens
ab aritia. Græci. & mutilato corpe illic mẽdicabãt. Marti. li. 2. Epig. 20.
Debet aricino cõuiua recũbere cliuo. Iuue. ſaty. 4. Dign⁹ aricinos q mẽ
dicaret ad axes. de hoc ſcripſi in dictionario. e Cliuũq;. i. Aritiã. Dia-
na. n. reuocatũ ab inferis hyppolitũ in Aritia. niphæ ægeriæ comenda Hyppolitus.
uit. ubi uirbi⁹ uerſo noĩe q̃ſi bis uir eſt appellat⁹. uel eſt cliu⁹ uirbius ꝓxi
mus in urbe ciprio uico ubi dianũ fuit trib⁹ milliarib⁹ ab urbe quo iter Arricia
eſt ad aritiã. ut dixi in Auguſto Suet. & in. 7. æne. Virg. & in Iuue. ſaty. Virbi⁹.
4. & in Luca. li. 6. & in epla. 4. Oui. & in ſaty. 5. Hora. li. 1. ſermo. Egreſ
ſum magna me cæpit aritia roma. & in dictionario. Illic liui⁹ eſt auctor
li. cũ Tullia itẽrfecto ſeruio pr̃e Targniũ maritũ prima regẽ ſalutaſ
ſet domũq; ſe recipet. uiſo pr̃is corpe mulione euitante ſup ipm corpus
carpentũ agere: pcepit. Illic mẽdici ſedebãt. f Preſto ẽ. i. adeſt. nã pſto Preſto.
ſum idẽ qd̃ adſum nec alteri fere uerbo coheret. Cice. pro Murena Ius
ciuile didicit. multũ uigilauit laborauit pſto multis fuit. ſenſus eſt. Ma-
ni⁹ qui quidẽ ꝓgenies terræ dr̃ a me ut maior auũcul⁹ hæres me⁹ ſcribet
ſatis lepide oñdit poeta iure origis oẽs hoies cognatos eẽ. g Mani⁹.
Alluſio ẽ ad illũ maniũ quẽ germani ut ſcri. Tacit⁹ antiqs carmib⁹ r̃citãt
cælebrãdo. qd̃ unũ apud illos mẽoriæ & ãnaliũ gen⁹ ẽ filiũ fuiſſe Tuiſto
nis dei tra editi: eũq; originẽ gẽtis & cõditorẽ. Alteri⁹ Manii eqtis roma
ni memit uar. quẽ duoꝝ tm̃ cubitoꝝ fuiſſe tradit. Mani⁹ aũt ꝓnomẽ di Mani⁹.
ctũ ẽ ab eo ꝙ mane qs nat⁹ ſit, ut luci⁹ q luce. h Progenies. ci⁹. n. prin Lucius.

cipio generis nō repto e terra ortus appet. i Quere ex me. tacite obiectioni rñdet poeta.poſſet.n.dicere hæres per legē fieri nō poſſe. æquū aūt nō eſſe ut aliū q̄ iure cōſanguinitatis cōiunctū hæredē relinquas.ait igiť perſius.& Maniū iā iure cōſanguinitatis & originis hæredē ſuū ſcribi poſſe quādo & ſui maiores originē habeāt a terra queadmodū & Manius.Nā ex me ſi q̄ras quis abauus mihi ſit haud tibi facile dixerim . ꝙ ſi attauū tritauūq; addideris ad unū tādē deuenies cuiꝰ parēs ignoreť atq; ob id filiꝰ terræ iudicetur. a Haud ꝓmpte. quaſi difficile ſit longo tpis interuallo genus ſuū reminiſci. Oſtēdit

Sit pr̃.haud ꝓmpte[a] dicam.tñ̄ adde[b] etiā unū
Vnū etiā:terræ[c] eſt iam filius.& mihi ritu
Manius[d] hic generis ꝓpe maior[e] auūculꝰ exit[f]
Qui prior es[g]:cur me ī d̄curſu lāpada poſcis

ergo perſius mira urbanitate ſexto generis gradu ſe quoq; a terra originē ducere.& iō ſe Manii iure generis & origis cognatū eē.eſt .n.ſenſus. ſi uoles inq̄t querere ex me qs ſit mihi ꝓauus nō facile tibi dicā neq; enī noīa maiorū meoꝝ poſſum recordari.illud tñ̄ certo ſcio . ſi ad ꝓauū duos etiā addideris eū originē a terra ducere.ut itelligas perſium ſexto gradu genꝰ ſuū ducere a terra. Nā ut uult illos duos priores a terra natos & ab iis quartū patrē genitū.i.proauū ſuū. b Tñ̄ adde. i.ſi duos addideris.Ita hæc intulit ut quis nō teneat noia maioꝝ ſuoꝝ.tamē certo ſciat originē ſuā ſexto gradu duci a terra. c Terre eſt. ſubaudi pr̃ quartus.
Aūculꝰ. d Hic maniꝰ. quē dixi ꝓgeniē terræ. e Maior auūculꝰ. i.auiæ frater habita ergo rōne generis eſt mihi ueluti maior auūculus.nā auctore feſto maior auūculus diciť aui & auiæ auūculus. f Exit. bene exit quaſi ex terra oriť.Ordo eſt.Et hic maniꝰ exit mihi ꝓpe maior auunculus ritu generis. g Qui prior es. Inſultat auaro hæredi.cū grandior natꝰ ſis cur meā captas hæreditatē cū tuā expectare potius debeā. hoc de curſoribus paleſtre tractū eſt a græcis. nā in paleſtra exhibebanť qui ad extremā uſq; laſſationē currerēt cū facibus ardentibꝰ:qui primꝰ fuiſſet ut defatigatus curſor integro facē dabat.hoc ſic Cice. in rhetoricis nouis ſcripſit.Nō.n.queadmodū in paleſtra qui tædas ardētes accipit celerior eſt in curſu cōtinuo q̄ ille qui tradit.ita melior iperator nouꝰ q̄ accipit exercitū q̄ ille qui decedit.ꝓpterea ꝙ defatigatus curſor dat integro facem. hic pitus īperator īperito exercitū tradit.ſenſus eſt igiť.Cuȝ tu auare & ætate & diuitiis me anc̄edas cur eſt ꝙ a me hereditatē expectes.cū æqus ſit me a te hæreditatē accipere;ut minꝰ ætate grauatū queadmodū cur

ſor integer.i.nõ fatigatus in curſu a priore facẽ accipit ut laſſo.uel ẽ tractum hoc de cõſuetudine græco℞ qui ut herodot⁹.8.meminit uulcano facẽ per uices ferre cõſueuerũt. uel de thædiferis cereris qui cũ facib⁹ad extremã laſſationẽ currebãt. a Sum tibi. mercurius. ſatyrice dictũ in ꝓfundã hoium auaritiã q ad rẽ adeo anxii ſunt ut hæreditatis quã expectant. nihil minui oino uelint.cũ contẽti eſſe deberẽt quãtacunq; pte relicta. ſum ergo mercuri⁹ tibi.i.oio moriens ſuꝫ tibi lucrũ q̃tũcunq; fuerit. Nã mercuriũ lucri deũ fabulata eſt antiquitaſ.huic idib⁹

Sũ tibi[a] mercuri⁹.uenio de⁹ huc ego: ut ille
Pingit[b].an renuis:uin tu gaudere[c] relictis[e].
Deeſt aliqd[f] ſũmæ.miui[g] mihi:ſed tibi totũ ẽ
Quicqd id ẽ:ubi ſit fuge[h] q̃rer qd mihi quõdam
Legarat ſtadi⁹neu dctã[i] repone pr̃na.
Fœnoris[k] accedat merces.hic[l] exime ſũptus.

Mercurius.

maiis ſacrificabãt mercbatores ut ſcri. Macro. nã eo die nat⁹ dr̃. Mar.li.12.Epig.68.Mayæ mercuriũ creaſtis idus. b Ut ille pingit. Nã & cuꝫ ſacello pecunia pleno lucri mercato℞ deus pigebaẽ Diodo.teſte.li. & Macro.li. c Renuis. forte q̃ tibi offero ſpnis. d Uin tu gaudẽ. uis ne libenter aſſumere quicqd reliquerim: qui pro mercurio tibi ſum diuitia℞ lucriq; deo. e Relictis. i.hiis q̃ tibi dimitto. f Deeſt aliqd. uerba hæredis cõquerẽtis q; iminuta ſit hæreditas uel pr̃imoniũ:uel nũquid e ſũma deſit iterrogantis. g Minui. uerba pſii rñdentis ſibi ipſi qdcunq; deeſt iminuiſſe.uerũ ſi ei qd̃ ſupeſt relinqt.deſiſtat q̃rere qd oli ſibi a ſtatio legatũ ſit fœnoris. h Ubi ſit fuge. ne reqras qd̃ mihi a ſtadio per legatũ dimiſſum eſt.i moderatã hæredis libidinẽ hñdi rep̃hẽdit. qui etiã de alienis legatis & hæreditatib⁹ rationem ſibi reddi poſtulat. i Neu dicta. Noli inqt more pr̃no a me rei admiſtratæ rõnem poſcere.& diſcutere. Nã reponere cũ in uarias accipiaẽ ſignificatiões hic pro reparare & ueluti renouare poniẽ.ut ſit. noli in me iiſdẽ uerbis uti quib⁹ ſolet pater in filiũ.cũ adminiſtratæ pecuniæ rõnem exigit.ſic.n.repantur uerba pr̃na.uñ Marti.li.12.Epig.20.Ingẽti fruor iprobo q; ſomno Et totũ mihi nũc repono.qcqd terdenos uigilãs per annos ſurgentẽ focus excipit.de hoc dixi in prin.Iuue.Semp ego auditor tm̃ nunq̃ ue reponã.& in Hora.li.1.Car.Ode.9. Diſſolue frigus ligna ſup foco large reponẽs.& in pſa Plauti.in prin.& i.2.geor.Virg. k Fenoris. uerba hæredis qui rõnẽ ſibi poſtulat reddi fœnoris. Fœnus ꝓprie appellaẽ naturalis terræ fætus,ob quã cãm & nũmo℞ fætus fænus eſt uocatuꝫ,uel

Fænus.

ſunt dicta parentũ ad filios cũ admonent ne pr̃imoniũ minuãt. ſed in⸗
tegra ſemper ſorte ex mercede fœnoris ſũptus faciãt. l Hinc. ex pr̃i⸗
monio. a Quid reliquũ eſt. cũ iterrogatione legendũ eſt & ſuperbe.
b Reliquũ. nõ interrogantis ſed indignantis & iraſcentis. naturale.n.
eſt ut cum iraſcimur ultima aduerſarii uerba repetam⁹. Cum.n. hæres
iterrogaſſet quid reliquũ foret. ille indignãs famulũ lautiorẽ copioſio⸗
remq; uictũ
parare iubet. ſtatuit.n. ge⸗
niũ ſuũ nõ de
fraudare quo
luxurioſi⁹ hæ
res uiuat.
c Nũc nũc.
Indignat⁹ &

Q uid reliquũ ẽ[a]. rliquũ[b]. nũc nũc[c] ĩpẽſi⁹ ũge.
Vnge puer[d] caules: mihi feſta[e] luce coquatur
Vrtica[f]. & fiſſa[g] fumoſum,[h] ſinciput[i] aure.
Exta. Vt tuus[k] iſte nepos olim ſatur anſeris extis[l]
Cũ[m] moroſa[n] uago[o] ſingultiet[p] iguine[q] uena[r]

offenſus auiditate hæredis cõputantis qd reliquũ eſſet exclamat minãs
ſe lautius & ſumptuoſius uicturũ. per qd monet poeta neminẽ dũ ſtu⸗
det poſteros hæreditate iuuare: ſordide uiuere debere. d Vnge puer.
æmulatio eſt. Hora. li. Vngere ſi caules oleo meliore caputq; cæpe⸗
ris ĩpexa fœdũ prurigine. e Mihi feſta. ſenſus eſt. ego iqt parce & ſor
dide uiuã ut multa relinquã filio tuo nequiſſimo. qui oĩa ad omnẽ libi⸗
Vrtica. dinẽ pfundat. cum indignatiõe legenda ſunt. f Vrtica. urticam po
ſuit pro uiliſſima quaq; herba. g Fiſſa aure. qua ſuſpenſum fuit.
h Fumoſum. ad fumũ puatũ & ad fumariũ appẽſũ. i Sinciput. añrior
ſinciput pars capitis eſt aures tpaq; cõplectens. Neq; uero in porco ſolũ: ſed &
in hoĩe dicit. Apollinaris ad ualeriũ maioranũ ptemq; cerebri hic galee
cum pte rapit. fortiq; lacerto diſiicit ancipiti miſerabile ſinciput enſe.
Iuue. ſaty. 13. Comedã inqt flebile nati ſinciput elixi. ſincipita tamẽ ue⸗
rina lautæ gulæ fuiſſe ſcri. Pli. li. 8. ca. 51. in fi. k Vt tuus. Ad ſeipſũ
Nepos. in ſecũda pſona cũ indignatione maiore loqtur. uel etiã reſpõdet ut tu⁹
nepos. i. fili⁹ tu⁹ neqſſim⁹. Nã nepotes luxurioſæ & pdigæ uite homĩes
appellant. pptcrea q ſub auo educati ſolutiorẽ delicatioreq; uitam de
gũt. Hora. Epodo. 1. Diſcinct⁹ aut pdam nepos. ul' pptcrea q nõ magis
iis rei ſuæ familiaris cura eſt q̃ hiis qbus pater auuſq; uiuũt. æmulatio ẽ
Hora. li. Filius aut etiã hæc libert⁹ ut ebibat hæres. Diis inimice ſenex
cuſtodis. l Anſeris extis. i. anſerino iecore. qd iter delicatas dapes ha⸗
bebat. Pli. li. 10. ca. 22. poſt princi. Hora. li. Pinguib⁹ & ficis paſtũ
Anſer. iecur anſeris albi. m Cum. cũ mõ aduerbiũ eſt tpis. nõ autẽ ppoſitio.
Iecur. n Moroſa. id motioni dedit qd eſt hois in amore uetita & negata pe⸗

tentis. o Uago. rem turpẽ honeſto uocabulo cõtegens maronianum
illud expreſſit. Iam primu ʒ ſatis hic libidinoſus alternis eũdo & exeũdo
porta te faciet patẽtiorem. p Singultiet. rem pudendã expreſſit a ſin ſingſtõ
gultiẽte ſumptum eſt. qui dũ ſingultit toto corpe mouet. q Inguine. Inguẽ.
ab inguinis uicinitate inguen pro mẽbro uirili ponit. al's Inguẽ ſũma
coxæ pars dicit ut ſcripſi in ſaty. 1. Iuue. Partes quiſq; ſuas ad mẽſuram
inguinis hæres. & in æglo. 6. Virg. Candida ſuccinctã latrãtib⁹ inguina
mõſtris. r Uena. cum ꝑprie uena ſit per quã ſanguinis riu⁹ meat. q̃a Vena.
tñ per penẽ quoq; genitura trãſcurrit. genitalis ſemis iter in iguine ue-
nam denominat. qđ plane per ſingultum expreſſit. Nam ut ſingultiũt
fauces. ita quoq; genitura fluente ſingultire uidetur penis.

Patritiæ[a] immeiat uuluæ: mihi trama[b] figuræ[c]
Sit reliqua. aſt illi tremat omẽto[d] popa[e] uẽter

a Patritie. cuʒ generoſa & nobili fœia coeat. Iuue. ſaty. 3. Vt ſe-
mel atq; iterꝫ ſup illã palpitet. Et ſaty. 11. Aurib⁹ atq; oculis cõcepta uri
na mouet. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 7. Ne ditior aut formæ melioris me-
iat eodẽ. b Mihi trama. ſenſus eſt. ut ego parcius uiuẽs emacream. eo
luxu pingueſcente. ſibi. n. tramã hoc eſt uilliora obſonia reliqua dicit. le
pida tranſlatio ſumpta a tela: cui⁹ filum qđ intra ſtamẽ currit trama ap Trama
pellat a tranãdo. Staminis aũt fila p̃cioſiora ſunt q̃ tramæ. Terẽ. i heau- Stamẽ.
ton. Tramã ſubtegmen dixit. Anus ſubtegmẽ nebat. Virg. 3. æne. Fert Subteg
picturatas auri ſubtegmine teſtes. erit ergo ſenſus. ego eius macilẽtiæ men.
fuero ut coſtæ & reliqua oſſa quæ corpis tm̃ texturã præbẽt. mihi relin-
quantur. & is obeſiſſimo ſit uentre. c Figure. formæ & ſpeciei corpis. Figura.
d Omento. pinguedine. Omentũ mẽbrana tenuis eſt quæ iteſtina cõ
tegit. e Popa vẽter. Popa a perſio accipit pro pingui. a quo deducti Omẽtũ
ſunt popinones. i. hii quos nũc dicimus tabernarios uel luxurioſos q ſe popa.
popinis dedũt. Nã popinæ dicunt taberne ubi publica parant obſonia Popina
& unctiora cibaria uendunt. Tranqllus in nerone. Interdictũ ne qd in
popinis cocti p̃ter legumina aut olera ueniret. cum antea nullũ non ob
ſonii gen⁹ ꝑponeret. Hora. li. 2. ſermo. ſaty. 4. Quin oia malit quæcun
q; imundis feruẽt allata popinis. Iuue. ſaty. 8. Sed in magna togatũ q̃re
popina. Suet. in Tiberio. dixi & in pẽnulo plauti. in ꝑlogo. & in Marr.
li. 5. Epig. ultimo. Quod aũt a quodã ſcribit popam panem eſſe quo ſa
cerdotes uel eoꝝ miniſtri ueſcebant & ipinguabant. unde & popeanu ʒ
unguentũ dicit: fide caret. Popeanũ. n. unguentũ a popea neronis uxo
re appellat, de qua Pli. li. 11, ca. 41, & li. 28. ca. 10, ante međ. Hiis quoq;

Iuue.acccedit:ſaty.6. Aut pinguia popeana ſpirat: & hinc miſi uiſcant labra mariti. a Uende aiam. hæc non ſine ſtomacho dñr offenſo nimia & imoderata hæredis cõcupiſcẽtia. utpote quẽ uideat auaritiæ ſuæ finẽ nullũ facere. exclamat etiã excãdeſcit iraſciturq; cõtra dementẽ qui ut p̃rimoniũ grande relinqueret multos labores periculaq; pertulerit. b Lucro. periculis te oppone lucri cã. ut gladiatores faciunt q ſtudio lucrandi aias morti opponunt. c Excute. mercis nitu tandæ gratia

Vẽde aia;[a] lucro[b]. mercare atq; excute[c] ſolers
Omne latus[d] mũdi: ne ſit præſtantior[e] alter[f]
Cappadocas[g] rigida pigues pauiſſe[h] cataſta[i].

Mũdus Coſmõ — ac pecuniæ cõduplicandæ uniuerſos receſſus mũdi pcurre. d De lat⁹. quẽ coſmon græci noie ornamẽti appellauere cum & nos a pfecta abſolutaq; elegãtia mundũ. e Ne ſit pſtãtior. Hora.li. Ne ſit te ditior alter. f Alter. mercatoꝝ. g Cappadocas. Ne alter quẽ alium maiorẽ

Serui. — ſeruoꝝ gregẽ poſſideat. Diuites Romani auctore Pli.li. ca. Tot ſeruos alebãt ut eoꝝ iuſtos. & itegros ꝓpe exercitus domi haberent. Et quo plures alebãt eo potẽtiores habebanť. Iuue.ſaty.3. Protinus ad centum de morib⁹ ultima fiet q̃ſtio. Quot paſcit ſeruos quot poſſidet agri

cappadotia. Syria. — iugera. Cappadotia aũt finitima eſt armeniæ (unde ſerui mittebanť ut e Syria. Marti.li.10.Epig.75. Ciuis nõ ſyrie ue parthiæ uæ. Nec de cappadociſ æques cataſtis) euphrate diuiſa. Luca.li.3. Cappadoces duri popul⁹ nõ cultor amani. pontica regio. hæc læuo utraſq; armenias cõmagenẽq; tangẽs: dextro multis aſie pplis. circũfuſa ad thauri iuga & ſolis ortus attolliť. ſolino auctore. Appianus uero minoris armenie partẽ. Ptolomeus ipſam minorẽ armeniã eſſe ſcribũt. Eſt igiť aſiæ regio. & regnũ Ariobarzanis ut dixi in epiſtola.6. Cice.libro.3. & in dictionario. h Paiuſſe. aluiſſe. gladiatores ſignificat qui uenales in cataſta ponebãtur. ut in eis poſſent mẽbra cõſpici. uel qa cappadoces dicebanť habere ſtudium naturale ad falſa teſtimonia perferenda. qui nutriti in tormentis a pueritia eculeũ ſibi facere dicunť ut in eo ſe inuicẽ torquerẽt. & cu3 in pena perdurarẽt ad falſa teſtimonia ſe bene uindicarẽt. i Cataſta.

cataſta. — Cataſtæ loca ſũt ubi ſerui uenales exponebanť. a catiſtao græ. qđ eſt expono. Marti.lib.9.Epig.59. Inſpexit molles pueros. oculiſq; comedit. Non hos quos priæ proſtituere caſæ. Sed quos archanæ ſeruant tabulata cataſtæ. Tibullus li.2. Regnũ ipſe tenet. quẽ ſæpe coegit Barbara gipſatos ferre cataſta pedes. Illic ſeruoꝝ garritu ingẽs erat ſtrepitus. Martia.li.9.Epig.32. Heu quæ lingua ſilet, nõ illã mille cataſtæ uincebant.

Papinius in ſiluis. Nõ te uerſabat barbaricę turba cataſtæ. Pli. li. 35. ca' 18. Talẽ in cataſta uidere chriſogonu3 ſyllæ. a Rẽ duplica. Irriſorie & ſatyrice iterũ exclamat in auarũ. b Iá duplex. Improbitas auari oñ ditur. qui coaceruãdæ rei finẽ non inuenit. Iuxta Iuue. ſaty. 14. Creſcit amor nũmi q̃tum ipſa pecunia creſcit. hoc enĩ dicit auarus rẽ decies cõ/duplicaui nec tñ adhuc cupiditati modũ inueni meæ.

Rem duplíca[a] fecí iã duplex[b] iã mihí quarto
Iã decíes redít[c] in rugas[d]: deinpge[e] ubi [f] ſiſtam
Inuentus[g] chriſíppe[h] tuí finítor[i] aceruí.

Fínis.

c Iá redit. Reſpexit ad illd' opus chriſippi qd' ſcripſit de cõduplicato uel connexo. iá rem decies geminaui. neq; tñ cupiditati modũ adhibui. d In rugas. allegoricos dictu3 a ueſtib⁹ quæ ad rugã plicanť. e Depinge. oſtẽde. deſigna. & pone modũ cremẽto ſubſtãtiæ. & dic quouſq; ſubſtãtiam augeã. ſatis. n. lepide ipſum auarũ inducit ut neſcientẽ auaritiæ ſue terminũ iponere a chriſippo petere: ut ſibi modũ q̃rende rei p̃finiat rogãdo quo tandẽ in numero diuitiarũ cõ ſiſtat. f Ubi. i. in quo diuitiarũ loco iuuẽtus ſiſtam. hoc eſt pedẽ figã. ac ſi dicat tantã eſſe ſuam cupiditatẽ ut nullo pacto ei finẽ ex ſe reperire queat. ſicq; poeta cupiditatẽ auari inſatiabilẽ eſſe oſtẽdit. g Inuenius. i. oſtende deſigna mihi. h Chriſippe. Chriſippus ſolenſis. uel ut alii Tarſenſis fuit. Apollonii fili⁹. Zenonis ſiue cleantis diſcipulus. ut uale- chriſip-
rius uero tradit Cleantis p̃ceptor. uir igenioſus. & acutiſſim⁹ in oi gene pus.
re orationis & ſubtilitate diſputãdi adeo acer. ut nõ illepide quidã dicerent ſi apud deos uſus eſſet dialecticæ nõ temere aliã futurã q̃ chriſippeã
hũc ſcri. Valeri⁹. 80. anno uolumẽ cæptum. 40. exactiſſime ſubtilitatis 80.
abſoluiſſe. Cõſtat. n. 75. uolumina ſcripſiſſe. adeo ut ualerius tradat ad 40.
ea quæ ſcripſit cognoſcẽda. lõga uita opus eſſe. q̃uis laerti⁹ referat. 311. 75.
uolumina eũ in logicis ſcripſiſſe. in quib⁹ oĩa ad eam artem ſpectãtia & 311.
coaceruitatẽ diligenter abſoluit. Eum tradit hermippus a diſcipulis ad 5.
ſacrificium uocatum dulce merũ hauſiſſe ex quo quinta die defunct⁹ eſt 73.
cum. 73. uixiſſet annos. in quo miror ab hoc ualeriũ maximũ diſſentire Merum
de ætate cũ ſcribat. 80. anno uolumẽ perfeciſſe. & ille. 73. mortẽ obiiſſe Sunt qui dicãt riſu cõpræhenſum expiraſſe. Nã ut teſtať Laer. Cum aſi-
nus mãducaret ficus: aniculæ dixiſſe uinũ aſino ſorbendũ daret. nimio- Riſus.
q; riſu detentũ exhalaſſe aĩam. unde auarus ita eũ alloquitur. ut dicat. O chriſippe finitor tui acerui: hoc eſt tui libri in quo tãta cumulaſti depin

ge ubi ſiſtam. de hoc Stra. li. 14. & dixi in Iuue. ſaty. 2. Quanq̃ plena oia gypſo chriſippi inuenias. & in ſaty. 13. Chriſippus nõ dicet idem. & in Hora. ſaty. 3. li. ſcdi. Cecũ agit inſanũ chriſippi porticus. & in. 1. tuſcuſ. Cice. uerſus fi. i Finitor. terminator. illius. ſ. argumẽti ſoritæ qui q̃ſuis longo ordine ꝑduceret: tamen aliqñ cõcluſionis modo cludebatur terminabaturq; Marcianus. Chriſippꝰ cumulet ꝓpriũ cõſumat aceruũ. k Tui acerui. hoc eſt dialeticoꝝ libroꝝ cumuli finitor. Niſi referas ad argumẽtationes quas græci ſoritas dicũt: Cicero Aceruales interp̃tat: in hortẽſio. dum lubricas & periculoſas eſſe tradit: ſic. quod bonũ eſt id optabile eſt. qđ optabile expetendu3. quod expetendum laudabile. qđ laudabile honeſtum. quod honeſtum bonum.

Sorita.

FINIS.

Incipit Tabula.

Abacus	32	Aegina.	88	Anaxiridas	48	apud.	81
Abellinates	51	Aes.	39	Angius	29	apulia	19
		Agaſo.	72	Anima.	01.66	aqualiculus.	18
Accedo	9	Agaues.	26	Annius	72	arcanũ.	66
Acerra	33						
Acetũ.	60.73	Agnati	81	Anſer.	96	archadia.	43
Accerſor.	82	Aiax.	14	Anthiopa.	22	archemorꝰ.	15
Accidalia	62	Albꝰ.	28.37.76	Antica.	19	archilocus.	3
Accinctus.	45		(53.55.	Anticatões.	47	archeſilas.	52
Acinus.	40	Alcibiades.	56	anticyra.	58	aretium.	31
Acius.	17.22	Alea.	70	antiptoſis	68		
Acrocorithꝰ.	5	Alec.	90	antiteta.	23	arion.	25
						ariſta.	55
Ad.	81	Alliũ.	85	annus.	33	ariſtophanes.	31
Adeo.	89	Alternꝰ	81	anus.	58.59	aritia	95
		Ambitio.	83	apella.	84		
Addicti	86			apẽninus.	25	ars.	6
Addico.	86	Amica.	94	aphrica.	83	artifex.	28
Aduerbiũ.	71	Amomũ	54	apicius.	92	artocrea.	94
		Amphion	22	apollo.	4.5		
Aedilis.	32	Amuſſis	68	apricus.	83	arunca.	29
Aegeũ.	79					as.	68.80.86

aſcra 3
aſſentator. 17
aſſiduus. 51
aſſipōdius. 86
aſper. 50
aſtragalus.1.47
aſtrum. 69
athis. 25.28
atlas. 17
a'q. 78.87
atreus. 64
auctio. 86
augur 45
auia. 74.95
aulus. 72
auris 31
aurum. 39.40
auſter 89
auũculus 95
axis. 71
Baccha. 27.40
Bacchus. 4.21
Balnea. 53
Balanus 61
Balbus 14
Baltheus 62
Barba 36
Barbatus 56
Baſſareꝰ 21.27
Baſſus 86
Batyllus 77
Baucis 59
Bene 60
Berēthia 25
Bes 80
Beſtius 92
Beta 55
Betarmōces. 85
Biceſſis 86
Bidētal 35
Bifrons 18
Bilis 34.43.79
Bombus 26
Bona 39
Bos 86
Bouile 95
Bractæ 48
Briſeus 21
Britānicus 45
Bromius 21
Bruma 86
Brutium 91
Brutus 73
Buas 43
Bucca 64
Buculla 65
Bulla 34.65.66
Buxus 48
Caballinus 4
Cachinꝰ 10.52
Caius 72
Calabria 40
Calleo 56.75
Calidus. 29
Caligula 93
Calliore 32
Calix. 90
Callones 74
Caluus 18
Camelus 79
Camæna 66
Canabis 80
Cādela 54.48
Canicula 42
Canis 47.81
Canto 59
Cantus 71
Cappadocia 97
Capillus 43
Caprificus 12
Carbo 76
Cariota 93
Carmen 6
Carpo 80
Carnaria 76
Caſſia 40.92
Caſſis 82
Caſtor 38.69
Caſtoreũ 78
Cataſta 97
Catinus 84
Cauda 58
Cedo 41
Cedrus 16
Celeres 23
Celius 67
Cēchreus 5
Cenſura 45
Centum 63
Centuſſis 85
Centurio 51.85
Cerdo 63
Ceraſus 92
Ceruix 26
Ceſares 8
Ceſſo 60.78
Ceſones 8.94
ceſpes 91
ceuere 24
chere 6
chereſtratus 81
chiragra 70
chriſippus 98
chriſis 81
cicer 83
cicero 8.45
ciconia 18
cicuta 56.79
cimbri 29
cinninũ 69
cinamus 92
cinctutus 45
cippus 15
cirrha 4
cirri 13

cirphis 4
citheron 4
citrum 17
clamis 14.93
claſſis 74
claudo 25
cleantes 70
chens 51
cloris 83
coctio 41
cognati 81
coitus 62
columba 43
colluo 11
cõpago 49
cõpita 60.68
cõparatio 49
cõniueo 94
conſcia 9.13
contemptus
coquo 70
coribãtes 25.85
corinthius 5
corimbus 27
coriolum 49
cornut⁹ 66
coruinus
coruus 6.49
coritium 4
cornu 26
cornix 64
coſmon 97
cous 78
cras 71
craſſum 85
craſſus 37
craterus 50
crater 38
credo 62
crepita 31
creta 76.82
cribrum 55
criſpinus 78
crudus 17
cubitus 60
cubus 47
cures 54.59
curetes 25.85
cutis 60
cybeles 25.84
cynicus 32
cypariſſus 58
Damma 72
Dauus 81
De 61.88
Decime 34
Decoquere 70
Decorus 57
Decuſſis 86
Deleo 80
Delphin 25
Delumbe 27
Demodes 46
Dens 54
Dentale 20
Deſpuo. 60
Deunx 80
Dextans 80
Dexter 47
Dia 13
Dictata 13
Dictator 21
Digiti 13.36
Diluo 75
Didimẽa 25.84
Dinomach⁹ 58
Diomitora 21
Dioniſiuſ 21.49
Dipondius 86
Dirces 22
Diſcīctus 45.59
Do uerba 62
Dodrans 80
Duco 34
Ebrius 81
Ecce. 20
Echion 27
Echo 27
Eclipſis 12
Egregius 62
Elegi 17
Eleo 17
Elicon 4
Emeritus 72
Emolpus 5
En 42.78
Endiadis 22
Enim 19
Ennius 87.88
Eoes 75
Epar 12
Ephire 5
Equimeliũ 21
Ergẽna 88
Erũna 52
Eſſeda 94
Ethalides
Euge 28.81
Eubiis 21.27
Euphorbus 88
Eupolis 30
Euripides 47
Examen 9
Exemplũ 75
Exero 77
Exoſſo 94
Expungo 35
Exta 37.96
Fabius 8

Fabula 5
Fagus 70
Falernū 42
Far 44.60.72
Farrago 72
Farina 55.76
Fartum 37
Fas 41.75
Faſcinatio 36
Faux 53
Fax 81
Faxo 28
Feralia 92
Feronia 54
Fermentū 12
Feſtuca 82
Fiber 78
Fibra 16.37.46
Fidelia 44.51
Fides 87
Figura 25
Filix 62
Finis 70
Flagello 63
Flexumines 23
Florus 83
Fœniſeca 93
Fœnus 96
Forfex 62
Fons 4.5
Fortuno 37
Forcipes 61
Fores 81
Foſſor 77
Frons 75
Funus 54.92
Furius 29
Gallus 25.84
Gânio 75
Garus 90
Gauſape 61.94
Gelius
Gemini 69
Generoſus 41
Genius 33.59.(80.84
Genuinus 29
Gerūdia 75
Geſtio 31
Glicon 64
Gluto 76
Gneus 72
Gordius 30
Granaria 76
Gula 11
Gurgulio 61
Gutta 45
Guttur 11
Haloſis 8
Harūdo 43
Hebenū 78
Hedera 5
Helleborꝰ 17.58 (75.50.
Helicon 45.64
Hemina 31
Hercules 34
Hermorinꝰ 89
Herodes 83
Heſiodus 3
Hexcuria 39
Hiberno 87
Himera 47
Hio 82
Hippalage 63
Hippocrene 4
Hippolitus 95
Hircus 51
Hiſiphile 14
Homerus 3.88
Horreſco 18
Horoſcopus 90
Hoſpes 34
Iacchus 21
Iacinthus 14
Iambus 3
Ianthina 14
Ianus 18
Idea 25
Iecur 96
Ilex 35
Ilia 36.62
In 47.68
Incaſſum 82
Incudo 38
Index 36
indomitū 42
infelix 89
ingenuus 65
inguen 97
iniquus 32
ino 75
inſanus 47
intendo 87
inueſtis 61
.io. 85
ionia 88.91
ira 74
iratus 59
irriguū 70
irrito 28
iſis 85
ithis 64
iubeo 18
iunicus 37
iuppiter 69.79
ius 41
K 57
L 57
Labeo 8
Labrū 84
Lacerna 18
Lactis 36
Lagena 53
Lallare 44
Lambo 5
Lana 40
Lanx 41

Laquear 46
Lares 67.84
Larue 84
Laurus 93
Legeus 5
Lemures 84
Lena 14
Lene 53
leneus 21
leculus 8
leo 80
letum 80
leue 19
leuis 23
leuchothoe 75
lex 75
libra 68
liber 4.21
liberatio 72
libido 46
libethrum 5
libon 63
liceor 86
licinius 36
licitor 86
lictor 21
lieus 21
lien 10
liguria 87
limen. 81
linus 81
limus 60
linx 27
lippus 41.72
littare 41.77
locuples 51
lucifer 75
lucillius 29
lucius 72.95
lucus 20
ludo 44.87
lumbus 12
luna 87.88
lupus 29
luſcus 31.85
lutatus 54
luteus 53.93
luxuria 20.79
luxus 20
lycus 22
lyra 86
lyſius 21
Macra 87.88
Macrinus 33
Malæ 49
Mania 44
Mães 15.80.84
Mãnius 95
Mane 42
Mãtica 59
Manus 57
Manubiæ 38
Mapſi
Marcus 71.73
Marſi 51
Maſcula 79
Maſurius 74
Matuta 75
Mater deũ 84
Mattera 36.95
Media 48
Meiere 97
Melicerta 75
Melos 7
Membrana 43
Mena 51
Menas 27
Mendax. 73
Mens 68
Meonia 88
Mephites 53
Mercuriꝰ 37.76
Mergus 91
Merum 58.98
Meſſalla 41
Meſſis 42
Metha 50
Metapontꝰ 49
Midas 30
Miluus 59
Mimallones 26
Mina 68
Mitroforos 21
Modicũ 65
Mola 41
Moneo 82
Monitus 22
Monumẽtũ 51
Mos 48.68
Mox 87
Mundus 97
Murex 40
Muria 90
Mutire 30
Mutius 29
Mycenæ 65
Nactaſ 46
Nares 15
Naſus 29
Natalis 11
Naufragus 24
Ne 8
Nebula 64
Nec 4
Neptunus 5
Nẽpe 40.42.71
Nepos
Neq̃ .38.57.(63.78
Nereus 25
Nerio 35
Nero 8 45 56
Nictileus 21
Niger 28

Niſa 4
Niſeus 21
Nomẽ 71
Nonaria 32
Nouem 56
Nuga 8.65
Numma 39
Numerꝰ 10.87
Nũmus 51.76
Nux 10.40
Ob 59
Obba 80
Obiurgo 82
Obſcenũ 81
Obſides 59
Obſtipus 52
Occa 91
Ocellus 11
Occiput 19
Ocius 79
Occo 91
Occulus 47
Oda 86
Oenophorũ 79
Offa 63
Ohe 12
Oleo
Oletũ 28
Oleũ 40.47
Olus 55
Omẽtũ 37.97
Opimũ 37
Oraculũ 39
Orbus 35
Orca 48.51
Orcula 48
Orcus 48
Oreſtes 55
Oſſa terræ 94
Oſcito 49
Oſi 34
Oua 84
Ouare 38
Ouis 86
Ozimũ 59
Pabula 72
Pacuuius 22
Paganus 5
Pagina 65
Pagus 5
Palamedes 49
Pales 20
Paleſtra 61
Palemon 75
Palma 93
Pallor 13.65.70
Palpo 82
Panoſus 60
Pannutia 59
Pando 61
Pape 73
Pappo 43
Pappus 43
Parthi 63
Patea 69
Parentalia 84
Parilia 20
Parnaſus 4
Paries 17
Patella 44.58
Patina 41.90
Patrare 11
Patruelis 95
Patruus 10.95
Pauo 88
Pedius 23
Pegaſus 4.7
Penates 37
Penis 60
Pentheus 27
Penus 61
Perduco 38
Pericles 56
Perillus 46
Perna 51
Pero 75
Perſius 47.87
Pertuſus 60
Pes 54
Peſſinuncia 25.(84
peculans 10
Pexus 11.51
Phalaris 45.46
Phillis 14
Phæbus 4
Phænix 16
Phreãtles 70
Pica 6
Pileus 73
Pilũni 8
Pinſo 19
Pinus 25
Pip 52.69.79.(90.92.
Piſones 8
Pituita 39
Pix 80
Plante 61
Plaſma 11
Plauſtrum 30
Plebecula 57
Pluteus 28
policrates 11
pollex 36.87.(87
polenta 49
polliceor 86
pollidamas 8
pollux 38.69
pomarium 76
pomum 40
pono 20.63
pons 40
populare 83
poppa 97
popellꝰ 58.94
popina 97
portunus 75

poſticus 19
pote 18
potis 57
p̄cordia 29.66
prenomē 72.73
preſto 95
pretexta 66
pretor 74
primus 3.21.67 (72.74.92
proceres 17.33
prognes 64
proluo 4
propenſus 18
prouerbium 31
prudentia 56
pſitacus 6
pſilotrū 61
pubes 36
publius 72
puer 76.77.79 (81
pulla 65
pulmentū 54
pulmo 10
pulpa 39
puls 93
punctum 47
puppa 41
purgo 35
puteal 62
puteo 51
putris 70
pyrrhene 5
pyrgenius 21
pyrrhus 89
pyſianacta 48
pythagoras 56. (49.88.89.
Quadragita 47
Quadrans 80
Quâmox 87
Quattuor. 95
Qui 18.78.
Quin 41.57
Quincūx 80
Quitilianus 11
Quintus 20.72
Quirites 54
.R. 28
Rado 28.55.65
Ramale 26.70
Rancidus 14
Recoctus 26
Recutitus 84
Regreſſio 13
Regula 57.68
Remulia 84
Repetitio 15
Repono 96
Requieſco 78
Reſigno 66
Rhea 25
Rhenus 94
Riſus 98
Robi go 83
Rubrica 20.74
Rudere 43
Rudiæ 87.88
Runco 61
Rus 20
Rumbus 90
Sabba 16
Sabbatū 84
Sabini 86
Salinū 44.79
Saliua 36.90
Saltus 20
Salutaris 36
Sambuca 74
Samos 11.49
Sāna 19.74
Sāgaris 25.84
Saperda 78
Sapere 92
Sardonix 11
Sartago 23
Saturnus 69
Satiri 77
Scabies 35
Scazon 3
Scholus 27
Scilicet 11.56
Scio 13
Sclopus 64
Scōbria 16
Scrobes 30
Scuta 78
Scutica 78
Securus 89
Sed 10
Seduco 33.79
Selenes 88
Selibra 77
Semis 80
Semodium 77
Semper 58
Semuncia 77
Senectus 37
Senio 47
Sepia 43
Septunx 80
Seranus 21
Seria 34.60.68
Serui 97
Seſſilis 80
Sexqui 18
Sextans 80
Sextus 72
Silicerniū 92
Siliqua 48
Sinciput 19.96
Sinopis 20
Sinus 66
Singultio 79
Sis 28
Siſtrum 85
Smirna 88
Socrates 56.68

Sodes 53
Sol 68
Solea 82
Solers 68.79
Solidum 66
Solon 52

Sõniũ 17.36
Sophos 7
Sordidus 31
Spediæ 88

ſplen 10
ſpuo 60

ſtaius 35
ſtamen 97
ſterto 42
ſtemma 45
ſteſicorus 47

ſtilla 43
ſtoici 48
ſtrigilis 78
ſtrues 37
ſtrigmenta 78

ſtuppa 78
ſuber 26
ſublabro 4
ſubſellia 23
ſubtegmen 97
ſuburra 67

ſufflo 58
ſuccingo 67
ſudo 47
ſumẽ 18.61
ſupepllex 63

ſupinus 31
ſurdus 91
ſurrentum 53
ſuum 6
ſydus 69

Talus 47
Tandem 11
Tectorium 66
Temeſis 62
Temon 71
Tenus 91
Teſſera 47.72
Tetricus 87
Thioneus 21
Thieſte 64
Thimus 84
Thita 57
Thus 77
Tinnitus 76
Titus 12.72
Toga 65
Torus 17.52
Toruus 26

Trabea 45
Trabs 24.91
Tragicus 63
Trama 97
Tranſtra 80

Trepido 53.12.(82
Treſſis 72.86
Triceſſis 86
Triens 54
Trimeter 3
Triſte 9
Triũphator 21

Trocho 48
Troſſulus 23
Trutina 9.52
Tuba 54
Tubicem 26

Tucetũ 37
Tumulus 15
Turbo 48.78
Turdus 90
Turgidus 53

Tyrãnicida 5
Tyrãnus 46

Vafer 29.90
Vallũ 74
Vappa 72
Vapidũ 76.80.(89.
Varices 85
Varo 79.90.
Vdus 27
Vectidius 59
Vegrande 26
Veientum 80

Velle 69
Velia 71
Velus 40.71
Veneo 62
Vena 97
Venus 47
Veretrum 17
Verna 59
Vertigo 72
Verruca 22
Verſus 87
Veſta 25

Veſtis 61
Veto 28
Viaticũ 71
Vibex 63

Vindicta 73
Viola 15.84
Verbius 95
Vertus
Viſio 39
Vitta 37
Vitium 57
Viuo 80
Vltro 82
Vmbo 67
Vmbria 51
Vncia 80
Vnguem 93
Vnguis 19.28.(81
Vnio 40
Volatera 87
Votũ 47
Vrceus 48
Vrceolus 48
Vrna 39
Vrtica 96
Vſq; 89
Vulua 61
Vulpes 76
Vxor 21
Y 67
Ydei 85

Zeno 48
Zephirus 83
Zetus 22

Io. Petri Valeriani Bellunenſis In Auli Flacci Perſii Satyras Periocha.

Prima leues carpit uates mollemq; Neronem.
Altera ſpes uanas: & inania uota: preceſq;.
Tertia ceſſantem circa præclara iuuentam.
Cenſores quarta inſanos: & facta Neronis.
Quinta hominum in uanis diuerſa negocia rebus.
Duriter impranſos ſexta inſectatur auaros.

Eiuſdem Ad Scipionem Perſii Interpretē Tetraſtichon.

Abdita perplexis Auli iam ſenſa latebris
  Scipio das medio ſplendidiora die.
Sic ſolitus tantum greſſus ductare ſeniles
  Scipio: nunc iuuenes duxerit: atq; ſenes.

Cum Gratia ⁊ Priuilegio Ob Inuētionem. Ordinem. Modum. Induſtriam. Tabulā. Poſtillas. ⁊ Quotationes Auctoritatū.

MAMBOR
LEGATORE DI LIBRI
CORSO 32